உ

கடவுள் துணை.

அகஸ்திய மஹாமுனிவர்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய பஞ்சகாவியங்களில்

வாதகாவியத் திறவுகோலாகிய

வாதஞானசௌமியம்

௩௨ா.

இஃது

கும்பகோணம் மேலக்காவேரி

ம-ா-ா-ஸ்ரீ,

ஆறுமுகஞானியா ரவர்களால்

சுபானுபவ கைவல்லியமாய் பார்வையிடப்பட்ட

பிரதிக்கிணங்க.

சென்னை சூளை,

தொண்டை மண்டலம் பிரஸ் தலைவராகிய,

ப. அ. குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள்

உத்தரவு பெற்று,

ஆனந்தபோதினி தலைவர்

நா. முனிசாமி முதலியாரால்,

சென்னை:—ஸ்ரீ ஆதிமூலம் பிரஸ்வில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம் பதிப்பு, காப்பி 1000.

1927.

விலை 1—8—0

Registered Copy right.

அகஸ்தியமா முனிவர்.

ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு.

இதனால், யாவருக்குந் தெரிவிப்ப தென்னவெனில் ௧௮௬௭-வது வருஷத்திற்பிறந்த ௨௫-வது ஆக்டின் ௰௮-வது பிரிவினிற் சொல்லிய ௬-வது விதியின் பிரகாரம் இந்த பஞ்சகாவியங்களில் ஷாதுகாவியத் திறவுகோலாகிய வாதஞானசௌமியம் ௧௨௦௦ ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டிருக்கின்றமையால் என துத்திரவின்றி அச்சிடக் கூடாது அப்படி அச்சிடுபவர்களை மேற்சொன்ன ஆக்டின்பிரகாரம் வழக்கிடப்படும்.

ப. அ. குப்புசாமி முதலியார்.

தொண்டைமண்டலம் பிரஸ் சென்னை-சூளை

உ

சிவமயம்.

அகஸ்திய மகாமுனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

பஞ்சகாவியங்களில்

வாதகாவியத் திறவுகோலாகிய

வாதசௌமிய மென்னும்

வாத ஞானசௌமிய அட்டவணை.

அதிகாரங்கள்.	பக்கம்.	அதிகாரங்கள்.	பக்கம்.
அ		அறிவுதெரிசனம்	252
அகாரபூசை	97	அறிவுதெரிசனம்	257
அகாரதீக்ஷை	64	அவயோகி	227
அஷ்டகணபதிமூல மந்திரம்	60	அவையடக்கம்	45
அஷ்டாங்கயோகம்	61	அறுவகைசரக்குக்கட்டு	95
அஷ்டகர்ம விபரம்	53	அனுகதம்	16
அஷ்ட கர்மம் வாற்றிய ருத்திராக்ஷ விபரம்	186	ஆ	
அண்டகவசம்	141	ஆக்கினை	18
அண்டபிண்டமறிய	221	ஆக்கிருஷணம்	57
அத்தோயுதம்	76	ஆசன விபரம்	62
அமாவாசி விபரம்	114	ஆசனமொண்பது விபரம்	70
அமுர்த ரசத்தால் துருசுன்னம்	231	ஆசாபாசம்	118
அமுர்த ரசவேதை	231	ஆதாரதெரிசனை	251
அமுர்தசரங் கொள்ள	105	ஆதாரபூசை	96
அமுர்தரசமுண்ண	107	ஆதியந்தவிளக்கம்	28
அயச்செம்புவேதை	221	ஆத்துமதெரிசனம்	251
அயத்தின்சத்துருமித்துரு	241	ஆறுமுககளங்கவேதை	246
அயக்களங்குவேதை	182	ஆறுமுகக் கங்குசெந்தூரம்	154
அயக்காந்த உபரசச்செந்தூரம்	158	ஆறுவகைமுத்திரைவிபரம்	88
அயச்செம்பு செந்தூரம்	157	இ	
அரிதாரயியம்	116	இயமவகை	64
அரிதாரயியம்	124	இயோகத்துக்குகூடுகோடை	185
அரிதாரயியம்	14	இரவித்தியானம்	19
அரிதாரக்கட்டு	248	இரசத்துக்குச்சத்துருமித்துரு	240

அதிகாரங்கள்.	பக்கம்
இராஜாங்கயோகம்	228
இருள் வெளி பாட்டு 324	80
இருதய தெரிசனம்	172
இருந்து வாழ்கபவனம்	216
இலிங்கக்கட்டு	119
இலிங்கவேதை	131
இலிங்க மெழுகு	282
உ	
உகாரதீக்ஷை	48
உகாரதீக்ஷை	102
உச்சாடனம்	56
உப்புக்கட்டு	143
உருவதெரிசனம்	257
உலகம்படைத்த வரலாறு	29
உள்ளமென்ற தெரிசனம்	253
ஊ	
ஊத்து முறை	189
ஏ	
எல்லாந்தான் தான்	127
எ	
ஏகாக்ஷரம்	206
ஒ	
ஒடுக்கம்தோற்றம்	261
ஒளிதெரிசனம்	255
ஒன்றானபொருள்	38
க	
கடுக்காய்க் கற்பம்	163
கஸ்தூரிவிபரம்	167
கஸ்தூரிவைப்பு	167
கரத்தின்விரல் மகிமை	92
கரிசாலைநெய்	269
கல்லுப்புக்கட்டு	120
கல்லுப்பு சத்துருமித்துரு	238
கற்பம்	102
கா	
காப்பு	1
காரசத்துரு மித்துரு	239
காரீய சத்துரு மித்துரு	242
கு	
குடவன்சுத்தி	183
குடவன்சுத்தி	219
குமரிகற்பம்	268
குருத்தியானம்	22
கெ	
கெந்தக தைலம்	117
கோ	
கோமுகஆசனம்	203
ச	
சண்முகத்தியானம்	21
சதுர்யுகம் பாட்டு 143	35
சத்தியுப்புதைலம்	154
சத்தி சூட்சம் பத்தாந் தீக்ஷை	197
சதாசிவத்தியானம்	76
சமாதியளவு	40
சமாதிவகை	64
சமாதிவிபரம்	77
சரக்குவகைசத்துருமித்துரு	236
சரிகை, கிரியை, யோக ஞானம்	23
சா	
சாதனை	201
சாஸ்திரவிபரம்	148
சாயுச்சியதெரிசனம்	257
சாரக்கட்டு	125
சாரக்கட்டு	142
சாரக்கட்டு	214
சாரசத்துரு மித்துரு	237
சாலோகசாமீபபதவி	39
சி	
சிகாரதீக்ஷை	49
சித்திமூலம்	263
சிகப்புவைப்பு	166
சின்மயத்தின் பெருமை	15

அதிகாரங்கள்.	பக்கம்.
சின்மயத்தின்பெருமை	171
சின்மயத்தில் சித்துண்டானது	156
சுடர்த்யானம்	20
சுவாசநிலை	210
சுவாதிஷ்டானம்	15
சுவாசநிற்க	210
சூ	
சூதவேதை	144
சூதவணி செந்தூரம்	130
சூதமணிவேதை	129
சூரியகிரி சோமகிரிநிதானம்	100
செ	
செந்தூரவகைச்சரக்கு	190
செந்தூரம்	145
செந்தூரம்	195
செபத்துக்குமணி	184
செம்பயம்	248
செம்புக் குடவன்	248
செம்புசுத்தி	178
செயநீர்	122
சொரூபமுத்திபெருமை	169
ஞா	
ஞானம்	127
த	
தங்கயியம்	121
தங்கபற்பம்	123
தங்கபற்பம்	140
தங்கச்செம்பு	179
தங்கத்தின் சத்துருமித்துரு	239
தம்பனம்	55
தவஞ் செய்தரிஷி முனிவர் பெருமை	169
தா	
தாமரபற்பம்	117
தாம்பூரபற்பம்	139
தாம்பூரச்சுத்தி	218
தாம்பூரச்சுத்திக்குஅறுவகைசுன்னம்	217
தாரணை	63
தாரணைவிபரம்	74
தி	
திசைநாகக்கட்டு	144
தியானம்	63
தியான விபரம்	75
திரிகோணபூசை வாசல்திறக்க	157
திருவினிமுத்திரை	91
தீ	
தீபம்பார்க்க	135
து	
துருசுச்சுன்னம்ஜயநீர்	232
துருசுசத்துருமித்துரு	237
தெ	
தெரிசனம் பதினாறு	250
தோ	
தோத்திரம்	85
ந	
நவகும்ப பூசை	109
நவலோகவேதை	147
நவகோணபூசை	176
நன்மைதின்மை	168
நா	
நாகக்கட்டு	123
நாகக்கட்டு	124
நாகக்கட்டு	215
நாகரசமெழுகு	133
நாகரசவங்கபற்பம்	137
நாங்குருவேதை	215
நாகரசவங்கசெந்தூரம்	216
நாகத்தின் சத்துரு மித்துரு	241
நாசினுனிதெரிசனம்	254
நாட்டம்	98

அதிகாரங்கள்.	பக்கம்.
நாதவிந்து	88
நாதவிந்து	209
நாதவிந்து	213
நாததெரிசனம்	256
நாவஷைசயாமவுனம்	203
நாற்பத்து முக்கோணம்	109
நி	
நிச்சயத்தின் பெருமை	149
நியமம்	62
நியமவகை	66
நிலையறி	150
நூ	
நூல்அறிய	162
நூல்தொகைநூல்பார்க்க	162
ப	
பச்சைவைப்பு	165
பஞ்சகணதீக்ஷை	113
பஞ்சகணதீக்ஷை	50
பஞ்சகணதீட்க்ஷை உப்பு	161
பஞ்சமுகம்	168
பஞ்சபூத சரக்கு	187
பஞ்சமுகக்களங்கு	247
பதவிகாண	203
பரமவெளி	201
பரியங்கயோகம்	228
பவழவைப்பு	163
பா	
பாரசம்	128
பாஷாணக்கட்டு	126
பி	
பிரணவ மகிமை	45
பிரத்தியாகாரம்	53
பிரம்மம்	65
பிரத்தியாகாரவகை	72
பிரமவெளிதெரிசனம்	255
பிராணாயாமம்	62
பிராணாயாமம்	71
பிராணாய மைந்து	207

அதிகாரங்கள்.	பக்கம்.
பிரணவாயுவின்நிலை	209
பு	
புடவரிசை	189
புருவமையதெரிசனம்	254
புவனைபூசை	110
பூ	
பூரணமெழுகு	104
பூரணலேகியம்	244
பூரணதெரிசனம்	253
பூரணசமாதி	267
பே	
பேதனம்	59
போ	
போதமயம்	171
ம	
மகாரதீக்ஷை	49
மணிபூரகம்	15
மணிமெவுனகுளிகை	101
மதுராரசவிஞ்சை	170
மந்திராதியோகம்	228
மந்திரவாள்தியானம்	108
மந்திரத்தியானம்	111
மயக்கமறிய	151
மயேஸ்வரிபூசை	840
மா	
மாங்கனி	105
மவுனமார்க்கம்	168
மவுனம்	199
மவுனாதியோகம்	228
மனோதெரிசனம்	252
மார்ணம்	58
மால்தியானம்	75
மானதபூசை	177
மு	
முக்கிகார்ணபூசை	107
முச்சுழி	200
முச்சுடர்நமக்கண்	185
முத்துவைப்பு	164

அதிகாரங்கள்.	பக்கம்.
முப்புச்செயநீர்பற்பம்	52
முப்புச்சுன்னம்	51
முப்புச்சுன்னம்	93
முப்புச்செயநீர்	94
மூ	
மூலத்தில்சாந்தி	24
மே	
மேலாகாரதெரிசனம்	262
மோ	
மோகனம்	54
மோகினிமுத்திரை	91
யி	
யிருந்துவாழ்கமவுனம்	216
யு	
யுகம்பதினெட்டுமெறிய	35
யோ	
யோகப்பெருமை	149
யோகக்குறிப்பு	160
யோகமார்க்கமாத்திரை	207
யோகினிமுத்திரை	92
யோகத்தினல் சூடு கொண்டால் சாந்தி	285
லி	
லிங்கமெழுகு	282
லிங்கக்கட்டு	119
லிங்கக்கட்டு	219
லிங்கவேதை	220
லோகாந்தரசவச்செந்தூரம்	146
வ	
வகாரதீக்ஷை	50
வசிகரம்	53
வசிஸ்டர்ஸ்ரீராமருக்குச் சொன்னகதை	152
வயிரவைப்பு	166
வல்லாரைகற்பம்	162
வா	
வாசிதாரணை	259
வாதவகைச்சரக்கு	190
வாலைதீக்ஷை	103
வாலைபூசை	148
வாலைச்சந்திர செந்தூரம்	191
வி	
விசுத்தி	17
வித்துமீவஷணம்	57
விந்துதெரிசனம்	256
வீ	
வீரவைப்பு	125
வீரக்கட்டு	215
வெ	
வெடியுப்புக்கட்டு	141
வெடியுப்பு ஜெயநீர்	174
வெடியுப்புசத்துருமித்துரு	238
வெள்ளிபற்பம்	122
வெள்ளிவங்கசூரு	249
வை	
வைரவத்தியானம்	210
ஞானம்	127
ஜீவாத்மா பரமாத்துமா தத்துவத்தின் வியாபாரம்	6

ஆக அதிகாரங்கள் 267

முற்றிற்று.

ஆனந்தபோதினி.

(இனிய தமிழில் வெளிவரும் மாத சஞ்சிகை)

இது, 20,000-இருபதாயிரம் சந்தாதாரர்களையுடையது; பன்னிரண்டு வருடங்கட்குமுன் தொடங்கி நடைபெற்று வருவது; டிம்மி 8-பக்க அளவில் 48-பக்கங்களுள்ளது. நாடோறும் மேலும் மேலும் புதிய சந்தாதாரர்கள் பலர் சேர்ந்து விருப்பத்துடன் ஆதரித்துவருவது. மனிதர் முக்கியமாக அடையத்தக்கனவாகிய அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் புருஷார்த்தங்கள் நான்கையும் பெறுதற்குரிய மார்க்கங்களைத் தெளிவாக விளக்கிக் காட்டக்கூடியது; செந்தமிழை விருத்திசெய்யத்தக்கது; பெண்மக்கள், ஆடவர் மாணவர், மாணவிகள், பாலர், விருத்தர் முதலிய எல்லோருக்கும் அறிவை விளக்கி ஆனந்தத்தைத் தரவல்லது; வகுப்புபேதமின்றிப் பொதுவில் நின்றுசகலர்க்கும் நீதி கூறுவது. எல்லாநாடுகளிலும் தமிழறிந்த சகலரிடத்தும் பரவிவருவது; கல்வியின் மிக்காராகிய பலரால் எழுதப்பெறும் பற்பல வியாசங்கள் நிரம்பப்பெற்று வருவது; தேசநலம், தருமமார்க்கம், கைத்தொழில், விவசாயம், வாணிபம், வைதியம், சோதிடம், தாய்மொழி முதலியவற்றின் சார்பாக அநேக வியாசங்களும், தேசபக்தர் முதலிய பெரியார் சரித்திரங்களும், வர்த்தமானங்களும், நாவல்களும், பஞ்சாங்கமும் இதில் மாதந்தோறும் வெளிவரும்; ஆனந்தமூட்டும் விநோதவிஷயங்களும் நிறைந்துள்ளன. தமிழ்நாட்டில் அதிகரித்த சந்தாதாரர்களையுடையதும், நெடுங்காலமாக நிலைபெற்று நடந்துவருவதும், குறைந்த சந்தாத்தொகையு யுள்ளதுமான மாதசஞ்சிகை இஃதொன்றே. தமிழ்மக்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் இது மிக அவசியமானது. ஆதலின், நண்பர்களே! இதற்கு உடனே சந்தாதாரராகச் சேருங்கள். முன்பண மனுப்பியாவது, வி. பி-யிலாவது இப்பத்திரிகையைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இதன் வருட ஆரம்பம் ஒவ்வொரு வருடத்திலும் ஆடிமீ ஆதலால் எந்தமாதத்தில் ஒருவர் சந்தாதாரராகச் சேர்ந்தாலும் அவர்க்கு ஆடிமீ முதலே ஒருவருடப் பத்திரிகை அனுப்பப்படும். மாதிரிக்காப்பி இனமாக அனுப்பப்படும்.

இந்தியா, பர்மா, சிலோன் முதலிய உள்நாடுகளுக்கு
தபாற்சிலவுடன் 1-வருஷ சந்தா ரூபா 1—0—0

பினங், சிங்கப்பூர், நெட்டால் முதலிய வெளிநாடுகளுக்கு ரூ 1-4-0

வி. பி. யில்லாத நாடுகளிலுள்ளவர்கள் முன்பண மனுப்பவேண்டும்.

விலாசம்: மானேஜர், "ஆனந்தபோதினி" ஆபீஸ்,

நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி வீதி, சௌகார்பேட்டை, மதராஸ்.

உ

கடவுள் துணை.

அகஸ்தியமகாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

வாதகாவியத் திறவுகோலாகிய

வாதசௌமியம்-கூஉ௱.

காப்பு.

சோதியெனும் மனோன்மணியைத் தியானஞ்செய்து
சுகமான சௌமியசா கரத்தைப்பாட
ஆதியெனுங் கணபதியும்வல் லபையுங்காப்பு
அரசான பிரம்மனொடு சரஸ்வதியுங்காப்பு
நீதியெனும் மாலுடனே லட்சுமியுங்காப்பு
நின்றிலங்கும் ருத்திரனு முருத்திரியுங்காப்பு
ஓதியதோர் மயேஸ்பரனும் மயேஸ்பரியுங்காப்பு
வுறுதியுள்ள சதாசிவனும் மனோன்மணியுங்காப்பே. (க)

மணியான ரவிமதியுஞ் சுழினைகாப்பு
மகத்தான வேதியர்தன் பாதங்காப்பு
கனியான நால்வேத அந்தங்காப்பு
கருணைவளர் சாஸ்திரமோ ராறுங்காப்பு
அணியான வாதார சொரூபங்காப்பு
அருளான வமிர்தரச போதங்காப்பு
தனியானபராபரமாஞ் சோதிகாப்பு
சதாநந்தப் பூரணமாந் தாய்காப்பாமே. (உ)

தாயான சிவயோக மூலங்காப்பு
சகலகலைக் கியானமணி பீடங்காப்பு
மாயாத வாசிமல ரந்தங்காப்பு
மணிமந்திர நாதவொலி கீதங்காப்ப
சாயாத வடிமுடியும் நடுவுங்காப்பு
சௌமியமாம் தேவாதி ரிஷிகள்காப்பு

தேயாத வாசியடா மவுனங்காப்பு
சிவசிவா அகாரமுட னுகாரங்காப்பே. (௩)

உகாரமென்ற நாதமடா சத்திகாப்பு
வுறுதியுள்ள அகாரமடா சிவமேகாப்பு
சிகாரமென்ற சோதியடா வாலைகாப்பு
சிவசிவா மகாரமென்ற மவுனங்காப்பு
வகாரமென்ற பஞ்சகண தீக்ஷகாப்பு
மகத்தான சடாதார ஆதிகாப்பு
நகாரமுடன் அகாரவரை ஓங்காரத்தில்
நாடினின்ற சூட்சமடா ஆதிகாப்பே. (௪)

ஆதிகுரு வேதியர்தன் பாதம்போற்றி
வருள்பெருகுங் கேசரியைப் பூசைபண்ணி
சோதியெனுஞ் சௌமியசா கரத்தைப்பாட
சுயஞ்சோதி வாதியந்தஞ் சுழினைகாப்பு
நீதியுடன் ஆதார மூலந்தன்னில்
நின்றிலங்கும் பிரணவ மயனுர்காப்பு
ஓதியதோர் கலைமகளும் பூமகளுங்காப்பு
வுண்மையுள்ள செயமகளுங் காப்புத்தானே. (௫)

தானான சதுரகிரி மூலங்கண்டு
தவமான சிவயோகத் திருக்கும்போது
கோனான வேதியரை யடுத்துநானுங்
குரியான பூரணத்துக் குருதிகேட்டேன்
ஊனான சத்திசிவ மென்றுபின்னும்
உண்மையுள்ள வகஸ்தியனே வாவாவென்றுர்
தேனான வடமொழியைக் கையிலீய்ந்து
திருவான பூரணத்தின் திறஞ்சொன்னுரே. (௬)

திறஞ்சொன்ன மகிமையைநான் பெற்றுக்கொண்டு
திருவான வடமொழியை நன்றுய்ப்பார்த்து
பரஞ்சேர்ந்த பூரணமா மறிவிலேறி
பாடினேன் சௌமியசா கரத்தைமைந்தா
சரமான வாசியினு னுறுதிகொண்டு
சந்தோஷ மாகபீ ராறுநூறும்
வரஞ்சேர்ந்த தவமதனுல் பாடிநானும்
மகத்தான வேதியர்முன் வைத்தேன்தானே. (எ)

தானான சௌமியசா கரத்தைநன்றாய்த்
தன்மையுடன் ஆதியந்தந் தயவாய்ப்பார்த்து
தேனான வடமொழியைத் தமிழ்தான்செய்த
திரமான கருவிபரம் நன்றாய்ச்சொன்னீர்
ஊனான வுலகமதி லுலகத்தோர்கள்
உறுதியுள்ள கைலாய மிடங்கொள்ளாது
மானாக்கேள் சௌமியசா கரத்தைநீயும்
மார்க்கமுடன் அந்திசந்தி மகிழ்ந்துபாரே. (அ)

பாரென்று சொன்னமொழி பெற்றுக்கொண்டு
பதிவான பொதிகைதனில் வாசமாகி
நேரென்ற சௌமியசா காரத்தைப்பார்த்து
நிட்சயமா யஷ்டாங்க யோகம்பார்க்கில்
சாரென்ற பொதிகைமலை சார்புக்குள்ளே
சார்ந்திருந்த தபோதனர்கள் தானேகூடி
நேரென்ற பொதிகைதனின் முடிமேற்சென்று
மெஞ்ஞான சற்குருவென் றடிபணிந்தார். (கூ)

பணிந்துமிக வனைவோரு மிருகைகூப்பி
பரமகுரு தேசிகரே பதிவாய்நீரும்
கணிந்துமிக அந்தமதிற் கருணையாகி
கடாசித்த சௌமியசா கரத்தைநாங்கள்
அணிந்துவரின் தெரிசனங்கள் பார்ப்போமென்று
அனைவோரு மொருமனதாய் அருள்கண்கூர்ந்து
துணிந்துவந்தோ மும்முடைய பாதந்தன்னில்
சுகமாக வடிமைபடைத் தாளென்றாரே. (க०)

ஆளென்று சொன்னதபோ தனரைப்பார்த்து
ஆதிதொடுத் தந்தம்வரை சொன்னோம்நூலில்
காலென்ற கருக்குருவும் நன்றாய்ச்சொன்னோம்
காசினியில் தபோதனர்கள் கருணையாகி
வாளென்று சொன்னதொரு தீக்ஷைமார்க்கம்
வளமான சவுக்கார வழலைப்போக்கும்
மேலென்ற காப்பதிலே யாறுலக்ஷம்
விண்டதிலே சூக்ஷதமாய்க் கண்டோம்பாரே. (கக)

கண்டதொரு சகலகலை வேதந்தன்னை
கடைந்தெடுத்து சௌமியசா கரமாய்ப்பாடி

கொண்டதொரு சூஸ்திரத்தைக் குருமுன்வைத்தேன்
குருவான வெங்குருவும் நன்ருய்ப்பார்த்து
விண்டதொரு சாகரந்தான் ஆதிசூக்ஷம்
விளம்பாது விளம்பாது மவுனம்பண்ணு
அண்டகே சரமதிலே தவஞ்செய்யென்று
ஆதிகுரு வேதியரும் சொன்னூர்பாரே. (௧௨)

பாரையா சொல்மொழிகள் தவருெண்ணுது
பத்தியுட னுத்திரவு பெற்றுவந்தால்
நேரையா சௌமியமாம் பொருளுஞ்சொல்லி
நிசமான சாகரத்தின் நிலையுங்காட்டி
தேரையா வென்றுக்கா யாதியீய்ந்து
செய்ததொரு சாஸ்திரமே யீவோமென்று
மேரையா மேருநடு முடியிற்சென்றேன்
விளம்பியதோர் சௌமியத்தை சொல்லக்கேளே. (௧௩)

சொல்லக்கேள் சௌமியசா கரத்தைமைந்தா
சுகமான வடமொழியைத் தமிழாற்செய்தேன்
அல்லக்கேள் ஆதிமுதல் சொன்னநூலில்
அறிதரிது இதின்பெருமை யாருங்காணூர்
வெல்லக்கேள் வேதமென்ற சௌமியத்தை
மேலான பதவியென்று பதனம்பண்ணி
வுள்ளத்தின் றன்னுெளிவு மேலேயீயு
முண்மையுட னந்திசந்தி பூசைபண்ணி. (௧௪)

பண்ணப்பா சௌமியத்தை பூசைபண்ணு
பதிவான சாகரத்தை யரிந்துகொண்டு
யெண்ணப்பா வென்றுதன்னை மறந்திடாதே
யிகபரசா தனமுழுது மிதுவேசித்தி
முன்னப்பா சொன்னசாஸ் திரங்களெல்லா
முன்பின்னுப் பூரணத்திற் சேர்க்கசொன்னும்
கண்ணப்பா கண்மணிபோ லிந்தநூல்தான்
கைலாச மேருகிரி தீபமாச்சே. (௧௫)

ஆச்சப்பா மேருகிரி தீபம்போலே
அரகரா சௌமியசா கரத்தான்பாரு
நீச்சப்பா கடினமென்று நீமலைக்கவேண்டாம்
நேர்மையுள்ள கைபாக முறைபாகங்கள்

பாச்சப்பா வெகுதெளிவு யின்னூல்போலே
பகராது முன்சொன்ன சாஸ்திரங்கள்
காச்சப்பா யின்னூலே பதனம்பண்ணி
கனகமுடன் சிவயோகங் கருத்தாய்ப்பாரே. (கசு)

கருவான சௌமியசா கரத்தைமைந்தா
கருணையுடன் விளம்புகிறேன் கருவைக்கேளு
திருவான வாதார மூலசூக்ஷஞ்
செப்பரிது தத்துவத்தின் வழியினேர்மை
வுருவான தீக்ஷையொடு பூசைமார்க்க
முத்தமனே வஷ்டகன்மஞ் சித்துமூலங்
குருவான கற்பமொடு மந்திரசித்து
கூர்மையென்ன யோகமொடு ஞானந்தானே. (கஎ)

தானான யோகமொடு சமாதிதீக்ஷை
சத்தியொடு சிவதீக்ஷை வாலைதீக்ஷை
தேனான பூரணமா மவுனதீக்ஷை
திருவான பஞ்சகண தீக்ஷையோடு
வூனான முப்பூவாம் வழலைதீக்ஷை
வுண்மையுள்ள விநோதவகை மோடியங்கம்
பூனான மையுடனே திலதவாடை
போக்கான மறைப்புடனே யின்னங்கேளே. (கஅ)

இன்னங்கேள் சொல்லுகிறேன் ஐயநீர்போக்கு
யின்பமுள்ள திராவகத்தின் கருவின்மார்க்கஞ்
சொன்னதொரு கட்டினங்க ளுருக்கினங்கள்
சுகமான பற்பமொடு செந்தூரங்கள்
வர்னமுள்ள களங்குடனே மெழுகுமார்க்க
மகத்தான தூபமொடு தீபவேதை
எண்ணவொண்ணு தைலமொடு லேகியங்க
ளேகாந்த மானதொரு லகிரிபோக்கே. (கக)

போக்கான வைப்புமுறை பாஷாணங்கள்
புகழான வுபரசங்கள் காரசாரம்
வாக்கான குளிகையுடன் கெவுனசித்து
மகத்தான லோகமா ரணங்களோடு
தாக்கான சத்துருமித் துருக்கள்தானுந்
தன்மையுடன் குருமுடிக்கும் பாகந்தானுந்

தூக்கான புடபாகம் யெரிப்பான்பாகந்
துடியான கைபாகங் கணக்குந்தானே. (உ௦)

கணக்கான சேர்மானஞ் சரக்குவைப்பு
கருணையுள்ள ரத்தினங்கள் வைப்புமார்க்கம்
புணக்கான சல்லியங்கள் ஓட்டியங்கள்
புலிரத்தமேவல்பில்லி சூன்னியங்கள்
தனக்கான லகிரியிலே வனந்தமார்க்கந்
தன்மையுள்ள தெரிசனங்கள் கோடாகோடி
யிணக்கமுள்ள சக்கரங்க ளாவேசங்க
ளேகாந்த வஞ்சனங்கள் கோடிபாரே. (உக)

கோடியென்ற வெகுகோடி தொழில்களெல்லாங்
குறித்தபடி சௌமியமாய்க் காணலாகும்
நாடிமனங் கொண்டுகுறி கண்டாயானல்
நந்திபிர காசமது நயனந்தன்னில்
ஆடிநின்ற திருநடனங் காணலாகு
மப்பனே சக்கரங்கள் தோணும்பாரு
சூடிநின்ற சக்கரத்தி னினங்கள்தன்னை
சொல்லுகிறேன் வேதமுறை சூக்ஷந்தானே. (உஉ)

ஜீவாத்மா பரமாத்மா தத்துவத்தின் வியாபாரம்.

தானென்ற சூக்ஷமடா விந்துநாதந்
தனையறிந்த நாதமுடன் விந்துசேர்ந்து
கோனென்ற குருவளரா லங்குதித்து
கொண்டெழுந்த மடபதியை யென்னசொல்வேன்
ஊனென்ற மடபதிக்கு வுறுதியான
வுண்மையுள்ள வக்கினியும் வாய்வுங்கூடி
தேனென்ற ஜீவாத்மா பரமாத்மாவாய்ச்
சென்றிருந்து வாதார மானார்பாரே. (உ௩)

பாரப்பா ஆதார மாராதாரம்
பரிவான ஆதார மடத்துக்குள்ளே
நேரப்பா வக்கினிதான் ஜீவாத்மாவாய்
நிறைந்துநின்ற வாய்வதுதான் பரமாத்மாவாய்ப்
பேரப்பா பெருகிநின்ற கடத்தினுள்ளே
பிலமாக நின்றுதிரு விளையாட்டாடி

காரப்பாவாகாசஞ் சாக்ஷியாக
கருணையுட னின்றுதடா கருவாய்க்காணே. (௨௪)

காணப்பா தத்துவத்தின் விபரஞ்சொல்வேன்
கருணையுடன் சொல்லுகிறேன் கனிவாய்க்கேளு
பேணப்பா பூதமைந்து சொல்லக்கேளு
பிரிதிவு அப்புவுடன் தேய்வுமாக
பூணப்பா வாய்வுடனே ஆகாசந்தான்
பொருந்திநின்ற பூதமடா வைந்துமாச்சு
தோணப்பா மனங்கண்ணால் நன்றாய்ப்பார்த்துத்
துலங்கிநின்ற பூதத்தை நன்றாய்க்காரே. (௨௫)

காரப்பா அஞ்சுபஞ்ச பூதந்தன்னை
கண்குவித்து மனக்கண்ணால் கருவாய்ப்பார்த்தால்
மேரப்பா மேருகிரி காணலாகும்
மோன சதுரகிரி விலாசந்தோணும்
ஆரப்பா வுனக்கிடு சொல்லப்போறேன்
அரகரா பூதவகை யறிந்துகொண்டால்
நேரப்பா நின்றதை லாசந்தோன்றும்
நிஜமான ஞானயிந் திரியங்கேளே. (௨௬)

கேளப்பா ஞானயிந் திரியந்தன்னை
கிருபையுடன் சொல்லுகிறே னன்றாய்க்கேளு
சூளப்பா தோத்திரந்தான் தேகந்தேகம்
தொக்கவென்று சொன்னதுதான் தேகந்தேகம்
வாளப்பா சக்ஷுவென்றால் நேத்ரமாகு
மகத்தான சிங்குவென்றால் வாய்தானாகும்
காலப்பா வாக்கிராண மூக்குமூக்கு
கருணையுள்ள ஞானயிந் திரியமைந்தா. (௨எ)

அஞ்சான பஞ்சயிந் திரியந்தன்னை
வருளான மனக்கண்ணால் நன்றாய்ப்பார்த்து
நெஞ்சார வஞ்சிநிலை பார்த்துமைந்தா
நிலையான குருபதியில் நின்றாயானால்
மிஞ்சாமல் வாசியது தானேதானாய்
மெய்ஞ்ஞான தீபமது விளங்கும்பாரு

தஞ்சமுட னைந்துநிலை நன்றாய்ப்பார்த்துச்
சங்கையுடன் கர்மயிந் திரியங்கேளே. (உஅ)

கேளப்பா வாக்குடனே பாதம்பாணி
கிருபையுடன் பாயுரு வுபஸ்தமைந்துஞ்
சூளப்பா கர்மயிந் திரியமாகுஞ்
சுகமாகத் தானறிந்து சுத்தமானால்
பூளப்பா பேர்காது ஞானமார்க்கம்
பத்தியுட னைந்தையும்நீ கண்டுதேர்ந்தால்
கேளப்பா வொன்றுமில்லை வர்சியேகுங்
குறியாக வைம்புலனைக் கூர்ந்துபாரே. (உகூ)

பார்க்கையிலே வைம்புலனை நன்றாய்க்கேளு
பதிவான சத்தமொடு பரிசரூபம்
ஏர்க்கவே ரசமுடனே கெந்தமைந்து
யின்பமுள்ள வைம்புலனை யறிவதற்கு
சேர்க்கையுட னைம்புலனைக் கண்டுமைந்தா
தேர்ந்துமன தறிவாலே தேர்ந்துகொண்டால்
மார்க்கமுள்ள சித்தரென்று யார்க்குந்தோணு
மைந்தனே யைம்புலனை வகுத்துக்காணே. (௩௰)

காணவே யைம்புலனை வகுத்துப்பார்த்துக்
கருவான வாதார மூலத்தேகி
தோணவே வாசியுட னிலையைக்கண்டு
சுத்தமுட னவ்வாகி தன்னிலேறி
பூணவே யண்டவரைத் தன்னிற்சென்று
புத்தியுடன் சித்தமதாய் நின்றாயானு
லூணவே கரணமந்தக் காரணனாலு
முண்மையுடன் சொல்லுகிறே னுகந்துகேளே. (௩௧)

கேளப்பா புலத்தியமா ரிஷியேயையர்
கிருபையுள்ள கரணமந்தக் கரணந்தன்னை
கோளடா யில்லாத மனந்தானென்று
கூர்மையுட னின்றிலங்கும் புத்தியொன்று
தேரட வாங்கார மானதொன்று
சிவசிவா சுத்தமென்ற சித்தமொன்று

ஆளடாகரணமென்ற கரணநான்கு
மப்பனே யறிந்துகொண்டு வாற்றும்பாரே. (௩உ)

பாரப்பா வாற்றுமதத் துவந்தானப்பா
பதிவாக மிருபத்து நாலுஞ்சொன்னேன்
நேரப்பா தானிருந்து வாற்றுமாவாம்
நிலையறிந்து பெற்றதினல் வாசியாகுங்
காரப்பா வாசிநிலை கருவைக்கண்டு
கருவாக வாற்றுமதத் துவத்தைப்பார்த்தால்
ஆரப்பா வுனக்குநிக ருண்டோபிள்ளா
யப்பனே வித்தியாதத் துவங்கேளே. (௩௩)

கேளப்பா வித்தியாதத் துவத்தைச்சொல்வேன்
கேள்யென்ன காலையென்றும் நியதியென்றும்
சூளப்பா கலையென்றும் வித்தையென்றுஞ்
சுகமான ராகமென்றும் புருடனென்றும்
நாளப்பா மாய்கையென்று யேழுமாச்சு
நன்மையுடன் வித்தியதத் துவத்தைப்பார்த்து
ஆளப்பா வாதாரத் தேகந்தன்னை
யறிந்துகொண்டு சிவதத்து வத்தைக்கேளே. (௩௪)

கேளடா சிவதத்துவந் தன்னைமைந்தா
கிருபையுள்ள புலத்தியனே நன்றாய்க்கேளு
ஆளடா சுத்தவித்தை யீசவரமுமைந்தா
வப்பனே சதாக்கியமும் சத்திசிவமைந்துஞ்
சூளடா சிவதத்துவ மென்றுபேரு
சுகமான தத்துவங்கள் முப்பத்தாறும்
வாளடா வுடற்கருவி யென்றும்பேரு
மைந்தனே தானறிந்து தன்னைப்பாரே. (௩௫)

பாரப்பா தன்னைமிகத் தானேகண்டு
பத்தியுட னுள்கருவி மூலம்பார்த்து
நேரப்பா நின்றதினல் தத்துவத்தின்பெருமை
நீதியுடன் தோணுமடா நினைவாய்ப்பாரு
சாரப்பா மனசார சார்ந்துபார்த்தால்
சார்வான தத்துவங்கள் தோணும்பாரு
ஆரப்பா வறிவார்கள் பூதமைந்தி
லதிற்பிறந்த தத்துவந்தான் தொண்ணூற்றாறே. (௩௬)

ஆரான பூதமைந்தின் விரிவைக்கேளு
வப்பனே பிரிதிவியின் கூர்தான்மைந்தா
நேரான மயிருடனே யெலும்புசர்மம்
நிலையான நரம்புசதை வைந்துமாச்சு
போரான பிரிதிவியின் கூறைச்சொன்னேன்
பொறுமையுடன் தானறிந்துப் பிலமாய்நின்று
கூரான அப்புடைய கூறுபாரு
குணமான புலத்தியனே குவித்துப்பாரே. (௩எ)

பாரப்பா வப்புடன் கூறுசொல்வேன்
பதிவான நீருடனே வுதிரமப்பா
காரப்பா சுக்கிலமும் மூளைமச்சை
கருவான வைந்துமடா வப்பின்கூறு
தேரப்பா அப்பினுட கூறறிந்து
தெளிந்துமன தொன்றாகத் தன்னைப்பாரு
சாரப்பா தன்னுணர்வாய் பார்த்தால்மைந்தா
தயவான தேய்வினுட கூறுகேளே. (௩அ)

கேளப்பா தேய்வினுட கூறுகேளு
கேள்வியென்ன பசியுடனே நித்திரையுமாகும்
சூளப்பா மைதனமும் பயமுஞ்சோம்பல்
தொகுத்துரைத்த வைந்துமடா தேய்வின்கூறு
ஆரப்பா தேய்வினுட கூறரிந்து
வாக்கமுடன் தன்னகத்தை மனதாய்ப்பாரு
காலப்பா வனுவறிந்து பார்த்தாயானால்
கலையான வாய்வினுட கூறுதானே. (௩௯)

தானான வாய்வினுட கூறுகேளு
தன்மையுள்ள புலத்தியனே நடத்தல்ஓடல்
ஊனான யிருத்தலொடு கிடத்தல்மைந்தா
வுத்தமனே யெழுந்தலொடு மைந்துமாச்சு
வானான வாய்வினுட கூறறிந்து
மார்க்கமுடன் தன்னகத்தை மகிழ்ந்துபாரு
கோனான குருவருளால் பார்த்தாயானாற்
குணமான வாகாசக் கூறைக்கேளே (௪0)

கூறுக வாகாசக் கூறுதன்னை
குறியுடனே சொல்லுகிறேன் குணமாய்க்கேளு
நேராகக் குரோதமொடு லோபமோகம்
நிசமான வாச்சரிய மதமுமைந்து
ஊரான வாதாரந் தன்னைப்பார்த்து
வுத்தமனே தானவனுப் நின்றுபானல்
தேராக வாசியது தேருந்தேரும்
சிவபூத மைந்துதொழி லிருத்தலைந்து. (௪௧)

அஞ்சான வைந்துபத்து நாடிதன்னை
யப்பனே சொல்லுகிறே னறிவாய்க்கேளு
துஞ்சாத யிடையானபின் சுழினையாகி
துலங்குகின்ற காந்தாரி யத்தியோடு
மிஞ்சான வஸ்வனியும் அலம்புருடன்
வேகமுள்ள சூதமுடன் சிங்குவகைபத்தும்
நெஞ்சார நின்றதோர் நாடிபத்தும்
நேர்மையுள்ள பிரிதிவியின் கதிதான்பாரே. (௪௨)

வளியான வாய்வினிட வழிதான்மைந்தா
மார்க்கமுடன் சொல்லுகிறேன் மனதாய்க்கேளு
நெளியாத பிராணனுடன் அபானன்தானும்
நிசமான வுதானனுடன் சமானன்மைந்தா
அளியாத வியானனுட னைந்துமப்பா
அரகரா தேய்வுடனே வாய்வுமாச்சு
சுளியாத தேயுவாயுவைத்தான்கண்டால்
சுகமாக பூதவா யுவைத்தான்கேளே. (௪௩)

கேளப்பா நாகனொடு கூர்மன்மைந்தா
கிரிகரனும் தேவதத்தன் தனஞ்செயனுமைந்தும்
ஆளப்பா வைம்பூத வாயுவென்பா
ராச்சரியங் எசைவாய்வை யறிந்துகொள்ளு
காலப்பா திசைவாய்வை யறிந்துகொண்டு
கருணையுடன் சிவயோகக் கருத்தில்நின்றால்
கோளப்பா வொன்றுமில்லை யெல்லாஞ்சித்தி
குறிப்புடனே வாகாச வழிதான்கேளே. (௧௪)

கேளடா வாகாச வழிதான்மைந்தா
கிருபையுடன் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு

வாளடா அர்த்தயே டனைதானென்று
வகையான புத்திரயே டனைதானென்று
சூளடா வுலகயே டனைதானென்று
சுத்தமுட னாகாய வழியைக்கண்டு
ஆளடா வந்தாங்கச் சுழியில்நின்று
வப்பனே வாக்காதி யறிந்துபாரே. (சரு)

பாரப்பா வாக்காதி யென்னவென்றாற்
பதிவான வசனமொடு கெமன்முந்தானம்
நேரப்பா விசர்க்கமொடு வானந்தமைந்தும்
நிரமான வசனாதி யென்றும்பேரு
காரப்பா வசனாதி யைந்துங்கண்டு
கருவான வாதார மூலம்பார்த்து
சாரப்பா பிரகிருதி வழியைப்பார்க்க
தன்மையுடன் சொல்லுகிறேன் சங்கைகேளே. (சசு)

கேளப்பா ராசதமுந் தாமதமுமைந்தா
கிருபையுள்ள சாத்துமிக குணங்கள்மூன்றும்
வாளப்பா முக்குணங்க ளறிந்துகொண்டு
வரிசையுடன் விந்தினுட வழியைக்கேளு
சூளப்பா பைசந்தி மத்திமைவைகரியுஞ்
சூக்குமையும் நாலுமிது வாக்கேயாகும்
ஆளப்பா வாக்காதி நாலும்பார்த்து
ஆரகரா வாதாரந் தன்னைக்காணே. (சஎ)

காணப்பா வாதாரந் தன்னிலேதான்
கருவான வுடற்கருவி முப்பத்தாறும்
பூணப்பா பிறக்கருவி யறுபதாச்சு
புத்தியுட னுள்வெளியும் நன்றாய்ப்பார்த்தால்
தோணப்பா தத்துவங்கள் தொண்ணூற்றாறுந்
தோணுமடா யிருதயத்தில் சூழ்ந்துபார்க்கில்
வீணப்பா வொன்றுமில்லை தத்துவமாங்குப்பை
விளங்குபதி பசுபாசம் விளையாட்டாச்சே. (சஅ)

ஆச்சப்பா வுட்கருவி முப்பத்தாறு
மப்பனே சிவத்தினுட கூறேயாச்சு
நீச்சப்பா பிறக்கருவி யறுபதுதான்
நிசமான சத்தியுட கூறேயாச்சு

பேச்சப்பா வுள்வெளியும் நன்றாய்ப்பார்த்து
பெருமையுட னாதார நிலையுங்கண்டு
காச்சப்பா கருவிகர ணறிவென்று
காடான தத்துவத்தைக் கண்டுதேரே. (௪௯)

தேரப்பா சரிதையுடன் கிரிகைரெண்டுஞ்
சிவசிவா சத்தியுட கூறேயாச்சு
காரப்பா யோகமுடன் ஞானம்ரெண்டும்
கருவான சிவத்தினுட காலேயாச்சு
நேரப்பா சிவரச மந்தங்கண்டு
நெறிமுறமை தவராம லந்தம்பார்த்து
சாரப்பா சதுரகிரி பொதிகைதன்னில்
சங்கையுட னின்றுதவந் தானேசெய்யே. (௫௰)

தானான தேகமதில் கூடிநின்ற
சங்கைகளைச் சொல்லுகிறே னன்றாய்க்கேளு
ஊனான ரோமமது மூன்றரையாங்கோடி
யுத்தமனே நாடிரது வெழுபத்தீராயிரமாங்
கோனான தேகமடா பலமோவாயிரமாங்
கொள்கியதிற் குடல்பலந்தா னாற்பத்தைந்து
பூனான பல்லதுவு பலந்தானைலு
பொருந்திநின்ற சதைபலமு மிருநூறாச்சே. (௫௧)

ஆச்சப்பா வுப்பதுவும் பலங்காணைந்து
வப்பனே மச்சையது பலந்தானாலு
நீச்சப்பா யீரலது பலந்தானெட்டு
நிசமான வஸ்தியதைச் சொல்லக்கேளு
காச்சப்பா பலமும்நூற் றிருபதாச்சே
கட்டிநின்ற சேஷ்டுமந்தான் நாழிபாகும்
பேச்சப்பா பித்தமது தடிதான்காலாம்
பிலமான சுக்கிலந்தா னரைக்காலாகும். (௫௨)

ஆச்சப்பா சர்மமது வென்னவென்றா
லப்பனே பலம்நூற்றிப் பதினாலாச்சே
தாமப்பா யிப்படிதான் கூடிநின்று
சரீரமதில் மாசலது வெட்டுமாச்சு
நாமப்பர் சொல்லுகிறோம் நன்றாய்க்கேளு
நாடிநின்ற கோபுரத்தில் வாசலொன்று

ஓமப்பா வவ்வாசலொன்பதுக்கு
வுண்மையுள்ள வாதாரக் கதவைப்பாரே. (௫௩)

பாரப்பா வாதாரக் கதவைச்சாற்றி
பலபலவாய் நின்றதொரு தாளைப்பூட்டி
நேரப்பா வப்பூட்டுத் தனக்குமைந்தா
நிசமான சுழினையே கோல்தானப்பா
ஆரப்பா வறிவார்கள் சுழினைக்கோலே
யழித்துமிகத் தானிறுத்திப் பார்க்கும்போது
வீரப்பா கொண்டதொரு வாராதாரம்
விபரமுடன் தோணுதற்கு விபரங்கேளே. (௫௪)

கேளப்பா விபரமென்ன மூலாதாரங்
கிருபையுடன் கண்டுகொள்ள வகையைக்கேளு
காலப்பா தோன்றிநின்ற மூலாதாரங்
கருணையுடன் சொல்லுகிறே னண்டம்போலா
மேலப்பா வண்டமதிற் சூழ்ந்துநின்ற
விசையான யிதழதுதா னுலுமாச்சு
சூளப்பா நிறமதுதான் மாணிக்கம்போற்
சுகமாக நின்றுதடா மூலம்பாரே. (௫௫)

பாரப்பா மூலமென்ற முட்டைக்குள்ளே
பதியான வக்ஷரந்தா னோங்காரமாச்சே
நேரப்பா நின்றவோங் காரத்தோடே
நிசமான ரீங்காரம் உகாரங்கூட்டி
சாரப்பா தன்மனமே சாக்ஷியாக
தன்மையுடன் தானிருந்து செபிப்பாயாகில்
காரப்பா கணபதியும் வல்லபையுமைந்தா
கனிவாக வுந்தனிடங் கனிவாற்காணே. (௫௬)

காணடா கனிவாகக்கண்டாயானாற்
கருணையுள்ள சிவயோக முறுதியாச்சு
பூணடா சிவயோக முறுதியானாற்
பொற்கமல முச்சியிலே தீபங்காணும்
பேணடா தீபமதை தினமும்நோக்கிப்
பிசகாமல் வாசியிலே பிலமாய்நில்லு
தோணடா யவ்வாசிப் பிலமாய்நின்றாற்
சுகசீவ பிராணகலை சுத்தமாச்சே. (௫௭)

சுவாதிஷ்டானம்.

சுத்தமுட னாதார மூலஞ்சொன்னேன்
சுவாதிஷ் டானத்தி னுட சுகத்தைக்கேளு
பத்தமுட னாற்கோண மிதள்தானாறு
பதிவான பொன்னிறம்போ லிருக்குமைந்தா
சுத்தமுள்ள நாற்கோண நடுவிலேதான்
தெளிவான நகாரமென்ற தீபமேத்தி
நித்தமுமே நசாரமுடன் சிவறீங்கிட்டு
நிலையறிந்து வுருச்செபிக்க நிசத்தைக்கேளே. (ருஅ)

கேளடா நிலையறிந்து வாசிகொண்டு
கீழ்மேலும் நன்றாக நின்றுபாரு
சூளடா நின்றநிலை பார்க்கும்போது
சோதியொன்று தோணுமடா பிரமசொரூபம்
ஆளடா பிரம்மநிலை ரூபங்கண்டா
லடங்காத வாசியது வடங்கும்வீட்டில்
காலடா வாசியது யடங்கிநின்றாற்
கண்ணடங்கா பூரணத்தைக் காணலாமே. (ருகூ)

மணிபூரகம்.

காணவே பிரம்மாவின் பதியைச்சொன்னேன்
கருவான மணிபூரகங் கருத்தைக்கேளு
தோணவே பிறைமூன்றும் பிறைபோற்கீறித்
துலங்கயிதி லீரைந்து பத்தும்போட்டு
பேணவே நிறமதுதான் பளிங்குபோலாம்
பிறைமூன்றும் பிறைநடுவே மகாரமிட்டு
பூணவே சங்கிலி மங்கென்றேதான்
பூரணமாய்த் தினம்நூறு செபித்துக்காரே. (சூ௦)

கார்க்கவுரு செபித்துநடு புருவமீதில்
கண்ணுமனக் கண்ணாலே நன்றாய்ப்பார்த்தால்
மார்க்கமுடன் லட்சுமியும் விஷ்ணுதேவர்
மகத்தான பூரணச்சந் திரன்போல்மைந்தா

யேர்க்கையுட னிருதயத்திற் காணும்பாரு
  யின்பமுள்ள தெரிசனத்தைக் கண்டாயானல்
தீர்க்கமுள்ள சிவயோக வாழ்வுபெற்று
  செல்வபதி யாயிருப்பாய் தினமும்நோக்கே. (கூக)

நோக்குவது பூரணச்சந் திரனைநோக்கு
  னுண்மையுடன் பூரணமாய் நின்றுபானல்
நாக்குநுனி யந்தமதில் வாசிநின்று
  நிலங்காமல் தீபமதில் நாடும்பாரு
வாக்குமன தொன்றாகி நின்றுபாரு
  மக்களே கண்பசுவு வாழ்வுண்டாகும்
தூக்குமென்ற கொடுமைதனை யகற்றிமைந்தா
  சுகமான யிடமறிந்து சபத்தில்நில்லே. (கூ௨)

ஆருகதம்.

நில்லடா நிலையறிந்து சுகத்தைக்காண
  நிசமான ருத்திரனர் பதியைக்கேளு
சொல்லடா சொல்லறிந்து சுகத்தைப்பார்க்க
  சுகமான முக்கோணம் நன்றுப்க்கீறி
அல்லடா முக்கோணத் ததிலேநீதா
  னப்பனே பன்னிரண்டு திரந்தான்போடு
விள்ளடா செம்புனிற மானகோட்டை
  விசையான கோட்டைநடு விந்துபோடே. (கூங)

போடப்பா விந்துநடு வோங்காரந்தான்
  பூரணமாய் சிங்கிலி யொன்றுநாட்டி
நாடப்பா விந்துநடு முனைமையத்தில்
  நாடிநின்று சிங்கிலி யென்றுசொல்லி
வீடப்பா பிலப்பதற்கு தினம்நூற்றெட்டு
  விரும்பிமன தறிவதினு அுருவேசெய்தால்
சூடப்பா தானேறி முனைமையத்தில்
  சூரியன்போல் காந்திவெகு சோதியாமே. (கூச)

சோதியென்ற காந்தியடா சூரியகாந்தி
  துலங்குநடுச் சுழினையைநீ காண்டாயானு
லாதியென்ற வாதார மாராதார
  மரூபமய மானதொரு மேலாதாரம்

நீதியுடன் தோணுமடா வாசியாலே
நின்றிலங்கும்வாசிதனைத் தன்னுள்பார்த்து
சாதியென்ற சராசரத்தைத் தானுமெண்ணி
சதாயோக பூரணமாய் நின்றுபாரே. (௬௫)

பார்க்கையிலே ருத்திரனற் கடாக்ஷத்தாலே
பாதாதி கேசமுதல் நன்றாய்ப்பாரு
சேர்க்கையுடன் பார்க்கையிலே மைந்தாமைந்தா
யென்னசொல்வே னக்கினிபோ லாகுந்தேகந்
தீர்க்கமுட னக்கினிபோல் தன்னுள்கண்டாற்
சிவயோக வாழ்வுவெகு திறமாய்நிற்கு
மார்க்கமுட னுருத்திரனர் பதியைப்பார்த்து
மனங்குவிந்து பூரணத்தில் மருவியேறே. (௬௬)

விசுத்தி.

மருவிநின்ற தலமதுதான் விசுத்திவீடு
மகத்தான வறுகோணம் நன்றாய்ப்போட்டு
திருவிருந்த வறுகோணஞ் சுத்திநல்ல
தீர்க்கமுடன் பதினறு யிதழ்தான்போட்டு
குருவிருந்த கோட்டைவெகு கருப்பாய்நிற்குங்
குணமான வக்கோட்டை நடுவிலேதான்
உருவரிந்து விந்திட்டு வோங்காரஞ்சுத்தி
வுத்தமனே வங்கிலி யங்கென்றுபோடே. (௬௭)

போட்டபின்பு மனதுகந்து மனக்கண்சாத்தி
பூரணமாய் வங்கிலி யங்கென்றிட்டு
நாட்டமுடன் தானிருந்து வொருநூறுமைந்தா
நன்மையுடன்தான்செபித்துநயனமேவி
தேட்டமுடன் குருபதியிற் சென்றுபாரு
சிவசிவா வாய்வேக லகிரியுண்டாம்
வாட்டமில்லா லகிரியடா வாய்வேகமாகு
மகத்தான யோகசிவ போதமாமே (௬௮)

ஆமப்பா யோகமென்று சிவயோகந்தா
னருளான முச்சுடரி னந்தத்தாலே
ஓழப்பா முச்சுடரி னந்தம்பார்த்தா
லொளிவிளக்காய் நின்றதொரு மூலத்தீதான்

வாமப்பா னிறைந்ததொரு மூலத்தீதான்
வளர்ந்துதடா வறுகோண வரையின்மேலே
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் நன்றாய்ப்பாரு
நாதாந்த மயேஸ்வரத்தைக்காணலாமே. (௬௯)

ஆக்கினை.

காணவே மயேஸ்வரத்தின் கடாக்ஷத்தாலே
கண்ணான சதாசிவத்தின் கருவைக்கேளு
தோணவே யாக்கினையாம் விந்துவட்டஞ்
சொல்நிறைந்த வட்டமதி விதழ்தான்ரெண்டு
பூணவே வட்டமதின் நிறந்தான்சொல்வேன்
புதுமைவெகு புதுமையடா வாகாசந்தான்
பேணவே வாகாச வட்டத்துள்ளே
பேர்பெரிய பிரணவத்தை நன்றாய்நாட்டே. (௭௰)

நாட்டமுடன் ஓங்கார நடுவிலேதான்
நன்மையுட னகாரமுட னுகாரஞ்சாற்றி
தேட்டமுடன் றீங்காரம் னுகாரஞ்சாற்றி
திறமாகத் தானிருந்துப் புருமமேகி
கூட்டமன்றி தானாகத் தானேநின்று
குணமாக அங்றீங் உம்மென்றேதான்
வாட்டமில்லா மனதாக தினம்நூர் மைந்தா
மார்க்கமுடன் தான்செபிக்க வரிசைகேளே. (௭௧)

வரிசையுட னாதாரஞ் செபித்துமைந்தா
மார்க்கமுடன் சதாசிவத்தை மகிழ்ந்துகொண்டால்
தெரிசனமாய் நின்றதொரு வாராதாரஞ்
சிவசிவா அரூபமய மாகத்தோணுங்
கரிசனமாய் நின்றதொரு வாராதாரஞ்
கண்ணடங்காத் தெரிசனங்கள் காணலாகும்
புரிசமுடன் சதாசிவத்தில் மனதைவைத்து
புத்தியுட னனுதினமும் பூசைபண்ணே (௭௨)

பண்ணப்பா வாதாரபூசைப்பண்ணி
பதியான முச்சுடரின் தியானங்கேளு
நண்ணப்பா புருவமதில் மனக்கண்சாற்றி
நாட்டமுடன் அங்கிலி நங்கென்றேதான்

உண்ணப்பா லாடவிழிக் கண்ணினின்று
வுத்தமனே நூற்றெட் டுருவேசெய்தால்
கண்ணப்பா தான்குளிர மதிதானின்று
காணுமடா பூரணச்சந் திரனைப்பாரே. (எங)

பாரப்பா பூரணச்சந் திரனைக்காணில்
பாதாதி கேசமுதல் பதிவாய்மைந்தா
நேரப்பா குளிர்ச்சிவெகு குளிர்ச்சியாகும்
நேமமுட னன்னேர நினைவாய்மைந்தா
தேரப்பா குருபதியிற் றிரமாய்நின்று
செகத்தோர்க்கு விபூதியைநீ கடாக்ஷித்தாக்கல்
வீரப்பா கொண்டதொரு சுரமுந்தீரும்
வினையான வல்வினையும் விட்டுப்போமே. (எச)

போமப்பா சகலபிணி ரோகமெல்லாம்
பூரணச்சந் திரனுடைய பிறப்பைக்கண்டால்
காமப்பால் கானற்பால் கருணைதங்குங்
கலைபான வாசியது கடக்காதப்பா
சோமப்பால் சொலிக்குமடா வந்தப்பாலை
யந்தமுடநித்தியமுங் கொண்டாயாகில்
தாமப்பா தன்னிலையே தான்தானகுந்
தானன வாதார மூலம்பாரே. (எரு)

ஆச்சப்பா சோதிவெகு காந்தியாகு
மரகார வவ்வேளை யறிவாய்நின்று
மூச்சப்பா நிறைந்ததொருவாசியாலே
முனையான சுழிமுனையில் வாசிநாட்டி
பேச்சப்பா தானிருத்தி மவுனமாக
பெருமையுடன் சிவயோகத் திருந்தாயாகில்
போச்சப்பா வபமிருத்தி யகன்றுபோகும்
பொன்னொளிவு தேககாந்தி யாச்சுபாரே. (எசு)

ர வி த் தி யா ன ம்.

பாரப்பா மூலமதில் மனக்கண்சாற்றி
பதியான ரவியினிட தியானங்கேளு
நேரப்பா புருவனடு தீபம்பார்த்து
நீசமான அங்கிலி உங்கென்றூக்கால்

சாரப்பா பதினாறு வுருவிலேதான்
தன்னகமாய் நின்றதொரு ரவிதான்மைந்தா
மேரப்பா தான்துலங்க ரவிதான்மைந்தா
மெய்நிறைந்த காந்திவெகு தேகமாச்சே. (எஎ)

தேகமென்ற தேகமடா தேவரூபந்
திருவான ரூபமதை பூசைபண்ணி
பூாகமுடன் விபூதியைநீ தியானஞ்செய்து
பாருலகில் மானிடர்க்குக் கடாட்சித்தாக்கால்
ஆகமுடன் சகலசவு பாக்கியம்பெற்று
வருள்பெருக பூரணமா யிருந்துவாழ்வார்
யேகமென்ற பூரணத்தின் கிருபையாலே
யென்மகனே சுடரினுட தியானங்கேளே. (எஅ)

சுடர்த்தியானம்.

கேளப்பா ரவிமதியைத் தியானம்பண்ணி
கிருபையுள்ள சுடரதிலே மனக்கண்சாற்றி
யாளப்பா அங்கிலி றீங்கென்றேதா
னருள்பெருக நாற்றெட் டுருவேசெய்தால்
காலப்பா வறுவான ரவிமதிதன்னாலே
கருணைவளர் புருவநடு சுடரிலேதான்
வாளப்பா மனங்குவிந்து னிற்கும்போதில்
மகத்தான சோதிவெகு சோதியாச்சே. (எகூ)

சோதிமய மானசிவ சூக்ஷங்கண்டால்
சுகசீவப் பிராணனது வகலாதையா
ஆதியிலே முச்சுடராய் நின்றசூக்ஷ
மாரறியப் போரார்க ளறிவானந்தம்
நீதியுட னறிவான போதம்பெற்று
நிசமான முச்சுடரைக் கண்டாயானு
லோதியதோர் மந்திரகலை வாசியாலே
வுண்மையென்ற மந்திரங்க ளெல்லாஞ்சித்தே (அ௦)

சித்தான முச்சுடரின் தியானஞ்சொன்னேன்
சிவாயகுரு சண்முகனார் தீர்க்கத்தாலே
பத்தான தசைதீக்ஷ முத்திபெற்றுப்
பரமகுரு சண்முகனார் தியானங்கேளு

வித்தான சூக்ஷமடா சற்றேயில்லை
வேதமுடி வானதொரு விஞ்சைமூலஞ்
சத்தான விஞ்சையடா சொல்லக்கேளு
சங்கையுடன் ஓம்கிலி சிம்மென்றோதே. (௮௧)

சண்முகத் தியானம்.

ஓதியதோர் நாழிகையில் மைந்தாகேளு
வுண்மையுள்ள சண்முகனார் வடிவேல்கொண்டு
நீதியுடன் தகன்னத்தில் தானேநின்று
நினைந்தபடி னின்றுவிளை யாடும்பாரு
ஆதியுட னாதார சொரூபமாகி
யாறுமுக மானசெய லார்தான்காண்பார்
சோதியென்ற சொரூபமதி லாறுமுகமாகி
துலங்குதடா சுடரொளியைத் தூண்டிப்பாரே. (௮௨)

பாரப்பா சுடரொளியைக் கண்ணால்தூண்டி
பதிவான கடைக்கண்ணால் நடுக்கண்ணைப்பார்க்க
நேரப்பா நடுநிலையைக் கண்ணாற்பார்க்க
நின்றூபஞ் சோதிமய மாகத்தோணுந்
தேரப்பா மனதறிவால் விபூதிவாங்கி
திருவான பதினோக்கித் தியானம்பண்ணி
காரப்பா வுலகோர்க்கு கடாக்ஷத்தாலே
கருமவினை தீருமடா கண்ணைப்பாரே. (௮௩)

கண்ணைப்பார் மனக்கண்ணால் தன்னைப்பாரு
கமலமென்ற சுழினையுட காலைப்பாரு
விண்ணைப்பார் காலரிந்து வுன்னைப்பாரு
வேதமய மானசிவ யோகம்பாரு
பெண்ணைப்பார்த் தலையாதே தன்னைப்பாரு
பெலமான வாசிதிரு மூலம்பாரு
தன்னைப்பார் தன்னிலையே வாசிமூலஞ்
சதாமூல மானதே சரிதான்பாரே. (௮௪)

வைரவத்தியானம்.

பாரப்பா வைரவனார் தியானங்கேளு
பரிவான வைரவனை யார்தான்காண்பார்
நேரப்பா வவருடைய நிலையைக்கேளு
நிலையான வாதார முடிமேலாக

காரப்பா உங்கிலி அங்கென்றோதிக்
கறுத்துறவே மனதாக னின்றாயானால்
ஊரப்பா வூர்முழுதுங் காவலான
வுண்மையென்ற வைரவனைக் காணலாமே. (அரு)

காணலா மவருடைய மூலங்கேளு
கனகரத்தின மானசிறு குழந்தைபோலத்
தோணலாம் புருவநடு கமலந்தன்னிற்
சூக்ஷமாகச் சொரூபநிலை கண்டாயானால்
பேணலா மவர்பதத்தைத் தியானஞ்செய்து
பெருமையுடன் மானதமாம் பூசைசெய்தால்
பூணலாஞ் சகலவரங் கைக்குள்ளாகும்
பொற்கமல வைரவனைத் தியானம்பண்ணே. (அசு)

குருத்தியானம்

பண்ணப்பா தியானமது குருத்தியானம்
பரமகுரு சீர்பாதந் தியானங்கேளு
வுண்ணப்பா கண்ணான மூலந்தன்னில்
முத்திகொண்ட வக்கினியாஞ் சுவாலைதன்னை
நண்ணப்பா வாசியினால் நன்றாயூதி
நடுமனையைப் பிடித்தேறி னாட்டமாக
விண்ணப்பா கேசரியாம் புருவமைய
மேன்மைபெறத் தானிறுத்தி வசிவசியென்னே. (அஎ)

எண்ணியிரு நூற்றெட்டில் மைந்தாகேளு
யேகாந்த மானகுரு வின்பந்தன்னில்
பொன்னொளிபோ லருவுருவங் கண்ணிற்காணும்
புத்தியுட னவ்வேளை புருவமேவிற்
கண்ணொளிவுந் தன்னொளிவா யுன்னைநோக்கி
கருணையுடன் வசியென்றே கருத்திற்கொண்டு
தன்னொளிவு போலவேநீ யுருவேசெய்தால்
தாயான வாசியது தனதாங்காணே. (அஅ)

காணவே சத்திசிவ மந்தமாகுங்
கருணைவள ரந்தமதைக் கருதக்கேளு
பேணவே சிவமென்றாற் சத்திமூலம்
பேரறிந்து வசியென்றால் வாசிமூலம்

பூணவே சத்திசிவம் வாசியாகிப்
பொருந்திநின்ற காரணத்தை யார்தான்காண்பார்
தோணவே குருமுறையாய்க் காணவேணுந்
தொடுகுறிபோல் காணுதற்கு வகையைக்கேளே. (அகூ)

வகையான வகையேது வென்றுகேட்டால்
மார்க்கமுடன் சரியைவழி நடந்தாயானாற்
தகையாமல் சரியைவழி நடந்தாயானாற்
சிவசிவா கிரியையுட வழியேகாணும்
புகையாமல் கிரியைவழி நன்றாய்ப்பார்த்தாற்
பாலகனே யோகவழி பரிவாய்தோணும்
நகையாமல் யோகவழி தானேசென்றால்
நன்மையுடன் ஞானவாழி காணலாமே. (கூ௰)

சரியை, கிரியை, யோக ஞானம்.

காணுதற்கு சரியைவழி யென்னவென்றாற்
கருணையுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
பூணுதற்கு நவ்வெழுத்தின் மேலேமைந்தா
புகழான மவ்வெழுத்தாற் சிகாரந்தோணும்
பேணுதற்கு மவ்வெழுத்தின் மேலேசென்று
பிலமாக வவ்வெழுத்தின் கீழதாகத்
தோணுதற்கு சிவாலயமும் நதியுமுண்டு
சுத்தமுட னந்திடத்தில் கண்டுதேரே. (கூக)

கண்டுமனந் தேர்ந்தந்த நதியில்மூழ்கிக்
கமலமலர் சிவாலயத்தைப் பூசைபண்ணி
நின்றநிலை காணாத மாந்தரெல்லாம்
நீள்புவியில் சிவாலயங்கள் நதிகள்தேடி
சென்றுமிகத் தானலைந்து பாதவித்து
சீவனிலை யறியாமல் திகைத்துமாண்பர்
அண்டமெனு முடலுயிரை யறியாமற்று
னலைவார்கள் சரியைவரு யறியார்தானே. (கூஉ)

தானென்ற திருக்கோவில் நதிகள்நல்ல
சங்கையுள்ள வேதமுதல் சாஸ்திரங்க
ளூனென்ற மனுப்பிறந்து செய்தமாய்கை
வுருதியுள்ள வம்மாய்கை யறிந்துதள்ள

வானென்ற நாதவிந்து செயலறிந்து
மார்க்கமுள்ள மெஞ்ஞானத் தலைவரெல்லாங்
கோனென்ற கேசரியைப் பூசைபண்ணிக்
குறியறியான் சரியைவழிக் கூர்ந்தோர்தானே. (௬௩)

தானென்ற பூரகத்தின் கீழதாகச்
சுழையான சிவாலயங்கள் நதிகளுண்டு
கோனென்ற அனாகதமாம் மயிர்பாலத்தப்பால்
கொள்கின்ற சிவாலயங்கள் நதிகளுண்டு
வானென்ற வாசிமலர் தனையெடுத்து
மகத்தான சிவாலயத்தைப் பூசைபண்ணி
தேனென்ற வுடலுயிரை யறியாமற்றான்
திகைத்தபடி மாய்கையிலே திரிவார்பாரே. (௬௪)

பாரப்பா சரியைவழி முறைமைசொன்னேன்
பதிவான கிரியைவழி பகரக்கேளு
நேரப்பா முக்கோணந் தன்னிலேதான்
நிறைந்தவிதழ் பனிரெண்டின் மேலதாகச்
சேரப்பா முக்கோணந் தன்னிலேதாகச்
சிவாலயத்திற் சிவனுமையுந் தீபம்போலே
காரப்பா கருவிழி மலர்க்கண்கொண்டு
கருணையுள்ள வாசிவலர் கருவாய்ச்சாற்றே. (௬௫)

சாற்றிநீ தொழுதங்கே நின்றாயானாற்
சங்கையுள்ள பாவமெல்லாந் தானேதீரும்
போற்றியே வாதாரப் புதுமைகண்டு
பொருந்திநின்ற வாசியுட திரத்தைப்பெற்று
நேத்திரத்தின் சின்மயத்தைக் கண்டுபோற்றி
நினைவறியா தானிடர்கள் நேசந்தப்பி
ஆற்றுமத்தின் நிலைதனையே காணமற்று
னலைவார்கள் கிரியைவழி யறியார்பாரே. (௬௬)

பாரப்பா துரியமதின் கீழதாகப்
பத்திநின்ற சுடரொளியா மூலத்துள்ளே
காரப்பா கணபதியைத் தொழுதுபோற்றிக்
கருணையுடன் வாசிமலர் சாத்திமைந்தா

நேரப்பா வவ்வாசி கொண்டுமேலே
நீயறிந்து பூரணமாய் நின்றுக்கொண்டு
சாரப்பா சார்புனிலே யறியாரெல்லாஞ்
சங்கையுட னதில்மூழ்கித் தயங்குவாரே. (௯௭)

தயங்குவார் நதிமூழ்கி நீர்தெளித்து
தன்மையுட னீறணிந்து ஸ்தானம்பண்ணி
மயங்குவா ரிருவிழியு மூடிக்கொண்டு
மணியெடுத்துத் தானுட்டி மதங்கள்பேசி
தியங்குவா ரக்கிரமம் பிடித்தேதபந்தச்
சிவனிலே யறியாதத் திருடர்தானும்
தயங்குவிந்து வாதாரம் பாரமற்றுன்
நாடுகளிற் றுன்றிரிவார் நயந்துதள்ளே (௯௮)

தள்ளடா தனையறியா மூடர்தன்னை
தள்ளிமனே யேறிமனஞ் சாந்தமாக
வுள்ளடா யெட்டெழுத்துஞ் சிவமதாகு
முறுதியுள்ள விரண்டெழுத்துஞ் சததியாகும்
நில்லடா யெட்டிரண்டு மொன்றுப்நின்ற
நிலேயான சிவாலயங்கள் நதிகள்தன்னே
யல்லடா வங்தனிலே காணுரெல்லா
மலேவார்கள் கிரியைவழி யறியார்தானே. (௯௯)

தானென்ற கிரியைவழி சொன்னேன்மைந்தா
தன்மையுடன் யோகவழி சாற்றக்கேளு
கோனென்ற யிருகதிருஞ் சுழியிலேற்றி
குறியான நவக்கிரகந் தன்னேக்கண்டு
வானென்ற வனுக்கிரகத் துள்ளேசென்று
மகத்தான சிதம்பரத்துக் கப்பால்நின்று
தேனென்ற கமலமலர்ப் பொய்கைதன்னில்
திருவான பொய்கையில்நீ ராடிக்காணே. (௱)

காணடா நீராடி சிவனேநீயுங்
கண்டுமன துருதியினு லம்பரத்தில்
கோணடா பெருவாசற் சென்றுபுக்கிக்
குணமான சுழிமுனேயில் பத்திக்கொண்டு
வூணடா வாசியினு லாராதார
மூடுருவ னிராதார மண்டமேவி

பேணடா வந்தனிலே தன்னில்நின்று
பிலமான ரவிமதியைத் தன்னுட்காணே. (௱க)

காணப்பா சந்திரகலை பதினாறுகுங்
கருவான சூரியகலை பனிரெண்டாகும்
பேணவே யிருகதிரு மொன்றாய்நின்ற
பிலமான சூரியகலைப் பன்னிரண்டில்
தோணப்பா வுடலுக்குள் நின்றமிச்சஞ்
சொந்தமுடன் போனதெங்கே யிருந்ததெங்கே
பூணப்பா யிருந்தமிச்சம் நாலுந்தானும்
பொருந்திநின்ற பூரணமாய்க் கண்டுபாரே. (௱உ)

கண்டுபார் பூரணமே யென்றுபோற்றி
கருணைவளர் கலைனாலுங் காணுமற்றான்
தொண்டரெனப் பசியடக்கி விரதங்காத்துச்
சுழன்றுநின்ற வாசிதனை யடக்கிமைந்தா
நின்றநிலை காணுமல் நதிகள்தேடி
தேடினதால் பலைகளெல்லாஞ் சுற்றிப்பார்த்து
ஒன்றுமிட மறியாமல் யோகஞ்செய்து
வுடலுயிரைக் காணும லலைவார்பாரே. (௱௩)

பாரப்பா யோகவழி நன்றாய்ச்சொன்னேன்
பதிவான ஞானவழி பகரக்கேளு
காரப்பா வாதார மூலந்தன்னிற்
கனிவான வக்கினிதன் னுவிதன்னை
சேரப்பா முக்கோணச் சுடரில்நின்று
திருவாசி யானதொரு செங்கண்மேவி
சாரப்பா வந்தமனைச் சொந்தமென்று
சங்கையுடன் தானிருந்து தன்னைக்காணே. (௱௪)

காணப்பா மேல்வெளியைக் கண்டுகூடி
கருணையுடனவ்வெளியைக் கண்டுகூடி
பூணப்பா நிராதாரச் சித்தமாகிப்
பூரணமாய் நின்றபரி பூரணமேயாகி
தோணப்பா சிவனபன்மால் பூசைசெய்து
துடங்கிநின்ற தீவினைக ளென்றுமற்று
பேணப்பா ருசியற்று வாசையற்று
பேரண்ட சோதியுட சோதிதானே. (௱௫)

சோதியென்ற வைந்தெழுத்துந் தான்தானாகித்
துலங்குகின்ற சதானந்தந் தான்தானாகி
ஆதியென்ற மூன்றெழுத்துந் தான்தானாகி
யடங்கியொன்றாய் நின்றபொருள் தான்தானாகிச்
சாதியென்ற சமரசமுந் தான்தானாகிச்
சதாகோடி மந்திரமுந் தான்தானாகி
வேதியென்ற கெவுனமுத லஷ்டசித்தும்
பேசாத மவுனமது தான்தானாமே. (௱௬)

ஆமப்பா வாதியந்த பொருள்தானென்று
மடங்கினின்ற பஞ்சகர்த்தா ளதுதானென்றுந்
தாமப்பா சத்திசிவந் தான்தானென்று
தண்மையுள்ள பஞ்சகர்த்தாள் தான்தானென்று
ஓமப்பா யேழுவகை யுலகமெல்லா
முறுதிகொண்டு தானாகத் தான்தானென்று
சோமப்பா னுன்தானே வவன்தானென்றுஞ்
சோதி மயமாயிருப்பார் ஞானிதானே. (௱௭)

தானென்ற சரியைமுதல் ஞானஞ்சொன்னேன்
சமரசமாய்க் கண்டறிந்து தன்னைப்பாரு
வூனென்ற வுடலுயிர்க் கண்டாயானு
லுண்மையென்ன சரியை முதல் ஞானந்தோற்றுங்
கோனென்ற குருவருளால் மைந்தாநீயுங்
குறிப்பறிந்து ஞானநிலை கூர்ந்துப்பார்க்க
வானென்றசரியைமுதல் ஞானமட்டு
மார்க்கமுட னன்றாகச் சூக்ஷ்மங்கேளே. (௱௮)

கேளப்பா வயன்மாலின் திரையறுத்து
கிருபையுள்ள ருத்திரன்றன் திரைபைநீக்கி
யாளப்பா மயேசுரன்றன் திரையைத்தள்ளி
வதன்மேலே சதாசிவன்தன் திரையைச்சுட்டு
சூளப்பா வைம்புலனைச் சுட்டுதள்ளிச்
சுகசிவப் பிராணமயத் தோடிருந்து
காலப்பா செவிவிழியுங் கடந்தப்பாலே
கருணையுடன் தானிருப்பார் ஞானிதானே. (௱௯)

தானென்ற முப்பாழில் மும்மலமும்நீக்கித்
தற்பரத்துக் கப்பால்மயிர்ப் பாலமீதில்

வானென்ற நெருப்பாறுக் கப்பாற்சென்று
மகத்தான பரவெளியில் மனதொடுங்கி
கோனென்ற வெளியொளியில் தானேதானுய்க்
குவித்திருந்து சிவயோக ஞானந்தானுய்
ஊனென்ற வாதியந்தந் தானேதானு
யுகந்திருப்பார் சிவஞான முணர்ந்தோர்காணே. (ரய)

ஆதியந்த விளக்கம்.

காணவே சிவஞான முணர்ந்தோர்தானுங்
கருணையுள்ள மாதவத்தோர்ப் பெருமைதானும்
பேணவே தூலமதைச் சூக்ஷமாக்கிப்
பிலமான சூக்ஷமதுக் காரணமாய்நின்று
தோணவே வாதியந்த மொன்றாய்நின்று
துலங்குகின்ற சுடரொளியிற் சோதியாகிப்
பேணவே பூமியில்வந் தவதரிப்பார்
பிறந்தாலுஞ் சிவயோகி யாவார்பாரே. (ரயக)

பாராளு மெக்கியமா முனிமேயையா
பதிவான ரிஷிமுனிவர் சித்தரெல்லாம்
நேராக னின்றுதவம் பெற்றபேரை
நீள்புவியிற் பிறந்திடுவா ரென்றுவாக்கியம்
போராகச் சொல்லிமனக் கசடுநீக்கிப்
பிறவாத நெறிகாட்டி வமிர்தமீந்து
மாறாத வடிமைபடைத் தாளுமென்று
மார்க்கமுட னவர்பதத்தில் வணங்கினேனே. (ரயஉ)

வணங்கிமிக நிற்கையிலே வேதியோனு
மகத்தான ரகஸ்யமடா ஞானமார்க்க
மிணங்கியதோ ரந்தரங்க மானசூக்ஷ
மேகாந்த சூக்ஷமென்ற கதையைக்கேளு
குணங்குவிய மாதியந்தக் குறியைநன்றாய்க்
கூர்மையுடன் சொல்லுகிறேன் குணமாய்க்கேளே. (ரயங)

கேளப்பா நான்முகன்மா லிந்திராதிதேவர்
கொடியான வேதமுதல் சமயத்தோருந்
தேரப்பா தேடியரி யாதவஸ்து
தெளிவான வெளியதுதான் பரமதாகும்

கேளப்பா பரமான வஸ்துதன்னைக்
கிருபையுட னறிவதுவே யாதியந்தங்
கேளப்பா வாதியந்தவஸ்து மனுபடைத்த
கெதியைமிக வறிவதுவே விளக்கந்தானே. (௱௰௪)

தானென்ற வாதியந்த விளக்கந்தன்னைச்
சங்கையுடன் சொல்லுகிறேன் தயவாய்க்கேளு
வானென்ற வுலகமதில் மைந்தாமைந்தா
மகத்தான வெழுவகையின் தோற்றந்தானுங்
கோனென்ற ஜகமதிலே பிறக்குமுன்னே
குருவான பரமிருந்த குறிபைமைந்தா
வூனென்ற திருமுடியு மடியுந்தன்னை
யுத்தமனே சொல்லுகிறே னுறுதிகேளே. (௱௰௫)

கேளப்பா புலத்தியனே நன்றாய்க்கேளு
கிருபையுட னுலகமது ஜனிக்குமுன்னே
காலப்பா பரமிருந்த கருணைதன்னைக்
காரணமாய்க் குருவருளாற் கருதக்கேளு
ஆளப்பா குருபதந்தான் விஸ்வரூப
மவருடைய வடிவுவொளி யடிபாதாளம்
வாளப்பா முடியதுதா னண்டத்துச்சி
மகத்தான பரசொரூப வடிவுகாணே. (௱௰௬)

காணவே வுச்சிமுடி தன்னைமைந்தா
கருவான மிருமனுமோ தேடித்தேடி
தோணவே காணமல் வந்தாரப்பா
சுகமான மாலதுவு மேனமாகிப்
பூணவே பூமிபா தாளஞ்சென்று
புத்தியுடன் வைத்தவடிக் காணமற்றான்
பேணவே மாலயனுந் தேடித்தேடிப்
பெருகினின்ற வடிமுடியுங் காணார்பாரே. (௱௰௭)

உலகம்படைத்தவரலாறு

பாரப்பா வடிமுடியுந் தேடிப்போன
பதிவான மாலயனுங் காணொன்று
நேரப்பா வேதமுறைத் திட்டசெய்தி
நீள்புவியி லியாவர்களு முரைத் திட்டசெய்தி

ளாரப்பா வறிவார்கள் பரசொரூப
மந்தரங்க மானசிவ ரூபாரூபங்
காரப்பா குருவருளால் தெரிந்தமட்டுங்
கருணையுடன் சொல்லுகிறே னென்றுதானே. (௱௰அ)

என்றுமுள்ளா ரடிமுடியே வாதியந்த
மேகமவர் வடிவுவெளி யடிபாதாள
மன்றுகதிர் சந்திர னு மில்லாக்கால
மதிருமிடி மின்மேக மில்லாக்காலங்
குன்றுசெடி வரண்பொண்ணு மில்லாக்காலங்
கூறுபஞ்ச பூதநெறி யில்லாக்கால
மொன்றெனவே நிறைந்தபரம் நின்றவாறு
மொருவரறி யாதசெய லுண்மைகாணே. (௱௰௯)

காணவே வேதநெறி யில்லாக்காலங்
கருவான சாஸ்திரமா றில்லாக்காலம்
பூணவே வுபதேச மில்லாக்காலம்
புண்ணியபா வங்களிரண்டு மில்லாக்காலம்
பேணமே குலநெறிக ளில்லாக்காலம்
பெருகினின்ற மந்திரங்க ளில்லாக்காலந்
தோணவே சொன்னதெல்லா முண்டாய்நின்ற
சூக்ஷமதைச் சொல்லுகிறேன் சுகமாய்க்கேளே. (௧௨௰)

கேளப்பா பராபரமாய் நின்றசோதிக்
கிருபையுடன் சிவன்படைக்க நினைந்தபோது
மாளப்பா வல்லபரந் தன்னிலேதான்
வளமான சிவமதுதா னுண்டாச்சப்பா
மேலப்பா சிவமதிலே சத்தியுண்டாய்
விளங்கினின்ற சத்தியிலே மைந்தாகேளு
சூளப்பா சதாசிவந்தான் றுலங்கினின்ற
சொற்பெரிய சதாசிவத்தின் மயேசுரந்தானே. (௱உ௧)

தானான மயேஸ்வரத்தி லுருத்திரன்றான்
சங்கையுள்ள ருத்திரனிற் றிருமாற்றோன்றி
கோனான திருமாலி லயனார்தோன்றிக்
குவிந்தெழுந்த யெழுவருந்தான் கூர்மையாக
வானான பராபரத்தை யறியமாட்டார்
மகத்தான பரந்தானே பராபரமாய்நிற்குந்

தேனான பரமசிவ னதிகாரத்தைத்
தீர்க்கமுட னனுக்கிரகஞ் செய்தான்பாரே (௱௨௨)

பாரப்பா வனுக்கிரகஞ் செய்துநல்ல
பரமான பராபரந்தானெங்குந்தானப்
நேரப்பா னின்றபரஞ் சோதியாகி
நிறைந்ததொரு சோதியதாய் நின்றபோது
சாரப்பா முன்னுதித்த வெழுவர்தானுஞ்
சங்கையுட னவர்கள்செய்யு முறமைதன்னை
யாரப்பா வறிவார்கள் புலத்தியாகே
ளாதிதொடுத் தந்தம்வரை யறிந்துகாணே. (௱௨௩)

காணவே பரமசிவன் வானுண்டாக்கக்
கருணையுள்ளத் திருமாதைக் கண்ணால்மேவி
பூணவே சதாசிவத்தைப் பார்க்கும்போது
புத்தியுடன் பேரண்டம் படைத்துநின்று
ரூணவே மயேசுரனைம் பார்க்கவேகா
னுமிரியிடி வாய்வுதனைப் படைத்துநின்றார்
தோணவே ருத்திரனைக் கண்ணாற்பார்க்கத்
துலங்குமின்ன லக்கினியும் படைத்தார்பாரே. (௱௨௪)

பாரான திருமாலைப் பார்க்கும்போது
பதிவான கண்டமேகப் படைத்துநின்றார்
ஆரான பிரம்மனையும் நோக்கும்போது
வளவற்ற பூமிதனைப் படைத்துநின்றார்
நேரான சத்திதனைக் கண்ணால்மேவி
நிஜமான சூரியனைப் படைத்துநின்றார்
பேரான சிவமதுவும் பதியாய்நின்ற
பெருமையுட னெழுவரதி காரங்காணே. (௱௨௫)

காணவே யண்டாவி வதுதான்மைந்தா
காசினியி லன்புடையோ ரனேகஞ்சொல்வார்
தோணவே கண்டபடி யண்டந்தன்னில்
தொகுத்துரைக்க மாட்டார்கள் கணங்கச்சாதி
பேணவே யண்டமதில் மனுவுண்டாக்கும்
பெருமைதனைக் குருவருளாற் பேசுவேன்கேள்
பூணவே மேலேழு லோகந்தன்னை
புத்தியுடன் விதம்விதமாய்ப் படைத்தார்களே. (௱௨௬)

கேளப்பா லோகமதைப் படைத்தபின்பு
  கிருபையுடன் பரமசிவன் மனுவுண்டாக்க
கேளப்பா சத்திதனை வரவழைத்துக்
  கெணிதமுடன் மனுப்படைக்கக் கிருபைசெய்தார்
கேளப்பா பராபரையாள் கிருபைபெற்றுக்
  கெணிதமுடன் சதாசிவத்துக் குபதேசித்தாள்
கேளப்பா சதாசிவனுங் கிருபைபெற்றுக்
  கெதியுடைய மயேஸ்பாருக் கீய்ந்தார்பாரே. (௱உஎ)

பாரான மயேசுரந்தான் ருத்திருக்கீந்தார்
  பதிவான ருத்திரனு மாலுக்கீந்தார்
நேரான மாலதுவும் அயனுக்கீந்தார்
  நிசமான வயனாரும் நிலையைப்பெற்று
பேரான கருணையினால் தனுப்படைக்கப்
  பெருமையுட னதிபந்தம் நடுவில்நின்று
மாராத காலறிந்து மவுனங்கொண்டு
  மனுப்படைக்க நினைத்துநின்று ரயனார்தானே. (௱உஅ)

அயன்முதற்கொண் டைவருட னுயிருஞ்சத்தி
  யாதியந்த சிவனாரு முயிர்க்குயிராய்நின்று
தயவுபெற வெடுத்துயி ராண்பெண்கோடிச்
  சங்கையில்லா மூப்பிளமை சாக்காடன்றி
ஜயம்பெறவே வொருகோடி காலம்வாழ்ந்து
  தீர்க்கமுட னிருக்கையிலே மைந்தாகேளு
நயம்பெறவே சிவனுமையை நோக்கிமைந்தா
  நமைவணங்க வனுக்கிரகஞ் செய்யன்றாரே. (௱உகூ)

செய்யென்ற சொன்னமொழி யுமையுங்கேட்டுச்
  சிந்தைமன தொன்றாகச் சிவனைநோக்கி
மெய்யென்ற வித்துவகைத் தானுண்டாக்கி
  மேதினியி லுயிர்பயிர்கள் மேன்மையாக
மையென்ற திருமால்தான் மேகந்தன்னை
  மார்க்கமுட னினைக்கையிலே மைந்தாகேளு
பையென்ற முகிலதனு லமுர்தமுண்டாய்ப்
  பார்தனிலே சகலவித்துப் பதிவதாச்சே. (௱௩ய)

ஆச்சப்பா சென்னல்பதி னெட்டுவித்து
  வப்போதே வுண்டாச்சு வதின்மேல்மைந்தா

நீச்சப்பா வன்னமறு சுவையைக்கண்டு
நிசமான மனுநீதி நேர்மைபாக
பேச்சப்பா சகலசித்துந் தானுண்டாச்சுப்
பெருகுகின்ற வாசைவெகு நேசமாச்சு
மூச்சப்பா வாசிபது முன்பின்னாச்சு
முழங்கினின்ற ஜகமதுவுங் கலக்கமாச்சே. (௱௩௧)

கலங்கினின்ற லோகமதுக் குறுதிபாகக்
கருணையுள்ள விஷ்ணுமுனிக் கருத்தைவைத்து
யிலங்கினின்ற பெட்டிரண்டு மொன்றாப்க்கட்டி
யேகமென்ற வைந்தெழுத்தால் வேதமாக்கித்
துலங்கினின்ற மனுவைவொரு நான்குஜாதிச்
சுத்தமுடன்தான்வகுத்துச் சுகமாய்மைந்தா
விளங்கினின்ற க்ஷத்திரிய வங்கிஷத்தில்
விபாமுள்ள நாகமுனி விபரங்கேளே. (௱௩௨)

கேளடா நாகமுனி வுலகுக்கையா
கிருபையுடன் பாஷைபதி னெட்டுஞ்சொன்னார்
வாளடா ராஜமுனி தர்க்கசாஸ்திரம்
மகத்தான வேதாந்த சிப்பிசாஸ்திரங்
காலடா தானறிய மதன்சாஸ்திரங்
கலந்தமனு மேயகமதால் நன்மைதுன்மை
யாளடா வறுசுவையு மமிர்தங்காட்டி
வங்கமுட னன்னமதாற் சார்ந்தார்தானே. (௱௩௩)

தானென்ற வன்னமதால் நித்திரையுண்டாய்ச்
சங்கையுட னனுபோகமுப் பிளமையுண்டாய்
வானென்ற வேகமுட னாசையுண்டாய்
வஞ்சகமும் பிரப்பிறப்புத் தானுமுண்டாய்
தேனென்ற பலகோவில் நதிகளுண்டாய்ச்
செகராஜ மகுடபதி வர்க்கமுண்டாய்க்
கோனென்ற வொப்பனைகள் நன்றாய்ச்செய்து
குறிப்புடனே நாள்முகூர்த்தஞ் செய்தார்பாரே. (௱௩௪)

பாரான மறையோர்கள் வேள்விசெப்யப்
பதிவான விஷ்ணுமுனி வந்துதோன்றிச்
சீராக வரங்கேளு மென்றுசொன்னார்
ஜெகத்திலறு சுருதிமறை பாகவேதான்

நேராக நாள்முகூர்த்தம் நன்றாய்ச்சொல்ல
நிதியுட னெந்தன்சொல் மேலதாகப்
பேராக வந்தரத்தி லாருங்காணப்
பெருமையுள்ள சோதிதனைப் பேசுங்காணே. (௱௩௫)

காணவே விஷ்ணுமுனி பிரம்மனைத்தான்
கருதவையன் வந்துதித்தங் கேதுசொல்வார்
பூணவே யசுபதியோ டிருபத்தேழும்
பொருந்துநவக் கிரகமது தானுண்டாக்கத்
தோணவே விளம்பினபின் மாதுதானுஞ்
சொரூபமுள்ள சதாசிவ மயேசுரன்தானும்
பேணவே ருத்திரனு மாலுந்தானும்
பெருமையுடன் பானினைக்க வந்தார்தானே. (௱௩௬)

தானென்ற மாதுமைக்கிப் பிரமன்சொல்லச்
சந்திரனுஞ் சூரியனுந் தானேயானாற்
பானென்ற சதாசிவந்தான் ராஜாவானார்
மகத்தான மயேசுரனுஞ் சனியுமானா
ரூனென்ற ருத்திரனுஞ்சங் கரனுமானா
ருண்மையுள்ள மாலதுவும் புதனுமானார்
மாலென்ற வயன்சுக்கிர வடிவுமானார்
மகத்தான ராகுடனே கேதுதானே. (௱௩௭)

காணவே விஷ்ணுவைத்தா னுமையும்பார்க்கக்
கருவான ராகுடனே கேதுமானார்
தோணவே சோதிரிஷி நாலுமுண்டாந்
துலங்குகின்ற வமாவாசை திதினாள்காணம்
பேணவே நவசித்தாற் கிரகமாகி
பேருலகில் நிறைந்தபின்பு பிழைப்பதற்குப்
பூணவே நக்ஷத்திர ராசியோகம்
பொன்னுலகுண் டானதின்பின் னுண்டாம்பாரே. (௱௩௮)

பாரான பார்தனிலே மனுவுண்டாக்கிப்
பதிவாக வந்தபின் பனேகசாஸ்திரம்
நேரான சாஸ்திரங்கள் சூஸ்திரங்கள்
நேர்மையுள்ள ரிஷிமுனிவர் சித்தரெல்லாம்
மேரான கிரிதனிலே தபசுபண்ணி
வெகுகோடி காலம்வரை யோகஞ்செய்து

போன வெளியோடே வெளியாய்ச்சேர்ந்தார்
பிலமான காலயுகம் பேசக்கேளே. (௱௩௯)

யுகம் பதினெட்டுமறிய.

கேளடா புலத்தியனே மைந்தாநீயுங்
கெணிதமுள்ள யுகமதுதான் பதினெட்டப்பா
ஆளடா வரியினுக மீரேழுகோடி
வற்புதனர் யுகமதுதா னீரைந்துகோடி
வாளடா தன்மயுக மீராறுகோடி
மகத்தான ராசியுக மீரெட்டுகோடி
காலடா யுகமெல்லாஞ் சொல்லிவாரேன்
கனமான வீராச னலைந்துதானே. (௱௪௰)

தானென்ற விண்ணதனி லீரெட்டுகோடி
தருவான வாய்தனக்குயுக மேழுகோடி
மானென்ற மைனயுக மிருமூன்றுகோடி
மகத்தான மணிகள்யுக மிருமூன்றுகோடி
பானென்ற பணியிரத னன்குகோடி
பதிவான விஸ்வாசன்யுக மூன்றுகோடி
வானென்ற வாய்தன்யுக மொருகோடியாகு
மார்க்கமுடன் திரேதாயுகந் தன்னேப்பாரே. (௱௪௧)

பாரடா திரேதாயுக மதனைக்கேளு
பதினேழு லக்ஷத்தோன் பதினுயிரமா
மோர்டா கிரேதாயுக மதனைக்கேளு
விருபது லக்ஷத்தொன் பதினுயிரமாங்
தேரடா துவாபரயுக மதனைக்கேளு
தீர்க்கமுட னென்பதுலக்ஷத் தொன்பதினுயிரமாங்
காரடா கலியுகம்வெகு கடினமைந்தா
கண்டுபார் நாலுலக்ஷத்து முப்பதினுயிரமாம். (௱௪௨)

ஆமப்பா யுந்தயுகம் பதினெட்டுமைந்தா
வப்பனே கூடியொரு சதுர்யுகமுமாகுந்
தாமப்பா சதுர்யுகம் பதினெட்டுச்சென்றால்
தயவான யிந்திரனுக் கொருநாளாகும்
ஓமப்பா வந்தநா ளாரைந்துகூடி
யுத்தமனே சொல்லுகிறே னொருமாதமாகும்

போமப்பா வம்மாதம் பனிரண்டுகூடி
புத்தியுடன் வருடமெனப் புகழ்ந்துகாணே. (௱சங)

காணப்பா வவ்வருஷ மறுபதுதான்கூடிற்
கருவான வாண்டியுக மென்பார்மேலோர்
பூணப்பா வாண்டியுகம் பதினெட்டுசென்றால்
பொங்குகடல் பிரளயமாய்க் கண்டுபாரு
வேளப்பா பிரளயமும் நூறுபிரமமானும்
பெரிதான நாள்பெருக்கம் பேணிப்பாரே
தோணப்பா வப்பெருக்கு யீரெட்டுசென்றாற்
சுகமான யிந்திரர்க்குப் பூரணமாம்பாரே. (௱சச)

பாரடா சுகமாக வனந்தநாள்மைந்தா
பதிவாக யேழாயிரங் கோடிமீண்டால்
நேரடா வகோரமுனிக் கிருவருமையா
நிசமாக வந்தநாள் பெண்கோடிசென்றாற்
சாரடா நூதமுனி பூரணமுமாவார்
சங்கையுட னந்தநாள் கோடிசென்றாற்
பேரடா விஷ்ணுமுனி பரமபதமாவார்
பிலமான வந்தநாள் பதிங்கோடிதானே. (௱சரு)

காணவே பதிங்கோடி செல்லும்போது
காசிமா முனியவருங் கயிலாசமாவார்
பூணவே வந்தநா ளெண்கோடிமீண்டால்
புகழான மாமுனிக்கி யிடமேயாகுந்
தோணவே வந்தநாள் நவகோடிமீண்டால்
சுகமான யீஸ்வரமுனியும் பிரம்மாவாவார்
பேணவே யந்தநாளேழு கோடிசென்றாற்
பிலமான யெண்கோணமுனி தனக்குக்கேளே. (௱சகூ)

கேளடா யெண்கோண முனியுமைந்தா
கிருபையுடன் நிமைதிறந் திடும்போதையா
சூளடா வவர்தானும் பூரணமேயாவார்
சுகமாக வந்தநாள் நவகோடிசென்று
ளாளடா வக்கினிமா முனிதான்மைந்தா
வரகரா பரமபத பாகஞ்சேர்வார்
பாளடா வந்தநா ளெண்கோடிமீண்டா
பார்த்துமா முனியவரும் பரமபதமாமே. (௱சஎ)

ஆமப்பா வந்தநாள் பதின் கோடிமீண்டா
　லருமையுள்ள ரோமரிஷிக் கொருரோமமுதிருந்
தாமடா ரோமமது மூன்றரையாங்கோடி
　சரியாக வுரும்பபோ வவர்மரணமாவார்
காமடா வந்தநாள் மூவிரட்டியானல்
　நலமான பிரமமுனியவர்க்குப் பூசைவேளை
ஓமடா சிவபூசை யெழுநூறுமீண்டா
　லுள்ளமுனி ரிஷிகளுக்கு வொருநாளுமாமே.　　(௱சஅ)

அந்தநா ளேழாயிரங் கோடிமீண்டா
　லானதொரு ரிஷிமுனிவர் பிறந்திடுவாரப்பா
யிந்தநாள் பதினயிரங் கோடிமீண்டா
　விதமான மால்தனக் கொருநாளாகும்
பந்தமுடன் கொண்டநாள் முப்பத்தொருமாதம்
　பதிவான மாதமீராறு வொருவிருஷம்
சொந்தமுடன் வருஷமது யறுபதுமேயானல்
　சுகமாகக் கண்டுகொள்ள வாண்டுகளுமாமே.　　(௧௪௯)

ஆண்டுகளு மீரொன்ப தாகில்லைந்தா
　வானசலப் பிரளய மெழுநூறுமீண்டால்
கலங்குமகா பிரளயமு மெழுநூறுமீண்டால்
　கலங்குமகா பிரளயம் நூறுதான்மீண்டால்
தோண்டுமொரு பூதசங்கார மெனலாகுஞ்
　சுகபூத சங்கார மொருகோடிமீண்டால்
தாண்டிவரும் போதுவந்த சங்காரந்தான்
　தருவான சங்காரமொரு மூன்றுமாமே.　　(௧௫௰)

ஆமென்ற சங்கார மாகிவருங்காலமறிய
　திருமா லயனு மாவிலேமேற்பள்ளி
ஓமென்ற சயனமது வொருகோடி மீண்டா
　லுத்தமனே நாகமதில் நித்திரையுமாவார்
தானென்ற நித்திரைமுத்திரைமேலாகி
　தன்னெளிவு விண்ணெளிவு சரியாய்ப்பார்த்து
நாமென்று மிவரென்று நினையாமலந்த
　ளுதாந்த பூரணத்திற் பூரணமானரே.　　(௧௫௧)

பூரணமாய் நின்றதொரு ரிஷிமுனிதேவர்
　பொருந்திநின்று வாதாரம் நன்றுய்ப்பார்த்து

காரணமாய்க் கருணையொளி பார்வையாலே
கணயோக மானசிவ னிஷ்டைகூடி
பாரணிந்த பூமிதனி தனந்தங்கோடி
பத்தியுடன் தானிருந்து பாத்திற்செல்ல
நேரணிந்து னிலையறிந்து நிலையில்நின்று
நிசமான பூரணங்கண் டேறினரே. (௯௫௨)

யேழியே பூரணத்திற் செல்லும்போது
யென்னசொல்வேன் பிரிதிவியைப் பிரம்மனுக்குத்
தேரியே வாய்வுதனை மயேஸ்வரற்குத்தத்தஞ்
சிவசிவா வாகாசந் தன்னைமைந்தா
வாரியே யண்டமெல்லாந் தத்தஞ்செய்து
மைந்தனே சகலமுமே சொன்னேன்பாரு
கூரியே சதாசிவத்திற்குத் தத்தம்பண்ணி
கொண்டபின்பு வறிவுபூ ரணத்தைக்கேளே. (௯௫௩)

கேளப்பா ரவிதனையே சூரியர்க்குத்தத்தங்
கிருபையுள்ள மதிதனையே சந்திரற்குத்தத்தம்
வாளப்பா சூடான சோதிதனைமைந்தா
மகத்தான செகச்சோதி யிடமேசென்று
சூளப்பா யெங்குனிரை பாத்தோடொப்பாய்த்
துலங்குதடா நட்சத்திரஞ் சோதிபோலே
காலப்பா தனையறிந்த பேருக்கெல்லாங்
கடாக்ஷமுடன் பராபரத்திற் கலந்தார்பாரே. (௯௫௪)

பாரப்பா வுலகமெல்லாம் பாத்தினுட்கூத்து
பரிவான கூத்ததுவும் வாசிநேர்மை
நேரப்பா வாசியது வன்னியுடன்கூடி
நிசமான பூதவகை யைந்துண்டாச்சு
பேரப்பா யைந்துவகை யைந்துண்டாச்சு
பெருகினின்ற தத்துவங்கள் தொண்ணூற்ருருய்
வீரப்பா கொண்டசெடந் தான்தானுக
வேதாந்த முறைமைநெறி யொன்றுகேளே. (௯௫௫)

ஒன்ருனபொருள்.

ஒன்ருன பொருளறிந்து வொன்றைக்கேளு
வுத்தமனே நலமான யுருதிகொண்டு

நின்றிடும் வாசிதனில் மனக்கண்சாற்றி
நிசமான சரியையொடு கிரியையோகம்
பண்டான ஞானமொடு நாலுமைந்தா
பார்த்தவர்க்குக் கெதிமோக்ஷம் பலனுண்டாகு
மண்டகே சரிமாது தன்னாலந்த
வாதியென்ற சரியைவழி யறிந்துபாரே. (௧௫௬)

பாரப்பா சரியைவழி யகாரதீக்ஷை
பாலகனே தேகசுத்தி யனுஷ்டானங்கள்
காரப்பா கிரியைவழி வுகாரதீக்ஷை
கருவான சிவலிங்க சத்திபூஜை
சாரப்பா யோகவழி மகாரதீக்ஷை
சகலகலை காலறிந்து தன்னைக்காண
நேரப்பா ஞானவழி பூரணமாந்தீக்ஷை
நிராதார சொரூபநிலை தீபமாச்சே. (௧௫௭)

சாலோக சாமீப பதவி.

ஆச்சப்பா சரியைவழி நடந்தோர்க்கப்பா
வப்போதே சாலோக பதவியாகும்
பேச்சப்பா கிரியைவழி நடந்தோர்க்கப்பா
பெருமையுடன் சாரூப பதமேயாகும்
நீச்சப்பா யோகவழி நடந்தோர்க்கையா
நிசமாக சாரூப பதவியாகும்
மூச்சப்பா ஞானவழி வந்தோற்கையா
முத்தியுள்ள சாயுச்சிய பதவிதானே. (௧௫௮)

தானென்ற சாலோக பதவியேர்ந்தாற்
சகலசவு பாக்கியபதி தானேயாவான்
ஊனென்ற சாமீப பதவிசேர்ந்தா
லுலகுதனில் சராசரங்க ளோகஞ்செய்வார்
கோனென்ற சாரூப பதவிசேர்ந்தாக்
குவலயத்திற் சிவயோக ஞானியாவான்
வானென்ற சாயுச்சிய பதவிசேர்ந்தால்
மகத்தான வெளியோடே வெளியாவானே. (௧௫௯)

வானான வெளியோடே வெளியாய்நின்று
மகத்தான நாற்பதமும் வகையாய்ப்பெற்று

ஆனன பஞ்சகர்த்தாள் நிலையும்பெற்று
வுகாந்தவரை திருநடன முண்மைகண்டு
கோனன குருபதத்தில் மனதொடுங்கி
குறியான பூரணமாய்ச் சேர்ந்தோர்க்கப்பா
தானன சமாதியுட னுண்மைகேளு
தன்னமயுட னற்பதமு மொன்றதாமே. (கசுய)

தாமென்ற சரிபைவழி நடந்தாலென்ன
தன்னறிவாய்க் கிரியைவழி நடந்தாலென்ன
வோமென்ற யோகவெளி நடந்தாலென்ன
வுத்தமனே ஞானமதி லுறைந்தாலென்ன
ஆமென்ற பூரணமே தாமென்றெண்ணி
வனுபான தமர்வாச லதிலேசென்று
நாமென்ற வைந்தெழுத்தி லிரண்டைப்பற்றி
நாதாந்த வெளியொளியில் நாடினோரே. (கசுக)

சமாதியளவு.

நாட்டமுடன் பூரணத்தில் நாடினோர்க்கு
நாதாந்த சமாதியுட னன்மைகேளு
தேட்டமுடனெவ்விடமே யானாலென்ன
சிவசிவா யந்திடத்தில் செம்மைபண்ணி
வாட்டமுடன் பத்தடியிற் சதுரமாக
மைந்தனே ரெண்டுமுழ வாழஞ்செய்து
ஆட்டமுட னதின்கீழே ஆறடியில்மைந்தா
அப்பனே முச்சாணி லாழம்பண்ணே (கசுஉ)

பண்ணப்பா வதின்கீழே நாலடியில்மைந்தா
பதிவான வாழமது மெண்சாணீளம்
நண்ணப்பா நிதானமதாய் நன்றாய்ச்செய்து
னுலமான கிரகமதிற் பிரவேசிக்க
வெண்ணப்பா கற்பொடியுஞ் செங்கல்த்தூளு
முத்தமனே திருநீறு மூன்றுமொன்றாய்
முன்னப்பா செய்துகொண்டு பதனம்பண்ணி
முத்திகர மாவதற்கு முறைமைகேளே. (கசுரு)

கேளப்பா பாலுடனே யிளநீர்விட்டுக்
கிருபையுடன் தண்ணீருந் தேனுங்கூட்டி

சூடா வபிஷேகம் நன்றாய்ச்துசெய்
 சுத்தமுடன் மேல்துவட்டிச் சமமாய்மைந்தா
ஆளடா வரைதனக்குப் பட்டுவஸ்த்திர
 மன்பாகத் தானணிந்து வதின்மேற்கேளு
மேலடா பாதாதி கேசமட்டு
 மேன்மையுடன் விபூதி தூளிதமேசெய்யே. (௧௬௪)

செய்யடா விபூதிதூ ளிதமேசெய்து
 திருவான புருவமதில் திலதப்பொட்டு
மெய்படா தங்கமதாற் பட்டஞ்செய்து
 மேன்மைபெற வைந்தெழுத்தை யதிலேமாறி
மையடா நெற்றிதனிற் பட்டங்கட்டிப்
 பாங்குபெறச் சுகந்தமலர் மாலைசாற்றி
வையடா வமுதுகனி வர்க்கமுன்னே
 வைத்தபின்பு தூபமொடு தீபங்காட்டே. (௧௬௫)

காட்டடா தூபமொடு தீபங்காட்டி
 கருணையுடன் ரதமதின்மேற் கடாக்ஷஞ்செய்து
நாட்டடா மணியோசை சங்கினோசை
 நலமான ஜெயகண்டி மேளவாத்தியம்
மூட்டடா சகலவொலி நாதத்தோடே
 முக்கியமாய் ரதமதனை நடத்திகொண்டு
சூட்டடா சமாதினுட வாசற்சென்று
 சுகமாகக் கிரகப்பிர வேசம்பண்ணே. (௧௬௬)

பண்ணப்பா கிரகமென்ற சமாதினுள்ளே
 பதிவான மத்தியென்ற யெண்சாண்தன்னில்
நண்ணப்பா தூபமதாற் சுத்திபண்ணி
 தாட்டமுடன் ஐயும்கிலியும் சிவயநமாவென்று
கண்ணப்பா யீசான்னியம் பார்வையாகக்
 கருணையுடன் தானிருத்திக் கனிவாய்மைந்தா
முண்ணப்பா செய்துவைத்த முத்தூள்தன்னை
 முக்கியமுடன் சிவவசியென் றெடுத்திடாயே. (௧௬௭)

யெடுத்துநன்றாய்ப் பாதாதி கேசமட்டும்
 யின்பமுடன் தான்தூளேகெட்டிசெய்து
அடுத்துமிக பாதமுதல் பருவமட்டும்
 அளவாக பொடியிட்டு வாழ்த்திமைந்த

தொடுத்துமுகப் புருவமுத லுச்சிமட்டும்
சொல்லுகிறேன் விபூதியில்கற் பூரஞ்சேர்த்து
கொட்டிமிக வமிழ்த்தினன்றாய்த் தூபதீபங்
குருவாழ்க மூர்த்திகர மாவாயென்றான் (கசுஅ)

யெண்ணியே வைந்தெழுத்தை வுச்சரித்து
யின்பமுடன் மணல்பரப்பித் திரணைபோட்டு
வுண்ணியே திரணிநடு லிங்கபீட
முத்தமனே தான்வகுத்து வுறுதியாகப்
புண்ணியனே சுகந்தமல ரர்ச்சனைகள்செய்து
புத்தியுடன் சகலரச வர்க்கம்வைத்து
வன்னியென்ற ருத்திரனைத் தியானம்பண்ணி
மார்க்கமுடன் மானதமாம் பூசைசெய்யே (கசுகூ)

செய்யப்பா மானதமாய்ப் பூசைசெய்து
சிந்தைமன தொன்றாசச் சிவனைநோக்கி
மெய்யப்பா கோதானம் பூதானங்கள்
மேன்மையுள்ள கன்னிகா தானஞ்செய்து
கையப்பா தவறாம லதற்குப்பூசை
கருணையுடன் பூரிகா தானஞ்செய்து
கையப்பா மையமென்ற குருவைப்போற்றி
மார்க்கமுடன் தன்பதியில் வந்துகேளே (களய)

கேளடா தன்பதியில் வந்திருந்து
கிருபையுடன் சட்டரச வர்க்கஞ்செய்து
வாளடா குருபதத்தைப் போற்றிமைந்தா
வணக்கமுடன் குருபூசை வளமாய்ச்செய்து
பாளடா போகாமற் சமாதில்மைந்தா
பத்தியுடன் நித்தியமும் பூசைசெய்தால்
கோளுடா வாராமற் சமாதிதன்னிற்
குருவான முற்றாகார மதிகமாமே. (களக)

ஆமப்பா வதிகமுள்ள வாண்பால்தன்னை
யருள்பெருக சமாதிவைக்கு முறைமைசொன்னேன்
ஓமப்பா வுருதியுள்ள சத்திமாது
வுண்மையுடன் மூர்த்திகர மானால்மைந்தா
தாமப்பா முன்போலே சமாதிசெய்து
தன்மையுடன் மேல்திசையிற் குகைதான்செய்து

நாமப்பா சொல்லுகிறேன் மூர்த்திகரமான
 நாதாந்த மாதுதனைச் சுகாசனமேசெய்யே. (௧௭௨)

செய்யப்பா சுகாசனமாய்த் தீர்க்கம்பண்ணி
 சிவசிவா வபிஷேகம் நன்றாய்ச்செய்து
மெய்யப்பா தெரியாமல் பட்டுவஸ்த்திர
 மேன்மைபெறத் தானணிந்து விபூதிசாற்றி
மையப்பாமையமதில் திலதப்பொட்டு
 மகத்தான சுகந்தமலர் மாலைசாற்றி
வையப்பா தங்கத்தாற் பட்டஞ்செய்து
 மகத்தான வெட்டெழுத்தை மாறிக்கேளே. (௧௭௩)

கேளடா வெட்டெழுத்தைக் கால்தலையாய்மாறி
 கிருபையுடன் நெற்றிதனிற் பட்டங்கட்டி
யாளடா தூபமுடன் தீபஞ்செய்து
 வருள்பெருக ரதமதின்மே லன்பாய்வைத்து
வாளடா மணியோசை சங்கினோசை
 மகத்தான ஜெயகண்டி நாதஞ்செய்து
மேலடா சமாதிவலஞ் செய்துநல்ல
 வேதாந்த மானநடுக் குகையில்வையே. (௧௭௪)

வையப்பா கீழ்முகமாய்க் குகையில்வைத்து
 மார்க்கமுடன் செங்கல்கல் லுப்புநீறும்
மெய்யப்பா மூன்றுபொடி யொன்றாய்க்கூட்டி
 மேன்மைபெற குகைநிறைய வமிழ்த்திவைத்து
கையப்பா வாராமல் மணல்நிறுத்திக்
 கருணையுடன் சதுரமதாய்த் திரணைசெய்து
செய்யப்பா திரணைநடுஸ் தம்பம்வைத்துத்
 தீர்க்கமுள்ள வானதமாய்ப் பூசைபண்ணே. (௧௭௫)

பண்ணப்பா சகலரச வர்க்கம்வைத்துப்
 பதிவான மயேஸ்வரியைப் பூசைபண்ணி
கண்ணப்பா தானோக்கி மனதுகூர்ந்து
 கன்னிகா தானமுடன் கோதானங்கள்
பொன்னப்பா தான்விளையும் பூதானங்கள்
 புத்தியுடன் பூரிகா தானஞ்செய்து
நண்ணப்பா தன்பதியில் வந்திருந்து
 நாட்டமுடன் குருபூசை நன்றாய்க்காணே. (௧௭௬)

காணவே குருபூசை நன்றாய்செய்து
 கருணைவளர் சமாதிதனில் கடாக்ஷமாக
பூணவே நித்தியமும் பூசைசெய்தாற்
 பூரணமாய் மூர்த்திகரம் புதுமையாகும்
தோணவே சத்தியுட சமாதிதன்னில்
 துலங்கும்வெகுபுதுமைகள்தா னென்றுசொல்வேன்
பேணவே பூரணமாய்ச் சமாதிபூசைப்
 பெருமைவிட்டு யொருமையதாய்ச் செய்துபாரே. (கஎஎ)

பாரடா வாண்ரூப முனிதானுச்சு
 பதிவான பெண்ரூபம் ரிஷிதானுச்சு
காரடா ரிஷிமுனிவர் கருணைதன்னை
 கருணையுடன் கண்டறிந்து பூசைசெய்ய
ஆரடா வறிவார்க ளாதியந்த
 மரகரா வாதியந்த மாண்பெண்ணுச்சு
நேரடா வாண்பெண்ணு யிறந்தாலென்ன
 நேர்மையுள்ள வறிவல்லோ சாக்ஷிதானே. (கஎஅ)

தானேதான் தன்மனமே சாக்ஷியாகத்
 தன்மையுடன் பூரணமாய் நின்றாயானுற்
கோனேதான் தானவனு யருளேதங்குங்
 குருவான நவக்கிரக சூக்ஷத்தாலே
பூணேநீ பொற்கமலத் துச்சிமீதிற்
 பூரணமாய் நின்றிலங்கும் போதத்தாலே
நானேதா நீயெனவே நன்மையாக
 நாட்டமுடன் வாசியினல் நயந்துபாரே. (கஎகூ)

பாரப்பா நயனவொளி சூக்ஷத்தாலே
 பதிவான மூலமதி லாராதாரங்
காரப்பா வாதார லிங்கபீடங்
 கண்ணிறைந்த முச்சுடராங் கமலபீடம்
நேரப்பா னின்றதொரு விந்துபீடம்
 நின்றிலங்குங் கற்பூர தீபபீடம்
ஆரப்பா வறிவார்க ளாதிபீட
 மந்தரங்க பீடமதைப் பூசைபண்ணே. (கஅய)

பூசைநெறி யறியாம லாண்பெண்ணென்றும்
 பொல்லாத மாய்கைவலைத் தன்னிற்சென்று

ஆசைகொண்டு மோகமதா யறிவுங்கெட்டு
வங்கமென்ற சங்கதியை யறியாமற்றான்
பாசமென்ற பலராசியில் மனதமுந்தி
ப்ரகதியை யறியாத பாவிமாரே
ஓசையென்ற சத்தமுதித் தடங்கிவீட்டை
வுற்றமனக் கண்ணாலே நித்தம்பாரே. (கஅக)

(பிரணவமகிமை.)

நித்தமும்நீ புத்தியுடன் பார்த்துமைந்தா
நேர்மையுட னந்திசந்தி பூசைபண்ண
சுத்தமுடன் சொல்லுகிறேன் பலத்தியாகேள்
சோதியென்ற வாதார மூலம்பார்த்து
பத்தியுட னங்கிலி ஓமென்றுரீயும்
பதிவாக மானதமா யுருவேசெய்தால்
சித்தியுள்ள கணபதியும் வல்லபையுமைந்தா
சிந்தைதனி லொளிவிளக்காய்த் தெரிவிப்பாயே (கஅ௨)

தெரிசிப்பாய்த் தினந்தோறுந் தியானம்பண்ணி
தீர்க்கமுடன் மானதமாம் பூசைசெய்தால்
நெரிசித்தி யாகியந்த நெறியிற்குள்ளே
நின்றிலங்குங் கணபதியும் வல்லபையுமைந்தா
பரிசித்த மாகவேநீ தெரிசித்தாக்கால்
பத்தியுடன் சகலசித்துங் கைக்குள்ளாகும்
வருவித்த சித்தாள்தான் கைக்குள்ளான
மகத்தான வவையடக்கஞ் சொல்லக்கேளே. (கஅ௩)

அவையடக்கம்.

கேளப்பா வவையடக்கஞ் சொல்லக்கேளு
கிருபையுள்ள வல்லபையுங் கணபதியுமைந்தா
ஆளப்பா பிரம்மாவுஞ் சரஸ்வதியுமாண
ரதின்பிறகு திருமாலும் லட்சுமியுமானார்
மேலப்பா ருத்திரனு முருத்திரியுமானார்
மேன்புடனே மயேசுரனு மயேஸ்பரியுமானார்
காலப்பா சதாசிவனு மனோன்மணியுமாகி
காரணமெல்லா முடிந்து சத்திசிவமாச்சே (கஅச)

ஆச்சப்பா வாதிபரா பரந்தான்மைந்தா
வனுக்கிரகத் தாலுதித்த கணபதிவல்லபையு
மூச்சப்பா நிரைந்தசத்தி சிவமுமாகி
மூவுலகுந் தானுகி முதலுமாகி
பேச்சப்பா நிறைந்ததொரு பஞ்சபூதம்
பேருகிப் பெருமையினுற் கணபதியுமாகி
பாச்சப்பா பஞ்சகர்த்தா ளைந்துபேரும்
பக்திகொண்டு வாதியிலே வோமென்ருரே. (கஅரு)

ஓமென்ருர் பிரணவமே யாதிவஸ்து
வுலகமெல்லாந் தானிறைந்த வோமசத்தி
தாமென்ற சத்தியடா யெங்குந்தானுப்ச்
சதாகோடி மந்திரத்துக் குயிராய்நின்று
ஆமென்று வாடினது ஓங்காரந்தான்
அடிமுடியாய் நின்றதுவு மோங்காரந்தான்
நாமென்ற வோங்காரந் தன்னிலேதான்
நாடினின்ற யெழுவகையும் பிறந்தவாரே. (கஅசு)

வாருன யெழுவகையில் தோற்றமெல்லா
மகத்தான வோங்கார வடிவுமாச்சு
போரான வேதமொடு சாஸ்திரங்கள்
பெருகினின்ற மந்திரங்க ளஷ்டகர்மம்
நேரான ஜபதபங்கள் யோகநிஷ்டை
நின்றிலங்கும் கௌனமுதல் வசியமாற்றம்
கூரான வாதமொடு வைத்தியமெல்லாங்
குருவான வோங்காரக் குறிதான்கேளே. (கஅஎ)

காணவே ஓங்காரம் ஓம்பிரதானங்
கருணைவள ராதார மூலபீடம்
தோணவே மூலமென்ற வாதாரத்திற்
றுலங்கினின்ற ஆவிபடா வாசியாச்சு
பேணவே ஆவியென்ற வாசியேறி
பெருகினின்ற வாதாரங் கடந்தப்பாலே
பூணவே ரவிமதியின் சுடரிற்சென்று
புத்தியுடன் பூரணமாய்த் தீபம்பாரே. (கஅஅ)

பாரப்பா தீபமென்ரு லறிவின்கண்ணு
பத்திகொண்டு வறிவதினுல் புருவமேவி

சாரப்பா கண்டமதி லங்கென்றாணி
சதாபோத பூரணமாய் நின்றுபார்த்தால்
நேரப்பா னின்றிலங்குஞ் சோதிபோலே
நித்தியமுஞ் சுத்தமுடன் நிலைவாய்ப்பார்த்தா
லாரப்பா வென்றதொரு வாராதார
காதிசிவ சோதிமய மாகுந்தானே. (க௮கூ)

தானான வாதாரஞ் சோதிபோலே
சங்கையுடன் றோணுமடா வங்கேபாரு
வானான வண்பமதி னடுவேபார்த்தால்
வகையாகத் தோணுமடா பஞ்சரூபம்
தேனான வடிவுபஞ்ச ரூபமாகிச்
சிவரூப மானசெய லாறுங்காணார்
கோனான சிவரூபந் தான்தானென்று
குறித்துமன நிறுத்தினித்தம் பூசைபண்ணே. (ககூ௰)

பண்ணப்பா பூசைவிதி தன்னைக்காணார்
பார்தனிலே யமைத்தவிதிச் சித்துமாச்சு
நண்ணப்பா சித்தமுள்ள மதிதான்மைந்தா
நடுவான பீடமடா வண்டத்துச்சி
கண்ணப்பா தானிறைந்த வுச்சமீதில்
கமலமென்ற வாயிரத்தி னிகழினுள்ளே
முன்னப்பா அமிர்தமது கண்விண்டோடு
மூர்க்கமுட னந்தமிர்தம் பூசைபண்ணே. (ககூக)

பண்ணடா சிவபூசை சத்திபூசை
பத்தியுடன் சித்தமதாய் வாலைபூசை
நண்ணப்பா பூரணமாய் பூசையோகி
நாதாந்த சேதியடா யோகபூசை
பண்ணடா தவராமற் பூசைசெய்ய
கருமானஞ் சொல்லுகிறேன் கருவாய்க்கேளு
விண்ணடா நிறைந்தமலர்க் கண்ணேசூக்ஷம்
வேதாந்த சூக்ஷமதை விரும்பிக்கேளே. (ககூ௨)

அ கா ர தீ க்ஷை.

விரும்பிமனங் கொண்டுசிற பூசைகேளு
வேதாந்த சின்மயத்தை மெய்யிற்கொண்டு

வரும்பிறவி தனையகற்றுஞ் சிவமேதென்றால்
வகையுடனே சொல்லுகிறே னகாரமாச்சு
யருந்தவமாய் நின்றதொரு வகாரபீட
மாரறியப் போரார்க ளாதிவிந்து
திருந்தியதோர் விந்துவென்றாற் கெங்கைகெங்கை
திருவான கெங்கையடா வமிர்தந்தானே. (கக௩)

தானான அமிர்தமடா வகாரமாச்சு
சங்கையுடன் காரமதைத் தானேதானுப்
வாரான கேசரியைத் தியானம் பண்ணி
வரிசையுட னுதயத்தில் தியானஞ்செய்தால்
ஊனான தேகமதில் நின்றபீடை
யுத்தமனே லப்போதே விலகிப்போச்சு
வீணான பீடையது விலகிப்போனால்
வேதாந்த திரேகமது சித்தியாச்சே. (கக௪)

ஆச்சப்பா திரேமது சித்தியான
லாதிசதா சிவசோதி யங்கேகாணும்
மூச்சப்பா தன்னிலேவிட் டசையாதையா
முத்தியுள்ளசித்தமது கெட்டியாச்சு
பேச்சப்பா தானடங்கி மௌனமாச்சு
பேரண்டஞ் சுத்திவர கௌனமாச்சு
நீச்சப்பா தானறிந்து கெவுனத்தேகி
நிசமான வகாரமதைப் பூசைபண்ணே. (கக௫)

உ கா ர தீ க்ஷை

பண்ணப்பா சிவமான அகாரதீக்ஷை
பத்திகொண்டு பூரணமாய்ச் செய்தபின்பு
நண்ணப்பா வுகாரமென்ற சத்திதீக்ஷை
நன்மையுடன் சொல்லுகிறே னுண்மைகேளு
விண்ணப்பா கண்ணான மூலத்தீயில்
விளங்கினின்ற வுகாரமென்றுஞ் சத்தியென்று
முன்னப்பா நிறைந்தசிவ சத்தியோடே
முத்தியுள்ள அகாரமென்ற வஸ்துசேரே. (கக௬)

சேரப்பா அகாரமுட னுகாரங்கூட்டி
செம்மையுட னுருவேத்தி நன்றாயானல்

நேரப்பா னின்றதிரு வாசியாலே
நிலையான புருவமதில் தீபங்காணும்
காரப்பா தீபமதைக் கமலக்கண்ணால்
கண்ணிரைந்து வாசியினூ லூன்றிப்பாரு
சாரப்பா வாசியினூ லூன்றிப்பார்க்கச்
சதாபோத மானசிவ யோகியாமே. (கசுஎ)

மகார தீக்ஷை

ஆமப்பா சிவயோகஞ் செய்வதற்கு
வப்பனே அகாரமுட னுகாரஞ்சொன்னேன்
தாமப்பா மகாரமென்ற வாலைதன்னைத்
தாரணியி லாரறிவா சங்கைமார்க்கம்.
காமப்பால் கொண்டசிவ கெங்கையான
கன்னிமனோன் மணியீன்ற நாதமென்றும்
நாமப்பா சொல்லுகிறேஞ் செந்தேனென்றும்
நாதாந்த மென்ற மகாரமாமே. (கசுஅ)

ஆமென்றமகாரமுடன் மைந்தாகேளு
அருள்பெருக அகாரமுடன் மைந்தாகேளு
ஓமென்ற பிரணவத்தின் மகிமையாலே
வுருதியுடன் மூன்றெழுத்துஞ் செபித்தாயாகில்
தாமென்ற தன்னிலையே பிரம்மமாகி
தானாகித் தானவனாய்த் தாந்தானுவாய்
நாமென்ற நாதாந்த முத்தியாலே
நடுவெழுந்த மூன்றெழுத்துஞ் சித்திதானே. (கசுகூ)

சிகார தீக்ஷை.

காணவே மூன்றெழுத்துங் கருணையாகக்
கட்டாகச் செபித்தபின்பு யின்னங்கேளு
பேணவே சிகாரமென்று லார்தான்காண்பார்
பேரண்ட மானபூ ரணமேயாகுந்
தோணவே பூரணத்தைக் கண்டுகொண்டு
சுகமான சிவசத்தி வாலையோடே
பூணவே தானிருத்தி செபித்தால்மைந்தா
பூரணமாய்க் காயசித்தி புனிதமாமே. (உ00)

வகார தீக்ஷை.

புனிதமுடன் தானிருந்து பூசைபண்ணி
பொற்கமலத் துச்சியிலே மனதைவைத்து
இனிதமுடன் வகாரமென்றால் வாசியாச்சு
யேகமென்ற வாசியிலே யின்பம்வைத்து
கனிகரண மானசிவ சத்திவாலை
கண்ணான பூரணமும் நாலுங்கூட்டி
மணிகரண மானதொரு மஞ்சுமைந்தா
மகத்தான பஞ்சகண தீக்ஷைபாச்சே. (௨௱௧)

பஞ்சகண தீக்ஷை.

ஆச்சப்பா பஞ்சகண தீக்ஷைபோத
மப்பனே வகைவிபரம் நன்றாய்க்கேளு
நீச்சப்பா சிவதீக்ஷை யுதயமாகும்
நிசமான மாலையிலே சத்திதீக்ஷை
பேச்சப்பா பேசாத வாலைதீக்ஷை
பேணிமனங் கண்டவுடன் தெண்டம்பண்ணு
மூச்சப்பா நிறைந்ததொரு வாமரூபி
முச்திகொண்ட பஞ்சகெணந் தான்தானாகும். (௨௱௨)
தானான பஞ்சகெணந் தானாய்நின்று
தன்மையுட னின்றுவிளை யாடலாச்சு
ஆனாகி னின்றுவிளை யாடுஞ்சித்தை
யுலகமதி லறியாம லுழன்றுபோனாற்
வானான வடிவுபஞ்ச ரூபந்தன்னை
மார்க்கமுடன் கண்டுமன மகிழ்ச்சியானார்
கோனான குருபரம்பே ரில்லைமைந்தா
குவலயத்தில் நீயுமொரு சித்தனாமே. (௨௱௩)
சித்திமய மாவதற்கு மைந்தாமைந்தா
தீர்க்கமுடன் காரமதை யாண்டுசேவி
முத்திபெற செபித்தபின்பு உகாரந்தன்னை
மூர்க்கமுடன் ஆண்டொன்று செபித்துக்கொள்ளு
பத்தியுடன் செபித்தபின்பு மகாரந்தன்னை
பாலகனே ஆண்டொன்று பதியாய்ச்சேவி
புத்தியுட னிதுமூன்றுஞ் செபித்துத்தீர்ந்தால்
பூரணமுங் காரணமும் பொருந்தும்பாரே. (௨௱௪)

பாரப்பா பூரணமே யண்டமாச்சுப்
பதிவான காரணமே பிண்டமாச்சு
நேரப்பா வண்டமொடு பிண்டம்ரெண்டும்
நேரறிந்துக் கொண்டவனே சித்தன்சித்தன்
சாரப்பா சௌமியசா கரத்தில்நீயும்
தன்மையுடன் பூரணமாய்ச் சார்ந்துகொண்டால்
மேரப்பா வண்டபிண்டந் தானுய்நின்று
மேதினியிற் பூரணமாய் வாசியாமே. (௨௱௫)

முப்புச் சுன்னம்.

வாசிக்குஞ் சீதமலர் முப்புமாச்சு
வாடாத முப்பூவை யார்தான்காண்பார்
நேசிக்கு முப்பூவைச் சொல்லக்கேளு
நிசமான சத்தமடா பூமிநாதம்
பூசிக்கும் பூனுதம் பூரஞ்சத்தி
பொருந்திநின்ற சவுக்கார மண்டமாது
காசிக்கிமேலான கன்னிகன்னி
கைலாச மனங்கொண்ட முப்பூவாச்சே. (௨௱௬)

ஆச்சப்பா முப்பூவும் பூரச்சுன்ன
மதுதெளிந்த கெங்கையடா நாதம்நாதம்
பேச்சப்பா பெருகிநின்ற நாதத்துள்ளே
பெருகிநின்ற சுத்தசலம் விந்துசேர்த்து
மூச்சப்பா தானடங்க வண்டஞ்சேர்த்து
முத்தீயுந் தான்கூட்டிப் புடத்தைப்போடு
காச்சப்பா புடமறிந்து காச்சிப்பாரு
கண்ணடங்காச் சுன்னமடா முப்பூகாணே. (௨௱௭)

காணுத முப்பூவைக் கண்டால்மைந்தா
கருவான க்ஷாரமுடன் காரஞ்சேரு
பானுன காரமதிற் காரஞ்சேர்த்து
பரிதிமதிச் சுடரான செயநீராச்சு
தேனுக செயநீரில் வீரஞ்சேர்க்கச்
சிவந்ததொரு செந்நீருய் நாதமாச்சு
ஊனுன நாதமதைப் பானம்பண்ணி
வுப்புமுதல் கற்பூரம் வரையுங்கூட்டே. (௨௱௮)

முப்புச் செயநீர் பற்பம்.

கட்டான கட்டுமுறை திட்டங்கண்டால்
  கனகமென்ற பாக்கியங்கள் கைக்குள்ளாகு
மட்பாக யின்னமொரு முப்பூச்சுன்ன!
  மார்க்கமுடன் வசால்லுகிறேன் மைந்தாமைந்தா
கிட்டாத அந்தமடா அண்டத்தாதி
  கெணிதமுள்ள பூரமுடன் வெடியுங்கூண்டி
தட்டாமல் கல்வமதில் நாதநீருல்
தன்மையுடன் ருனைாத்து டெட்டுப்பண்ணே (௨௱௬)

பண்ணியதோர் வட்டதுவும் நன்ருய்க்காய்ந்தால்
  பாலகனே மண்சிலே வலுவாய்ச்செய்து
புண்ணியனே நிறையறிந்து புடத்தைப்போடு
  பூவான முப்பூவுஞ் சுன்னமாச்சு
கண்ணிறைந்த சுன்னமடா கமலச்சுன்னங்
  காரமுள்ள சுன்னமதிற் சாரஞ்சேர்க்க
வன்னியென்ற ஜயநீரை பென்னசொல்வேன்
  வானிறைந்த நீரதிலே வீரஞ்சேரே. (௨௱௰)

சேரடா வீரமது சேர்ந்தபோது
  தெளிவான நீரதுவும் செயநீராச்சுக்
காரடா செயநீரைப் பதனம்பண்ணி
  கட்டான வாதமுறை திட்டம்பார்த்தாற்
போரடா கொண்டதொரு நவலோகங்கள்
  பொருதிநின்ற வங்கமெல்லாந் தங்கமாச்சு
நேரடா தங்காதி மாதுதன்னை
  நேசமுடன் பாசம்வைத்துப் பூசைப்பண்ணே. (௨௱௰௧)

பண்ணப்பா சத்திசிவ பூசைப்பண்ணிப்
  பதிவான சிவயோகம் பார்க்கும்போது
கண்ணப்பா தன்னிலையிற் கருணையாகுங்
  கருணைவளர் தீபமதில் தீபங்காணும்
விண்ணப்பா நிறைந்ததொரு தீபங்கண்டால்
  வேதாந்த தேகமடா முத்தியாச்சு
முண்ணப்பா நிறைந்தசிவ முத்தியாலே
  முத்தியுள்ள வமுர்தரச பற்பங்கேளே. (௨௱௰௨)

பற்பமென்ற வுற்பனத்தை யார்தான்காண்பார்
பதிவானநகாரமுடன் மகாரஞ்சேர்த்து
வுற்பனமாய்க் காரமுடன் பூரங்கூட்டி
யுருதியுடன் பூரணனீர் தன்னாலாட்டி
கற்பமென்று வற்புதமாய் புடமேசெய்தால்
கசடற்று நீறியது பற்பமாகு
மற்புதமாய் நீறினதோர் பற்பந்தன்னை
யங்கமென்ற சங்கதியை யறிந்துவூட்டே. (௨௱௰௩)

அறிந்துகொண்டு வாதாரம் நன்றாய்ப்பார்த்து
ஆதியென்ற பற்பமொடு சுன்னம்ரெண்டாம்
வருந்திமனக் கனிவதனால் செய்துமைந்தா
வகையுடனே யஷ்டாங்க யோகம்பாரு
தெரிந்துசடந் தானறிந்து யோகம்பாரு
தீர்க்கமுள்ள மார்க்கமென்று சொல்லக்கேளு
பொருந்திநின்ற வஷ்டகன்மஞ்சித்துபெற்றார்
பூரணமா யஷ்டாங்க யோகமாமே. (௨௱௰௪)

அஷ்டகர்ம விபரம்.

யோகமென்ற அஷ்டாங்க யோகம்பார்க்க
வுத்தமனே வஷ்டகர்மஞ் சித்துகேளு
ஆமென்ற தேகநவக் கிரகமாச்சு
ஆதியென்ற வநுக்கிரக முடியில்நின்று
பாகமென்ற வாதார மூலந்தன்னை
பத்திகொண்டு வூடுருவிப் பார்க்கும்போது
வேகமென்ற வட்சரத்தின் ஆட்டையல்லால்
யென்மகனே மற்றதெல்லாம் ஸ்தூலங்காணே. (௨௱௰௫)

வசிகரம்.

காணவே ஸ்தூலமுடன் சூக்ஷங்கண்டால்
காரணமாய்ச்சென்றுவிளை யாடலாகும்
பூணவே நின்றுவிளை யாடுதற்குப்
புத்தியுட னஷ்டகர்ம சித்துகேளு
தோணவே யஷ்டகர்ம சித்துகேளு
சொல்லுகிறேன் வசிகரத்தின் சூக்ஷந்தன்னை
ஊணவே தானிருந்து மூலம்பார்த்து
வுவமையுடன் குருபதியை யுகந்துகாணே. (௨௱௰௬)

உகந்துகொண்டு வசிகரத்தின் சூக்ஷங்கேளு
வுத்தமனே வடதிசையை நோக்கிமைந்தா
அகந்தெளிய விபூதியுத் தளமாய்ப்பூசி
ஆனகலை யாசனமே விருந்துகொண்டு
முகந்தெளிந்த ருத்திராக்ஷ மணியைவாங்கி
முத்தியுட னாதிகண பதியைநன்றாய்ச்
செகந்தெளிய செபிப்பதற்கு மந்திரங்கேளு
சிவசிவ ஓம்றீங் அங்கென்றோதே. (௨௱௰எ)

ஓதடா ஆயிரத்தெண் ணுருவேசெய்தா
லுண்மையென்ற வாதிகண பதிதான்மைந்தா
நீதியுட னுனதிடத்தில் நின்றுக்கொண்டு
நீநினைத்த காரியங்கள் வசியஞ்செய்வார்
பேதமென்ற வேதமெல்லாம் வசியமாகும்
பேரண்டஞ் சித்தண்டம் வசியமாகுக்
வேதமென்ற வேதமொடு சாஸ்திரங்கள்
விளங்கினின்ற மந்திரங்கள் வசியமாமே. (௨௱௰அ)

ஆமப்பா தேவரோடு முனிவர்தானு
மடங்காத பசாசுமுதற் சத்துருக்கள்
ஓமப்பா மிருகமுத லஷ்டனாக
மொடுங்காத பக்ஷிமுதல் சகலமெல்லாந்
தாமப்பா வாதிகண பதியின்சூக்ஷ
தண்மையுடன் தியானித்துத் தானேநின்றாற்
காமப்பால் கானற்பால் வசியமாகிக்
கருணையுடன் சகலமும் வசியங்காணே. (௨௱௰௯)

மோகனம்.

காணவே வசிகரத்தின் மூலஞ்சொன்னேன்
கணக்கான மோகனத்தின் கருணைகேளு
பேணவே கீழ்த்திசையை நோக்கிமைந்தா
பிரணவத்தால் விபூதிவுத் தளமாய்ப்பூசி
தோணவே புலியா சனமேற்கொண்டு
சுத்தமென்று துளசிமணி கையில்வாங்கிப்
பூணவே சபிப்பதற்கு மந்திரங்கேளு
பொருந்துமகா கணபதியின் சூக்ஷந்தானே. (௨௱௨௰)

தானென்ற சூக்ஷமது சொல்லக்கேளு
சங்கையுடன் ஓம்கிலி சிங்கென்றேதான்
வானென்ற குருபதியில் நின்றுக்கொண்டு
மார்க்கமுட னுயிரத்தெண் ணுருவேசெய்தால்
கோனென்ற மகாகண பதிதான்மைந்தா
குருவானயிருதயத்திற் பிரகாசிப்பார்
ஊனென்ற யிருதயத்திற் பிரகாசித்தா
லுத்தமனே சகலமுமோ கனந்தான்பாரே. (௨௨௰)

பாரப்பா ரிஷிமுனிவர் தேவரெல்லாம்
பதிவான மிருகமுதல் பக்ஷியெல்லாங்
காரப்பா சகலனேப் விஷங்களெல்லாங்
காட்டேரி பசாசுமுதல் கணங்களெல்லாம்
நேரப்பா நதிகளொடுஸ் தலங்களெல்லாம்
நேர்மையுட னுன்சமுகங் கண்டால்மைந்தா
வீரப்பா தானொடுங்கி மோகனமேயாகும்
வேதமகா கணபதியும் விஞ்சையாச்சே. (௨௨௨)

தம்பனம்.

ஆச்சப்பா மோகனத்தி னருமைசொன்னேன்
அரகரா தம்பனத்தி னருமைகேளு
காச்சப்பா மேல்திசையை நோக்கிமைந்தா
கருணையுடன் விபூதிவுத் தளமாய்ப்பூசி
பேச்சப்பா தானிருந்து மவுனமாக
பெருமையுடன் கெற்பையா சனமேற்கொண்டு
மூச்சப்பா தானிருத்தித் தாமரையின்மணியால்
மூர்க்கமுடன் செபிப்பதற்கு மந்திரங்கேளே. (௨௨௩)

கேளப்பா நடனகண பதியின்சூக்ஷங்
கிருபையுடன் ஓம்ஸ்ரீ கிலியென்றேதான்
காலப்பா தானிருத்தி மைந்தாகேளு
கருணையுட வயிரத்தெண் ணுருனேசெய்தால்
மேலப்பா நடனகண பதிதான்மைந்தா
மேன்மைபெற வுனதிடத்தில் நடனஞ்செய்து
சூளப்பா ருனதிடத்தி லிருத்திக்கொண்டு
சுத்தமுடன் தம்பனத்துக் கென்செய்வாரே. (௨௨௪)

வாரானதம்பனந்தா னென்னவென்றால்
மகத்தான துஷ்டரொடு மிருகமெல்லாம்
நேராக வுன்னுடைய சமுகங்கண்டால்
நேர்மையுடன் மனதொடுங்கி தம்பனமேயாவார்
பேரான வாய்வுடனே நெருப்புத்தண்ணீர்
பிரளாமல் தம்பிக்கும் பெருமையாகக்
கூரான நடனகண பதியினாலே
கூர்மையுடன் சகலமுந்தம் பனமாம்பாரே. (உஉ௫)

உச்சாடனம்.

பாரப்பா தம்பனத்தைச் சொன்னேன்மைந்தா
பதிவான வுச்சாடனத்தைப் பகர்க்கேளு
நேரப்பா தென்திசையை நோக்கிமைந்தா
நேர்மையுடன் விபூதித் தூளமாய்ப்பூசி
காரப்பா பட்டந்தா ஞசனமேற்கொண்டு
கருணையுடன் சங்குமணி கையில்வாங்கி
சாரப்பா சுத்திகண பதியின்சூக்ஷர்
தன்மையுடன் ஓம்கிலியுஞ் சவ்வென்றெண்ணே. (உஉ௬)

எண்ணியே வாயிரத்தெண் ணுருவேசெய்தால்
ஏகாந்த சத்திகண பதியினாலே
உன்னியே சாடனந்தான் மைந்தாமைந்தா
வுருதியுடன் சத்தியமா யாடும்பாரு
நண்ணியே சாடனமுஞ் சித்தியானால்
நாதாந்த புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
நுண்ணிமையாய்க் கண்டதெல்லா முச்சாடிக்கும்
ஞேக்குமனக் கண்ணதினாற் றன்னைப்பாரே. (உஉ௭)

பாரப்பா பாரதனி லிருந்துக்கொண்டு
பத்தியுடன் சிவயோகத் திருக்கும்போது
வீரப்பா கொண்டதொரு நோய்களெல்லாம்
விதமுடனே பில்லிசூன் னியங்களெல்லாம்
நேரப்பா வுச்சாடனத்தாற் காணுமோடும்
நிருவகிதா சலசித்து மாடலாகும்
தேரப்பா சத்திகண பதியினாலே
தீர்க்கமுடன் சாடனந்தான் சித்தியாமே. (உஉ௮)

ஆக்கிருஷணம்.

சித்தியுடன் சாடனத்தைச் சொன்னேன்மைந்தா
  தீர்க்கமுடன் கிருசனத்தை செப்பக்கேளு
முத்தியுடன் பேசுதற் த முகமாய்க்கொண்டு
  மோனமுடன் விபூதிவுத் தளமாய்ப்பூசி
பத்தியுடன் பட்டுவஸ்திர மேலேகொண்டு
  பதிவாகப் படிகமணி கையில்வாங்கி
புத்தியுடன் வாலைகண பதியின்சூக்ஷம்
  பூரணமாய் ஓம்கிலிமென் றேதே. (௨௨௯)

ஓதியே யாயிரத்தெண் ணுருவேசெய்தால்
  உத்தமனே கிருசனந்தான் சித்தியாகும்
நீதியென்ற கிருசனந்தா னுருதியாலே
  நினைத்தபடி னின்றுவிளை யாடும்பாரு
சோதியென நின்றுவிளை யாடுதற்குச்
  சொல்லுகிறேன் வாலைகண பதியினாலே
ஆதியென்ற வினைகளெல்லா மகன்றுபோகு
  மடங்காத விதங்களெல்லா மடங்கும்பாரே. (௨௩0)

பாரான பார்தனிலே வஷ்டகர்மம்
  பத்தியுடன் செய்துவிளை யாடும்போது
வீரான கர்ப்பமெல்லாங் கிருசனத்தினாலே
  விட்டகன்று போகுமடா விண்ணோனுக்கு
நேராக னேக்குமனக் கண்ணால்நீயும்
  நேர்மையுடன் குருபதியில் நின்றாயாகில்
பேரான வாலகண பதியினாலே
  பெருமையுடன் கிருசனத்தைப் பேணிப்பாரே. (௨௩௧)

வித்துவேஷணம்

பாரடா கிருசனத்தை சொன்னேன்மைந்தா
  பதிவானவித் துவேஷணத்தைப் பகரக்கேளு
காரடா தென்மேற்கு முகமாய்க்கொண்டு
  கருணையுடன் விபூதிவுத் தளமாய்ப்பூசிச்
சாரடா வெள்ளைவஸ் திரமேற்கொண்டு
  சங்கையுடன் பவளமணி கையில்வாங்கி
நேரடா வுச்சிட்ட கணபதியின்சூக்ஷங்
  நேர்மையுடன் சொல்லுகிறே னினைவாய்க்கேளே. (௨௩௨)

காணவே ஓம்ஸ்ரீயு மறியுமென்று
கருணையுட னுயிரத்தெண் ணுருவேசெய்தால்
பூணவே வித்துவே ஷணந்தான்மைந்தா
பூரணமாய் நின்றுவிளை யாடும்பாரு
தோணவே னின்றுவிளை யாடுஞ்செய்தி
சொல்லுகிறேன் வேஷணத்தைத் தியானஞ்செய்து
பேணவே பெண்களுக்குக் கடாட்சித்தாக்காற்
பெருமையுடன் திருநீறால் கெர்ப்பமாமே. (உ௩௩)

கெர்ப்பமென்ற வுற்பனந்தான் சித்தியாகுங்
கிருபையுடன் கரத்தாலே தானுனலும்
உற்பனமா யுன்கரத்தால் தொட்டால்மைந்தா
ஒன்றுபத்தாய்த் தான்வளரு முண்மையுண்மை
விற்பன விதர்ச்சனமா யிருந்துகொண்டு
வேதாந்த சற்குருவை தியானம்பண்ணி
நட்புடனே வுச்சிகண பதியைத்தொழுதால்
நாலான காரியமுஞ் சித்தியாமே. (உ௩௪)

மாரணம்.

சித்தியுள்ள வேஷணத்தைச் சொன்னேன்மைந்தா
தீர்க்கமுள்ள மாரணத்தைச் செப்பக்கேளு
பத்தியுடன் தென்கிழக்கு முகமாய்க்கொண்டு
பாலகனே விபூதியைத் தளமாய்ப்பூசி
வெத்திபெற வேங்கையா சனமேற்கொண்டு
வேகமுள்ள யெட்டியணி கையில்வாங்கி
முத்தியுட னுக்கிரகண பதியின்சூக்ஷ
மூர்க்கமாய் ஓம்றீங் நசியென்றெண்ணே. (உ௩௫)

எண்ணப்பா வாயிரத்தெண் ணுருவேசெய்தா
லென்னசெய்வேன் மாரணந்தான் சித்தியாகும்
நண்ணப்பா மாரணந்தான் சித்தியானல்
நாடுமுன்னே சகலபிணி மாண்டுபோகும்
கண்ணப்பா தான்கெடுக்கச் சத்துருவின்பேரை
கருணையுடன் தானினைத்து மாரணத்தையோத
முன்னப்பா குண்ணியவன் மாண்டுபோவான்
மூர்க்கமுடன் மாரணத்தை யேற்றியூதே. (உ௩௬)

ஓதியொரு நாழிகையில் மைந்தாகேளு
வுதிரமதி லக்கினிதா னுடனேபாஞ்சு
வீதியென்ற தெருத்தோறு மலேவான்மட்டை
விஞ்சையென்ற மாரணத்தை னெஞ்சில்வைத்து
நீதியுடன் விபூதியைநீ கடாட்சித்தாக்கால்
நேர்மையுடன் சகலபிணி மாண்டுபோகுஞ்
சோதியென்ற வுக்கிரகண பதியின்சூக்ஷஞ்
சுத்தமுடன் மாரணத்துக் குயிருமாச்சே. (உ௩எ)

பேதனம்.

ஆச்சப்பா மாரணத்தைச் சொன்னேன்மைந்தா
வருள்பெருகும் பேதனத்தை யருளக்கேளு
காச்சப்பா வடமேற்கு முகமாய்க்கொண்டு
கருணையுடன் விபூதியைத் தளமாய்ப்பூசி
மூச்சப்பா தானிருத்திக் குருவைப்போற்றி
முத்திபெற கிருஷ்ண சனமேற்கொண்டு
பாச்சப்பா மூலகண பதியின்சூக்ஷம்
பத்தியுடன் ஓம்ரீம் அம்மென்றெண்ணே: (உ௩அ)

எண்ணடா மூளகுமணி தானுமைந்தா
யின்பமுட னுயிரத்தெண் ணுருவேயானுற்
உண்ணடா பேறனந்தா னுறுதியாகு
முத்தமனே வதினுடைய சித்திகேளு
கண்ணடா தானறிந்து பேதனத்தையோதி
கருத்துடனே சிவயோகத் திருக்கும்போது
நண்ணடா வுன்ரூப மைந்தாகேளு
நாட்டமுடன் விதவிதமாய்த் தோணும்பாரே. (உ௩௯)

பாரப்பா புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
பத்தியுடன் பேதனத்தை தியானம்பண்ணி
நேரப்பா னின்றபிணி யாளர்கையில்
நிக்ஷயமாய் விபூதியைநீ கட்டினுக்கால்
சாரப்பா சுரதோஷ வீக்கமெல்லாம்
க்ஷணத்திலே பேதலிக்கும் விருதுபோடு
தேரப்பா மூலகண பதியினாலே
தீர்க்கமுடன் பேதனந்தான் செம்மையாமே (உ௪௰)

செம்மையுட னஷ்டகாம மெட்டுக்குந்தான்
 தீர்க்கமுட னஷ்டகண பதியின்சூக்ஷம்
நன்மையுடன் சொன்னனடா னயந்துபாரு
 நாதாந்த புலத்தியமா ரிஷியேயையா
யுண்மயுட னஷ்டதிசைக் கரசாய்நின்று
 வுகந்துவிளை யாடுதற்கு யிதுவேசூக்ஷந்
தன்மையுடன் சூக்ஷமதிற் சாக்ஷியாக
 தானிருந்து வஷ்டகர்மந் தான்தானே. (உசக)

அஷ்டகணபதி மூலமந்திரம்.

ஆமப்பா வஷ்டதிசைக் கரசாய்நின்ற
 அருமையுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
ஓமப்பா ஆதிகண பதிதானென்று
 வுறுதியுள்ள மகாகண பதிதானென்று
தாமப்பா நடனகண பதிதானென்று
 சங்கையுள்ள சத்திகண பதிதானென்று
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் நன்றாய்க்கேளு
 நன்மையுள்ள வாலகண பதிதானென்றே. (உசஉ)

ஒன்றான வுச்சிட்ட கணபதிதானென்று
 யுத்தமமான வுக்கிரமண பதிதானென்று
நன்றான மூலகண பதிதானென்று
 நாட்டமுட னஷ்டகண பதிக்குமொன்றாய்க்
குன்றாத மூலமந்திர சூக்ஷந்தன்னைக்
 குறிப்புடனே சொல்லுகிறேன் குணமாய்க்கேளு
நின்றாடு மூலமடா ஆதிமூலம்
 நிலையறிந்து ஓம்கிலி அங்உங்கெண்ணே. (உசங)

எண்ணமுட னிடதுகையில் விபூதிவைத்து
 யேகாந்த கணபதியின் சுழியைகாட்டி
சொன்னமொழி தவறாமற் சுடரைப்பார்த்து
 சுத்தமுடன் ஓம்கிலி அங்உங்கென்று
தன்னகமே சாட்சியதா யிருநூற்றெட்டுத்
 தான்செபித்து விபூதியைநீ கடாட்சித்தாக்கால்
முன்னிறைந்த சற்குருவின் கடாக்ஷத்தாலே
 மூர்க்கமுடன் தீருகிற வியாதிகேளே. (உசச)

கேளப்பா சுரமுடனே சன்னிதீரும்
கெடியான குன்மமுடன் காசந்தீரும்
சூளப்பா வஞ்சினையு மேவல்நீரும்
சுருக்கான பலவிஷமுந் தோஷந்தீரும்
வாளப்பா கரப்பனொடு கெர்ப்பரோகம்
வயற்றிலுள்ள திரட்சியெல்லாம் வாங்கிப்போகும்
ஆளப்பா அஷ்டதிசைக் கரசாய்நின்று
ஆதியென்ற பூரணத்தி லமுந்துவானே. (௨௪௫)

அஷ்டாங்க யோகம்.

வாளப்பா அஷ்டகர்ம சித்துசொன்னேன்
மகத்தான அஷ்டாங்க யோகங்கேளு
சூளப்பா யேமமொடு நேமந்தானும்
ஆசனமும் பிராணுப பிரத்தியாகாரங்
காணடா தாரணையுந் தியானமைந்தா
கருணையுள்ள சமாதுடனே யெட்டுமாச்சு
நூலடா தானறிந்து யெட்டும்பார்த்தால்
நுடங்காமல் பூரணத்தில் நோக்கலாமே. (௨௪௬)

நோக்கடா யேமவகைப் பதினொன்றுக்கும்
நுன்மையுடன் நேமமது வகைதான்பத்து
தாக்கடா வாசனத்தில் வகைதான்கேளு
சங்கையுள்ள வகையதுவு மொன்பதாச்சு
தூக்கடா பிராணுயம் வகைதானஞ்சு
சொல்லுகிறேன் பிரத்தியாகாரம் வகைபாறு
வாக்கடா தாரணையின் வகைதாணுறு
வரிசையுள்ள தியானமது வகைதான்பத்தே. (௨௪௭)

வகையான சமாதியது வகைதானஞ்சு
மார்க்கமுடனிதுவிபரம் வழுத்தக்கேளு
தகையாதே அங்கிஷையும் சத்தியதினேடு
தாணன அந்திகமும் பிரம்மங்கேளு
தேணன மட்சையொடு திருதிகூடம்
தன்மையுள்ள யிதற்காசம் சவுசத்தோடு
வாணன யேழ்வகை பதினேன்றுந்தான்
மார்க்கமுடன் கண்டறிந்து வகையாய்நீயும்

ஊனுன காயமதை யறிந்துக்கொண்டு
வுறுதிட னஷ்டாங்க யோகஞ்செய்தால்
தேனுன வமிர்தரசங் கொள்ளலாகும்
சிவசிவா நேமமதை செப்பக்கேளே. (உசஅ)

நியமம்.

செப்புகிறேன் நியமவகை பத்துமக்காள்
சிவசிவா தவசோடு சந்தோஷந்தான்
ஒப்புகிறேன் ஆற்றிகஞ்சந் தானத்தோடு
உட்சிவ பூசையொடு சித்தாந்தசிரவணம்
அப்புகிறேன் சிவத்தோடு சிவமதிதான்மைந்தா
அருள்பெருகும் விரதமென்ற வகைதான்பத்துந்
துப்புரவாய்க் கண்டறிந்து சிவயோகத்தை
சுகமாக வகையுடனே யறிந்துபாரே. (உசகூ)

ஆசனவிபரம்.

அறிந்துபா ராசனங்க ளொன்பதையுங்கேளு
வப்பனே சொற்றிலங்கோ முகற்றினேடு
விரிந்துபார் பற்பமொடு வீரமைந்தா
விசையான சிங்கமொடு பத்திர முமைந்தா
பரிந்துபார் முத்தமோடு மயுரமைந்தா
பதிவாக னின்றசுக மொன்பதாச்சு
வரிந்துநின்ற வொன்பதையுந் தன்னுட்கண்டு
வகையுடனே அஷ்டாங்க யோகம்பாரே. (உருய)

பிராணுயாமம்

பாரப்பா பிராணுப வகைதானைந்தும்
பத்தியுடன் சொல்லுகிறேன் பதிவாய்க்கேளு
நேரப்பா ரேசகபூ ரகமுங்கும்பகம்
நிசமான சவுபீசம் நிர்ப்பீசமைந்தும்
காரப்பா குருவருளால் கண்டுதேறி
கருணையுடன் பிராணுபக் கருவைக்கண்டு
தேரப்பா தேறிமனந் தெளிவாய்நின்று
சிவசிவா சிவயோகத் தீர்க்கமைந்தே. (உருக)

அஞ்சாம லாறுவகை பிரத்தியாகாரம்
அப்பனே சொல்லுகிறேன் நன்றுய்க்கேளு

குஞ்சான சரீரமென்ற பிரத்தியாகாரம்
உருவான யிந்திரியம் பிரத்தியாகாரம்
நெஞ்சான பிராணனென்ற பிரத்தியாகாரம்
நிஜமான கரணமென்ற பிரத்தியாகாரம்
பஞ்சான காமியமாம் பிரத்தியாகாரம்
பார்மகனே சர்வசங்க புரத்தியாகாரம். (உருஉ)

பிரத்தியாகாரம்.

காரமென்ற பிரத்தியா காரமாறும்
கருணையுடன் சற்குருவாற் கண்டறிந்து
வீரமென்ற மனதாலே யோகம்பாரு
வேதாந்த சாஸ்திரத்தை விரும்பிப்பாரு
சாரமென்ற வமிர்தரச பானங்கொள்ளு
சதாகால பூரணத்தில் சார்ந்துநில்லு
பாரமென்று மனஞ்சலித்து விட்டாயாகில்
பத்திமுத்து கானவெகு வரிதாம்பாரே. (உருங)

தாரணை

பாரடா தாரணையி லாறுவிதங்கேளு
பதிவான பூததா ரணைதானென்று
நேரடா பிராணதா ரணைதானென்று
நிசமான காரணதா ரணைதானென்று
தேரடா தெய்வதா ரணைதானென்று
சேர்ந்துநின்ற தத்துவாத ரணைதானென்று
காரடா பிரமதா ரணைதானென்று
கருணையுட னாறுவிதங் கண்டுபாரே. (உருச)

தியானம்.

கண்டுபார் தியானவகை பத்துஞ்சொல்வேன்
கருணைபெற தேகமென்ற தியானமொன்று
நின்றுபார் சடாதார தியானமொன்று
நிசமான மண்டலத்தில் தியானமொன்று
விண்டுபார் பிரம்மத்தின் தியானமொன்று
விபரமுடன் மாலுடைய தியானமொன்று
சென்றுபா ருத்திரனர் தியானமொன்று
சிவசிவா தேவாதி தியானமொன்றே. (உருரு)

ஒன்றாக விஸ்வமென்ற தியானமொன்று
 வுத்தமனே பிரணவத்தின் தியானமொன்று
நின்றாடும் நிராதர தியானமொன்று
 நிசமான தியானவகை பத்துமைந்தா
அண்டர்தொழுஞ் சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
 யகண்டபரி பூரணமா யறிவில்நின்று
நன்றாக சிவயோகத் திருந்துகொண்டால்
 நாதாந்த முத்தரென நாடுவாரே. (௨௫௬)

சமாதிவகை.

நாடவே சமாதியைந்துஞ் சொல்லக்கேளு
 நாதாந்தத் தந்துவலய சமாதியொன்று
கூடவே விகற்பமாஞ் சமாதியொன்று
 சூறியான நிர்விகற்பச் சமாதியொன்று
தேடவே சஞ்சார சமாதியொன்று
 தீர்க்கமுள்ள அருள்பெருகுஞ் சமாதியொன்று
ஆடவே சமாதிவகை யைந்தும்பார்த்து
 அஷ்டாங்க யோகமென்ற தெட்டில்நில்லே. (௨௫௭)

இயமவகை.

நில்லப்பா வஷ்டாங்க மெட்டுமாச்சு
 நேராக யியமமென்ற பத்துங்கேளு
சொல்லப்பா லக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிறேன்கேள்
 சுகமான நரமிருக பக்ஷியென்றும்
விள்ளப்பா யுந்தனிட சுகதுக்கம்போல்
 மேன்மைபெற பார்க்கஅங் கிசையென்பார்கள்
நல்லப்பா சித்தாதி சொல்லுவதுமைந்தா
 நாட்டமுடன் வேதாந்தி சொல்லுவதுங்கேளே. (௨௫௮)

கேளடா கைகடந்தைம்பொறி வழியில்நின்று
 கிருபையுட னகண்டமென்ற பூரணத்தைமைந்தா
வாழடா வறிந்துபார சித்தனாகி
 வகையான ஆதிவர்ணச் சிரமத்தாலே
கோளடா விகற்பமெல்லாங் கண்டுதள்ளி
 கூர்மையுடன் மாறும லங்கிசையாய்ச்சார்ந்து
ஆளடா அல்லிநின்ற நீரைப்போலே
 அமர்ந்திருந்த அங்கிசைதா னென்பாரப்பா

மாளடா மயங்கினின்ற பொய்யைவிட்டால்
மகத்தான சத்தியந்தா னென்பார்தானே. (௨௫௯)

தானென்ற வஸ்துவையும் தவிரவேறே
சாதகந்தா னில்லையென்று சஞ்சலித்து
பானென்ற சத்தியமாம் வாக்குக்காயம்
பத்தியுடன் சுத்தமதாய்ப் பதிவாய்நின்று
ஆனென்றே யிருக்கிறதை யாற்றீகமென்பார்
அன்னுதசர சரீரத்தை சுபவமாக்க
கோனென்று நிதானித்து பின்னேயொன்று
கூறுதே ஆற்றீக மென்றுசொல்லே. (௨௬௰)

பி ர ம் ம ம்.

சொல்லாது ருதுகால மில்லாநேரம்
சுகமான பெண்வெறுத்தால் பிரம்மமென்பார்
உள்ளான சரீரமே சுபாவமாக
வுத்தமனே லக்ஷணமா விருத்தியாலே
நல்லான பிரம்மமதே சுபாவமென்று
நன்மையுட னிரந்தரமு மாலோசித்தால்
வில்லான திதுபிரம்ம சரீரமென்று
விரிந்துரைப்பார் வேதாந்தி யறிவார்பாரே. (௨௬௧)

பாரப்பா சித்தாந்தி சொல்லுவாரும்
பதிவான சமுசார மாகாதென்பர்
நேரப்பா தன்னுடம்பில் வருத்தம்விட்டு
நிசமாக சுகவருத்த விஷயந்தன்னில்
சாரப்பாத் தன்னனந்தம் வந்தாலுந்தான்
சாதகமாய் சத்துருவுக் கிதமேசெய்யில்
பேரப்பா ஆக்ஷேப மிதையென்பார்கள்
பேய்மக்க ளிதுவல்ல சொல்லக்கேளே. (௨௬௨)

சொல்லக்கேள் வேதாந்த சாஸ்திரமேசெம்மை
சூதென்றலைந்த சமயமெல்லாந் தொல்லையென்று
அல்லக்கேள் திடப்படுத்த ஆக்ஷேபமாகும்
அடங்காத சத்துருவால் வியாதிபீடை
விள்ளக்கே ளிதுகளிலே புத்திமலமற்று
விபரமுட னிருக்கிறதே சமயமென்பார்
சொல்லக்கேள் சுகதுக்க முதிரபந்தம்
செகமாய்கை மானபி மானங்கேளே. (௨௬௩)

காணடா அபிமான சொர்ப்பனத்தை
கசடான மனதாலே தாங்கலற்று
பேணடா தொய்தநிலைப் பெற்றாராகில்
பெருகிநின்ற சமயமிது பிலமாய்ப்பாரு
ஊணடா காரியத்தில் மனதிக்கோணை
உருகாம லிருக்கிறதே தரித்திரமென்பார்
தோணடா வேதாந்தத் தாலேமுத்தி
சுத்தமுட னமைத்தொன்று மில்லைத்தானே. (௨௬௪)

இல்லையடா யிதைவிட்டால் முத்தியென்று
யேகாந்த யெக்கியமா முனிதான்சொன்னார்
தொல்லையடா மற்றதெல்லா மென்றுபூண
சுகமான திருதியென்ற திதுவுமாச்சு
கல்லையடா ஆகாரச் சுருக்கில்மைந்தா
கருணையுடன் மிதாகார மென்பாரையோ
அல்லையென்ற சொற்பனத்தில் பத்தைத்தான்கண்டு
அடங்கிநின்றால் பிரபஞ்ச மகிலந்தானே. (௨௬௫)

அகிலமெல்லாந் தானாகி அசைவுமற்று
அகண்டபரி பூரணமா யிருந்தோம்நாம்தான்
தகிலமெல்லா முண்டசலம் போலேநின்று
தன்னைப்போல் ஊரைப்பார்க்கி ளமிதாசாரந்தான்
பகிலமென்றப் பிரதிகையும் நிறந்தன்னாலே
பாவிநின்ற பாசத்தைப் பருவமாக
ரகிலமென்ற காமமொடு குரோதந்தன்னை
உர்ச்சவுசம் பிரச்சவுச மென்பார்காணே. (௨௬௬)

காணப்பா வேதாந்த சாரத்தாலே
காலமென்ற திருதிகளை காணேனென்று
வீணப்பா வந்ததில்லைப் போனதில்லை
வேதாந்த குருமுகத்தை தெரிந்துகொண்டு
தோணப்பா யெக்கால வஸ்த்துதானும்
சுகமாக யிருப்பதுமே சவுசமாச்சு
ஆணப்பா யீமமென்ற பதினொன்றுஞ்சொன்னேன்
அரிந்துகொண்டு நியமமதை அருளக்கேளே. (௨௬௭)

நியமவகை.

அரிவான மரையினுள்ளே பிரிந்ததென்னும்
அப்பனே நிஷ்களமாஞ் சந்திராயணத்தை

நெரியான விரதமதாய் சரீரம்வத்தி
நேர்மையுட னிருப்பதையோ தபசென்பார்கள்
விரிவான சத்தியந்தா னென்பதேது
விபரமெல்லாம் வித்தையென்று சொல்வதேது
சரியாக தானென்னப் பட்டதாரு
சங்கையுடன் நானென்ற சொல்தானுரே. (௨௬அ)

சொல்லான நமக்குவந்த சொந்தமேது
சோத்தியந்தான் வந்தவகை யெதுதானென்றும்
நல்லான வருத்தமதாய்ப் பார்த்துபாத்து
நன்மையுட நிரந்தரமு மாலோசித்து
பொல்லாது பூணதெல்லாம் விருத்திபண்ணி
புத்தியுடன் திடப்படுதல் தபசாச்சப்பா
நில்லாமல் கிடைத்தமட்டும் சந்தோஷித்து
நன்மையுட னிருப்பதுவே சந்தோஷங்காணே. (௨௭௬)

காணடா பிர்ம்மாதி லோகத்துள்ளே
கலந்தசுரான் பீடமுதற் சிந்தித்தெண்ணி
தோணடா நாகம்போல் வெருப்புவந்து
சொற்பனம்போல் சத்தென்று தவிரத்தள்ளி
ஊணடா வுண்மையென்ற வேதாந்தத்தை
உணர்ந்து சச்சுதாநந்த மயமாகனின்று
பூணடா தடையற்றுந் தெளிந்துநின்றால்
புத்தியுட னனந்த வடிவுமாமே. (௨௭௰)

வடிவாக யிருப்பதுவே சந்தோஷமாகும்
வரிசையுடனுகம புராணந்தன்னை
படிவாக விட்டுவிட நின்றுகொண்டு
பத்தியுடன் வேதாந்த பொருளென்றெண்ணி
முடிவாக அத்திவரித் தடிமேல்நின்று
முன்பின்னுபாகுகிற முறையாதென்று
அடியார்கள் சொல்லுகிற கருவைக்கேளு
அவர்சொல்லும் பூரணமு மறிந்துபாரே. (௨௭௧)

அரிந்துகொண்டால் ஆற்றீக மிதுவேயாச்சு
அருள்பெருகத் தெரிகின்ற பொருளையெல்லாந்
தெரிந்துகொண்டுபுண்ணியமாம் காலதோஷஞ்
செயலறிந்துகொடுப்பதுவே தானமென்பார்

அரிந்துநின்று குருச்சொல்லைத் தானுட்கொண்டு
மார்க்கமுடன் முத்தனுப் மனமொன்ருக
சொரிந்துமிக தன்னுடைய சொத்தையெல்லாம்
சுகமாக குருபதத்தில் தியானர்பண்ணே. (உஎஉ)

பண்ணடா சிவனயன்மால் வேதியோர்க்கும்
பதிவான அரதேசி பரதேசிக்கும்
நண்ணடா க்ஷத்திரியர் வைசியரோடு
நலம்பெறவே தரணிதன்னில் பிரருக்கெல்லாம்
ஊணியே தானதர்மஞ் செய்யென்றேதான்
உத்தமனே உலகத்தோர் சொல்வா ரையா
துண்ணியே தனந்தேகம் சுகபோகம்போலே
சுகமாக சகலமெல்லாந் துலங்கக்கேளே. (உஎங)

கேளடா சகலசித்தும் பொசித்ததெல்லாங்
கிருபையுடன் நமக்கௌவே திருத்திக்கொண்டு
நாணடா வொருமித்துக் கவனிப்பார்க்குபுண்ணியம்
நன்மையுடனுச்சுதென்று அறிந்துகொள்ளு
வாணடா சாஸ்திரத்தின் பயனேடப்பா
வரிசையாய்க் கோர்க்கிறதே சிரவணமாகும்
ஆணடா சாஸ்திரங்க ளெல்லாம்விட்டு
அசைந்தாடும் விருத்தியெல்லாம்பிடித்துத்தள்ளே. (உஎச)

தள்ளியுந்தன் னிழல்போலே குருவானபின்னே
சச்சிதா னந்தமயந் தானென்றெண்ணி
தெள்ளிமையாய் தெளிவுக்குச் சித்தாந்தத்தில்
சேர்ந்துகொண்டு கேட்கிறதே சிரவணமாகும்
நள்ளினமாம் பிரவிர்த்தி நிவர்த்திபண்ணி
நன்மையுட னிருக்கின்ற பிரஜைகளெல்லாம்
அள்ளரிமனப் பூரணமே தெய்வமென்று
அரிவிக்கும் புத்தியடா சிரவணமாமே. (உஎரு)

ஆமப்பா சத்தான வியாபாரத்தில்
ஆதாரம் வெகுகோடி யமர்ந்தாலுந்தான்
தாமப்பா அதின்மேலே அபேக்ஷைவிட்டால்
சங்கையுடன் மரியாதை இலட்சையென்பார்
சாமப்பா கேட்டிருந்த ஞானமெல்லாம்
சங்கையில்லா நிலைகுலைந்து தானேசந்தி

நாமப்பா சலியாமல் பெண்டீர்பிள்ளை
நன்மையுள்ள பாசமெல்லாம் ரேசிச்சென்ணே. (உஎசு)

எண்ணியதோர் மாயாதி வந்தாலுந்தான்
யென்மகனே அனிசகத்தி லிருந்துகொண்டு
துண்ணியந்த சிந்தாந்த நிலையில்நின்றால்
துலங்கிநின்ற வகையென்று சொல்லலாகும்
உண்ணியந்த கோளைவிட்டு தெளிவுவந்தால்
உத்தமனே மதியென்பா ருண்மையாக
குண்ணியந்த வேதாந்த நிலையில்நின்று
குருவான பூரணத்தைக் குவிந்துநோக்கே. (உஎஎ)

நோக்கென்று சொன்னதிலே நோக்கநோக்கு
நோக்கினதால் மதியென்று சொல்லலாகும்
வாக்கென்றும் குருசொன்ன மந்திரத்தைசெவித்து
மார்க்கமுட னின்றதால் சிவமதாச்சு
போக்கென்று மனதற்று வேதாந்தம்பார்த்து
புத்தியுடன் பூரணமாய் தள்ளியெல்லாந்
தூக்குகின்ற மோனமுற்றால் சிவமுமாச்சு
சுகமாக மற்றதெல்லாஞ் சிவமல்லபாரே. (உஎஅ)

பாரப்பா குருசொன்ன சாஸ்திரத்தின்படியே
பத்தியுடன் நடக்கிறதே விரதமென்பார்
நேரப்பா யெந்தெந்தக் காரியங்கள்வந்தும்
நேர்மையுள்ள துக்கம்வந்துநாம் பிர்மமென்று
தேரப்பா நிறந்தரமும் வேதம்பார்த்து
செம்மையுடன் நிற்பதுவே விரதமென்பார்
சாரப்பா நேமமென்ற பத்துஞ்சொன்னேன்
சங்கையுட னிருவகையுந் தானேகாணே. (உஎகூ)

காணவே யிருவகையும் பார்ப்பானாகில்
கலங்கிமனஞ் சுவரில்லாச் சித்திரம்போலாம்
பூணவே அடிப்படையை வைக்குமுன்னே
பூட்டுகின்ற குளிகைக்கு மொக்குமொக்கு
பேணவே காயசித்தி பண்ணுமுன்னே
பேறான சதுர்யுகங் கண்டபேர்க்கும்
தேணவே செடத்தோடே முத்திகாணான்
சொக்கினபின் முத்தியென்ற சொல்லுங்காணே. (உஅ0)

ஆசனமொன்பது விபரம்.

காணடா ஆசனத்தை விரித்துச்சொல்வேன்
கருவாக கோற்றிக ஆசனத்தைக்கேளு
தோணடா முழந்தாட்கு ளச்சிரெண்டில்
சுகமான பதமிருக்க கொற்றிகமாச்சு
பூணடா சிங்கா சனத்தைக்கேளு
பூரணமாய் ஒட்டியான பந்தம்பண்ணி
பேணடா முழந்தாள்மேல் கரங்கள்நீட்டி
பிராணனென்ற தாரணையைப் பார்ப்பார்பாரே. (உஅக)

பாரப்பா பத்திரா சனத்தைக்கேளு
பதிவாகத் தானறிந்து காலெரெண்டும்
காரப்பா பிரகாலை கையால்கட்டி
கண்ணறிந்து தானேக்க ஆசனமுமாச்சு
சாரப்பா முத்தான ஆசனத்தைக் கேளு
சங்கையுடன் பாடுமேல் பாடுபோட்டு
சேரப்பா குதத்துக்குள் குதிகால்வைத்து
செம்மையுடன் தானிருக்கத் திறந்தானுமே. (உஅஉ)

ஆமப்பா கோமுகா சனத்தைக்கேளு
அங்கமுடன் முழங்கால்மேல் முழங்கால்போட்டு
தாமப்பா பாதம்ரெண்டில் கையையூணித்
தானிருக்க கோமுகா சனமதாச்சு
நாமப்பா வீரமென்ற ஆசனத்தைக்கேளு
நாட்டமுட னிடக்கால்மேல் வலக்காற்போட்டு
ஓமப்பா கோமுகம்போ லிருந்துகொண்டால்
உத்தமனே வீரமென்ற வுறுதிபாரே. (உஅ௩)

உருதியுள்ள பத்மமதை சொல்லக்கேளு
உண்மையுடன் பாதம்ரெண்டும் துடைமேலேற்றி
சுருதியுடன் கைரெண்டும் முழந்தாள் வைத்து
சுத்தமுடன் தன்னகத்தை சுகமாய்ப்பார்க்க
பரிதியுள்ள பத்மாசன மிதென்று
பதிவான வேதாந்தப் பெரியோரெல்லாம்
வரிதியுடன் யெக்கியமா முனிதான்சொல்ல
மகத்தான ஆசனத்தை மகிழ்ந்தார்காணே. (உஅச)

காணவே மயூரு சனத்தைக்கேளு
  கருணையுடன் கைரெண்டுந் தரையிலூன்றி
ஊணவே முழங்கையை யுந்தியிலேவைத்து
  வுகந்துநின்ற சிம்மப்போ லுருதிகொள்ளு
பேணவே சுகமுத்தா சனத்தைசொல்வேன்
  பேணிமனங் கொண்டபடி யிருக்கநன்று
பூணவே யொன்பதுக்கும் விபரஞ்சொன்னேனன்
  பூரணமாய் பிராணயப் பொருளைக்கேளே. (௨௬௫)

பிராணயாமம்.

பொருளான ரேசகந்தான் விடுவதப்பா
  புத்தியுடன் பூரகந்தான் உள்ளேவாங்கல்
அருளான கும்பகந்தான் அண்டத்தெல்லை
  அரகரா சவுபீசம் மந்திரமார்க்கம்
திருவான நிற்பீசம் மந்திரத்தைவிட்டு
  சிவசிவா வெளிதனிலே பூரித்தேகில்
உருவாக அஞ்சுவிதம் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
  உத்தமனே ஆசனத்தி லிருந்துபாரே. (௨௬௬)

பாரப்பா மாத்திரைதான் முப்பத்திரண்டு
  பரிவாக பூரிப்பாய் மூலத்துள்ளே
சாரப்பா மாத்திரைதான் அறுபத்ினாலு
  சங்கையுடன் கும்பித்துப் பாருபாரு
காரப்பா மாத்திரைதான் பதினாறாக
  கனிவாக ரேசிப்பாய் தவுடடாமல்
நேரப்பா யிம்முறையைப் பதனம்பண்ணி
  நேர்மையுடன் பிரம்மதல மறிந்துஓதே. (௨௬௭)

அறிந்துபிரம்ம நிலைபறிந்து நன்றாயோது
  அதின்பிறகு விஷ்ணுவிலே அமர்ந்துவோது
தெரிந்துருத்திர நிலையறிந்து திறமாயோது
  சிவசிவா மயேசுரத்தில் திரமாயோது
வருந்திமன நிலையறிந்து மைந்தாமைந்தா
  மகத்தான சதாசிவத்தில் வந்துகூடி
விரிந்ததலந் தனையறிந்து ஓதியேற
  விள்ளுகிறேன் பிராணயம் ஒன்றாயாச்சே. (௨௬௮)

ஆச்சப்பா பிராணுய பறிந்துசெய்தால்
அனேகமென்ற பாவமெல்லா மகன்றுபோகும்
மூச்சப்பா பிராணுயஞ் செய்யச்செய்ய
முக்கியமுடன் தேகத்தில் வேர்வைகொள்ளும்
நீச்சப்பா மும்மலமுங் கழிந்துமோகும்
நேர்மையுடன் ஞடியெல்லாஞ் சித்தியாகும்
காச்சப்பா திசைஞதங் காதிற்கேழ்க்கும்
கருணையுடன் பிராணுயங் கருதக்கேளே. (௨அகூ)

கேளப்பா யெட்டுவகை பருவமுண்டு
கிருபையுடன் புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
காளப்பா கழண்டுவெகு வேர்வையானுல்
கருத்துடனே தம்பிக்கும் ரெண்டாம்பக்ஷம்
வாளப்பா அக்கினிதான் சொலித்துநின்று
மகத்தான தீபனமா மூன்றுபக்ஷம்
கேளப்பா யில்லாமல் வாசியேறி
குருபதியில் தீபமுண்டாம் நாலாம்பக்ஷம். (௨கூ௰)

பட்சமுடன் தன்னறிவே சாட்சியானுல்
பரிந்து பிரகாசிக்கு மைந்தாம்பட்சம்
யிச்சையுடன் குண்டலியிற் சத்தங்கொள்ளும்
யென்மகனே சொல்லுகிறேன் ஆறும்பட்சம்
அச்சமற யேழுக்குள் மைந்தாகேளு
ஆகாச கெவுனமடா அதிகமாகும்
மெச்சவே தூரதிஷ்டி யறியப்பண்ணும்
மெய்ஞ்ஞான மெட்டினுள் மேன்மைத்தாமே. (௨கூக)

காணவே யெட்டினிலே திட்டமானுல்
கர்மமென்ற தீவினைகள் காணுதோடும்
பூணவே ஆதாபஞ் சித்தியாகும்
பூர்ணமுங் காரணமும் பொருந்துமையா
தோணவே சொரூபமதாய் சோதியாகும்
சுகசிவ பிராணகலை சோபிக்கும்பாரு
பேணவே பிராணுயம் பலத்துதானுல்
பேரண்டஞ் சித்தண்டந் தான்தானுச்சே. (௨கூ௨)

பிரத்தியாகார வகை.

ஆச்சப்பா சொல்லுகிறேன் பிரத்தியாகாரம்
அப்பனே வாசினேயின் வழியிற்செல்று

மூச்சப்பா நடத்திவைக்கு மிந்திரியப்பாம்பு
   முனையரிந்து மரிக்கிறதே பிரத்தியாகாரம்
நீச்சப்பா நிலைபான பிரத்தியாகாரம்
   நிசமாகு மாறுவித முண்டுபாரு
பேச்சப்பா பேச்சரிந்து ஆறுவிதந்தன்னைப்
   பிலமான புலத்தியனே சொல்லக்கேளே. (௨௯௩)

சொல்லக்கேள் சரீரமென்ற பிரத்தியாகாரஞ்
   சுகமாகச் சமாதியிலே யிருத்தலொன்று
விள்ளக்கேள் அரிவென்ற சிவமதொன்று
   விபரமுடன் கண்டுணர்ந்து மேன்மையாகி
அல்லக்கேள் நாடிசுத்தி யானபின்பு
   அப்பனே யிளமையெல்லாம் காப்பதென்றுஞ்
சொல்லக்கேள் ரெண்டுவிதங் கண்டுகொள்ளு
   சிவசிவா யிந்திரியச் செயல்தான்பாரே. (௨௯௪)

பாரப்பா யிந்திரியந் தன்தன்போக்காய்ப்
   பதியைவிட்டு போகாமற் சமாதிதன்னில்
நேரப்பா பூட்டறுத்து நின்றால்மக்காள்
   நேர்மையுடன் பிராணனென்ற பிரத்தியாகாரஞ்
சேரப்பா நாடிசுத்தி செய்தபின்பு
   சிவசிவா வுச்சிமுதற் யுருவந்தொட்டு
கார்ப்பா தோத்திரமுந் தொக்குசச்சு
   கருவான சுங்குடனே ஆக்கிராணங்காணே. (௨௯௫)

காணவே அடிநாக்குக் கண்டம்நெஞ்சு
   கருவான வுதிரமொடு நரம்புநாபி
தோணவே துடைமுழங்கால் பாதங்களு
   தொகுத்துநின்ற வங்குஷ்டங் களிலேமக்காள்
பூணவே பிராணனைத்தான் தானம்விட்டு
   புத்தியுடன் அழைக்கிறது தலைகீழாகும்
பேணவே பிராணனென்ற பிரத்தியாகாரம்
   பிரதான மானநிலை பேசுவேனே. (௨௯௬)

பேசுவேன் அந்தரங்க கரணம்தன்னை
   பிரபஞ்ச மாய்கைதன்னை நீக்கிமைந்தா
தேசுவென்ற காரியமாம் வஸ்துதன்னைத்
   தெரிந்துகொண்டு சங்கற்ப விகற்பமெல்லாம்

ஆசுவென்ற மரைப்பித்து விராணதாரை
அங்கமுடன் பண்ணுகிற யோகந்தன்னில்
வீசுகிறேன் ஆகமென்ற வேதாந்தத்தை
விபரமுடன் ஞானமதி நிருத்தல்நன்றே. (உகூஎ)

நன்றான காரியந்தான் பிரத்தியாகாரம்
நன்மையுடன் தனதான்னியம் பொன்னும்மண்ணும்
நின்றாடும் புத்திரருஞ் சகலவித்துங்கண்டால்
நேர்மையுடன் நாகம்போல் காணுமக்காள்
ஒன்றான வைராக்யம் வந்துதானல்
உத்தமனே விடுதல்மெத்த வுசத்திநன்று
பன்றான சருவங்கம் பிரத்தியாகாரம்
பதிவித்து வாமவேதாந்த பலனைக்காரே. (உகூஅ)

காரப்பா சாக்ஷியெங்கும் நாமாய்நின்று
கவிழ்ந்துநின்ற மாயமெல்லாம் நமக்குக்கீழே
சாரப்பா நிரந்தரமும் உரைத்துநின்று
சகலபிரபஞ்சமெல்லா மிருத்துவென்று
நேரப்பா நின்றவனே அவன்தாள்புத்தன்
நினைவாக ஆறுவகை யரிவித்தேதான்
பேரப்பா ஆறுவிதத் தாரணையைச்சொல்வேன்
பெருகிநின்ற பூதமஞ்சு சமத்தாய்க்கேளே. (உகூகூ)

தாரணை விபரம்.

கேளப்பா சரீரத்தில் பஞ்சபூதம்
கிருபையுடனுடிகிற தானத்துள்ளே
சூளப்பா மண்டலத்தில் வர்ணமூர்த்திச்
சுகமாகத் தானிருக்க பிராணதாரை
வாளப்பா பதிவான மூலத்துள்ளே
வணக்கமுடன் பிராணனைத்தான் தரிக்கப்பண்ணி
ஆளப்பா சிரமத்தோ டுண்ணப்பண்ணும்
அப்பனே ராப்பகலாய்க் காணுங்காணே. (௩௱)

காணப்பா குருவசனந் தெரிந்துகொண்டு
கலந்துநின்ற மாய்கையொடு மாயாவின்பம்
பேணப்பா சைதன்னிய மிந்தமூன்றும்
பிலமான ஆபீசம் போலேபாந

தோணப்பா மறைந்திருக்கக் கண்டாலுந்தான்
துகளறுத்து தீர்க்கமுடன் முத்தியாக
பேணப்பா அறிவுடனே யென்னேரந்தான்
பிலமாக நிற்கிறதோர் திறந்தான்பாரே. (௯௱க)

தியானவிபரம்.

பாரப்பா லோகத்தில் பிரமந்தாயென்று
பதிவாக நிச்சயித்து மனதுபூண்டு
நேரப்பா அறிவல்லோ தாரணையுமாச்சு
நிலையான தியானமதின் நேர்மைகேளு
காரப்பா அகிலமெல்லாம் போதமாக
கண்கண்ட சடமெல்லாம் அகண்டமாகி
நேரப்பா வெளியெல்லாம் நிர்மலமாய்க்காண
நேர்மையுள்ள தியானமிது நினைவாய்க்காணே. (௯௱உ)

காணவே சமறபக்ஷ பூர்வபக்ஷந்தன்னில்
கலந்துநின்ற ஆசனத்தில் கருணைவைத்து
பூணவே குண்டலமுங் கிரீடமுஞ்சாத்தி
புகழான சரஸ்வதியும் வாமபாகம்
பேணவே பரிவாரஞ் சூழ்ந்துநிற்க
பெருமையுட னிருதயத்தில் தியானம்பண்ணி
தோணவே மானதமாய்ப்பூசைசெய்தால்
சுத்தமுடன் தியானமடா சுகமாய்ப்பாரே. (௯௱௩)

மால் தியானம்

பாரப்பா மாலுடைய தியானங்கேளு
பத்தியுடன் பச்சைவர்ண ரூபமாக
நேரப்பா சங்கொடு சக்கரமுமாக
நிசமான புஷ்பமொடு சக்கரங்கள்சாத்தி
காரப்பா குண்டலமுங் கிரீடம்வைத்து
கண்ணறிந்த முத்திரையுந் துளசிமாலை
சேரப்பாலக்ஷுமியும் வாமபாகம்
தீர்க்கமுடன் தியானிக்கத் தியானமாச்சே. (௯௱௪)

ஆச்சப்பா ருத்திரனை தியானஞ்செய்து
அரகரா அஞ்செழுத்தும் ஆயுதங்களோடு
காச்சப்பா குண்டலமுங் கிரீடம்வைத்து
கருணையுள்ள ருத்திரியும் வாமபாகம்

பேச்சப்பா தானிருத்தி மவுனமாக
  பெருமையுடன் யிருதயத்தில் பேணிப்பார்க்க
மூச்சப்பா அடங்கிநின்ற தியானமாச்சு
  முத்தியுடனே தனித்து யிருந்துபாரே. (௩௱௫)

இருந்துகொண்டு மயேசுரனைத் தியானம்பண்ணி
  யிருள்கண்ட வெளிபோலே யின்பங்கொண்டு
வருந்திநின்ற குண்டலமுங் கிரீடஞ்சாற்றி
  மகத்தான மயேஸ்வரியை வாமம்வைத்து
சொரிந்தமுர்தம் பூரணமாய் போதங்கொண்டு
  சுகசீவ பிராணகளை சுத்தமாக
அருந்தலமா யிருதயத்தில் நினைக்கமைந்தா
  அப்பனே மயேஸ்வரனார் தியானங்காணே. (௩௱௬)

சதாசிவத்தியானம்.

காணவே சதாசிவனார் தியானங்கேளு
  கருணையுடன் பஞ்சவர்ண ரூபமாக
தோணவே மனோன்மணியும் வாமபாகம்
  சுகமாக தேவகணஞ் சூழ்ந்துநிற்க
பேணவே யிருதயமாங் கமலந்தன்னில்
  பிரியமுடன் தானினைந்து தியானித்தாக்கால்
பூணவே நினைத்தவண்ணங் கண்ணிற்காணும்
  புனிதமுள்ள தியானமதை பூண்டுபாரே. (௩௱௭)

பாரப்பா யிப்படியே ஆறுவகைத்தியானம்
  பதிவான மண்டலத்தில் மூன்றுவகைத்தியானம்
நேரப்பா தானிருந்து வுபாசிப்பார்கள்
  நேர்மையுள்ள தேவாதி தியானமாச்சு
வேரப்பா விஸ்வமென்ற தியானஞ்சொல்வேன்
  விளங்கிநின்ற பிரபஞ்சந் தான்தானென்று
காரப்பா அகண்டவெளி ரூபமாக
  கருணையெனத் தானிருக்கத் தியானமாச்சே. (௩௱௮)

அத்வைதம்.

ஆச்சப்பா அத்வைத தியானங்கேளு
  அண்டரண்ட புவனமெல்லாம் தாமென்றெண்ணி
மூச்சப்பா சகலவுயிர் தாமென்றெண்ணி
  முடிவில்லா மந்திரமுந் தாமென்றெண்ணி

நீச்சப்பா பஞ்சகர்த்தாள் தாமென்றெண்ணி
நிசமான பரம்வெளிதான் தாமென்றெண்ணி
பேச்சப்பா பேசாட மவுனந்தானுய்
பேரண்டத் துட்பொருளாய்த் தியானஞ்செய்யே. (௩௱௬)

சமாதிவிபரம்.

செய்யப்பா தியானமது பத்துஞ்சொன்னேஞ்
சிவசிவா தமாதிபஞ்சுஞ் செப்பக்கேளு
மெய்யப்பா தத்துவலய சமாதியப்பா
விளங்கிநின்ற பத்துமதை நன்றுய்ப்பார்த்து
பொய்யப்பா வென்றறிந்து புருவமேவி
பூரணமாய் கற்பூர தீபம்பார்த்து
மெய்யப்பா மய்யத்தில் நின்றுபானுல்
மகத்தான தத்துவலய சமாதியாச்சே. (௩௱௰)

ஆச்சப்பா தத்துவலய சமாதிசொன்னேன்
அரகரா சவ்விகற்ப சமாதிகேளு
நீச்சப்பா நிலையறிந்து வாசியாலே
நிரைந்தபரி பூரணமாய்த் தீபம்பார்க்கில்
காச்சப்பா கருகர ஞதியென்ற
கசடறுத்து வெளியொளியாய்க் கண்டுகொண்டால்
பேச்சப்பா சவ்விகற்ப சமாதியாச்சு
பிலமான நிருவிகற்ப சமாதிதன்னை. (௩௱க)

கேளடா நிருவிகற்ப சமாதிதன்னை
கிருபையுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
வாளடா தன்னறிவே சாக்ஷியாக
மகத்தான அண்டமெல்லாம் தான்தானுக
கேளடா சகலவஸ்தும் போதமாக
கண்டதுவும் கேட்டதுவு மாயமாக
ஆரடா ஆனந்தங் கொண்டாயானுல்
அரகரா நிருவிகற்ப மதுதான்காணே (௩௱உ)

காணவே நிருவிகற்ப சமாதிசொன்னேன்
கருணையுள்ள சஞ்சார சமாதிகேளு
தோணவே அண்டசரா சரங்களெல்லாம்
சுகமாக வேறல்ல நாமென்றெண்ணி

பேணவே தானிருந்து கிரகசூக்ஷம்
பிரியமுடண் கண்டறிந்து வாசிபூட்டு
ஊணவே நடக்கும்போ திறக்கும்போதும்
வொடுக்கமுடன் மவுனமாய் வுலாவுவாயே. (௨௱௰௩)

வாயான மேல்வாசல் பூட்டும்போது
மகத்தானதிக்குயெட்டும் ஒடுக்கமாச்சு
மாயாத ஒடுக்கமதில் ஒடுங்கியந்த
மகத்தான அனுக்கிரகம் வலஞ்சென்றேறி
தாயான சிரமதே போதமாகத்
தானிருக்க சஞ்சார சமாதியாச்சே
தோயாத சஞ்சார சமாதிகொண்டு
சுகமாக ஆரூட சமாதிகாணே. (௩௱௰௪)

காணவே ஆரூட சமாதிதன்னை
கருணையுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
பூணவே தத்துவலய சமாதிபெற்று
புகழான சவ்விகற்ப சமாதிபெற்று
பேணவே நிருவிகற்ப சமாதிபெற்று
பிலமதாக சஞ்சார சமாதியாக
தோணவே ஆரூட சமாதிகொண்டால்
சுத்தமென்ன அசுத்தமென்ன ரெண்டுமொன்றே. ()

ஒன்றான ஆரூட சமாதிகேளு
உண்மையுள்ள புலத்தியனே யருமையாக
கண்டதொரு காக்ஷியெல்லாமனத் தீபமென்று
கால்பிடித்து நடுவேரி முடிமேலாக
விண்டதொரு பஞ்சரிவை யறிவால்நீக்கி
வேதாந்த தருமவெளி வெளித்தன்னோடே
நின்றாடிக்கொண்டுசிவ ஜோதியாகி
நின்றதினால் ஆரூடசமாதியாச்சே. (௩௱௰௬)

ஆச்சப்பா சமாதியஞ்சும் நன்றாய்ச்சொன்னோம்
ஆதிதொடுத் தந்தவரை நன்றாய்ப்பாரு
பேச்சப்பா தானிருந்து நன்றாய்ப்பாரு
பெருகிநின்ற அஷ்டாங்க திட்டம்பாரு
மூச்சப்பா முன்னிலையாய் நிருத்திக்கொண்டு
முத்தியுள்ள நவக்கிரக சூக்ஷங்கண்டு

பாச்சப்பா அனுக்கிரக பதியில்நின்று
பாதாதி கேசமுதல் தன்னைப்பாரே. (கூாயஎ)

தன்னைத்தான் தானருந்து பார்க்கும்போது
தத்துவமாய் நின்றதொரு தொண்ணூற்றாறும்
யெண்ணத்தான் தொலையாது ஆசாபாசம்
யென்சொல்லுவேன் பஞ்சகர்த்தாள் பஞ்சபூதம்
கண்ணைத்தான் தானறிந்து கண்ணில்காணும்
கலையான ரவிமதியும் சுடர்கள்மூன்று
உண்ணத்தா னுகந்தமன மூனிப்பார்க்க
முண்மையென்ற நிச்சயத்தை வுரைக்கொண்ணாதே. ()

ஒண்ணான நிச்சயத்தை உரைக்கவென்றால்
உண்ணுக்கும் அண்ணுக்கு மொன்றுங்காணேன்
கண்ணான பேரொளியை யென்னசொல்வேன்
கருப்பல்ல வெளுப்பல்ல சிகப்புமல்ல
விண்ணான நீலமல்ல பச்சையல்ல
விளம்புதற்கு வரிதான அண்டத்துள்ளே
பண்ணான பாழ்வீட்டு யீராருக்குள்ளே
பாய்ந்துதன்னை பார்க்கயெல்லா மிருளாய்ப்போச்சே ()

இருளான யிருளினிட ஒளியைப்பார்க்க
யென்னசொல்வே னதினுடைய யின்பந்தன்னை
மருளான மனம்நிருத்தி மனக்கண்கொண்டு
மாசற்ற பிருலொளியை பகிழ்ந்தோர்தானும்
அருளான பொருளிலே தானேதானாய்
அமர்ந்துவெளி தனையறிந்து ஒளியைப்பற்றி
வெகுளாமலிரு லருளில் தானேதானாய்
விளங்குமருள் பொருளெனவே மேவிப்பாரே. (கூாஉ0)

மேவுகின்ற ஆதியந்த மூர்த்திக்குமுன்னே
மெய்ஞ்ஞானயிருளதிலே அருளுண்டாச்சு
தாவுகின்ற அருளதிலே ஒளியுண்டாச்சு
தண்ணொளிவு தானதனால் வெளியுண்டாச்சு
கூவுகின்ற பரவெளியால் சதாசிவனே
கூர்மையுடன் பேறண்டம் படைத்துநின்றார்
பாவுகின்ற மயேசுரனார் சத்தத்தோட
பதிவான வாய்வுதனை படைத்தார்பாரே. (கூஉ0க)

பாரப்பா ருத்திரனுர் தவத்தாலந்த
  பக்குவமாய் அக்கினியை படைத்துநின்ருர்
பேரப்பா பெற்றதொரு பிரம்மாவுந்தான்
  பெருகிநின்ற பூமிதனைப்படைத்தாரப்பா
நேரப்பா திருமால்தான் கருணையாலே
  நிச்சயமாய்ச் சலமதனை படைத்துநின்ருர்
காரப்பா முன்சொன்ன சத்திசிவம்ரெண்டும்
  கருணையுடன் ரவிமதியு மானுர்தானே. (௨௨௨)

தானேதா னுகிநின்ற யெழுவர்தானும்
  தனித்துநின்ற பராமரமாஞ் சுழியினுள்ளே
வானேதான் கெதியெனவே சகலசித்தும்
  வரிந்திவிளை யாடிமிக வானமுட்டி
ஊனேதான் தானேவே முப்பாழுக்கப்பால்
  ஒடுங்கிநின்ற பாழ்வீட்டுக்குள்ளே சென்று
நானேதா நீயென்று அந்தகாரம்
  நலமான யிருளதனில் நாடிப்பாரே.. (௩௨௩)

பாரப்பா யிருளொளியும் வெளிமூன்றப்பா
  பதிவான தேகமதில் கண்டுகொள்ளு
சாரப்பா யிம்மூன்றி னிலையைச்சொல்வேன்
  சரீரமென்ற சத்தியடா யிருள்தானப்பா
நேரப்பா அரிவான ஒளிவின்கண்ணு
  நிசமான வெளியத்த மாயாமாயம்
காரப்பா மாய்கைவெளி கண்ணேசூக்ஷங்
  கருவான கண்மறைந்தால் யிருள்தான்காணே. (௩௨௪)

காணப்பா யிருளதினல் ஒளிவுதான்தோற்றும
  கருவான ஒளியதினல் வெளிதான்தோற்றும்
பேணப்பா வெளியொளியு மெதுநாலாச்சு
  பெருகிநின்ற இருளதிலே உண்டாச்சப்பா
ஊணப்பா தானொடுங்கும் வகையைக்கேளு
  உத்தமனே வெளியதுவும் மொளியாய்ச்சேரும்
பூணப்பா ஒளியதுவும் மிருளில்சேரும்
  புத்தியுடன் கண்டரிவாய்த் தன்னுள்தானே. (௩௨௫)

தன்னுள்ளே தானரிந்து தன்னைப்பார்க்க
  தனதான மண்டலங்கள் மூன்றினுள்ளே

கண்ணுள்ளே பொறிதனிலே தன்னைக்கண்டேன்
கருணைவர வெளிதனிலே தின்னக்கண்டேன்
விண்ணுள்ளே முச்சுடரைக் கண்டே
யந்தவேதாந்த முச்சடரின் ஒளியைப்பார்க்கில்
யெண்ணுள்ளே யிருளதனில் நின்றுபார்க்கில்
ஏகாந்த நிராமயமா மருள்தானுச்சே. (௩௨எ)

ஆச்சப்பா அருள்நிறைந்த புருவமத்தி
அண்டபகி ரண்டமென்ற ஆதிவீடு
பேச்சப்பா பெருகிநின்ற ஆதிவீட்டில்
பிலமான பஞ்சகர்த்தாள் பஞ்சசத்தி
மூச்சப்பா நிறைந்ததொரு சுடர்கள்மூன்று
முனையான சுழிமுனைதான் மோக்ஷமென்று
போச்சப்பா அந்திடமே சொந்தமாக
புத்தியுடன் அந்திடத்தைப் பூசைபண்ணே. (௩௨அ)

பண்ணப்பா பூசைவிதி கண்ணேசூக்ஷம்
பாலகனே சூக்ஷமென்ற சுடரில்நின்று
நண்ணப்பா ஆதார மூலபாடம்
நாதாந்த மூலமடா நந்திவீடு
முண்ணப்பா பின்னுன நந்திவீட்டில்
மோக்ஷமென்ற அகாரத்தைச் சொல்லக்கேளு
விண்ணப்பா நிறைந்திருந்த புருவமேவி
மேன்மைபெற ஓம் றீங் அம்மென்றோதே. (௩௨௯)

ஓதுவது புருவநடு சுழியில் நின்று
உத்தமனே நூற்றெட்டு உருவேசெய்தால்
மாதுவளர் ஆதார பூசைதானும்
மார்க்கமுடன் சுத்தமதாய் சித்திபாச்சு
கோதுபழு தில்லாத ஆராதாரம்
குருவான மூலமடா மேலாதாரம்
நீதியுள்ள ஆதார மீராறுக்கும்
நிரஞ்சனமாய் நின்றபூ ரணந்தான்பாரே. (௩௩௰)

பாரப்பா பூரணமாஞ் சோதியுண்டு
பத்திகொண்டு ஆதார பீடமானல்
நேரப்பா ஆதார பீடமீதில்
நிரஞ்சனமாய் நின்றதொரு வாலைதன்னை

காரப்பா கருணைவெளி கண்ணால்மேவி
கமலரச அமுர்தமதை கணிந்துகொண்டால்
பேரப்பா பெற்றதொரு சருவவாலை
பெருகிநின்ற வாலையடா கண்கொள்ளாதே. (௯௯௧)

கண்ணான கண்மூடிக் கருத்தொன்றாகிக்
கருணைபெறக் கேசரத்தில் மனக்கண்சாற்றி
விண்ணான நேத்திரத்தை விரலாலாட்டு
விளங்கிநின்ற ரவிபோலே காந்திவீசும்
ஒண்ணானகாந்திபிர காசங் கண்டால்
உத்தமனே அபமிருந்து ஓடிப்போச்சு
முன்னான சோதியிலே மனக்கண்சாற்றி
முத்தியுடன் சுத்தமாய்த் தன்னைப்பாரே. (௯௯௨)

பாரப்பா சிவயோக வாலைபெண்தான்
பத்திநின்ற தசனந்தந் தானேகொண்டான்
காரப்பா வாலையவ ளிருந்தவீடு
கருணைவளர் கேசரியாங் கமலந்தன்னில்
நேரப்பா சுழிசுழியாம் புருவமீதில்
நின்றிலங்கும் கற்பூர தீபந்தானாய்
சேரப்பா அத்தீபச் சுடரிலேதான்
தெளிந்துகொண்டு சிவஞான சிவத்தைத்தேடே. (௯௯௩)

தேடப்பா கண்மூடி விழியைத்தானே
திருவான சுழிமுனையில் கருத்தைவைத்து
நாடப்பா நேத்திரத்தைச் சூட்டிப்பாரு
நாதாந்த சுடர்விழியில் விரலாலாட்ட
கூட்டப்பா பிறபையொளி யென்னசொல்வேன்
கோடான கோடிரவி பிறபைவீசும்
சூடப்பா அப்பிறபை தானேகண்டால்
சுகமான சிவரூபம் தான்தானாச்சே. (௯௯௪)

ஆச்சப்பா சிவகலை யிதுதானப்பா
ஆதியந்த மானதுவும் யிதுதானப்பா
பேச்சப்பா பேசாத மவுனமையா
பெருகிநின்ற சாயுச்சிய பதமிதையா
மூச்சப்பா நிறைந்ததிரு வாசியாலே
முத்திபெற நவக்கிரகம் சூக்ஷம்பார்த்து

காச்சப்பா அக்கினிகொண் டாறுதாரங்
கருவான வெளிப்பூசை கண்கண்டேனே. (௯௯௫)

கண்கண்ட சிவரூப மிதுதானப்பா
கருணைவளர் சாயுச்சிய பதமீதையா
விண்கண்ட வெளிப்பூச்சை சரிதைமார்க்கம்
வேதாந்த சுழிமுனையில் மேவிப்பாரு
முன்கண்ட காக்ஷியெல்லாம் அங்கேகண்டேன்
முத்தியுள்ள பிறப்பிறப்பு முன்னேகண்டேன்
கண்கண்ட ஓங்கார வட்டந்தன்னில்
காணுதடா யெட்டி ரண்டுங் கருவாய்க்காணே. (௯௯௬)

நாதவிந்து

காணப்பா புலத்தியனே உனக்காய்ச்சொன்னேன்
கருவான யெட்டி ரண்டும் நாதவிந்து
பேணப்பா நாதவிந்து சத்திசிவமாச்சு
பெருகிநின்ற சத்திசிவந் தான்தானென்று
பூணப்பா அறிவதனுல் மனமேபூண்டு
புத்திடன் சத்திசிவ முரைக்கக்கேளு
தோனப்பா தலையறிந்து பூசை செய்ய
சொல்லுகிறேன் கருமானஞ்சூக்ஷந்தானே. (௯௯௭)

தானுன சூக்ஷமது யென்னவென்றால்
தன்மையுடன் போம்வாய்வு சிவமதாகும்
ஊனுன உட்புகுதல் சத்தியாகும்
உண்மையுடன் யிதுவறிந்து தன்னைப்பார்த்து
கோனுன குருபீடம் புருவமத்தி
குருவான அனுக்கிரக சுழினைமீதில்
வானுன கேசரமே தானேதானுய்
மனங்குவிந்து பூசைசெய்யும் வகையைக்கேளே. (௯௯௮)

வகையான பூரணகந்தான் வங்கென்றேது
மகத்தான கும்பகந்தான் அங்கென்றேது
துகையான ரேசகந்தான் சிங்கென்றய்யா
சுத்தமுடன் யோகசா தினைக்கேளு
பகையான பூரகந்தான் வங்கென்றேது
புத்தியுடன் தானிருக்க மாத்திரைரெண்டாச்சு

நகையாதே நாலுதிரம் அங்கென்றுக்கால்
நன்மையுள்ள மாத்திரைதான் நாலுமாச்சே. (௫௩௯)

ஆச்சப்பா ரேசகஞ்செய் சிங்கென்றேதான்
அணைத்துமிக ஊதிவிடு தள்ளாடாமல்
மூச்சப்பா தானிருந்து யிப்படியேசெய்தால்
முக்கியமடா சிவயோகம் பூசைதானும்
பேச்சப்பா பேசாமல் மவுனங்கொண்டு
பெருகின்ற வாசிதாரணையைப்பற்றி
காச்சப்பா யிப்படியே வருஷம்ஒன்றில்
கருணைபெற சிவயோகம் கருதிப்பாரே (௫௪௰)

மயேஸ்வரிபூசை.

பாரப்பா யிந்தவிதந் தேவிபூசை
பதராமல் செய்துசிவ யோகம்பார்த்தால்
நேரப்பா நின்றவனும் மகனேயென்று
நினைத்தவரந் தான்கொடுப்பாள் நிலைபைப்பற்றி
சாரப்பா வாசிசிவ யோகத்தாலே
சார்ந்திருந்து பூரணியைப் பூசைசெய்ய
காரப்பா ஆதாரம் நன்றுப்பார்த்து
கருத்தைவைத்து பூசைசெய்யக் கருவைக்கேளே. (௫௪௧)

கேளப்பா மயேஸ்வரிக்கு வாமபூசை
கிருபையுடன் செய்கின்ற முறையேதென்றால்
வாளப்பா அன்னமுடன் பலகாரங்கள்
வர்க்கவகை நெய்யுடனே பால்ரசங்கள்
ஆளப்பா வெண்தயிரு மண்டத்தோடு
அருள்பெருக வஸ்துவொடு சுத்திவைத்து
காளப்பா தானறிந்து நைவேத்தியஞ்செய்து
கருணைபெற தூபமுடன் தீபங்காட்டே. (௫௪௨)

காட்டடா தூபமொடு தீபங்காட்டிக்
கருணைபெற மானதமாய்த் தியானஞ்செய்து
மூட்டடா மணியோசை சங்கிேனாசை
முழுக்கடா சகனுத வோசையோடு
கூட்டடா சங்கீத மேளவாத்தியங்
குமறவே நாகசுர சாமத்தாளஞ்

சூட்டடா சோடசமா யுபசாரங்கள்
சுத்தமுடன் செய்துகொடந் தன்னைவாங்கே. (௩௩௩)

வாங்கியிரு மார்பினிடை அணைத்துமைந்தா
வணக்கமுடன் சிம் றிங் கிலி யென் றேதான்
ஓங்கியொரு மனதாக தியானம் பண்ணி
உத்தமனே புருவநடுக் கமலத்தேகி
தாங்கிமிக ஓம் றீங் அம் மென்றோதி
சங்கையுடன் மூலகண பதியைப்பார்த்து
பாங்குபெற வசி வசி யென் றமுர்தமூட்டி
பத்தியுடன் சற்குருவே நம வென்றோதே. (௩௪௪)

ஓதிமன பூரணமாய் மைந்தாநீயும்
உண்மையுடன் அமுதுகறி வர்க்கமெல்லாம்
நீதியுடன் மூலமதுக் கற்புதமேசெய்து
நேர்மையுடன் சீஷர்களை அருகழைத்து
சோதியென்ற புருவமதில் திருநீறிட்டு
சுகசீவ பிராணிகளை அமுர்தமீய்ந்து
ஆதிபரஞ் சோதிதனைத் தியானம்பண்ணி
அமுதுகறி வர்க்கமெல்லாம் அவர்கட்கீயே. (௩௪௫)

ஈய்ந்துமிக னின்மாலிய மெல்லாங்கூட்டி
யின்பமுடன் தூபதீபங்கள் காட்டி
ஆய்ந்துநின்ற அரதேசி பரதேசிக்கும்
அன்னமொடு பலகாரம் அன்பாயீந்து
சாய்ந்துமனம் போகாமல் நிலையில்நின்று
சங்கையுடன் வாசிதா ரணையைப்பற்றி
பாய்ந்துமிக ஆதாரத் துள்ளேசென்று
பராபரையே காரணியே அம்பரையேபெண்ணே. (௩௪௬)

தோத்திரம்.

அம்பரமே அகண்டமே ஆதித் தாயே
ஆதியந்த மில்லாத அரூபத்தாயே
சம்பரையே சமரச மவுனஞான
சச்சிதா னந்தவெளி தாயேதாயே
நம்பரையே நாதாந்த கருணைவித்தே
நானென்றும் நீயென்றும் யில்லாதாலே

உம்பரையே உம்பருக்கும் அரியயற்குமெட்டா
    ஓங்காரங் கடந்துநின்ற யொளியையெண்ணே. (கூசஎ)

ஒளியாகி ஒளிநிறைந்த வெளியுமாகி
    ஒன்றாகி ரெண்டாகி உறுதியாகி
வளியாகித் தீயாகி வானுமாகி
    மவுனரச யோகமென்னும் ஞானமாகித்
தெளிவாகி தெளிவினுள்ளே ஒளியுமாகி
    சித்தாதி ரிஷிகள்சித்தர் மன்றுமாகி
நெளிவாகி சுழிவாகித் தெளிவினுள்ளே
    நேத்திரத்துக் கடங்காத பூரணனேநண்ணே. (கூசஅ)

பூரணமே கருணைவளர் போதத்தாயே
    போதமய மானசிவ யோகத்தாயே
காரணமே கண்நிறைந்த கமலத்தாயே
    கமலரச பூரணமாய் நின்றமாதே
மாரணமாய் சகலசித்துந் தானேதானாய்
    மகாமந்திர சொரூபமதாய் நின்றதாயே
தாரணமாய் சகலவுயிர் வாசியாலே
    சத்தசுத்த சித்தமுமாய்த் தானேகாணே. (சசகூ)

காணுகின்ற கர்ப்பூர தீபமாதே
    கயிலாச வாசமுள்ள கமலத்தாயே
பூணுகின்ற சத்தாகி சித்துமாகிப்
    பூரணமா யானந்த மயமுமாகி
ஊணுகின்ற சித்த சுத்தமுமாகி
    ஊஞ்சையுள்ள நாதவிந்து கரணையாகித்
தோணுகின்ற வெளியொளியின் சோதியாகி
    சோதியென்ற ஆதியந்த வடிவுமாமே. (கூருய)

வடிவாகி முடிவாகி மாலுங்காணா
    மன்னுயிர்க்குந் தானான மயமுமாகி
அடியாகி நடுவாகி வானுந்தாண்டி
    அண்டசரா சரங்களுட நினவுமாகி
முடிவாகி நானாகி நீயுமாகி
    மூச்சாகி மூச்சற்றப் பொருளுமாகி
வடிவாகி அஸ்ததுமாய்ச் சுழியுமாகி
    வழங்கிநின்ற ஆனந்தப் பொருளுமாமே. (கூருக)

பொருளான வேதாந்தஞ் சித்தாந்தமாகி
புகழ்ந்துநின்ற சமாசத்தின் போக்குமாகி
அருளாகி அருளிருந்த அகண்டமாகி
அளவற்ற ஆகாச ரூபமாகி
மருளாகி மருள்கண்டு அறிவுமாகி
மகத்தான சோதிசிவ சாக்ஷியாகி
இருளாகி யொளியாகி வெளியுமாகி
யேத்தரிய பூரணமா யிருந்ததாயே. (௩௫௨)

தாயாகி தந்தையுமாய்ச் சேயுமாகி
சகலஉயிர் பிராணிகளை சீவனாகி
காயாகி கனியாகி ரசமுமாகி
கண்ணாகி விண்ணாகி காந்தியாகி
ஓயாத மணிகெவுன நாதமாகி
யொன்றுக்கு மடங்மாத ஊமையாகிப்
பேயாகி பேர்பெரிய கண்டங்களாகிப்
பேரண்டமான பூரணமே யெண்ணே. (௩௫௩)

பூரணமாய்க் காரணமாய் புத்தியாகி
போக்காகி வரத்தாகி புகழ்ந்துயெங்கும்
காரணமாய் நிற்குணமாய்க் கருணையாகிக்
கண்ணடங்கா விண்ணாகி கருத்துமாகி
வாரணமாய் அதுவாகி யிதுவுமாகி
மருவியபின் அதுவற்று யிதுவுமற்று
தோரணமாய் அண்டமுதற் பதமுமாகிச்
சொல்லாகி குறியாகி நின்றவாறே. (௩௫௪)

குறியாகி வேதாந்த சாக்ஷியாகி
குணமாகி மனமாகி யதுவுந்தாண்டி
நெறியாகி ஆதியந்த சூக்ஷமாகி
நேரான வாசிதிரு வாசியாகி
சிறிதாகிப் பெரிதாகிச் சீவனாகிச்
சீவநிலை காலாகித் தெளிவுமாகி
பெறிதாகி யெட்டெட்டென நாலுமாகி
பேரொளியாய்ச் சித்தொளியாய் நின்றதாயே. (௩௫௫)

தாயாகி ஆதார மூலமாகித்
தன்னொளிவும் விண்ணொளிவுந் தான்றானாகி

தீயாகி காற்ருகி வானுமாகி
 செயலாகி மண்ணுகிப் புண்ணுமாகி
வாயாகி கண்ணுகி மூக்குமாகி
 வானிறைந்த காற்ருகிப் பருசமாகி
சேயாகித் திருவாகிச் செல்வமாகி
 தேவிமனேன் மணியான கண்ணே யென்னே. (௫௫௬)

கண்ணுகி கண்ணிறைந்த சாக்ஷியாகி
 கருணைவளர் கற்பூர தீபமாகி
ஒண்ணுகி சத்திசிவம் ரெண்டுமாகி
 பூத்தகலை ரவிமதியுஞ் சுடர்மூன்ருகி
விண்ணுகி வேதமென்ற நாலுமாகி
 வேதாந்த பஞ்சகர்த்தா ஐஞ்சுமாகி
முண்மைபெற சடாக்ஷரங்க ளாறுமாகி
 முத்தியுள்ள வகைதோற்ற மேழுமாமே. (௫௫௭)

ஆமென்ற அஷ்டாக்ஷரங்க ளெட்டுமாகி
 ஆதிநவக் கிரகமுடன் தீக்ஷையாகி
ஓமென்ற தீக்ஷதனக் குயிராய்நின்ற
 ஓங்கார றீங்கார உருவுமாகி
நாமென்ற நவ்வுடனே மவ்வுமாகி
 நமான சிவ்வுடனே வவ்வும் யவ்வாய்த்
தாமென்ற அப்புடனே கிலியுமாகி
 சகலவுயிர் சவ்வாகி நின்றதாயே. (௫௫௮)

தாயாகி மூலகண பதியுமாகி
 தண்மையுள்ள நான்முகனு மாலுமாகித்
தீயாகி ருத்திரனும் மயேஸ்பரனுமாகி
 சிவசிவா சதாசிவனு மணியுமாகி
ஓயாதமுச்சுடரு மொளியுமாகி
 ஒன்றுமற்று நின்றபொருள் தானுமாகி
வாயாற ஓடுகிற யந்திரமாகி
 மந்திரமெல்லா மடங்குஞ் சோதிதானே. (௫௫௯)

ஆறுவகைமுத்திரை விபரம்.

சோதியென்றமயேஸ்பரியைப் பூசைசெய்யில்
 சுகமானமுத்திரையை சொல்லக்கேளு
ஆதியென்றமுத்திரைதான் ஆர்தான்காண்பார்
 அருள்பெருகுமுத்திரையை மனதிற்கொண்டு

நீதியுடனாறுவகை முத்திரையைக்கேளு
நிசமானஆவரகன் முத்திரைதானென்று
ஓதியதோர்தாவான முத்திரைதானென்று
உத்தமனே யோனியென்ற முத்திரைதானென்றே. (௬௬௰)

ஒன்றான திருவினி முத்திரைதானென்று
உருதியுள்ளசோபினி முத்திரைதானென்று
நன்றானயோகினி முத்திரைதானென்று
நாட்டமுடன்ஆறுவகை முத்திரையைமைந்தா
குன்றாதசிவயோக சற்குருவினாலே
குறியறிந்துஆறுவகை முத்திரையைப்பெற்று
நின்றுடுமயேஸ்பரியைப் பூசைசெய்யில்
நீமகனே ஆறுவகை முற்றிரைபைச்சாற்றே. (௬௬௧)

சாற்றுவதுஅவரவர்கள் முத்திரையைக்கண்டு
சங்கையுடன்ஓமென்று தியானஞ்செய்யில்
பாற்றிபனேசதாகோடி மந்திரமுஞ்சிற்றி
பதிவானசகலகலை சாஸ்திரமுஞ்சிற்றி
தேற்றியதோர்ஆதார மூலமதுசிற்றி
திருவாசியானதொரு வாசியதுசிற்றி
தோற்றிரமாய்நின்றதொரு பூசையதுசிற்றி
சுகமான ஆவரகன் முற்றிரையின்சிற்றே. (௬௬௨)

சித்தானதாவான முத்திரையைச்செய்து
தீர்க்கமுடன்கிலியென்று தியானஞ்செய்து
வத்தாதபூரணமாஞ் சிவயோகசிற்றி
மகத்தானகற்பூர தீபமதுசிற்றி
வித்தானபிற்மமொடு சரஸ்பதியுஞ்சிற்றி
வேதமயமானசிவ பேதஞ்சிற்றி
சத்தானதாபனமுத் திரையின்மகிமை
சங்கையுடன்கண்டுசிவ யோகஞ்செப்யே. (௬௬௩)

செய்யப்பாயோனிமுத் திரையைக்கொண்டு
தீர்க்கமுடன்றீங்கென்று தியானஞ்செய்யில்
மெய்யப்பாதேவாதி தேவர்களுஞ்சிற்றி
மேலான அண்டமொடு புவனஞ்சிற்றி
மையப்பாமையென்ற சுளினிசிற்றி
மாலோடுலக்ஷிமியுங் கணங்கன்சிற்றி

பையப்பாயோனிமுத் திரையைப்பெற்றுப்
பத்தியுடன்சிவயோகம் பணிந்துகாணே. (நகூச)

காணவேதிராவினிமுத் திரையைக்கொண்டு
கருணையுடன்வங்கென்று தியானஞ்செய்யில்
பூணவேருத்திரன்முதல் சகலசெந்தும்
புவியாளுமரசனொடு வசியமாகுந்
தோணவேசந்தான சவுபாக்கியங்கள்
சத்தமுடன்ஐந்துருவுஞ் சித்தியாகும்
பேணவேருத்திரியுஞ் சத்தியோடு
பிலமானதிருவணியால் சித்திபாறே. (நகூரு)

பாரப்பாசோபினிமுத் திரையினாலே
பத்தியுடன் ஆமென்று தியானஞ்செய்தால்
நேரப்பாசொல்லுகிறேன் சருவலோகம்
நிசமானஆதாரஞ் சித்தியாகும்
போமப்பாமேருகிரி தீபஞ்சிற்றி
மெஞ்ஞானமயேஸ்பாரும் மயேஸ்பரியுஞ்சிற்றி
சாரப்பாசோபினிமுத் திரையினாலே
கண்ணடங்காப்போதசிவ யோகமாமே. (நகூகூ)

ஆமப்பாமோகினிமுத் திரையைச்செய்து
அருள்பெருகும்புருவமதில் மனக்கண்சாற்றி
ஓமப்பா அகாரமுடன் உகாரங்கூட்டி
உத்தமனேமவுனமென்ற யகாரத்தேகில்
காமப்பாகானலப்பால் சித்தியாகுங்
கருணைவளர்மனோன்மணியுஞ் சித்தியாகும்
வாமப்பாபூரணமுஞ் சித்தியாகும்
மகத்தானமால்பாதமுஞ் சித்திதானே. (நகூஎ)

சித்தியுள்ளமுத்திரைகள் சறுக்குந்தான்
சிவாயகுருமுத்திரையைச் செப்பக்கேளு
பத்தியுடன்சொல்லுகிறேன் புருவமத்தில்
பதிவாகயிருகாரமு மொன்றாய்க்கூட்டி
சுத்தமுடன்லாடவெளிக் கண்ணில்நேரே
தொழுதுமனம்நினைத்தபடி சுத்தமாக
முத்தியுடன்வரங்கொடுக்க வேணுமென்று
மோனமுடன்மனோன்மணியைப்பூசைபண்ணே. (நகூஅ)

பண்ணப்பாபூசைவிதி சித்தரோடு
முனிவர்பாடினார்கைமுறைக ளரியாமற்றான்
நண்ணப்பாசட்டைமுனி னாதர்தானும்
நன்மையுடன்பூசைவிதி நன்றாய்ச்சொன்னார்
முன்னப்பா அந்தமதில் நன்றாய்ச்சொன்ன
முடிவானசவுமியசா காத்தைப்பார்த்து
கண்ணப்பா துலங்குவது போலேநல்ல
கருவானபூசைவிதி கணித்தார்காணே. (௬௬௯)

காணவேமுத்திரைக்கி விபரஞ்சொல்வேன்
கைலாசமிடங்கொள்ளா தென்றுசொல்லி
பூணவேஆறுவகை முத்திரையில்மைந்தா
புனிதமுடன்மூன்றுவகை முத்திரையைக்கேளு
தோணவேசித்தாதி நூல்கடோருஞ்
சுகமானமுத்திரையை சொன்னதல்லால்
பேணவேவிபரமது சொல்லவில்லை
பேரானசவுமியசா காத்தைப்பாரே. (௬௭௰)

மோகினி முத்திரை.

பாரடாமோகினிமுத்திரையைச் சொல்வேன்
பதிவாகயிருகையுங் கூப்பிக்கொண்டு
நேரடாதற்சனி யிருவிரலும்விரித்து
நேரானஅங்குஷ்ட மத்தியிலும்படவே
கூரடாமத்தியிலு மங்கனுடமுனைபடவே
கையறிந்துகொண்டதினால் மோகினிமுத்திரையாம்
சேரடாமுத்திரையை யறிந்துகொண்டு
தீர்க்கமுடன்ஓமென்று செபித்துக்காணே. (௬௭௧)

திராவினி முத்திரை.

காணவேதிராவினி முத்திரையைக்கேளு
கைகூட்டிதற்சனி யிருவிரலும்விரித்துப்
பூணவேமத்திமையனு கனிஷ்டமூன்றும்
பேதமுடன்விரலமுந்த திராவினிமுத்திரையாம்
பேணவேமுத்திரையைக் குருவருளால்கண்டு
பிலாமகவங்கென்று தியானித்தாக்கால்
தோணவேசகலசித்தி தானேஉண்டாய்
சுத்தமுடன்வசிகரமாய்வாழுந்தானே. (௬௭௨)

யோனி முத்திரை.

தானென்றயோனிமுத் திரையைக்கேளு
சங்கையுடன்சொல்லுகிறேன் அங்குஷ்டம்ரெண்டும்
பூணென்றகனுட்டையடி விரல்படவேவைத்துப்
பொருந்துரெண்டுங்கைகூப்பிப் பிடித்துக்கொண்டால்
தேனென்றயோனிமுத் திரையுமாச்சு
செம்மையுடன்முத்திரையைத் தீற்கம்பண்ணி
ஊனென்றரீங்கார மனதிற்கொண்டு
உருதியுடன்தான்செபிக்க தேவதைகள்சித்தே. (௩எ௩)

சித்தமுடன்பூசைவளி தன்னில்மைந்தா
தீர்க்கமுடன்பதினரு முத்திரையைச்சொன்னேன்
சத்தமுள்ளமுத்திரைகள் தன்னிலேதான்
சுகமான ஆறுவகை முத்திரைகள்நன்று
பத்தியுடனறுவகை முத்திரையினலே
பகுத்தரிந்துஆதாரத் தெரிசினங்கள்பெற்று
வித்தானபிரவிதனை நன்ருய்நீக்கி
வேதாந்தப்பூரணமாய் விளங்குமுத்தி. (௩எச)

கரத்தின்விரல் மகிமை.

முத்தியுள்ளகரத்தின்விரல் மகிமைதன்னை
மோனமுடன்சொல்லுகிறேன் நன்ருய்க்கேளு
பத்தியுள்ள அங்குஷ்டம் பெருவிரலாய்நிற்கும்
பதிவான அடுத்த்விரல் தற்சனையாம்மைந்தா
முத்தியுள்ளநடுவிரல்தான் மத்திமையாய்நிற்குந்
திருவானபவுத்திரந்தான் அனமிகைதான்மைந்தா
சுத்தமுள்ளசுண்டுவிரல் கனுட்டியெனலாகுஞ்
சுகமாகயிதையறிந்து முத்திரையைச்செய்யே. (௩எரு)

செய்யப்பாபூசைவிதி அர்த்தமாகுஞ்
சிவசிவா ஆதியந்த மார்தான்காண்பார்
மெய்யப்பா ஆதியிலே அமைந்தவிதிமைந்தா
மெஞ்ஞானமூலமடா ஓங்காரந்தான்
மையப்பாஓங்கார ரவியுமாச்சு
மகத்தானமகாரமடா மதிப்புமாச்சு
பையப்பாரவிமதியுந் தானேநின்றுபார்க்க
யிருள்கண்காக்ஷி தானுண்டாச்சே. (௩எசு)

ஆச்சப்பாஅமைத்தவிதி யிதுதானுச்சு
   ஆதியந்தபூரணமு மிதுதானுச்சு
மூச்சப்பாநின்றவிட மதுதானுச்சு
   மூவுலகுமாண்டவிட மதுதானுச்சு
காச்சப்பாஅந்தயிடஞ் சொந்தமாக
   காலறிந்துமேலானக் கமலக்கண்ணே
பாச்சப்பாகாலறிந்து யிடைபின்னாக
   மிகுந்தரிந்துமூலமதிற் பதிவாய்நில்லே. (ருஎஎ)

பதிவானயிடமதுதான் புருவமத்தி
   பறைஞானகேசரியா யிருக்கும்வீடு
விதியானவீடறிந்து கெதியென்றெண்ணி
   மெஞ்ஞானஅமுர்தரசம் கொண்டாயானால்
மதியான சந்திரகலை ரவியிற்சென்று
   மகத்தானசோதிபிரகாசங்காணும்
கெதியானசோதிபிரகாசங்கண்டால்
   கேசரத்தை தஆளுகிற வாசிதானே. (ருஎஅ)

முப்புச்சுன்னம்.

வாசியென்றசிவயோகந் தனக்குமைந்தா
   மகத்தானகாரமுள்ள முப்புசொல்வேன்
தேசியென்றஉப்புடனே காரம்பூரம்
   திரமாகமூன்றுமொன்றாய் கல்வத்திட்டு
ஊசியென்றஉப்புநீர் தன்னாலாட்டி
   உருதியுடன்தானெடுத்து வட்டுபண்ணி
மாசியென்றசிவகலசப் புடத்தைப்போடு
   மகத்தானசுன்னமிது காரந்தானே. (ருஎகூ)

தானென்றகாரமடா அண்டச்சத்து
   தருவானபூமியுட னுதச்சத்து
வானென்றவீரமடா பூரச்சத்து
   மார்க்கமுடன்சத்துவகை மூன்றுங்கூட்டி
மானென்றகல்வத்தில் நன்றாயாட்டி
   மானதிருக்களித்துருட்டி புடத்தைப்போடு
ஊனென்றசத்துவகை மூன்றுமொன்றாய்
   புடன்சேர்ந்துஉரிகியது சுன்னமாச்சே. (ருஅ0)

ஆச்சப்பாயின்னமொரு சுன்னஞ்சொல்வேன்
ஆதியென்றபூரமு மனந்தஞ்சேர்த்து
காச்சப்பாகளிம்பான துரிசுகூட்டி
கல்வமதில்பளச்சாற்ருல் நன்ருயாட்டி
மூச்சப்பாதானிருக ரவியிற்போட்டு
முன்னவனைத்தான்பணிந்து புடத்தைப்போடு
நீச்சப்பாநிலையாத காரமாச்சு
நிசமானகாரம்வெகு சுன்னமாச்சே. (௩அக)

முப்புச்செயநீர்.

பாரப்பாசுன்னவகை மூன்றுமொன்ருல்
பக்குவமாய்கல்வத்தில் வைத்துக்கொண்டு
காரப்பா அருவகைநீர் தன்ஞலாட்டி
கருணைபெறவளித்துருட்டி ரவியில்போட்டு
சாரப்பாநீர்வத்த நன்ருய்க்காய்ந்தால்
சற்குருவைதான்பணிந்து புடத்தைப்போடு
வீரப்பாதாஞெடுங்கி நீரிப்போகும்
வெகுசுருக்குமூன்றுவகை சுன்னந்தானே. (௩அ௨)

தானனமூன்றுவகை யொன்ருய்நின்று
தன்மையுடன்நீரியது காரமாச்சு
ஊனனகாரமுள்ள சுன்னம்போட
உத்தமனேநவாச்சாரம் வீரம்பூரங்
கோனனகுருவருளால் நாலுஞ்சேர்த்து
கூர்மையுடன்கல்வமதில் பொடித்துக்கொண்டு
வானனபீங்கானில் வைத்துமைந்தா
மகத்தானசந்திரனில் வைத்துக்காணே. (௩அ௩)

காணவேசந்திரனில் வைத்துப்பாரு
கசிந்துமிகத்தானுரிக் கெங்கையாச்சு
தோணவேகெங்கையென்ற செயனீர்தண்ணே
சுத்தமுள்ளபீங்கானில் வடித்துவைத்துப்
பேணவேசரக்குகளில் சுருக்குத்தாக்கப்
பேசாமற்தானடங்கி கட்டிப்போகும்
ஊணவேஉபசாரங்கள் நீரிப்போகும்
உருமையுள்ளசத்துவகை மெழுகுமாமே. (௩அச)

ஆமப்பாசாரமுதல் சாரமெல்லாம்
அருமையுள்ளசெயநீரா மெழுகுமாகுங்
காமப்பால்கானலப்பால் கசிந்துநின்ற
கருவானசெயநீரை யார்தான்காண்பார்
சோமப்பால்கண்டவனே சுருதிகாண்பான்
சேர்வன்றிவாதமுறை தானேசெய்வான்
நாமப்பாவென்றகுரி தன்னைநீயும்
ஞதாந்தபூரணமாய் நாடிப்பாரே. (௩௮௫)

நாடிப்பார்மூன்றுவகை சுன்னந்தன்னை
நன்மையுடன்கைமுறையாய்ச் செய்துகொண்டு
தேடிப்பார்சரக்குகள்தான் நன்றாய்க்கட்டுந்
திரமானநவலோகந்தங்கமாகுஞ்
சூடிப்பார்தங்கமென்ற அங்கந்தன்னில்
சோதிசிவ்மயமான அண்டமென்ற
வாடிப்பார்த்தலையாமல் சொல்லக்கேளு
மகத்தானருத்திரரை வணங்கிக்காணே. (௩௮௬)

அறுவகை சரக்குக்கட்டு.

காணப்பாபூரணமா யண்டச்சத்து
கண்டவர்கள்விண்டதில்லை கற்பாஷாணம்
ஊணப்பாஉறுதியுள்ள கற்பாஷாணம்
உண்மையுள்ளவீரமடா லிங்கந்தாரம்
பூணப்பாபிரிதிவியும் அப்புஞ்சேர்த்துப்
புத்தியுடன்ஆறுமொன்றாய்க் கல்வத்திட்டு
தோணப்பாமூன்றுசுன்னச் செயநீராலே
சுத்தமுடன்தானரைத்து சுத்தம்பண்ணே. (௩௮௭)

சுத்திபண்ணும்வகையதுவைச் சொல்லக்கேளு
சுகமாகதானரைத்து வட்டுபண்ணி
பத்தியுடன்சட்டிநடு வைத்துச்சாம்பல்
பத்துமிகத்தீயெரித்து பதத்தைப்பாரு
சித்தியுடன்அனலெழும்பிக் கட்டிப்போகுந்
தீர்க்கமுடன்தானெடுத்து செப்பக்கேளு
புத்தியுடன்செம்பிலரை வாசிதாக்கிப்
பூரணமாய்வெள்ளியிலே பூட்டிப்பாரே. (௩௮௮)

பார்க்கவெள்ளிதங்கமய மாகப்போச்சு
பரஞானசேகரியின் வாசத்தாலே
யேர்க்கையுடன்சிவயோகந் தங்கிப்போச்சு
யேகாந்தஅஷ்டகர்மஞ் சித்தியாச்சு
சேர்க்கையுடன்ஆதார மூலபீடந்
திருவானபீடமதைத் தியானம்பண்ணித்
தீர்க்கமுடனீயிருந்து வாசியேறி
ஜெகதீபமானசெயல் தான்தானாமே. (ரு அகூ)

ஆதாரபூசை

தானான ஆதார சுரூபந்தன்னை
சங்கையுடன்தானரிந்து தியானஞ்செய்ய
தேனானபுலத்தியனே சொல்லக்கேளு
தேகசுத்திஉயிர்ச்சிவமாய் தெளிந்துகொண்டு
வானானலாடமதில் மனக்கண்வைத்து
மனங்கனிய ஓம் றீங் அம்மென்றுக்கால்
கோனான ஆதார பூசைதானுங்
கோடானகோடிசெய்தப் பலத்துக்கொப்போ. (ரு கூய)

ஒப்பென்றஉருசைதனைச் சொல்லக்கேளு
ஓமென்றப்பிரணவமே மூலபீடஞ்
செப்பென்றபீடமதில் றீங்காரவாலே
சென்றிருந்தாள் அகாரமென்ற சிவனார்தானுங்
குப்பென்றுதானெழுந்து வாசியாகக்
கொண்டுநின்றதிருவாசி அம்மாவாசி
அப்பென்றஆதார அம்மாவாசி
அதையறிந்துசிவயோக அங்கம்பாரே. (ரு கூக)

பாரப்பாசிவயோக அங்கம்பார்க்க
பதிவாக றீங்கென்றால் பூரகமேயாகும்
நேரப்பா அம்மென்றால் கும்பகமேயாகும்
நேர்மையுடன்நிலைபறிந்து நேசம்வைத்து
சாரப்பா ஓமென்று ரேசகமேசெய்யில்
தவிடாதேவாசி தானேதங்கும்
சேரப்பாவாசியது தங்கும்வீட்டில்
சென்றிருந்து அடிநடுவு முடியைக்காணே. (ரு கூஉ)

காணவே ரீங் காரம் நாதமாச்சு
கருணைவளர் அகாரமடா விந்துவாச்சு
பூணவே ஓங் காரம் வாசியாச்சு
புத்தியுடன் தனதறிவால் தன்னுள்பாரு
தோணவே தனதறிவால் பார்க்கும்போது
சோதியென்றரவிமதியுஞ் சுடர்மூன்றாச்சு
பேணவேசுடர்மூன்றுந் தன்னுட்பார்க்க
பேசவொண்ணாமௌனமென்ற கற்பமாச்சே. (௩௯௩)

ஆச்சப்பாகற்பமென்ற அறிவைக்கேளு
ஆதியென்ற ரீங் காரஞ் சத்தியாச்சு
நீச்சப்பாசத்தியென்ற அகாரந்தன்னை
நிலையறிந்துமாலையிலே நேர்மையாகப்
பேச்சப்பா தானிறந்த மௌவுனமென்று
பெருமையுடனுருமையதாய்ப் பூசித்தாக்கால்
மூச்சப்பாதன்னிலைவிட டசையாதையா
மூர்க்கமுள்ளஓமசத்தி முத்திப்பாரே. (௩௯௪)

அகாரபூசை.

பாரப்பாஓமசத்தி பூசைசொன்னேன்
பதிவானஅகாரமென்ற சிவத்தின்பூசை
நேரப்பாநிலையறிந்து அகாரமான
நேரானசிவமதுவும் விந்துவாச்சு
காரப்பாவிந்துவென்ற சாரந்தன்னை
கருணையுடன்பூரணமா யுசையந்தன்னில்
தேரப்பாதானிருந்து உருவேசெய்தால்
சிதம்பரத்தின்வெல்லையிலே தீபமாமே. (௩௯௫)

ஆமப்பா அகாரசிவ பூசைசொன்னேன்
அறிந்துமனதருளாலே அறிவைப்பற்றி
நாமப்பாவென்றமதந் தன்னைநீக்கி
நடுவான ரீங் கார வாலைதன்னை
தாமப்பா தன்னகமே வென்றுபோற்றி
சதானந்தபூரணமாய்ப் பூசைசெய்தால்
வாமப்பால்கொண்டகெதி தன்னாலந்த
மகத்தானமடபதிதான் தீர்க்குந்தானே. (௩௯௬)

தானென்றமடபதிதான் தானாகித்
தன்மையுடன்பூரணத்தில் சாற்றக்கேளு
வானென்றவடிவுடைய அண்டந்தன்னில்
மகத்தானஅமுர்தரச போதந்தன்னைக்
கோனென்றகுருவருளால் தானேவாங்கி
குரியானசத்திசிவ நாதங்கூட்டித்
தேனென்றகற்பூர தீபங்காட்டி
திருவானபதிநோக்கிப் பூசைபண்ணே. (௨௯௭)

பண்ணப்பாபஞ்சகெண தீக்ஷைமார்க்கம்
பாலகனை தானறிந்து பதிமேற்கொண்டு
விண்ணப்பா தானறிந்த வாசியாலே
வேதாந்தமுச்சுடருக் கப்பாலேகி
உண்ணப்பா தன்னறிவால் மனக்கண்கொண்டு
வுகமுடிந்தபட்டணத்தி னூருதிபாரு
கண்ணப்பா தானறிந்து தன்னைப்பார்க்க
கசடாரவேதான்சிகர அங்கம்பாரே. (௨௯௮)

நாட்டம்.

அங்கமுடன்நின்றபஞ்ச பூதமது நசித்து
அணுகிநின்றபஞ்சமல மாதாரம்நசித்து
சங்கையுள்ளசிவகளையம் புவியாடநசித்து
சாக்கிரமவித்தையுட சாரசாரங்கள்நசித்து
பொங்குபுகளேழுவகையும் பூசைபலநசித்து
போக்கானசரிதைமுதல் ஞானவரைநசித்து
நங்கைமுதல்போதவரை யிருவளியும்நசித்து
நானென்றசொல்லதனை நசிப்பதுவேநாட்டம். (௨௯௯)

நாட்டமுடன்நின்றதிருகாணம் பதகதுவும்நசித்து
ஞாதாந்தஞாதமுடன் வித்ததுவும்நசித்து
தேட்டமென்றயோகமுடன் சிவயோகநசித்து
திருவானகோவில்களும் நதிகளுமேநசித்து
இட்டமென்றஆங்கார க்ஷத்துகளும்நசித்து
அஞ்செழுத்துமூன்றெழுத்து மொன்றுமிகநசித்து
வாட்டமென்றமயக்கமுடன் மகிழ்ச்சிகளும்நசித்து
வந்ததுவும்போனதுவும் நசிப்பதுவேநாட்டம். (௩௱)

நாட்டமுடன்நயனமதில் கண்டதெல்லாம்நசித்து
நடுவணையுமடிமுடியும் நசிப்பதுவும்நசித்து
ஆட்டமென்றஆகாச வாய்வுகளும்நசித்து
அடர்ந்தெழுந்தஅக்கினியு மப்பதுவும்நசித்து
தேட்டமுடன்பிரிதிவியும் ரவிமதியும்நசித்து
திருகிநின்றசுளிமுனையும் சபையும்நசித்து
ஓட்டமென்றபாசமது பிரப்பும்நசித்து
ஒன்றுமத்தநிருமயமா யொடுங்குவதுநாட்டம்., (௬௧)

ஒடுங்குவதுகாண்பனென வுண்ணுவதுவும்நசித்து
உருகியுடனப்பிரமமொடு நியமமதுநசித்து
அடங்கிநின்றபிராணயம் ஆசனமும்நசித்து
அரகராபிரத்தியா காரமதுநசித்து
துடங்கிநின்றதாரணையும் தியானமதுநசித்து
சுகசீவபிராணகலை சமாதிகளும்நசித்து
திடங்கொண்டதூலமுடன் சூக்ஷமும்நசித்து
சிவசிவாநிராமயமாய் தெளிவதுவேநாட்டம். (௬௨)

தெளிவானவசிகரமும் மோகனமும்நசித்து
திரமானதம்பனமு முச்சாடனமும்நசித்து
வளியானகிரிசனமும் வேசனமும்நசித்து
மாரணமும்பேதனமும் வகையுடனேநசித்து
பளியானசெகச்சால மானதெல்லாம்நசித்து
பரிசனமாய்நின்றதொரு பெண்ணாசைநசித்து
ஒளியாதபெண்ணாசை மண்ணாசைநசித்து
ஒன்றுமற்றுதன்மயமா பொடுங்குவதேநாட்டம். (௬௩)

ஒடுங்கிநிராமயமாகிப் பூரணதாரகமாய்
உகமுடிந்தகவனமெல்லா மொருபுரமாய்நீக்கி
இடங்குவிந்துவலமான யேகபூரணமாய்
யெங்தெந்தக்காரியமும் யின்பமுடன்நினைத்தால்
தடங்கலன்றிச்சித்துவெகு சத்தமாய்க்காணுந்
தன்மையுடன்தன்மனதை தானறிந்ததாலே
திடங்குவிந்துநிராமயமாய் சின்மயபூரணமாய்
சிவசிவாசிவகாமே சிவமயமாய்க்காணே. (௬௪)

காணவேகண்டதெல்லாஞ் சிவமயமென்றெண்ணு
கடத்தேரிப்போனதெல்லஞ் சிவமயமென்றெண்ணு

பேணவே தன்னகமே சிவமயமென்றெண்ணு
    பிலமான வாசியது சிவமயமென்றெண்ணு
உண்மையே அண்டபிண்டஞ் சிவமயமென்றெண்ணு
    ஒடுங்கிநின்ற சத்தமது சிவமயமென்றெண்ணு
தோணவே சிவமயமும் நிராமயமென்றெண்ணி
    சுகசிவபிராணகலை சுரூபமயமாமே. (௬௫)

சூரியகிரிசோமகிரி நிதானம்.

ஆமப்பா சுரூபமயம் பூரணமென்றெண்ணி
    அடர்ந்தெழுந்த தத்துவத்தை அறிவால்நீக்கி
தாமப்பா ஓமென்ற பிரணவத்தினாலே
    தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரைத் தான்தானென்று
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் ஞானாந்தவீட்டில்
    நாடிமனங்கொண்டு திருநயனம்பாரு
சோமப்பா பால்கொண்டு திருநயனம்பார்க்க
    சோமகிரி சூரியகிரி சத்தமாச்சே. (௬௬)

ஆச்சப்பா சோமகிரி உச்சிமூலம்
    ஆள்பெருகுஞ் சூரியகிரி மூலமாச்சு
மூச்சப்பா உபையகிரி நடுவிலேதான்
    மோக்ஷமென்ற காணியைநானென்னசொல்வேன்
பேச்சப்பா பேசாத காக்ஷிதன்னை
    பிரணவத்தின் கிருபையினால் சொல்லக்கேளு
நீச்சப்பா நிலையறிந்து காணப்போகா
    நிசமான நிலையதுதானுந்திகாணே. (௬௭)

காணவே எந்தியென்ற சகலமீதில்
    கண்கொள்ளா காக்ஷி வெகு சூக்ஷங்காணும்
தோணவே சூக்ஷநிலை தானே கண்டு
    துருவமென்ற மேருவடா அண்டந்தன்னில்
பூணவே அண்டபதந் கைக்குள்ளாக
    புருவமென்ற சமாதியிலே பூண்டுகொண்டு
ஊணவே மனதுருதி யாகநின்றால்
    உத்தகலைரவிமதியுஞ் சோதியாச்சே. (௬௮)

சோதியென்ற முச்சுடரு மொன்றாய்நின்று
    துலங்குதடா தன்னகத்தில் நன்றாய்ப்பாரு

நீதியுடன்நிலையறித்து பார்க்கும்போது
　நிலையறிந்துகண்டதெல்லாஞ் சோதியாச்சு
ஆதியென்றசோதியடா கனக்கண்ணுச்சு
　அறிவானதீபமடா ஆற்றுமாவாச்சு
ஓதியதோர்மந்திரகலை ஆற்றுமாவாகி
　உண்மையென்றபூரணமாய் விளங்குந்தானே. (௩௱௯)

தானேதான்விளங்குமடா அறிவானந்தந்
　தன்மையுள்ளபூரணமாய்த் தான்தானாகும்
வீணேதான்திரியாதே அறிவைப்பற்று
　வேதாந்தஞ்சித்தாந்தம் மிரண்டுமொன்று
கோனேதான்தானவனாய்க் குறித்துப்பாரு
　குறியறிந்துபார்த்துநிலை கொண்டாயானால்
ஊனேதான் ஆனந்த பே தமாகும்
　முண்மையென்றநிருவிகற்ப முறுதிபாரே (௩௱௰)

பாரப்பாநிருவிகற்ப மார்தான்காண்பார்
　புத்தியுள்ளபுலத்தியனே பகரக்கேளு
காரப்பாஅகாரமென்றால் சிவமதாச்சு
　கருணைவளர்சிவமதுதான் விந்துவிந்து
நேரப்பாவிந்துநிலை அறிந்துகொள்ள
　நிசமுனக்குயில்லையடா நிசத்தைக்கேளு
சாரப்பாசற்குருவி னிடமேசென்று
　சங்கையுடன்தானவனாய்த் தன்னைப்பாரே. (௩௱௰௧)

பாரப்பாதன்னைமிக அறிவால்கண்டு
　பாலகனேவிந்துரச அமுர்தம்வாங்கி
நேரப்பாசற்குருவை தியானம்பண்ணி
　நிலையறிந்துகணபதிக்கி அபிஷேகித்தால்
வீரப்பாகொண்டுநின்ற அறிவுமைந்தா
　மெஞ்ஞானபூரணமாய் விளங்கும்பாரு
காரப்பாஅத்தநிலை சொந்தமென்று
　கருணையுடன்அந்திசந்தி பூசைபண்ணே. (௩௱௰௨)

மணிகெவுன குளிகை.

பண்ணப்பாஅந்திசந்தி பூசைபண்ணி
　பரமகைலாசமென்ற மதியைநோக்கி

கண்ணப்பா தானறிந்து தன்னைப்பார்த்தால்
கசடானகற்மவினை காணுதோடும்
யெண்ணப்பாவென்று தன்னை மறந்திடாதே
யெட்டறிந்துதிட்டமுடன் கட்டாய்நில்லு
முன்னப்பாவிசையறிந்து பாய்ந்ததண்ணீர்
முத்தியுடன்மணிகெவுன குளிகைபாரே. (சாயக)

பாராகும்புலத்தியமாரிஷியே அய்பா
பதியானஉலகமது பேயாங்கூற்று
நேரானகூற்றதுதான் சிவன்செயலென்றெண்ணி
நேர்மையுடன்பூரணமாய்ப் புருவமேவி
தூரான அடிமுடியும் மொன்றாய்க்கண்டு
சுகசிவப்பிராணமய மாகநின்றால்
மாராதவாழ்வுசிவ யோகவாழ்வு
வந்துதடாவந்துதடா மனதைக்காரே. (சாயச)

கற்பம்.

மனதானமனதறிந்து மனதைக்கார்க்க
மாற்கமுள்ளகற்பமொன்று வழுத்தக்கேளு
கனமானகற்பமடா ஆர்தான்காண்பார்
கருணைவளர்உகாரமடா சத்திசத்தி
குணமானஉகாறமென்ற சத்திதன்னை
குருவருளால்அந்திசந்தி பூசைபண்ணிச்
சினமானஆங்காரத் திறுக்கறுத்து
சின்மயங்கொண்டென்னாளுந் திறமாய்நில்லே. (சாயரு)

உகாரதீக்ஷை.

திரமானசத்தியடா உகாரசத்தி
சிவசிவாமனம்நிருத்திப் பூசைசெய்தால்
உரமானதேகமடா உறுதியாகும்
முற்றகலைக்கியானமடா சித்தியாகும்
திரமான அண்டபதம் கைக்குள்ளாகுந்
திருவானபூரணமுஞ் சித்தியாகும்
பரமானபராபரமுந் தான்தானாகும்
பதிவானமூலசத்தி பலந்தான்பாரே. (சாயசா)

பாரப்பாபதியறிந்து குருவைக்கண்டு
பத்தியுடன்சத்திசிவ பூசைபண்ணி
காரப்பாகருணைவிழி மலர்க்கண்ணாலே
கமலமென்றபுருவநடு கண்ணைப்பற்றி
நேரப்பாநின்றதினால் மைந்தாமைந்தா
நிசமானசிவரூபம் கண்ணிற்காணும்
தேரப்பாசிவரூபங் கண்ணால்கண்டு
தெளிந்துமனங்கொண்ட திறலாதியாரே. (௲௫௭)

ஆதியென்றதுதமடா சோதிசோதி
அதையறிந்துபூரணமாய்ப் பூசைசெய்தால்
சோதியென்றஞானமது மிதுதானாச்சு
சுகமானசிவயோக மிதுதானாச்சு
நீதியென்றபிராணய மிதுதானாச்சு
நிசமானவாசியது மிதுதானாச்சு
ஓதியதோர்மந்திரமு மிதுதானாச்சு
உண்மையென்றபூசையது மிதுதானாச்சே. (௲௫௮)

ஆச்சப்பாகெவுனரச மிதுதானாச்சு
ஆதியென்றகற்பமது மிதுதானாச்சு
நீச்சப்பாஉபதேச மிதுதானாச்சு
நிசமானசத்திசிவ மிதுதானாச்சு
பேச்சப்பாபேசுவது மிதுதானாச்சு
பேசாதமௌவுனம் மிதுதானாச்சு
காச்சப்பாதெரிசனமு மிதுதானாச்சு
கருணைவளர்வாலையுட கருத்துத்தானே. (௲௫௯)

வாலைதீக்ஷை.

கருத்தறிந்துகருணையுடன் குருவைக்கொண்டால்
காலசதிமேலசதி காணுமோடுங்
திருத்தமுடன்பூரணமும் நிலைநின்றாடுந்
திருவானவாலையுட செந்தேனாலே
வருத்தமென்றமாய்கையெல்லா மாண்டுபோகும்
மங்கையுடகொங்கையது வலுமைமெத்த
திருத்தியந்தமாதரசைப் பூசைபண்ணி
செம்மையுள்ளமாதாவாய் மகவாயென்னே. (௲௬௰)

யென்மகனேபுலத்தியமா ரிஷியேஅய்யா
யின்பரசந்தான்கொடுத்த மாதர்தன்னை
தன்மையுடன்மோகமதாய் சரசஞ்செய்தால்
தான்நினைத்தகாரியங்கள் தவருண்டேபோம்
உண்மையென்றமந்திரங்க ளுதவாதப்பா
உடலதிலேசெந்தீயு முடனேபத்தும்
வண்மையென்றகூற்றுவனு முயிரையுண்பான்
மார்க்கமுடன்மனதறிந்து மனதைக்காரே. (௪௨௧)

காரப்பாமனதறிந்து மனதைக்கார்த்து
கருணையுடன்சத்திசிவ வாலைபூசை
நேரப்பாநேர்மையுடன் பூசைசெய்தால்
நினைந்தபடிமுடிக்கும்வகை கைக்குள்ளாகுஞ்
சாரப்பாசகலகலைக் கியானந்தோற்றுஞ்
சதாயோகமானசிவ யோகந்தானுந்
தேரப்பாசிவயோகத் திரத்தால்மைந்தா
சிவசிவாபூரணத்தின் செயலைக்காணே. (௪௨௨)

செயலானசெயலறிந்து செயலைக்காண
திறமானதீர்க்கமொன்று செப்பக்கேளு
மயலானமயக்கருத்து மவுனங்கொண்டு
மகத்தானகேசரியா மண்டத்தேகி
சுயமானபூரணமாஞ் சோதித்தாயை
சுத்தமுடன்தான்வணங்கி தொழுதுபோற்றி
நயமாகவைத்துருமை செய்துகொண்டு
ஞதாந்தபூரணத்தை நயமாய்வாங்கே. (௪௨௩)

பூரணமெழுகு.

வாங்கிவந்தபூரணத்தை மைந்தாநீயும்
வணக்கமுடன்பீங்கானில் வைத்துப்போற்றி
பாங்குபெறரவிபீசஞ் சரியாய்ச்சேர்த்து
பதமாகமத்தித்து ரவியில்வைத்து
சாங்கமாய்க்காய்ந்தபின்பு யெடுத்துப்பாரு
சதாசிவத்தின்செயலதனால் மெழுகாய்ப்போகும்
பூங்கமலஅமுர்தரச மெழுகைவாங்கி
புத்தியுடன்சத்திசிவ வாலைசேரே. (௪௨௪)

சத்தியுப்புதயிலம்.

யேரப்பா அஞ்சையுமே ஒன்ருய்ச்சேர்த்து
திறமாகமத்தித்து ரவியில்போடு
சாரப்பாயின்னமொரு கருமானங்கேள்
சத்தியுப்புதன்னுடனே வீரம்பூரம்
காரப்பாகருவரிந்து சேர்த்துக்கொண்டு
கலசமதில்தானமுழ்த்தித் தயிலம்வாங்கி
நேரப்பாமுன்சொன்ன அஞ்சும்போடே
நிசமானதயிலமதை விட்டுக்கிண்டே. (௪௨௫)

அமுர்தசரங்கொள்ள.

எண்டிமிகதானெடுத்து ரவியில்போட்டு
கிருபையுடன்பீங்கான்றன் தாளிச்சேர்த்து
அண்டகேசரிமாது தன்னைப்போற்றி
ஆக்கைநிலேதனையறிந்து அந்திசந்தி
குண்டுமணிஅளவெடுத்துக் கொண்டாயானல்
குடிலமென்றதீவினைகள் காணுதோடும்
யெண்டிசையும்கீர்த்திபெற வாழ்வாரப்பா
யின்பரசகாயாதி கற்பந்தானே. (௪௨௬)

தானென்றமவுனுதி மவுனமாது
தனையறிந்தகாலமதில் தானேதானய்
தேனென்றதிவ்வியரச பானங்கொள்ள
சிவந்தமலர்க்குவிந்தபூ வரிந்தகாலம்
ஊனென்றமதுராசமெழுகுதன்னில்
உகந்துமனங்கொண்டு வாய்வேகமாகி
கோனென்றகுருவருளா லுருஞ்சிவாங்கி
குவிந்தமலர்க்கனிந்தமணி சுவைத்துவாங்கே. (௪௨௭)

மாங்கனி

வாங்கியதுசுவையறிய மதுரங்கொண்டு
மணங்கனியமாவடியில் மலர்க்கண்சாற்றி
பாங்குபெறகுருவடியில் பதிவாய்நின்ருல்
பதிவாகசிவயோகப் பலத்தினலே
தாங்கிநின்றமூலமுதல் ஆருதாரந்
தனக்கானபுவனமெல்லாம் தானேதானுய்

ஓங்கியதோர்வாசியுட பலத்தினாலே
ஊத்தைமனைபிலத்துதடா உறுதிப்பாரே. (௪௨௮)

உறுதிஉள்ளபஞ்சகண பஞ்சமூலம்
உண்மையென்ற ஸ்ரீகோண மந்தத்தாலே
பருதிமதிசுடரொளியாய் அண்டஞ்சூழ்ந்து
பதிமணியாந்திசநாத வாசியாலே
சுருதிதிருவாசியம்மா வாசியாலே
சுகசிவபிராணகலை சோதியாகி
சரிதையொடு கிரிகைசிவ யோகமாகி
சகலகலைக்கியானமென்ற ஞானமாமே. (௪௨௯)

ஞானமென்றஞானமடா மவுனஞானம்
நாதாந்தபோதமென்ற ஞானந்தன்னை
மோனமென்றமனதடங்கி ஞானப்பாலை
முத்தியிருகலை அரிந்து ஊதிவாங்க
பானமென்றபானமடா மதுரபானம்
பரஞானபூரணமாய் நின்றுபாயும்
தானமென்றதலமறிந்து வாய்வாலுங்க
சங்கையுடன்வாசிகொண்டு வாயால்வாங்கே. (௪௩௰)

வாங்கியிருகலையறிந்து மவுனமாக
மவுனமென்றமாங்கனியை கனிவாயுண்க
ஓங்கியெழுசபைதாண்டப் பிலமுண்டாகும்
மொடுங்கிமனக்கால்கெதியை பூணிப்பாரு
பாங்குபெற அண்டாண்டஞ் சுற்றிமீளும்
பரஞானஸ்ரீகோணத் தாயினாட்டு
மாங்கனிதானுண்டபிலங் கெதியுண்டாச்சு
மகத்தானசூக்ஷயென்ற சூக்ஷம்பாரே. (௪௩௧)

சூக்ஷமென்றஆச்சியுட கலையைப்பாரு
சூதானமானகெதி யிருகாலய்யா
சாக்ஷியினுள்சூக்ஷத்தின் காலைக்காண
கண்காக்ஷியானுக்கால் வாதமாச்சு
தாக்ஷியென்றுஜக்ஷாக்ஷி அமூர்தமுண்ணத்
தானறிந்தகண்காக்ஷி தானாய்நின்று
பேச்சியென்றசூட்சமடா பின்னைனுமில்லை
பிலமானஅனுபோகி யானாற்பாரே. (௪௩௨)

பாரடாயிவளாட்டுக் காலைவாதம்
　　பத்திகொண்டுகண்டுபிடி வாதஞ்சித்தி
ஊரடாஉப்பாலும் அப்பிணலும்
　　உள்ளபடிகண்டுபிடி வாதத்தாயைக்
காரடாமுப்பூவிற் கட்டும்வித்தை
　　கையரிந்தரசவாதங் கொள்ளையாச்சு
நாரடாநாறிமண மார்தான்கெழ்ப்பார்
　　நல்லபதங்கண்டவர்கள் யேழைதானே. (௪௩௩)

அமுர்தரசமுண்ண்.

ஏழையென்றே யான்பார்த்தேன் பெண்ணைப்போலே
　　யேகநிருமயமான சோதிப்பாலே
காலையிலேகருவரிந்து கொண்டோருக்கு
　　கண்டபடிகண்டவற்குத் தொண்டுசெய்வேன்
வாழையிலேதலைகுலை சாய்ந்தமார்க்கம்
　　வசையற்றியாற்றுரையரிபார் மனதைக்காணுற்
தாழையிலேபூப்பூத்து சனியுண்டாச்சு
　　சதாபோதயோகமதால் மாணுவாயே. (௪௩௪)

காணுதற்குயென்னசொல்வேன் விதிகான்வேணும்
　　கண்டவர்கள்விண்டதுண்டோ கனியின்மாற்கம்
பூணுதற்குமனம்பூண்டுக் காலைப்பார்க்க
　　புலம்பிமனம் நிலைபாதே மூலம்பார்க்க
தோணுதற்குமும்மலமும் கண்டுபோகுஞ்
　　சுகமாகசாகரத்தை அறிந்துகொள்வாய்
பேணுதற்குயேகவெளி சூக்ஷாசூக்ஷம்
　　பொரிந்துகொள்வதற்குத் தொட்டுக்காட்டே. (௪௩௫)

முக்கிகாரணபூசை.

தொட்டுமிகக்காட்டுவது அந்தரங்கத்தோடு
　　சுரிபோலகாட்டுவது சூக்ஷாசூக்ஷம்
காட்டுவது அங்கையடா யிருகால்தொட்டு
　　காரணத்தால்தொட்டவிடங் கறுணைபாகும்
யெட்டிரண்டுங்கூடியல்லோ திறவுகோலாய்
　　யிதையரிந்துபூரணத்தா லதிர்ந்துபார்க்க
கிட்டுமடாபூரணத்தின் வட்டப்பாரு
　　கெசரத்தின்கேசரியின் கிருபைப்பாரே. (௪௩௬)

பாரடாபரஞ்சோதி முக்கோணத்தில்
பத்திகொண்டுயின்னமொரு கருவைக்கேளு
கூரடாகனிந்துவுன தறிவால்நீயுங்
காலறிந்துவாசியினல் கருவைப்பற்றி
ஆரடாநிலையறிந்து பானங்கொள்ளு
நிலையான அறுசபையும் நிலைதப்பாது
பேரடா அடிமூலங் கணேசன்செச்சை
மெஞ்ஞானபூரணத்தின் கெதியைப்பாரே. (சஙஎ)

மந்திரவாள்தியானம்.

கெதியானகேசரமே மணியின்சோதி
கணேசனடிமூலமடா ஆதியந்தம்
மதியானமையமடா ருத்திரமூலம்
மகத்தானவாசியுடா சிம் றீங் கென்று
விதியானயெழுத்தறிந்து ஓதுதற்கு
விளம்பறிது ஓங்கார விஞ்சைமூலம்
பதியானபதியறிந்து மந்திரவாளே
பத்திமனங்கொண்டபடி யின்னங்கேளே. (சஙஅ)

கேளப்பாமந்திரவாதனக்கு மூலமந்திரங்
கேசரத்தின்பூரண ஓங்காரவாளால்
ஆளப்பா இதையறிந்து தியானம்பண்ணி
அடிமாந்துசெய்யாதே அறிவைப்பற்றி
நாளப்பாமுப்பெலியு மமர்ந்தேவாங்கும்
நாற்பத்திமுக்கோண நாத்தாட்கு
வாளப்பாவாழ்வதற்கு மவுனத்தாயை
மனதுருகபூரணமாய் மதிக்கக்கண்ணே. (சஙகூ)

கண்ணானகமலிதிரி சூலிவாமி
காரணமேபூரணமே கமலத்தாயே
விண்ணானசபைதனிலே நடனமாடி
வேதாந்தப்பேரொளியாய் நின்றதாயே
முன்னானகண்மணியே ரூபாரூபி
முதலானபூரணமே அருமைக்கண்ணே
ஓண்ணானபூரணமா யென்னுளூந்தான்
ஓமென்றமூலமந்திர சத்திமாதே. (சசம)

சத்தியமாய்நின்றசிவ சத்திமாதே
 சமர்முனையில்வெத்திதருந் தாயேதாயே
வெத்தியுள்ளபூரணத்தின் வேதரூபி
 வேதாந்தகோத்திரமாய் விளங்குந்தாயே
முத்தியுள்ளமோனமந்திர விவேகத்தாயே
 மோனமுடன்தியானமதாய்ப் பூசைசெய்யே
பத்தியுள்ளமந்திரவாள் கையிலீய்ந்து
 பதிவானவரங்கொடுப்பாள் கெதியைப்பாரே. (௪௪௧)

நவகும்பபூசை.

பார்முழுதுமொருகுடைக்கீழ் பதிவாயான
 பகர்ந்தசொல்லைமறவாதே ஞானம்பாரு
சீர்பெறவேபூசைசெய்ய கும்பமெட்டும்
 தீர்க்கமுள்ளகும்பமடா ஓம் பிரதானம்
நேர்பெறவேகும்பகங் கும்பம்வைத்து
 நேர்மையுடன்நவக்கிரகந் தனக்குமைந்தா
பேர்பெறவேகரகமதிற் கடியில்மைந்தா
 பிலமானஅட்சதையும் படிதானென்றே. (௪௪௨)

படிவாகஅட்சதையைப் பரப்பிமைந்தா
 பத்தியுடன்பிரணவத்தை பதிவாய்நாட்டி
முடிவானசத்திநடு மையத்தின்கும்பம்
 மோனமுள்ளஅட்சதையும் படிதானெட்டு
அடியானதலமதிலே சாத்திக்கும்ப
 மதியென்றபிரணவத்தை மன்பாய்ச்சாற்றி
வடிவாகயெனையாள வாவாவென்று
 மார்க்கமுடன்தானிருந்து சொல்லக்கேளே (௪௪௩)

நாற்பத்துமுக்கோணம்.

கேளப்பாபிரணவமேல் முக்கோணமிட்டுக்
 கிருபையுள்ளகோணமதில் விந்துபோட்டு
வாளப்பாசொல்லுகிறேன் கும்பமெல்லாம்
 வகையுடனேநூலணிந்து கெங்கைவிட்டு
ஆளப்பாமாங்குலையுந் தேங்காய்சாற்றி
 அன்பாகாவர்தனித்து ஆடைசாற்றி
சூளப்பாசுகந்தபரி மளங்கள்சாற்றி
 சுத்தமுடன்தானிருந்து பூசைபண்ணே. (௪௪௪)

பூசைமுறைசொல்லுகிறேன் மைந்தாமைந்தா
பூரணமாங்கும்பநடு கும்பந்தன்னில்
நேசமுடன்மதுரரசக் கனிகள்வைத்து
நேமமுடன்தூபமுடன் தீபங்காட்டி
ஓசையுள்ளமணிநாதம் சங்கிநாதம்
உற்றமேன்ஜேகண்டி ஜெகநாதந்தான்
ஆசையுடனுபசாரஞ் செய்துநல்ல
ஆனந்தபூரணியை பூசைப்பண்ணே. (சசரு)

பண்ணப்பாபூசைநவ கும்பபூசை
பத்திகொண்டுசத்தமதாய் சத்திபூசை
விண்ணப்பாநிரைந்ததிரு மந்திரவாளாய்
விளங்குகின்றவேதாந்த வாலைபூசை
கண்ணப்பாநிறைந்ததிரு வாலைபூசை
காரணமும்பூரணமாய் நின்றபூசை
முண்ணப்பாசெய்தவத்தால்பலிக்கும்பூசை
முத்தியுள்ளபூசையடா சித்திதானே. (சசசூ)

புவனை பூசை.

சித்தித்தபூசையடாதேவிபூசை
திக்கெட்டும்வெத்தியடா யிந்தபூசை
பத்தித்தபூசையடா தப்போயில்லை
பதியறிந்தமந்திரவால் தன்னையும்
புத்திக்குளிதையறிந்து பூசைபண்ணும்
பூமிமுதலாகாசமட்டும் பெற்றதாயி
முத்திகேள்முத்தியடா யறிவைப்பாரு
முன்னவன்தான்கண்ணிறைந்த மூலந்தானே. (சசஎ)

தானென்றமூலமடா யேகமூலந்
தயவானகும்பநவ மூலமெல்லாம்
வானென்றபுருவமடா சொர்ணபுஷ்பம்
வகையுடனே திசைகளெட்டு கும்பஞ்சேர்த்து
கோனென்றகும்பநடு கும்பந்தன்னில்
குருவானதங்கமது களஞ்சிவாங்கி
பூனென்மதகடதுவே புவனைமாது
பூறணிபான் அட்சரத்தைப் பொருந்திநாட்டே. (சசஅ

நாட்டமென்றநடுவான கும்பந்தன்னில்
நாதாந்தபுவனேசக் கரத்தைச்சாற்றி
தேட்டமென்றகும்பநவ கும்பமெல்லாம்
சிவசிவாபூசைமுறை செயமாய்ச்செய்து
ஆட்டமென்றஅம்பவைா தன்னையும்
அங்கனையேபூரணமாய்த் தியானம்பண்ணி
வாட்டமில்லாவாசிமலர் வாசத்தாலே
வளர்பிறையுந்தேய்பிறையும் பூசைபண்ணே, (௪௪௯)

பண்ணடாபூசைமுறை ஆசைவைத்து
பத்தியுடன்மனங்கொண்டு பூசைசெய்தால்
முன்னடாநின்றுதிரு புவனேதாயும்
மூன்றுலகும் தன்வசமாயாள்வதற்கு
கண்ணடாகருணைவைத்து திருநீரிட்டு
கமலமலர்அமுர்தமதை கனிவாயூட்டி
விண்ணடா தானிருந்த மந்திரவாளை
வேதாந்தபூரணமா யீவாள்பாரே. (௪௫௰)

மந்திரத் தியானம்.

பாராளும்புலத்தியனே சகலருக்கும்
பதிவானமந்திரவாள் சூட்சங்கேளு
நேரானமூலமடா வடிவுமாச்சு
நிசமானறீங்காரம் வேலுமாச்சு
கூராதவடிவெலா மந்திரவாளை
கூர்மையுடன்சொல்லுகிறேன் ஓம் றீங் கென்று
மாராதமவுனமதாய் தியாணம்பண்ண
மார்க்கமுடன்திசையான வகையைப்பற்றே. (௪௫௧)

பத்திமனங்கொண்டுபூ ரணமாய்நின்று
பராஞானகேசரமே வாசமாகி
சுத்தமுடன்ஓம் றீங் வசிவசியென்றோத
சூழ்ந்திருந்தசத்துருக்கள் வசியமாகும்
சித்தமுடன்ஓம்றீங் நசிநசியென்றோத
சினந்துவரும்பீடையெல்லா மகன்றுபோகுஞ்
சுத்தமுடன் ஓம் றீங் வசிவசியென்றோத
சகலசவுபாக்கியங்கள் தானுண்டாமே, (௪௫௨)

உண்டாகும்ஓம் றீங் மசிமசியென்றோத
ஒடுங்காதகாலகடி விஷங்கள்மீளுந்
தண்டாமல் ஓம் றீங் அங்கென்றோத
தட்டழிந்துமிருகமெல்லாந் தாமேயோடும்
நன்றாகச்சொன்னதிந்த மந்திரவாளை
ளட்டமுடன்பூரணமாய் பூசைபண்ணி
நின்றுடையாதொருகா யெழுத்துக்கெல்லாம்
நிசமானமந்திரவாள்ஓம் றீங் கென்னே. (௪௫௩)

யெண்ணுவதுமுண்ணு மந்திரசூட்சம்
யேகாந்தசூட்சமதை யென்னசொல்வேன்
விண்நிறைந்தசூட்சமடா அம்மாவாசி
வேதாந்தவாசிசிவ விந்துநாதம்
கண்ணிறைந்தபோதமடா கமலபோதங்
கருணைவளர்பூரணமாய் நின்றணுதம்
உன்னிவிளையாடுகின்ற நாதந்தன்னை
உத்தமனேமெய்தவமாய்க் கண்டுபாரே. (௪௫௪)

பாரப்பாயிடதுகண் அகாரஞ்சந்திரன்
பதிவானவலதுகண் உகாரஞ்சூரியன்
நேரப்பாசுழிமுனைதான் மகாரம்அக்கினி
நினைவாகயிப்படியே தியானஞ்செய்து
கூரப்பாசெவிக்கிரதேவி மந்திரங்கேளு
கருணையுடன் ஓம் றீங் சிவயவசியென்று
தோப்பாயிப்படியே தியானசிவம்பண்ண
சிவசிவாயிகபரமு முத்தியாச்சே. (௪௫௫)

முத்தியுடன்யிப்படியே மூன்றுகாலம்
முனைநிருத்தியானசிவஞ் செய்துவந்தால்
பத்தியுடன்சிவயோகஞ் சித்தியாச்சு
பஞ்சகண்தீட்சையுமோ முத்தியாச்சு
சுத்தமுள்ளதீட்சையது ஆராதாரஞ்
சுகமானஆதாரம் ஆறுமுகமாச்சு
சித்தமுடன்யிருதயத்தில் தானேநின்று
சிவசிவாநினைத்தபடி முடிக்கும்பாரே. (௪௫௬)

பாரடாசத்திசிவ பூசைபண்ணி
பரைஞானவாலைரசம் பதிவாய்க்கொண்டால்

நேரடா ஆதாரஞ் சித்தியாகும்
நிலையானவாசியது அகலாதய்யா
சாரடானுதாந்தப் போதத்தேகி
சங்கையுடன்சற்குருவை தியானம்பண்ணி
யேரடாபஞ்சகண தீட்சையாலே
யெட்டானஅஷ்டசித்துந் திட்டமாகும். (சருஎ)

பஞ்சகண தீட்சை.

திட்டமுடன்பஞ்சகண தீட்சைதன்னை
செய்யுகிரமார்க்கமதை செப்பக்கேளு
சட்டமுடன் ஆதிகர்ப்பம் ஆகாரம்விந்து
சங்கையுடன் ஆண்டொன்று செவித்தபின்பு
இஷ்டமுடன்உகாரமென்ற சத்திமாது
யின்பமுடன்மனம்நிருத்திக் கொண்டுதேரு
வட்டமதில்மனம்நிருத்தி அந்திசந்தி
மைந்தனேயெட்டிரண்டுங் கொண்டுதேரே. (சருஅ)

தேரப்பாகாலைசிவ மாலைசத்தி
செம்மையுடன்கொண்டுமனந் தேர்ந்தபோது
காரப்பாவாலைபதம் பணிந்துகொண்டு
கருணையுடன்னுதாந்த போததேகி
மேரப்பாபெருநடு முக்கோணத்தில்
விஞ்சையெனுங்காயாஸ் திரிறீங்காரத்தை
சாரப்பாதன்மனமே சாட்சியாகத்
தானிருத்திறீங்கார மூலம்பாரே. (சருகூ)

பாரப்பாபரஞான மூலமான
பத்தியுள்ளகாயாஸ்திரி விஞ்சைதன்னை
நேரப்பா அரியாமல் மதங்கள்பூண்டு
நிசமில்லா ஆதிமறை யோர்கள்கூடி
வீரப்பாகொண்டதொரு அட்சரத்தையோதி
வீணிபலதானசைந்து விசையுங்கெட்டு
சூலப்பா அடிப்படையுந் தகர்ந்துனல்ல
சுழிவானசுழிதனிலே சுழன்றார்காணே. (சசும)

காணுகின்றசுழிதனிலே சுழலாமல்தான்
கருவானகாயாஸ்திரி விஞ்சைகேளு

ஊணுகின்றவிஞ்சையடா மவுனஞானம்
உண்மையென்றஞானமடா மந்திரவாலை
தோணுகின்றவாலையடா மந்திரரூபி
சுறஞ்ஜோதியானஜெக ஜோதிதன்னை
பூணுகின்றசித்தமதாய் தானேநின்று
பூரணமாய்க்கேசரியைப் பூசைபண்ணே. (௪௪௧)

பண்ணப்பாகேசரியை பூசைபண்ணி
பரையானமந்திரகலை வாசிதன்னை
நண்ணப்பா அவள்பதமே கெதியென்றெண்ணி
நாளானநாளறிந்து பூசைபண்ணி
கண்ணப்பாதானிருந்து யிலட்பாங்கண்ணில்
கால்மாரிகொண்டுகெதி கண்ணைப்பார்த்து
உண்ணப்பாவசியினு லுருஞ்சிவுண்ணு
உண்ணையிலேமன்ந்தன்னை யொடுங்கிஉண்ணே. (௪௪௨)

ஒடுக்கிமனதுருக்கமுடன் கொண்டாயானால்
உனதுகெதிகால்வேக முரைக்கப்போமோ
யிடுக்கமென்றதீவினைக ளிடங்கெட்டோடும்
யென்மகனேஉன்வுடம்பு ஞதமாகும்
அடுக்குநிலைஆதார மடங்கிவாழும்
ஆதிசிவசாம்பவியாள் நிர்த்தஞ்செய்வாள்
தொடுக்குமெலாமுப்பூவின் வாசத்தாலே
சுகசீவபிராணனது சுத்தமாமே. (௪௪௩)

அமாவாசிவிபரம்.

சுத்தமுள்ள ஆதார சூட்சந்தன்னை
தொடுகுறிபோலச்சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு
சித்தமுள்ளதேகமது திசமிமைந்தா
சிவசிவாதிசமியிலே நவமிதோன்றும்
பத்தமுள்ளநவமியாலே அஷ்டசத்தி
பதிவாக அஷ்டாங்க யோகமானல்
உத்ததொரு அஷ்டாங்க யோகந்தன்னில்
உதித்தசதம் எழுவகை தோத்தம்பாரே. (௪௪௪)

பாரப்பா யெழுவகை தோத்தந்தன்னில்
பதிவான மடபதிக ளாறுமாச்சு

காரப்பா மடபதியில் பஞ்சகர்த்தாள்
கருணையுள்ளநால்வேதங் கருவாய்க்கட்டி
நேரப்பாநின்றதிரு மூர்த்தியானார்
நிறைந்ததிருமூர்த்திசத்தி சிவமுமானார்
சாரப்பாசத்திசிவம் ரெண்டுமொன்றாய்
தானாகித்தானவனாய் மேகமாமே. (௪௯௫)

ஏகமென்றதேசியடா ஏகாதேசி
யின்பமுடன்துவாதேசி ரெண்டுமாகி
தேகமென்றவாசியடா திரையோதேசி
செம்மையுடன்சதுர்த்தெசி சேர்ந்துஒன்றாய்
ஆகமென்றயாகமங்க ளறிவேதானும்
அடங்கிநின்ற வாசியம்மா வாசியாச்சு
பாகமுடன்வாசிநின்ற அம்மாவாசி
பத்தியுடன் தன்னகமாய்ப் பதிவாயப்பாரே. (௪௯௬)

பாரப்பா தன்னகத்தைப் பதிவாய்ப்பார்க்கில்
பாழானரவிமதியும் பாய்ந்துபாய்ந்து
னேரப்பாவொன்றையொன்று நம்பாமற்றான்
நிலைதவரிமாண்டயிட மார்தான்காண்பார்
சேரப்பாமாண்டகெதி யென்னவென்றால்
திங்களென்றசந்திரனே வாசியாச்சு
வீரப்பாகொண்டதொரு மூலஆவி
விளங்கிநின்றசத்திசிவ மாகுங்காணே. (௪௯௭)

காணவேசத்திசிவ மாகிநின்ற
காலானவாய்வுடனே தீயும்ரெண்டும்
பூணவேஆகாரஞ் சாக்ஷியாகப்
போனதின்பின்பிரிதிவியும் அப்பும்ரெண்டு
தோணவேரெண்டுமது மொன்றாய்க்கூட்டி
சேர்ந்துமிகதான்மடிந்து சுத்தமாகப்
பேணவேமண்ணாகி உப்பாய்ப்போன
பேச்சரிந்துஅஞ்சையுமே பேணிப்பாரே (௪௯௮)

பேணிப்பார்பஞ்சகர்த்தா ளஞ்சுமொன்றாய்
பிலமாகநின்றுவிளை யாடுதற்கு
பூணிப்பார்அகாரமென்ற சிவமாம்விந்தை
புத்தியுடன்பூரண மாய்ப் பூசைபண்ணி

ஊணிப்பாரதின்பிறகு உகாரசத்தி
ஓமெனவேதான்செபித்து உறுதிபெற்றல்
ஆணிமத்ததிகமதாய் பஞ்சபூதம்
அப்பனேபூரணமா யாகும்பாரே. (சசக)

பாரப்பாமவுனமுடன் நின்றுவாழ
பரைஞானகேசரியாள் பாதம்போற்றி
சாரப்பா அவள்பதமே கெதியென்றெண்ணி
சங்கையுடமவுனரசந் தானேகொண்டால்
பேரப்பாபெத்ததொரு தவப்பேராலே
பேரண்டஞ்சிற்றிவர கெதியுண்டாகும்
ஆரப்பா அறிவார்கள் மவுனப்போக்கை
யறிந்துகொண்டுபூரணத்தை அடுத்துவாழே. (சஎ0)

அடுத்துமிகவாழ்வுகற்று மைந்தாகேளு
ஆதியண்டபூரணமாம் அண்டத்தேகி
விடுத்துமிகவதின்ரசத்தை வாங்கிக்கொண்டு
வேதாந்தசத்திசிவ பானமூட்டி
கடுத்துமிகப்போகாமல் கற்பூரஞ்சாற்றி
கலங்கமில்லாரவிதனிலே காயவைத்து
யெடுத்துமிகப்பூரணமாய் கொண்டாயானால்
யேகாந்தமானசிவ யோகியாச்சே. (சஎக)

ஆச்சப்பாசிவயோகி யானதென்று
அடங்கிநின்றபஞ்சகர்த்தா ளஞ்சுபேரை
பேச்சப்பாபேச்சரிந்து கண்டுகொண்டு
பெருமையினல் சிவயோகமுத்தனச்சு
மூச்சப்பாதானறிந்து தன்னைப்பார்த்து
முனையானசுழிமுனையில் வாசிபூட்டி
காச்சப்பா அக்கினிகொண் டாறுதாரங்
கசடகலகாச்சிவிடு கனகமாமே. (சஎஉ)

அரிதாரயீயம்.

ஆமப்பாகனகமென்ற தங்கத்தாயை
அருமையுடன்காணுதற்கு அங்கங்கேளு
ஓமப்பாவீரமுடன் லிங்கங்கூட்டி
உண்மையுடன்கமலரசந் தன்னலாட்டி

தாமப்பா தாரமதுக் கங்கிபூட்டி
சங்கையுடன்ரவிதனிலே காயப்போட்டு
நாமப்பாசொல்லுகிறோம் அயக்கரண்டி
நன்மையுடன்கவசமிட்டு யெண்ணெகுற்றே. (௬௭௩)

யெண்ணெயென்றல்நல்லெண்ணெ விட்டுமைந்தா
யின்பமுடன்தானுருக்க யீயமாகும்
பெண்ணெயொற்றதாரமடா யீயமானூர்
பொன்னூனபொன்விளையும் புகழ்ந்துபாரு
கண்ணெயென்ற அரிதாரயீயந்தன்னை
கருத்தினிலேயான்சொல்லவென்றல் மெத்தகஷ்டம்
யென்னைவளர்த்தெடுத்தகுரு ஞதன்சொன்னூர்
யென்மகனேநீயுமிந்தப் படிதான்பாரே. (௬௭௪)

தாமரபற்பம்.

பாரப்பாயின்னமொரு கருவைக்கேளு
பதிவானபூரமடா கற்பூரந்தான்
நேரப்பாகற்பூர மதனேடொக்க
நிசமானகெந்தகமுங் கூட்டிச்சேர்த்து
காரப்பாகல்வமதி லரைக்கும்போது
கசிந்துமிகசிவமாகுஞ் சிவத்திற்கேளு
சாரப்பா அரிதாரம் வீரஞ்சேர்த்து
தானரைத்துதுட்டதற்கு கவசம்பண்ணே. (௬௭௫)

பண்ணப்பாகவசமது நன்றய்செய்து
பாலகனேபுடம்போட பற்பபாகும்
யென்னப்பாவென்றுசொல்லி யிருந்துவிட்டால்
யீடேற்றமில்லையடாதே தன்னேப்பாரு
விண்ணப்பா அந்தமதில் தன்னேப்பாரு
மெய்யுருககாணுமடா அங்கத்தங்கந்
தன்னப்பாரங்கமடா தங்கமாகுந்
தாயானகெந்தகத்தின் தைலங்கேளே. (௬௭௬)

கெந்தகத் தைலம்.

கேளப்பாபானேயிலே பசும்பால்விட்டு
கிருபையுடன்தலைவாழைக் குருத்துவாங்கி
வாளப்பாகுருத்தினுல் வேடுகட்டி
மைந்தனே அதின்மேலே கெந்திப்போட்டு

ஆளப்பா அடுப்பேற்றி யெரிக்கும்போது
 ஆதியென்றகெந்தியது தைலமாகும்
கேளப்பாயில்லாத தைலந்தன்னை
 கூர்மையுடன்பீங்கானில் வாங்கிக்கேளே. (௪௭௭)

கேளடாதயிலமதில் மைந்தாங்கேளு
 கேள்வியென்னபுழுகுடனே சூடன்கூட்டி
ஆளடாதயிலமதில் பொடியைப்போட
 அப்போதுதயிலமது தண்ணீருருகும்
கேளடாயில்லாத தண்ணீர்தன்னில்
 கூர்மையுடன்மனோசிலையைத் துவைத்துவாட்ட
வாளடாவாட்டினதை உருக்கிமைந்தா
 வளமானதங்கமதிற் சேர்த்துக்காணே. (௪௭௮)

சேர்த்துமிகபார்க்கையிலே தங்கஞ்செம்பாஞ்
 சிவசிவாதங்காதி செம்புதன்னை
பார்த்துமிகவெள்ளியிலே பத்துக்கொன்று
 பக்குவமாய்த்தான்குரித்து ஊதிப்பாரு
காத்துமிககனியிலே ஆதிப்பார்க்க
 கைலாசமேருவது தங்கமாச்சு
சாத்தியதோர்தங்கமதைக் கண்டுநீயும்
 தன்மையுடன் பூரணமாய் வாழ்வாய்பாரே. (௪௭௯)

பாரப்பாவாழ்வதுவும் மாசைஆசை
 பலபணிதிபூணுவது மாசையாசை
நேரப்பாநிற்பதுவு மாசைஆசை
 நிஷ்டையென்றசிவயோக மாசைஆசை
காரப்பாசகலகலை வாசியேறி
 கண்ணறிந்துபார்ப்பதுவு மாசையாசை
சாரப்பாகாயாதி கர்ப்பந்தன்னை
 சந்தித்துநிற்பதுவு மாசைதானே. (௪௮௰)

ஆசாபாசம்.

ஆசையென்றஆசையெல்லா மாசாபாசம்
 அரகாதியாகமென்ற பாசத்துக்கு
ஓசையென்றசிவையதின லாசைமீறி
 உண்மையென்றஞானமதி தன்னைக்காண

பாசையென்றபலசமைய நூலாராய்ந்து
பத்திகொண்டஅஷ்டாங்க பாசத்தேகி
பூசையென்ற ஆகமங்கள் செய்துகொண்டு
பொல்லாதமாய்கையிலே புகுந்தார்பாரே. (சஅக)

பாரப்பாமாய்கையென்ன ஆசாபாசம்
பலபலவாம்சாஸ்திரத்தை பத்தியேறும்
னேரப்பாபோதையிலே செண்டுபாயும்
நேர்மையுடன்புருவமதி னிலையில்நிற்கும்
காரப்பாகாயாதி கர்ப்பங்தேடும்
கர்ப்பமொன்றுசெந்தூர பர்ப்பஞ்செய்யும்
வீரப்பாசெந்தூர லோகம்பண்ணு
விசையானமாய்கைவிளை யாட்டுத்தானே. (சஅ௨)

தானென்றமாய்கைவிளை யாட்டில்லாகட்டிற்
சங்கற்பவிகற்பமென்ற சாற்பங்கேது
கோனென்றகுருவருளால் வெண்ணிப்பார்க்கில்
கொண்டபடிநின்றதுவே பரசுரூபங்
தேனென்றஅரூபமதுக் காகவேண்டி
செய்ததொருபலதொழிலார்க் குத்தமில்லை
ஊனென்றபலதொழிலுக் குருதியான
உருதியுள்ளதங்கமடா உண்மைதானே. (ருஅங)

லிங்கக்கட்டு.

உண்மையுள்ளதங்கரதி மாதுதன்னை
உருதியுடன்காணுதற்கு வகையைக்கேளு
தண்மையென்றநாகசரம் மொன்றாய்க்கூட்டி
சரியாகபொரிக்காரம் கெந்திசேர்ந்து
நன்மையுடன்கலசப்பால் தன்னாலாட்டி
ணுதாங்தலிங்கமதுக் கங்கிபூட்டி
செம்மையுடன்ரவிதனிலே காயவைத்து
சிவசிவாசுண்ணம்பு முப்புங்கூட்டே. (சஅச)

கூட்டிமிகச்சம்பனந்தான் நன்றாயாட்டி
கூர்மையுடன்மேல்கவசஞ் சீலைசெய்து
வாட்டிமிகப்புடம்போட்டு யெடுத்துப்பார்த்தால்
மகத்தானசாதிலிங்கம் கட்டுப்போடும்

தாஷ்டிகமாய்ச்சவ்வீர மப்படியேகட்டுஞ்
சார்வரிந்துகட்டுமுறை திட்டம்பார்த்தால்
நாட்டியதோர்ரசவாதங் கைக்குள்ளாகும்
நாதாந்தபுலத்தியனே யின்னங்கேளே. (௬௮௫)

கல்லுப்புகட்டு.

கேளடாசவுக்கார மன்னபேதி
கெடியானஅப்பிரக முட்டையோடு
வாளடாபொன்னுருக்கும் பொரிக்காரந்தான்
மகத்தானசங்குடனே ஆறுங்கூட்டி
சூளடாமேனிச்சார் தன்னாலாட்டிச்
சுகமானகல்லுப்புங் கங்கிபூட்டி
மாளடாரவிதனிலே காயவைத்து
மார்க்கமுடண்யின்னமொரு வரிசைகேளே. (௬௮௬)

வரிசையுடன்சுண்ணும்பு முப்புங்கூட்டி
மார்க்கமுடன்சமபளத்தால் நன்றாயாட்டி
வரிசையுடன்மேல்கவசம் நன்றாய்ச்செய்து
வண்மையுடன்புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு
கரிசனமாய்ப்புடமாறி யெடுத்துப்பார்த்தால்
கல்லாகல்லுப்பு கட்டும்பாரு
பரிசனமாய்கல்லுப்பு கட்டிச்சானால்
பாலகனேபேதைமுகம் பதிவாங்காணே. (௬௮௭)

காணவேகட்டிநின்ற உப்போடொக்க
கருவானசாதிலிங்கக் கட்டுங்கூட்டி
ஊணவேகமலரசந் தன்னாலாட்டு
உத்தமனேவகையறிந்து புடமேசெய்தால்
தோணவேலிங்கமுடன் உப்புஞ்சேர்த்து
சுத்தமுடன்கட்டியது சித்தியாகும்
பேணவேசித்தியுடன் கட்டும்லிங்கம்
பெரிதானவெள்ளிசெம்பில் வேதையாச்சே. (௬௮௮)

ஆச்சப்பாயின்னமொரு வேதைமார்க்கம்
அருமையுள்ளபுலத்தியனே சொல்லக்கேளு
தோச்சப்பா அரிதாரஞ் சாதிலிங்கம்
சுகமானபொரிக்காரஞ் சவ்வீரந்தான்

பாச்சப்பாவகைக்கிமஞ்சி சாடிபூட்டி
　பதிவாககமலரசந் தன்னாலாட்டி
நீச்சப்பாதங்கமொரு பலத்தகட்டில்
　நீமகனேகவசமது நன்றாய்ச்செய்யே. (௪௮௯)

தங்கபீடம்.

செய்யப்பாமணஞ்சிலை வனுவாய்ச்செய்து
　சிவசிவாபுடந்தனில் வைத்துப்பார்த்தால்
மையப்பாமையமென்ற தங்கபீடம்
　மார்க்கமுடன்செம்புதனிர் பத்துக்கொன்று
வையப்பாவைத்துமிகப் பார்த்தேனென்று
　வண்மையுடன்சொல்லினார்பென் னாசான்தானும்
கையப்பாதானிருந்து வுருக்கிக்கொண்டு
　கனமாகநாலிலொன்று வெள்ளிசேரே. (௪௯௰)

சேர்த்துமிகத்தானுருக்கி பார்க்கும்போது
　சிவசிவாபொன்னொளிவை யென்னசொல்வேன்
மாத்ததிகமானசிவ சோதித்தாயை
　மனதுபரிபூரணமாய்ப் பூசைபண்ணி
ஆத்துமத்துக்கரசான சோதியென்று
　அனுதினமுஞ்சிவயோகத் தாசைப்பூண்டு
பார்த்திபனேபூரணமாய் நின்றாயானால்
　பக்குவமாய்ப்பூரணத்தில் பதியலாமே. (௪௯௧)

பதியானபதியதுதான் பரசாரூபம்
　பசுவானவாசியடா காலுமாச்சு
விதியானபாகமடா வீடதாச்சு
　வீடறிந்துகால்நிருத்தி யோகஞ்செய்தால்
கெதியானமுச்சுடரு மொன்றாய்நின்று
　கேசரத்திலாடுகின்ற கெதியைப்பார்த்தால்
மதியானமதிமயக்கந் தானேதீர்ந்து
　மாசற்றசோதியென வாழலாமே. (௪௯௨)

வாழலாஞ்சவுமியமாய் நின்றுகொண்டு
　மகத்தானசாரசமுந் தாமென்றெண்ணி
ஆளமாமந்தரங்க மூலமாக
　ஆதிபரஞானவெளி சோதிபோலே

சூளலாஞ்சுத்தசித்த சுகத்தைப்பெற்றுத்
துலங்கலாமணிமகுடச் சோதிபோலே
மேலெல்லாம்பாசமென்று நினைக்கவேண்டாம்
வேதாந்தபிண்டமடா அண்டந்தானே. (௪௬௩)

தானான அண்டபிண்ட மண்விண்ணாச்சு
சகலசராசரங்களெல்லாம் அதுதானாச்சு
வானென்றவடிவுதன்னைக் காணாரெல்லாம்
வாசாகோசரயாகப் பேசலாச்சு
ஊனென்றவுடலுயிரை உண்மையாக
உண்மையென்றஞானநெறி காணாரெல்லாம்
வீணென்றவேடமதை தரித்துக்கொண்டு
வெறியெடுத்தநாய்போலே திரிவான்பாரே. (௪௬௪)

செயநீர்.

பாரப்பாவெறியெடுத்த உதாரச்செந்தீ
பாய்ந்தேரிபத்திமன மலையாமல்தான்
காரப்பா அதற்குமொரு கருவைக்கேளு
கருவானதுரிசுசவ் வீரங்கூட்டி
காரப்பாபச்சையென்ற கற்பூரத்தோடு
தனித்தபச்சைப்புழுகுடனே நாலுங்கூட்டி
நேரப்பா அரைத்துப்பீங் கானில்வைக்க
நேசமாகவூறுமடா செயநீர்தானே. (௪௬௫)

வெள்ளிபற்பம்.

தானானசெயநீரில் மைந்தாகேளு
தகடான அரிதாரந் தோய்த்துதோய்த்து
வானானரவிதனிலே வைத்துப்பார்க்க
மாசத்துநீருமடா துருசுநீருங்
கோணானசவ்வீரங் கூடநீரும்
கூர்மையுடன்மூன்றுநீ ரொன்றாகக்கூட்டி
தேனானவெள்ளியொரு பலத்தகட்டில்
மூர்க்கமுடன்தான்பூசிப் புடத்தைப்போடே. (௪௬௬)

போடப்பாபுடந்தனில் வைத்துப்பார்க்கப்
பூரணமாய்வெள்ளியது நீரிப்போகும்
நாடப்பாவெள்ளியென்ற நீரில்மைந்தா
நன்மையுடன்யிடைசரியாங் வீரம்பூரம்

கூடப்பாகல்வத்தில் நாதநீருல்
சுத்தமுடன்தானுட்டி யெடுத்துக்கொண்டு
ஆடப்பாதங்கமென்ற காசிலப்பா
அதின்பிறகுஉப்புடனே சங்குங்கூட்டே. (சகூஎ)

தங்கபற்பம்.

கூட்டிநன்றுய்ப்பழச்சாற்றில் நன்றுயாட்டி
கூர்மையுடன்மேற்கவசஞ் சீலைசெய்து
நாட்டிநன்றுயெருவடிக்கி புடத்தைப்போட்டால்
நாதாந்தங்கமது நீரிப்போகும்
தாட்டிகமாய்நீரிநின்ற தங்கம்நீறும்
தானெடுத்துப்பதனமதாய் வைத்துக்கொண்டு
பூட்டிநன்றுய்நவ லோகந்தன்னில்
பொல்லாதலோகமெல்லாந் தங்கந்தானே. (சகூஅ)

நாகக்கட்டு.

தானானநாகமதைக் காணவேண்டி
தன்மையுள்ளநாகமுறை யொன்றுகேளு
வீணானகெந்தகமும் துரிசுதாரம்
வெள்ளைபாஷாணமுடன் சாரஞ்சங்கு
வானான அறுசறக்கின் கல்வத்திட்டு
வரிசையுடன்சம்பளத்தின் சாற்றிலாட்டி.
கோனானநாகமதிற் கவசம்பண்ணிக்
கூர்மையுடன்சத்தியுப்பால் சீலைசெய்யே. (சகூகூ)

செய்யப்பாசீலைசெய்து புடத்தைப்போடு
செம்மையுடன்நாகமது உருகிநிற்கும்
மெய்யப்பாஉருகிநின்ற நாகத்தோடே
மேலானதங்கத்தைச் சரியாய்ச்சேர்த்து
வையப்பாசெம்புவெள்ளி யொன்றுய்க்கூட்டி
மகத்தானநாககுரு பத்துக்கொன்று
கையப்பாதானறிந்து குடுத்துப்பாரு
கண்ணடங்காதங்கவொளி காணலாமே. (ருா)

காணவேயின்னமொரு கருவைக்கேளு
கருவானபேதியுடன் தாரங்கூட்டிப்
பேணவேதானரைக்க நீருண்டாகும்
பரிகிநின்றநீரதனில் சொல்லக்கேளு

தோணவே அரிதாரம் வீரம்பூரம்
சுத்தமுடன் தானரைத்து ரவியில்வைத்து
உண்ணவேநீரியது பற்பமாகும்
உத்தமனே அதுவுடனே கெந்திகூட்டே. (௲௱௧)

கூட்டிமிகவாய்வீரா லரைத்துமைந்தா
குருவானதங்கமதின் மேலேபூசி
வாட்டிமிகப்புடம்போடத் தங்கம்நீறும்
மகத்தானபற்பமதை வைத்துக்கொண்டு
நாட்டமுடன்பணவிடைதான் தேனிற்கொண்டால்
நரசென்மமல்லவடா தேவனுச்சு
தாஷ்டிகமாய்த்தாய்பதத்தைப் பூசைபண்ணி
தானவனுல்நின்றுதவந் தானேசெய்யே (௲௱௨)

அரிதாரயீயம்.

செய்யப்பாகட்டிநின்ற வீரம்லிங்கம்
தீர்க்கமுடன்னுதநீர் தன்னுலாட்டி
மெய்யப்பாதாரமதுக் கங்கிபூட்டி
விசையானரவியில்வைக்க யீயமாகும்
வையப்பா தங்கமதில் யீயஞ்சேர்த்து
மார்க்கமுடன் தானுருக்க குருவாய்நிற்கும்
பையப்பாகுருவெடுத்து வெள்ளிசெம்பில்
பத்துக்குஒன்றிடவே பழுக்கும்பாரே. (௲௱௩)

பாரப்பாகாரமுடன் வீரங்கூட்டி
பத்தியுடன்தானரைக்க நீருண்டாகும்
நேரப்பா அன்னீரில் மைந்தாகேளு
நிசமாகசாரமுடன் வீரந்தோய்த்துக்
கூரப்பாவிளக்கொளியில் வாட்டினுக்கால்
கசடற்றுகட்டியது திட்டமாகும்
சேரப்பானுகமது உருகும்போது
செயமானசாரமதைச் சேர்த்துப்பாரே. (௲௱௪)

நாகக்கட்டு.

சேர்த்துமிகத்தானுருக்க நாகந்தானும்
தீர்க்கமுடன்தானிருந்து கண்விட்டாடும்
பார்த்துமிகஅன்னேரந் தங்கஞ்சேரு
பதிவானவீரமது கூடச்சேரு

கார்த்துநன்றாய்சேர்ந்ததைநீ யெடுத்துப்பாரு
கனகமயமானதொரு களங்குதாகும்
ஆற்றுமற்றுக்காசான் களங்குதன்னை
அன்புவைத்துவெள்ளிசெம்பி லனைத்துப்பாரே. (௱௫)

அனைத்துமிகதானுருக்கி எடுத்துப்பார்த்தால்
ஆதிமிகசோதியென்ற தங்கத்தாய்தான்
நினைத்தபடிதான்குடுக்குஞ் சோதித்தாயை
நித்தியமுஞ்சுத்தமதாய்ப் பூசைப்பண்ணி
மனதைமிகத்தானிருத்தி சோதிப்பார்த்தால்
மகத்தானவாசிசிவ யோகந்தன்னால்
சினந்துவருங்காலனவ னோடிப்போவான்
சிவசிவாகுருபதத்தில் தெளிவாய்நில்லே. (௱௬)

சாரக்கட்டு.

நில்லப்பாஞானிபண்ட முட்டைத்தோலு
நிசமானகடல்நுரையுஞ் சாரஞ்சேர்த்து
உண்ணப்பானுதநீர் தன்னாலாட்டி
உத்தமனேசாரமதுக் கங்கியூட்டி
சொல்லப்பாரவிதனிலே காயவைத்து
சிவசிவாபுடம்போட வுருகிக்கட்டும்
வில்லப்பாவிசைபோலேகட்டும்சாரம்
வேதாந்தநாகமிதில் கட்டும்பாரே. (௱௭)

வீரவைப்பு.

பாரப்பாசவ்வீர வைப்புசொல்வேன்
பதிவானநவாச்சாரம் அன்னபேதி
சாரப்பாகல்லுப்பும் சீனிக்காரம்
சங்கையுள்ளவெடியுப்பு துரிசுவெள்ளை
காரப்பாசாதிலிங்கம் கெவுரித்துத்தம்
கனமானதாளகமும் வெவச்சாரந்தான்
நேரப்பாவகைக்கி ஒருபலமுங்கூட்டி
யிதமாகமடைக்கி அரை ரசமுஞ்சேரே. (௱௮)

சேர்த்துமிகத்தான்பொடித்து குப்பிக்கேற்றி
தீர்க்கமுடன்மணஞ்சீலை மூன்றுஞ்செய்து
பார்த்திபனேகுப்பி மூக்களவுமட்டும்
பதிவாகமண்விட்டு அடுப்பில்வைத்து

காத்துநீயெடுத்துஅதை கனமாய்வைத்தால்
கண்மணியேவீரவைப்பு யென்னசொல்வேன்
நாத்துமிகப்போகாமல் நாலுசாமம்
நன்றாகதீய்மூட்டி யெரித்துப்பாரே. (௲௯)

பாரடாயெரித்துமிக யிரக்கிவைத்து
பத்தியுடன்குளுந்தபின்பு எடுத்துப்பாரு
நேரடாவீரமதை யென்னசொல்வேன்
நிசமானபூரணசந்திரனைப் போலே
பேரடாபெற்றதொரு வீரமாச்சு
பிலமானவீரமதை யார்தான்காண்பார்
காரடாசற்குருவை தொழுதுபோற்றி
கனமானசிவயோக கருத்தில்நில்லே. (௲௰)

பாஷாணக்கட்டு.

நில்லென்றநிலேதனிலே நின்றுகொண்டு
நீமகனேயிலுப்பையுடன் பாலேவாங்கி
செல்லென்றபாஷாணக் கட்டிமேலே
செம்மையுடன்தான்தடவி மைந்தாகேளு
உல்லென்றகாயரைத்து பதமறிந்துமைந்தா
உண்மையுடன்புடம்போட வுருகிநிற்கும்
சொல்லொன்றும்தவராமல் தாம்பூரத்தில்
சுத்தமுடன்பத்துக்கொன்றே. (௲௰௧)

ஒன்றாகத்தான்கொடுத்து உரிக்கிமைந்தா
உண்மையுடன்பத்துக்கு ஒன்றுவெள்ளி
நன்றாகத்தான்கொடுத்து உருக்கிப்பாரு
நல்லவெள்ளிமாத்ததிகம் நலமாய்க்காணும்
நின்றுடும்பொன்வெள்ளி கண்டாயானல்
நின்மனது அலேயாது யோகத்தேகும்
குன்றாதுசிவயோகம் கூற்மையாகும்
குருவசனமரவாமல் குரிகண்ணுட்டே. (௲௰௨)

நாட்டமென்றநயனமடா மைந்தாகேளு
நன்மையுள்ளயிடதுகலே சந்திரனாச்சு
தேட்டமென்றவலதுகலே சூரியனாச்சு
சிவசிவாநடுமய்யஞ் சுழினேயாச்சு

வாட்டமென்றஇவையெல்லா மொன்றுய்ச்சேர்ந்து
வண்மையுடன்வொன்ருகி நின்றுகொண்டு
கூட்டமென்றஅக்கினிதான் சோதியாச்சு
குருவருளால்முச்சுடரை கண்டுதேரே. (௲௰௩)

தேருவதுசூக்ஷாதி சூக்ஷமப்பா
திருவானசூக்ஷமதை சொல்லக்கேளு
நேருவதுகலையறிந்து சுளினைக்கேற்றி
னெற்றியென்றமத்தியடா மகாரமீதில்
சாருவதுதெளிவெனவே சார்ந்துகொண்டால்
தன்மயமாம்வாசிசரந் தயவாய்நிற்கும்
ஆருவதுஆதாரம் தன்னில்
அடங்கிநின்றஅக்கினியே சோதிகாணே. (௲௰௪)

எல்லாந்தான்தான்.

சோதியென்ற அக்கினியே தான்தானகும்
துலங்குகின்ற முச்சுடரும் தான்தானகும்
ஆதியென்றுமந்தமென்றுந் தான்தானகும்
அடங்கிநின்றசிவயோகந் தான்தானகும்
சாதியென்றசமரசமுந் தான்தானகும்
சச்சுதானந்தபூரணமுந் தான்தானகும்
நீதியுடன்தன்னறிவாய் பார்க்கும்போது
நிரைந்துநின்றபூரணமாய்க் காணலாச்சே. (௲௰௫)

ஞானம்.

ஆச்சப்பாபூரணமாய் நின்றகாளி
அரிதுதுகாணுதற்கு அருமையாகும்
பேச்சப்பாபெருகிநின்ற யிருளுக்குள்ளே
பிறந்ததடாரவிமதியும் மொளியாய்நின்று
காச்சப்பாஒளியறிந்து வழியைக்கண்டேன்
கண்டவழிஒளியதுவே கலந்துசென்று
பேச்சப்பாயிருளொளியில் அலைந்துகொண்டு
போனயிடம்வந்தயிடம் புகுந்துபாரே. (௲௰௬)

பாரப்பாபுகுந்தயிடம் பத்திக்கொண்டு
பதிவாகவந்தயிடம் வெளிதான்மைந்தா
நேரப்பாவெளியொளிதா னெங்கேயென்றால்
நிசமானஆகாசம் யிருளாய்ப்போச்சு

சேரப்பாசெனித்ததுவும் மிருளிலாச்சு
செத்திரந்துபோனதுவு மிருளிலாச்சு
காரப்பாகண்டதெல்லாம் மிருள்தானுச்சு
கணங்கண்டகாரியங்கள் கனவாய்ப்போச்சே. (நூ௱ய௭)

போச்சப்பாகண்டதெல்லாம் கனவாய்ப்போச்சு
பொரிந்திமனங்காணுத பொருள்தான்சத்தியம்
போச்சப்பாசத்தியமெல்லாம் மாயமாச்சுப்
பேச்சத்தவிடமதுதான் னித்தியமாச்சே
ஆச்சப்பாஆசையெல்லாம் பாசம்பாசம்
ஆசையற்றஆசையது அதுதான்சாக்ஷி
சாக்ஷியென்றகாக்ஷிதனை கண்ணுற்காண
கண்ணுமில்லைகாதுமில்லை யென்றுதானே. (நூ௱யஅ)

யென்றுதான்யிருந்தபடி யிருந்ததெல்லாம
யென்மகனேயினிமேலே வேறுண்டாச்சோ
அன்றுதான்இன்றுவரை ஒன்றேயல்லால்
ஆடினதுமடங்கினதும் அதுதான்பாறு
ஒன்றுதான்பலபொருளாய் விரிந்துநின்று
ஓடிமிகஅடங்கினதும் ஒன்றுதானே
நின்றபடியிதுபோதங் கண்டுகொண்டு
நிச்சயமென்றுச்சிதமாய் நின்றுகாணே. (நூ௱யகூ)

பாசம்.

காணுவதும்பூணுவதும் பாசமாகும்
கலங்குவதுமுழங்குவதும் பாசமாகும்
பேணுவதும்பிதத்ததுவும் பாசமாகும்
பெருகுவதும் குருகுவதும் பாசமாகும்
பூணுவதும்போற்றுவதும் பாசமாகும்
போதனெறியானதுவும் பாசமாகும்
தோணுவதுஞ்சுருக்குவதும் பாசமாகும்
சுத்தமுடன்நின்றபடி தன்னுள்பாரே. (நூஉய)

பாரப்பாதன்னுள்ளே பகுந்துப்பார்க்கில்
பாழானபிரிதிவிதான் மண்ணுப்போச்சு
நேரப்பாஅப்பதுவும் தண்ணீருச்சு
நிசமானதேய்வதுவும் நெருப்புமாச்சு

தாரப்பா வயறதுவும் காற்றுமாச்சு
கருவான ஆகாசம் சாக்ஷியாச்சு
சேரப்பா அறிவதுவும் அதுவேயாச்சு
தேட்டமென்னவாட்டமென்ன தெளிந்துபாரே (௱௨௧)

தெளிந்துநிலைதனை அரிந்து தெளிந்துபார்க்கில்
தெளிவரிந்துசொல்வதற்கு நாவங்கில்லை
அளிந்து அந்தவடிவான வடிவே அல்லால்
அருபமென்றுஞ்சுருபமென்றும் அறுள்போமோ
நெளிந்துமனம்போகாமல் அழிந்து அந்த
நேரறிந்துநிலைசெலுத்தி கொண்டால்மைந்தா
வளிந்தோடிப்போகாது அந்ததேசு
பாதகமேபோதகமாய் வாழுங்காணே (௱௨௨)

சூதமணிவேதை.

காணவேசூதத்தின் கட்டுச்சொல்வேன்
கருணைவளர்சூதமது பலந்தானென்று
பூணவேகல்வத்தி விட்டுக்கொண்டு
புத்தியுடன்வெற்றிலைச்சார் செங்கல்தூளும்
பேனவேமத்தித்து கழுவிப்போட்டு
பிலமானரவிதனிலே காய்ந்தபின்பு
தோணவேவாழலைபச்சை துருசுகூட்டி
சுத்தமுடனுதவிந்தை விட்டுஆட்டே. (௱௨௩)

ஆட்டவேசூதமது வெண்ணையாகும்
அரைபச்சைபூணுகம் அரைத்துக்கொண்டு
கூட்டவேகுகைபோல செய்துமைந்தா
குருவானரசவெண்ணை அதற்குள்வைத்து
நாட்டவே அவிபுடமாய் பத்துபோட்டால்
நல்லரசந்தானிருகி கல்லுப்போலாம்
வாட்டகருவூமத்தின் காயில்வைத்து
மைந்தனேமுன்போலே புடத்தைப்போடே. (௱௨௪)

போட்டபின்புகரண்டியிலே யெண்ணைகுத்தி
புத்தியுடன்தானுருக்கி யெடுத்துக்கொண்டு
நாட்டமுடன்குடக்கறியி லுருக்கிப்பார்த்தால்
நல்லரசமணியதுவும் கண்விட்டாடும்

தேட்டமுடன் அம்மணியை யெடுத்துக்கொண்டு
சிவசிவாசாரணைகள் திரமாய்ச்செய்தால்
ஆட்டமுடன் அண்டமெல்லாஞ் சுத்திவாலாகும்
அரகாரசூதமணி ஆட்டுத்தானே. (௫௨௫)

தானென்றபூரணமே அமூர்தமாகும்பாரு
தண்மையுடன் அந்தமூர்தந் தானேகொண்டு
தேனென்ற அந்தமூர்தங் கொண்டுதேர்ந்தால்
திருவாசல்பூட்டுகள்தான் திறக்கும்பாரு
ஊனென்ற ஆதார மங்கேகாணும்
உண்மையென்றனுதவொளி கீதங்கேழ்க்கும்
நானென்றநாட்டமதாய் நின்றாயானால்
நல்லபதங்கிட்டுமடா நயனம்பாரே. (௫௨௬)

சூதமணிசெந்தூரம்.

பாரப்பாசூதமணி தனையெடுத்து
பத்தியுள்ளநாதமதால் சுருக்குத்தாக்கி
சேரப்பா அந்திடைக்கி தங்கஞ்சேர்த்து
திரமான அப்பிரகம் விந்தாலாட்டி
நேரப்பாமணிதனக்கு அங்கிபூட்டி
நேர்மையுடன்ரவிதனிலே காயப்போட்டு
தேரப்பாசட்டியிலே கரியுப்பிட்டு
திறமானசரமணியை நடுவில்வையே. (௫௨௭)

வையப்பாமேலுமந்தப் படிதானுப்பை
வரிசையுடன்செய்தபின்பு சட்டிமூடி
மெய்யப்பாமணஞ்சீலை யேழுசெய்து
மெஞ்ஞானசற்குருவின் பாதம்போற்றி
கையப்பாதவறாமல் அடுப்பிலேற்றி
கமலமென்ற அக்கினியை ஞாலுசாமம்
செய்யப்பாதீமூட்டி பதங்தப்பாமல்
செம்மையுடன்தானிரக்கி ஆறவையே. (௫௨௮)

ஆறவைத்துரசமணியை யெடுத்துப்பாரு
அப்பனேசெந்தூரங் கண்கொள்ளாது
தேரவைக்குந்தேகமதை செந்தூரந்தான்
சிவசிவாபணவிடைதான் தேனிற்கொண்டால்

மாறவைக்கும்வாசியது னேரேநிற்கும்
மகத்தானஆகார மங்காதப்பா
ஊரவைக்குஞ்செம்புதனில் சத்தேபட்டால்
ஊரலத்துதங்கமய மாகுந்தானே. (ருஉசுு)

லிங்க வேதை.

தானென்றசாதிலிங்கம் வேதைசொல்வேன்
தவறும்ல்லிங்கமது ஒர்பலமும்வாங்கி
கோனென்றரசமுடனே வங்கஞ்சேர்த்து
குருவான அரைபொடியுங் கூடச்சேர்த்து
தேனென்றநாதமதாய் நன்றாயாட்டி
செம்மையுடன்லிங்கமது கங்கிபூட்டி
வானென்றாவிதனிலே மைந்தாநீயும்
வணக்கமுடன்காயவைத்து வரிசைகேளே. (ருநய)

வரிசையுடன்கெந்தி அரிதாரம்வெள்ளை
மகத்தானகெவுரிகரி யுப்புத்துத்தம்
உரிசையுடன்வகைக்கிரு களஞ்சிவாங்கி
உத்தமனேகல்வமதில் பொடித்துக்கொண்டு
கரிசனமாய்அயச்செம்பில் பொடியரைதானிட்டு
கனமாககவசமதை அதின்மேல்வைத்து
புரசமுடன்புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு
புதுமைவெகுசெந்தூரங் கண்கொள்ளாதே. (ருநக)

கொள்ளாதபசுவுக்கு கண்ணங்கேது
கொண்டுகரையேறுதற்குச் செந்தூரத்தில்
கள்ளாகேள்பணவிடைதான் தேனிற்கொண்டால்
கசடானதத்துவங்கள் கனகமாகும்
உள்ளானவாசியது உருதியாகும்
உண்மையென்றதலமதிலே தீபங்காணும்
விள்ளாமல்விண்டதொரு செந்தூரத்தை
விபரமுடன் அந்திசந்தி கொண்டுதேரே. (ருநஉ)

கொண்டுமனந்தேரினபின் மைந்தாகேளு
கூர்மையுடன்நவலோகந் தன்னிலேதான்
அண்டர்தொழுஞ்செந்தூரஞ் சற்றேபட்டால்
அசடானகசடகன்று அன்னம்போலாம்

கண்டதொரு அருணகிரி உதையங்கண்டால்
 கண்கொள்ளாசித்துவிதை விளையாடலாகும்
தொண்டருடதொண்டருக்கு தொண்டுபண்ணி
 சுத்தமுடன்சிவயோக துரையில்நில்லே. (ருகங)

நில்லடாவழிதுரையில் வணக்கமாக
 நின்றுகரையேறினபின் மலையிற்செல்லு
அல்லடாயில்லிடமே சொற்கம் சொற்கம்
 ஆதியந்தச்சொற்கமதில் அருள்கண்மேவி
செல்லடாசிவயோக வாழ்க்கைதன்னில்
 செம்மையுடன்சகலசவு பாக்கியம்பெற்று
உள்ளடாவுள்ளவரை உலகத்தோடே
 உகர்ந்தவரைதானிருந்து வுள்ளம்பாரே. (ருகச)

பாரப்பாஉள்ளமதை தினமுமைந்தா
 பத்திகொண்டுசுத்தமுடன் பார்த்தாயானல்
பேரப்பாபெற்றதொரு வுள்ளந்தானும்
 பெருமையுடன்தான்பழுக்கும் உருமைவைத்து
கூரப்பாகருணைவளர் அமுர்தபோதம்
 கண்ணிரைந்தபோதமதா யோகத்தேகி
சாரப்பாசாரசமே தானய்நின்று
 சங்கல்பவிகல்பமது சார்ந்துதள்ளே. (ருகரு)

தள்ளுவதுஆரையென்றல் மைந்தாகேளு
 தன்னுரவுயில்லாத சமையத்தோரே
உள்ளுரைந்துவுள்ளமதை பாரர்தன்னை
 உத்தசிவஞ்சத்திபதம் தீபார்தன்னை
நல்லுரைவுயில்லாத னயகன்தன்னை
 நாதாந்தவேதமதை காணர்தன்னை
சொல்லுணர்வாய்நாவில்வைத்துப் பேசவேண்டாம்
 சோதிமயமானசிவஞானம்பாரே. (ருகசு)

பாரடாசிவஞான மென்னவென்றல்
 பாருலகில்நின்றவுயிர் பயிர்களெல்லாம்
நேரடாதன்னகம்போல் காணவேணும்
 நேற்மையுடன்சத்தியமாய் நிற்கவேணும்
காரடாசகலகலைக் கியானமெல்லாங்
 கருத்துகந்துபூரணமாய்க் காணவேணும்

மோடாமேருகிரி அந்தங்கண்டு
விள்ளாதபொருளதுவே விளங்கும்பாரே. (௫௩௭)

பாருனஉலகமதே மாயவாழ்க்கை
மகத்தானவாழ்க்கையிலே மருவிநின்று
நேருனநிச்செயத்தை அரியாமற்றூன்
நிசமானவெளியென்றும் ஒளிதானென்றும்
போரானபரமென்றும் பரந்தானென்று
பெருகிநின்றசத்தியென்று சிவந்தானென்றுங்
கூறுதயினமென்றுயெண்ணியெண்ணி
கொண்டுநின்றநிச்சயத்தை யறியார்காணே. (௫௩௮)

காணவேநிச்சயத்தைக் காணவென்றால்
கண்ணேதுவாயேது கருத்தங்கேது
பூணவேநின்றுஅண்டத் தப்பால்பாரும்
பொருந்திநின்றபூமியின்கீ ழிருப்பார்பாரு
ஊணவேநின்றகெதி பார்த்தாயானால்
உலகேதுநீயேது நான்தான்யேது
பேணவேபார்க்கஅந்த மயமாய்ப்போச்சு
பேச்சற்றசூக்ஷத்தின் காக்ஷிதானே. (௫௩௯)

காக்ஷியென்றகாக்ஷிகண் காக்ஷியாச்சு
கலந்துஒன்றுய்நின்றபொருள் சூக்ஷமாச்சு
மோக்ஷமென்றசூக்ஷமதில் தானுமென்று
மோனமுடன்தானிருப்பாற் போதமாகப்
பேச்சானமுச்சிரந்த வடிவேயோகம்
வலமானயோகபதி பூரணமேதானும்
சூக்ஷமென்றசூக்ஷமதை போதமாக
சூக்ஷாதிசூட்சமுடன் யிருப்பார்தானே. (௫௪௰)

நாகரசமெழுகு.

யிருப்பார்கள்சூட்சாதி சூட்சமாக
யேறுதற்குவழியொன்று சொல்லக்கேளு
வெருப்பாகமனமலேந்து போகாவண்ணம்
வேதாந்தனுகரச மெழுகுசெல்வேன்
கருப்பான நாகரச மொன்றுக்கொண்டு
கருணையுடன் அந்திடைக்கி நாலத்தொன்று

குரிப்பான வீரமுடன் கெவுரிலிங்கம்
குருவான அரிதாரம் அயக்காந்தம்பாரே. (௫௪௧)

பாரப்பா-காந்தமுடன் சாரம் பூரம்
பதிவான துத்தமுடன் துரிசு காரம்
நேரப்பா பதிமூன்றும் வகையாய் தாக்கி
நேர்மையுடன் கல்வமதில் பொடித்து மைந்தா
காரப்பா கமலரசந் தன்னாலந்த
கருணையுடன் மூன்றுநாள் நன்றாயாட்டி
சேரப்பா ஒன்றாக ஆடும்போது
திருவான நாதநீர் தன்னாலாட்டே. (௫௪௨)

ஆட்டுவாய்நாலுநாள் நன்றா யாட்டி
அதின்பிரகு வெடியுப்பு நீரால்மைந்தா
கூட்டியே ஆறுநாள் தானேயாட்டி
குருவான மெழுகதுவை யென்னசொல்வேன்
நாட்டியே வழிதெடுத்து மைந்தாநீயும்
நன்மைபெற ரவிதனிலே நவநாள்போட்டு
பூட்டியே ரவிதனிலே நவநாள்போட்டால்
பொன்னான பொன்மெழுகு கண்கொள்ளாதே. (௫௪௩)

கண்கொள்ளா காக்ஷிதரு மெழுகை மைந்தா
கருணையுடன் அவைபடக்கமாகவைத்து
விண்கொள்ளா தங்கஅப ரஞ்சிதன்னை
வேதாந்த மெழுகுக்கு நாலத்தொன்று
பொன்கொள்ளா பொன்விளையுந் தாயேஎன்று
புத்தியுடன் தங்காதி மெழுகுங்கூட்டி
கண்கொள்ளாச்சோதியென்று கல்லத்தாட்டி
கனகாதி மெழுகுதனை பதனம் பண்ணே. (௫௪௪)

பண்ணடா பதனம்வெகு பதனமாக
பத்தியுடன் அயச்சிமினில் பதிவாய்வைத்து
நண்ணடா நவலோகந் தன்னிற்பூசி
நாட்டமுடன் மண்ணரைத்துக் கவசஞ்செய்து
உண்ணடா சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
உறுதியுடன் புடம்போட்டு யெடுத்துத்துப்பாரு
கண்ணடா கொள்ளாத சோதிப்போலே
கைகண்ட தங்கமடா மெய்தான்பாரே. (௫௪௫)

பாரப்பா மெய்யான தங்கத்தாயை
பத்துக் கொன்று பூரணமாய்க் கண்டபோது
நேரப்பா நின்றதொரு வாசியாலே
நீங்காத சிவயோகம் நேரதாகும்
காலப்பா சிவயோகத் திருந்துகொண்டால்
கலந்துகொண்ட கற்பமெல்லாஞ் சித்தியாகும்
பேரப்பா கொண்டகற்பஞ் சித்தியானல்
பேற்பெரிய சிவயோக முனிதானச்சே. (௫௪௬)

ஆச்சப்பா சிவயோக முனிதானென்றும்
அடங்காத வாசிசிவ யோகியென்றும்
மூச்சப்பா நிறைந்தகேசரி தானென்று
முத்தியுள்ள ஞானபர தேசியென்றும்
பேச்சப்பா பேசாத மவுனியென்றும்
பேரண்டஞ் சித்திவருங் கெவ்னியென்றும்
பாச்சப்பா பருதிமதி சுடர்மூன்றுலே
பாரான் கேசரியின் சோதிபாரே. (௫௪௭)

தீபம்பார்க்க.

சோதியந்தக் கண்ணதிலே சோதிகாண
சுத்தமுள்ள கருமான மொன்றுகேளு
நீதியந்த பூதியடா விபூதிவாங்கி
நிச்செயமாய் கற்பூரமீதின்மேல் வைத்து
ஆதியந்த சோதியுட தீபம்பார்த்து
அதின்பிறகு கற்பூரத் திருநீர்வாங்கி
ஓதியந்த விபூதிதனை உத்தளமாய்பூச
உண்மையுடன் பூசயிலே சோதியாமே (௫௪௮)

ஆமென்ற கற்பூர தீபத்தில்நின்று
அனுதினமும் உத்தளமா யணிந்துகொண்டால்
ஓமென்ற சிவபூசை சத்திபூசை
உருமையுடன் தினஞ்செய்த பலத்துக் கொக்கும்
தானென்று மவனென்றும் வேறென்றில்லை
சதாகாலம் கற்பூரத் திருநீர்தன்னை
நாமென்று அகம்பிடித்த நோயாளிக்கு
நாட்டமுடன் தான்கொடுக்க நன்மையாமே. (௫௪௯)

நன்மையுள்ள பூசையடா மவுனபூசை
நல்லோர்க ளறிவார்க ளிந்தபூசை
உண்மையுள்ள பூசையென்று மைந்தாநீயும்
உருதியுட னந்திசந்தி உருவமைத்து
தன்மையுட னிடதுகையில் மைந்தாநீயும்
தயவாக விபூதியைநீ பிடித்துவைத்து
நுண்மையுடன் கற்பூர மதின்மேல்வைத்து
நோக்கிமன தறிவாலே தீபம்யேற்றே. (௫௫௰)

எற்றிமனப் பூரணமாய் வலதுகையில்
யென்மகனே சிவமாலை யெடுத்துக்கொண்டு
போற்றிநன்றாய் புருவமதில் மனதைவைத்து
புத்தியுடன் ஓம் றீங் சிம் சிவமென்று
பார்த்திபனே உருச்செவிப்பாய் தொண்ணூற்ருறு
பத்தியுடன் தான்செபித்து விபூதிவாங்கி
சாத்திடுவாய் நெத்தியிலும் முத்தளமாய்ப்பூசிச்
சணத்திலே சோதிபிர காசந்தானே. (௫௫௧)

காணவே தன்ரூபம் சிவமயமாயெண்ணிக்
கருணையுடன் சகலஉப சாரஞ்செய்து
பூணவே ஓம் றீங் சிம் சிவமென்று
புத்தியுடன் கற்பூர தீபம்பார்த்து
தோணவே ஆதாரஞ் சித்தியாகும்
சூழ்ந்துநின்ற பாசமெல்லாம் கண்டுபோகும்
பேணவே யிவ்விதமாய்த் தியானஞ்செய்தால்
பேரண்டச் சித்தனெனப் பேசலாமே. (௫௫௨)

பேசவொண்ணு அந்தரங்கம் ஞானந்தன்னை
பிராறியச் செய்யாதே பேணிப்பாரு
தேசுவென நின்றகேசரியைப் பாரு
திருவாகி நின்றதிரு வாசிபாரு
ஆசுவென நின்றஆ தாரம்பாரு
ஆதியந்த பூரணமாய் ரவியிற்சேரு
கூசிமனங் குன்றுமல் குருவைக்காரு
குருவான அமுர்தரச கற்பங்காரே. (௫௫௩)

கர்ப்பமென்ற உற்பனத்தைச் சொல்லக்கேளு
கருணைவளர் நாதவிந்து கடாக்ஷமாகும்

விற்பன விதக்ஷணமாய்க் கடாக்ஷம்பெற்று
விந்துநிலை தானறிந்து ஞாதத்தேகி
உற்பனமாய் கற்பமென்று கொண்டால்மைந்தா
உண்மையென்ற பூரணமா யிருக்கும்பாரு
அற்பமென்று நீநினைந்து விட்டாயாகில்
ஆதசா தேவதைகள் அகல்வார்பாரே. (௫௫௪)

நாகாச வங்கபற்பம்.

பாரப்பா ஆதாரமுள்ளபீடம்
பிறம்மகைலாச மென்ற பிறம்மபீடம்
நேரப்பா நின்றுபிர காசமாக
நேர்மையுள்ள நாகசரம் சொல்லக்கேளு
காரப்பா ரசமுடனே ஞாகவங்கம் கலந்து
ஒருகட்டியதாய் யெடுத்துக் கொண்டு
சேரப்பா அதுக்குஅரை பொடிதானப்பா
தீர்க்கமுடன் தானெடுத்துக் கல்வத்தாட்டே. (௫௫௫)

ஆட்டுவது சம்பளத்தின் சாற்றால்மைந்தா
அப்பனே வட்டிமெழுகு போலேயாட்டி
கூட்டுவது ஞாகாச கட்டிதன்னை
கூர்மையுடன் தான்பொடித்துக் கூடச்சேர்த்து
தீட்டுவாய் பழச்சாற்றால் நன்றாயாட்டி
சிவசிவா ரெண்டுமொன்றாய்ச் சேர்ந்தபோது
நாட்டுவாய் துரிசுஅரி தாரலிங்கம்
நல்லகெந்தி வீரமுடன் பூரஞ்சேரே. (௫௫௬)

சேரப்பா நவமூல மொன்றாய்க்கூட்டி
சேர்த்துநன்றாய் நாதநீர் தன்னாலாட்டி
வீரப்பா தானெடுங்கு மதனாலாட்டி
விபரமுடன் கமலரசந் தன்னைவார்த்து
நேரப்பா நெட்டங்க நன்றாயாட்டி
நேர்மையுடன் தான்வழித்து விட்டுப்பண்ணி
சீரப்பா ரவிதனிமேல வைத்துமைந்தா
சிவசிவாகாய்ந்தபின்பு கவசஞ்செய்யே. (௫௫௭)

செய்யப்பாமணஞ்சீலை கவசஞ்செய்து
செம்மையுடன்சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி

வையப்பாபுடமதுவை நிதானமாக
வைத்தபின்புசடாக்ஷரத்தை மருவிபோது
கையப்பாதவறாமல் புடத்தைப்பார்த்து
கணபதியைத்தான்தொழுது கருவைப்பாரு
பொய்யப்பாபோகாது நவமூலந்தான்
பொருமிமிககட்டியது பற்பமாச்சே. (௫௫அ)

ஆச்சப்பாதிசைமூலம் பற்பந்தன்னை
அப்பனேபரணிதனி லடக்கப்பண்ணி
காச்சப்பாகனகமென்ற தங்கந்தன்னில்
கருவானபற்பமதை நாலத்தொன்று
பாச்சப்பாஅமுர்தமதால் பாசம்பண்ணி
பரிவானதங்கமதுக் கங்கிபூட்டி
மூச்சப்பாபோகாமல் கவசம்பண்ணி
முத்திபெறப்புடமதுவை வைத்துக்காணே. (௫௫௯)

காணவேபுடமதுவை வைத்துப்பார்க்க
கனகமென்றதங்காதி குருவாய்நிற்கும்
பேணவேகனகமென்ற குருவெடுத்து
பில்மானவெள்ளிசெம்பு பத்துக்கொன்று
தோணவேதான்கொடுத்து உருக்கிப்பாரு
சுத்தமுள்ளவெள்ளிசெம்பு சோதியாகும்
ஊணவேசோதிதனைக் கண்டபோதே
ஊன்றதொருபாசமெல்லா மோடிப்போச்சே. (௫௬௰)

போச்சப்பாபாசமென்ற ஆசாபாசம்
பொர்க்கமலச்சோதிதனை கண்டபோதே
மூச்சப்பாபேச்சடங்கி சாக்ஷியாச்சு
முத்தியுள்ளசிவஞானம் போதமாச்சு
பேச்சப்பாபேசாதே போதந்தன்னை
பிரியமுடன்கொண்டுகெதி கண்டாயானால்
பாச்சப்பாகேசரத்தில் வாசிதன்னை
பதிவாகத்தானிருத்தித் தன்னைப்பாரே. (௫௬௧)

பாரப்பாபதியறிந்து தன்னைத்தானே
பாதாதிகேசமுதற் பார்க்கும்போது
நேரப்பாநின்சமுகம் விண்ணகமும்மொன்றும்
நிறைந்துபரிபூரணமாய் நிர்மலமேயாச்சு

சேரப்பாநிற்மலமாய்க் கண்டபோதே
  செகமயமேசிவமயமாய் தெளிந்துகொள்ளும்
பேரப்பாகொண்டசிவ ரூபந்தன்னால்
  பிரமன்மாலானவரும் பலங்கெட்டாரே. (௫௬௨)

புலங்கெட்டமானிடர்கள் பலநூல்பார்த்து
  பேசுதற்குஅரிதான பிரம்மந்தன்னை
நலங்கெட்டமானிடர்கள் கூடிக்கொண்டு
  ஞாதாந்தஞாதமென்றுஞ் சோதியென்றும்
சலங்கெட்டஒளியென்றும் வெளிதானென்றும்
  சகலஉயிர்தானான யோகமென்றும்
குலங்கொண்டபூரணமாம் வஸ்துவென்று
  குருபற்பலபேரெடுத்துங் கூருவாரே. (௫௬௩)

கூருவான்நினைத்தபடி காணுமற்றான்
  குரியானஅண்டவெளி சதாசிவமாய்ப்போச்சு
யேறுரதோன்வாசியது மயேஸ்பரனாய்ப்போச்சு
  யென்மகனே அக்கினிதான் ருத்திரனாய்ப்போச்சு
ஊருரதோர்சிவமதுதான் மாலுடையமாயம்
  உண்மையென்றபிரிதிவிதான் பிற்மனுடநிஷ்டை
தேருரதோரவிமதியுஞ் சத்திசிவமாச்சு
  செப்புதற்குயெந்தவிதம் தெளிந்துபாரே. (௫௬௪)

தாம்பூரபற்பம்.

பாரப்பாதெளிவான பற்பமொன்று
  பத்தியுடன்சொல்லுகிறேன் பதிவாய்க்கேளு
நேரப்பாசாறமுடன் அண்டத்தோலு
  நீமகனேரெண்டையுந்தான் ஒன்றாய்க்கூட்டி
சேரப்பாகல்வமதி லரைக்கும்போது
  சிவசிவா கசிந்துவெகு சிலமாய்நிற்கும்
தேரப்பா யிச்சிலத்தில் வீரம்பூரம்
  தீர்க்கமுடன் தானரைத்து ரவியில்வையே. (௫௬௫)

வையப்பா ரவிதனிலே நீரிப்போகும்
  மகத்தான நீருடனே கெந்திகூட்டி
மெய்யப்பா முன்னீரால் தொண்டு
  மேலான தாம்பூரத் துட்டில்பூசி

பையப்பா அதின்மேலே மண்தான்செய்து
பாலகனே நிதானமதாய்ப் புடத்தைப்போடு
கையப்பா தவறாமல் புடந்தான்போடு
காசென்ற தாம்பூரம் நீரிப்போச்சே (௫௬௬)

போச்சப்பா தாம்பூரம் நீரிப்போச்சு
புத்தியுடன் அன்னீரை கல்வத்திட்டு
காச்சப்பா அதுக்குநீ காரசமும்வீரம்
கலந்துகொண்டு கமலரசந் தன்னாலாட்டி
மூச்சப்பா முன்போல அரைத்துமைந்தா
முத்திபெற தான்வழித் துருட்டிக்கொண்டு
பாச்சப்பா நிழல்தனிலே வைத்துப்பார்த்தால்
பக்குவமாய் நீர்வத்தி நீரிப்போமே. (௫௬௭)

அரிதார ஈயம்.

நீரிநின்ற நீரதிலே வேதைகோடி
நேர்மையுடன் பூரணமாய் கண்டுதேரி
ஆரிநின்ற மனதாலே மைந்தாகேளு
அடங்கிநின்ற வீரமுடன் லிங்கங்கூட்டி
ஊரிநின்ற வாய்நீரால் அரைத்துக்கொண்டு
உத்தமனே தாரமதுக் கங்கிபூட்டி
தேரிநின்ற அடுப்பதனில் வைத்துப்பாரு
தீர்க்கமுடன் தானுருகி யீயமாகும். (௫௬௮)

தங்க பர்ப்பம்.

ஆமப்பா யீயமென்ற தாரந்தன்னில்
அரகரா சவ்வீரம் ரசமுங்கூட்டி
வாமப்பால் தன்னாலே பாகம்பண்ணி
மகத்தான தங்கமதுக் கங்கிபூட்டி
தாமப்பா சுண்ணாம்பு சீலைசுற்றி
தங்கமென்ற கவசமதை புடமேசெய்து
ஓமப்பா பிரணவத்தை தியானம்பண்ணி
உத்தமனே புடமாறி யெடுத்துப்பாரு. (௫௬௯)

எடுத்துமிக கவசத்தை விடுத்துப்பார்க்கில்
யேகாந்த தங்கமதை யென்னசொல்வேன்
தொடுத்தமலர்ப் பூப்போலே தங்கம்நீரி
சுத்தமுடன் யிருக்குமடா யெடுத்துக்கொண்டு

அடுத்ததொரு ஆதார பூசைபண்ணி
அப்பனே பணவிடைதான் தேனில்கொண்டால்
கடுத்ததொரு மாலியவா னேடிப்போவான்
கனகம்போல் தேகமுமாங் கண்டுபாரே. (௫௭௰)

வெடியுப்புக்கட்டி

கண்டுபா ரின்னமொரு கருவைக்கேளு
கருவான வீரமுடன் ரோமங்கூட்டி
விண்டுபார் கமலரசந் தன்னாலாட்டி
வீரமுடன் ரோமமது நன்றாய்ச்சேர்த்துக்
கொண்டதுவும் வெண்ணெயது போலேயாகும்
கொடிதான வெண்ணைதனை யெடுத்துக்கொண்டு
நின்றதொரு வெடியுப்பு கம்பிதன்னில்
நீமகனே தடவி நன்றாய் ரவியில்போடே. (௫௭௧)

போட்டபின்பு யின்னமொரு கருவைக்கேளு
புதுமையுள்ள காரமடா சீனிக்காரம்
தேட்டமுடன் காரமதை சட்டுனித்தி
திருவான கம்பியுப்பை நடுவேவைத்து
வாட்டமுடன் தீபெரித்து யெடுத்துப்பார்த்தால்
நல்லவெடி கம்பியது சிவக்கும்பாரு
வாட்டமென்ன கம்பியுப்பு சிவந்துதானால்
மகத்தான லோகமெல்லாம் தங்கமாமே. (௫௭௨)

அண்டகவசம்.

ஆமப்பா அண்டமென்ற முட்டைவாங்கி
அன்பாக யெருக்கம்பால் தன்னில்போட்டு
தாமப்பா மருநாள்தான் யெடுத்துக்கொண்டு
சங்கையுடன் எலுமிச்சஞ் சாற்றில்போட்டு
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் மறுநாளில்தான்
நன்றாக வீரமுடன் லிங்கஞ்சேர்த்து
வாமப்பால் தன்னாலே நன்றாயாட்டி
மகத்தான அண்டமதில் கவசம்போடே. (௫௭௩)

போடப்பா கவசமது நன்றாய்ச்செய்து
புத்தியுடன் மண்டலஞ்சென் றெடுத்துப்பாரு
நாடப்பா கவசமதை யெடுத்துபார்க்க
ஞாதாந்த அண்டமது கட்டிப்போகும்

கூடப்பா கட்டிநின்ற அண்டம்வாங்கி
கொடிதான அரிதாரம் தனக்குப்பூசி
ஆடப்பா ரவிதனிலே வைத்துப்பார்க்க
அருபத்து நால்வருந்தா னடங்கும்பாரே. (ருகசு)

பாரப்பா அடங்கிமிக கட்டிப்போகும்
பரிவான உபரசங்கள் நீரிப்போகும்
பேரப்பா கொண்டதொரு காரசாரம்
பிலமான அண்டமதில் மெழுகுமாச்சு
ஆரப்பா அரிவார்கள் அண்டக்கூரு
அண்டமென்ற கேசரியை கண்டோன்காண்பான்
நேரப்பா நின்றநிலே அண்டமாச்சு
நிலையான அண்டம்வெகு மாயமாச்சே. (ருஎரு)

ஆச்சப்பா மாயமென்ற அண்டத்துள்ளே
அடங்கிநின்ற ரவிமதியுங் கூத்தைக்கேளு
மூச்சப்பா அடங்கிநின்ற வேகத்தாலே
முளங்கிநின்ற உயிர்பயிர்கள் முறக்கக்கொண்டு
நீச்சப்பா நின்றநிலே காணுமல்தான்
நின்றிலங்கு ரவிமதியு மடங்கிப்போச்சு
பேச்சப்பா பேசினது ரவிமதியினுலே
பிலங்குரைந்து போனதும் ரவிதான்காணே. (ருஎசு)

சாரக்கட்டு.

காணவே கருமானஞ் சொல்லக்கேளு
கருவான முட்டையுடன் வோடுவாங்கி
தோணவே கடல்னுரையுங் காரங்கூட்டி
சுத்தமுடன் வெடியுப்பு நீராலாட்டிப்
பேணவே சாரமதுக் கங்கிபூட்டி
பிலமான ரவிதனிலே காயவைத்து
பூணவே மண்சீலே வலுவாய்ச்செய்து
புத்தியுடன் நிதானமதா யிப்புடத்தைப்போடே. (ருஎஎ)

போட்டவுடன் மாரவிட்டு யெடுத்துப்பாரு
புதுமையுள்ள சாரமது தானேகட்டி
நாட்டமுடன் கட்டியது வுருகிநிற்கும்
ஞுதாந்த சற்குருவைப் பூசைபண்ணி

தேட்டமுடனாகமதைக் குகையிலிட்டு
　செம்மையுடன் உலையில்வைத்து உருக்கும்போது
ஆட்டமென்ற கட்டிநின்ற சாரம்போட
　அடங்காத புகையடங்கி கட்டும்பாரே. (௫௭௮)

பாரப்பா கட்டிநின்ற நாகந்தன்னில்
　பதிவான தங்கமது நாலுக்கொன்று
நேரப்பா தான்கூட்டி யுருக்கிப்பார்க்க
　நிசமான நாகமதில் தங்கஞ்சென்று
வீரப்பா தானடங்கி உருகிப் போகும்
　வெள்ளி செம்பு யெட்டுரெண்டு பத்துங்கூட்டி
சேரப்பா நாககுரு வொன்றுபோடு
　தீர்க்கமுடன் தானுருக தங்கமாமே. (௫௭௯)

ஆமப்பா தங்கமென்ற சோதித் தாயை
　அன்புவைத்து அந்திசந்தி பூசித்தாக் கால்
வாமப்பா கொண்டசிவ சூட்சந்தானும்
　மகத்தான வட்டமடா விந்து வட்டம்
சோமப்பா சொலிக்கும் விந்துவட்டத் துள்ளே
　சொலிக்குமடா மதியமுற்ற சுனைதா னாரி
ஓமப்பா வென்றதொரு வணக்கத் தாலே
　உண்மையென்ற ஏமமதில் சோதியாச்சே, (௫௮௰)

உப்புக்கட்டு.

ஆச்சப்பா சோதியென்ற துரையைக்கேளு
　அரகரா அமுரியிலே பூநீர் கொட்டி
காச்சப்பா ரவியிலதை உலர வைத்து
　கருணைபெற ஓட்டிலதை வாறியிட்டு
பாச்சப்பா பருமணியா யுப்பை வைத்து
　பதிவாக யேலுமதை பூநீரிற் கொட்டி
மூச்சப்பா போகாம லோடு மூடி
　முத்திபெற புடம்போடக் கட்டு முப்பே. (௫௮௧)

கட்டிநின்ற உப்பதனை செந்து ரிக்கி
　கருவிபரஞ் சொல்லுகிறேன் கருவாய்க் கேளு
கெட்டியுள்ள அயச்சிமிளில் மைந்தா நீயுங்
　கெந்திஒன்று காரமரை சாரங்கால்தான்

மாட்டி நன்றாயுலைதனிலே வைத்துப் பார்த்தால்
மகத்தான கருமூன்று முருகி நிற்கும்
திட்டமுடன் கட்டுமுப்பு மதிலே போட்டு
சில்விட்டு புடந்தனிலே தீர்க்கம் பண்ணே. (௫௮௨)

தீர்க்கமுடன் புடந்தனிலே வைத்தால் மைந்தா
சிவசிவா செந்தூரம் யென்ன சொல்வேன்
ஆக்கமுடன் செந்தூரந் தன்னை மைந்தா
அப்பனே அந்திசந்தி தேனில் கொள்ள
சேற்கையுள்ள தேகமடா சித்தியாச்சு
சிவயோக வாழ்வுமிக செம்மை யாச்சு
மூற்கமுள்ள வுடலெல்லாம் தீர்க்க மாச்சு
மூதண்ட கெவுனமுள்ள சூாளியுமாச்சே. (௫௮௩)

சூதவேதை.

ஆச்சப்பா சூதமென்ற தங்கமொன்று
அரகரா கட்டுமுப்பு மூன்றுங் கூட்டி
பாச்சப்பா கல்வமதில் நாதநீரால்
பத்தியுடன் தானரைக்க மெழுகு மாமே
பேச்சப்பா பேசாமல் மெழுகு மைந்தா
பெருமையுள்ள பஞ்சலோகத்தி லீய்ந்து
காச்சப்பா மாத்ததுவுங் கனக மாகுங்
கனகமதை கண்டுமனங் கண்டுதேறே. (௫௮௪)

திசைநாகக்கட்டு.

தேரவே யின்னமொரு வேதை மாற்கஞ்
செப்புகிறேன் நன்றாகத் தெளிந்துகேளு
கூரவே வேண்டாங்காண் மவுனமார்க்கம்
கொடிதான கெந்தகமுந் தாரங்கூட்டி
மாரவே தானுருக்கி வைத்துக் கொண்டு
மகத்தான லிங்கமுடன் வீரம் பூரம்
ஆரவே ரசமுடனே ஞகவங்கம்
அப்பனே காரமுடன் காரமெட்டே (௫௮௫)

யெட்டான சரக்கையொரு நிரையாய்க் கொண்டு
யென்மகனே தான்பொடித்து வைத்துக்கொண்டு
கட்டான கெந்தகமுந் தாரம் ரெட்டி
கைமுறையாய்த் தானுருக்கிப் பொடியைச் சேர்த்து

திட்டமுடன் தான்மடிய நன்றாய்க்கிண்டி
  செம்மையுடன் ஆரவைத்து யெடுத்துக்கொண்டு
நட்டமுடன் கல்வமதில் பிட்டுமைந்தா
  நாகமென்ற நீரதினால் நன்றாயாட்டே. (௫௮௬)

ஆட்டப்பா நெட்டங்க னன்றாயாட்டி
  அதின்பிறகு தானெடுத்து வட்டுபண்ணி
நாட்டப்பா ரவிதனிலே காயவைத்து
  நன்றாக மண்சீலே கவசம் போட்டு
மூட்டப்பா புடந்தனிலே வைத்துப்பாரு
  முத்திபெற பட்டியது திட்டமாகும்
கூட்டப்பா எட்டுரெண்டு மொன்றாய்க்கூட்டி
  கூடிநின்ற திசைநாதம் கட்டைவாங்கே. (௫௮௭)

செந்தூரம்.

வாங்கியந்த திசைநாகக்கட்டை மைந்தா
  மார்க்கமுடன் கெந்தியரி தாரம்லிங்கம்
பாங்குபெற அந்திடைக்கி சரியாகக்கூட்டி
  பத்தியுடன் தான்பொடித்துக் குப்பிக்கேற்றி
சாங்கமாய் மண்சீலே யேழுஞ்சுத்தி
  தாளியென்ற பானையிலே சாம்பலிட்டு
ஓங்கியந்த சாம்பல்நடு குப்பிவைத்து
  உண்மையுடன் மூக்களவுசாம்பல் சாத்தே. (௫௮௮)

சாத்திநன்று யடுப்பேத்தி தீயைமூட்டி
  சாமமென்ற சாமமடா ஆறுசாமம்
போத்திநன்றாய் தானெரித்து குப்பிக்குள்ளே
  புத்தியுடன் தான்பாரு கண்ணேசுசும்
பார்த்திபனே அன்னேரம் பதமென்றெண்ணி
  புத்தியுடன் தானிரக்கி ஆரவைத்து
வாத்தி நன்றாய் குப்பிதனை எடுத்துப்பாரு
  மகத்தான செந்தூரங் கண்கொள்ளாதே. (௫௮௯)

கண்கொள்ளா செந்தூரந் தன்னைமைந்தா
  கருணையுடன் தானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
விண்கொண்ட தங்கமதுக் கிடைதான்மைந்தா
  வேதாந்த செந்தூர மெடுத்துக்கொண்டு
பெண்கொண்ட நாதமதா லரைத்துப்பூசி
  பிலமான ஒட்டில்வைத்து மண்ணும்பூசி

பொன்கொண்ட சேதியென்ற புடத்தைப்போடு
பொன்விளையுந் தங்கமது குருவாய்ப்போச்சே. (ருசூ௰)

குருவான தங்காதி குருவைமைந்தா
குணமான நவலோகந் தன்னில்பூட்டி
திருவான தங்கமடா அங்கமாகுந்
தேகமென்ற அங்கமது திரக்கவேண்டி
உருவான செந்தூரம் பணவிடைதான் கொண்டால்
உண்மையுள்ள ஆகாரஞ் சிவந்துபோகுங்
கருவான மூலைப்பாலில் மண்டலமேகொண்டால்
கைலாச வாசமாய் வாழலாமே. (ருசூக)

லோககாந்த ரசவங்கச் செந்தூரம்.

வாள்வதற்கு இன்னமொரு வரிசைகேளு
வரிசையுள்ள அரைப்பொடியுங் காந்தங்கூட்டி
ஆள்வதற்கு கல்வமதி லிட்டுமைந்தா
அப்பனே கம்பளத்தின் சாற்றாலாட்டி
மாள்வதற்கு வகைகேளு மைந்தா மைந்தா
மகத்தான ரசமுடனேஞ்சகம் வங்கம்
தாள்வதற்கு அயக்காந்தத் துடனேகூட்டி
சங்கையுடன் கம்பளத்தின் சாற்றாலாட்டே. (ருசூ௨)

ஆட்டயிலே அதில்சேர்க்க மருந்துகேளு
அந்திடைக்கி பத்திலொன்று தங்கங்கூட்டி
நீட்டயிலே கெந்திஅரி தாரம்லிங்கம்
நிசமான கெவுரியுடன் தாளகமும்பச்சை
பூட்டயிலே பாஷாணமிறுதார் சிங்கி
புகழான வீரமுடன் பூரங்காரம்
வாட்டயிலே தங்கமிடைச் சரியாய்ப்போட்டு
மைந்தனே வெடியுப்பு நீரால்ஆட்டே. (ருசூங)

ஆட்டி நன்றாய் வழித்துருட்டி வட்டுபண்ணி
அப்பனே ரவிமுகத்தில் காயவைத்து
தாஷ்டிகமாய் ஓட்டில்வைத்து ஓடுமூடி
சந்துவாய் தெரியாமல் மண்ணும்பூசி
வாட்டுவாய் புடந்தனிலே மைந்தா நீயும்
மகத்தான செந்தூரங் கண்கொள்ளாது
நாட்டிநன்றா யிவ்விதமாய் செந்தூரஞ்செய்து
நாலான காரியமும் வகையாய்ப்பாரே. (ருசூச)

நவலோக வேதை.

பாரப்பாயின்னமொரு சூக்ஷஞ்சொல்வேன்
　பதிவான அயமுடனே வெள்ளிசெம்பு
நேரப்பா தங்கமுட னாலுமைந்தா
　நீமகனே ஓரிடையாய் தகடுசெய்து
காரப்பா பழச்சாற்றில் போட்டுமைந்தா
　கருணையுடன் மறுநாள்தான் கழுவிப்போட்டு
சேரப்பா நாலுவகை தகட்டைமைந்தா
　செம்மையுடன் குகையிலிட்டு காரம்போடே.　(ருகூரு)

போடப்பா காரமிட்டு உருக்கிப்பாரு
　பூரணமாய் நாலுமொன்றாப் யுருகிநிற்கும்
நாடப்பா யுருகுமுகந் தன்னைப்பார்த்து
　நாதாந்த ரசமுடனே நாகங்கூட்டி
சூடப்பா உருகுமுகந் தன்னிலீய
　சுருக்காக நாலுரெண்டுங் குருவாய்ப்போகும்
ஆடப்பா குருவெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
　அனுதினமுஞ் சற்குருவை தொழுது பணியே.　(ருகூசு)

பணிந்து நின்று சற்குருவை தியானம்பண்ணி
　பதிவான வெள்ளியிலே பத்துக் கொன்று
கனிந்துமனங் கனியவேநீ கொடுத்துப்பாரு
　கனிந்துமிக உருகியது கனகமாகும்
அணிந்து அந்த கனகமதைப் பூசைபண்ணி
　அஷ்டாங்க யோகமதில் திட்டம் பார்த்தால்
தணிந்துலக முனதுபதம் பணியு மப்பா
　தானவனாய் நீயறிந்து தன்னைப்பாரே.　(ருகூஎ)

தன்னைப்பார் கண்ணிரிவின் கண்ணால் நீயும்
　தானறிந்து பார்ப்ப தற்குசங்கை கேளு
விண்ணப்பார்த் தந்தநிலைதன்னில் நின்று
　வேதாந்த சத்திசிவ பூசைபண்ணி
கண்ணப்பா மனக்கண்ணால் வாலைபூசை
　கருத்துள்வைத்து கேசரியின் சார்வுகொண்டு
உன்னைப்பார் பூரணமே கெதியென்றெண்ணி
　உண்டாகும் வாசியைநீ உத்துப்பாரே.　(ருகூஅ)

ஸாஸ்திர விபரம்.

பாரப்பா ஆதாரந் தன்னைநீயும்
பத்தியுடன் ஊடுருவப் பார்த்துமைந்தா
நேரப்பா பஞ்சகணதீக்ஷை பெற்று
நீமகனே நவலோக செந்தூரத்தை
சேரப்பா பணவிடையாய்க் கொண்டு மைந்தா
தீர்க்கமுடன் தானரிந்து தேவிபூசை
சேரப்பா பூசைமுறை தவறுமற்தான்
காத்துமனக் கண்ணுமேல தன்னைக்காணே (௲௯௯)

பூணப்பா தன்னைமிகத் தானேகாண
காவியமும் புராணமும் கலந்து பார்த்துப்
போணப்பா சவுமியசா காத்தை நன்றாய்ப்
பெருமைவிட்டு உருமையதாய் பேணிப்பாரு
பூணப்பா தத்துவங்கள் நன்றாய்த்தோணும்
பூரணமும் காரணமும் பொருந்திவாழும்
தோணப்பா தேவாந்த முடிவுதோணுந்
துலங்குகின்ற சித்தாந்த சோதிதானே. (௲௱)

வாலைபூசை.

தானான வாலை சிவபூசை கேளு
தருவான மூலமடா தாயார்வீடு
வானான லாடமடா சிவமாஞ்சோதி
மகத்தான சுழினையடா மவுனத்தந்தம்
கோனான ரிஷிகளுமோ ஆருஞ்சொல்லார்
கூர்மையுடன் அங் மங் உங் கென்றேதான்
ஊனான கேசிரியில் மனக்கண்சாத்தி
உத்தமனே பதினாரு உருவேசெய்யே. (௲௱௧)

உருவரிந்து திருவேற நீறுசாற்றி
உத்தமனே தினந்தோறுந் தியானஞ்செய்ய
திருவிருந்த சத்திசிவ பூசைதானும்
தீர்க்கமுடன் கோடிசெய்த பலத்துக்கொக்கும்
கருவரிந்து ஆதார பூசைகேளு
கருணையுடன் ஓம் றீங் அம் மென்றேதான்
குருவருந்த பழுதயக்கில் மனக்கண்சாத்தி
கூர்மையுடன் சுழிமுனையில் கூர்ந்துபாரே. (௲௱௨)

கூர்ந்துபா ரென்றுமனங் கூர்ந்தபோது
  கோடான கோடிதவம் அப்போதாச்சு
தேர்ந்தசட மரியாமல் உலகத்தோர்கள்
  சிவசிவா பூசைமடஞ் சிங்காரித்து
நேர்ந்தசிவ சக்கரங்கள் பாத்திரங்கள்
  நிலைநிருத்தி வெகுனுணுக்கம் பூசைசெய்வார்
சார்ந்தஅந்த பூசைவெகு சரிதைமார்க்கம்
  தனைநிருத்தி கிரிகையென்ற யோகம்பாரே. (௯௱௩)

பாரப்பா யோகபூசை அரிவானந்தம்
  பதிவான தீபமென்றால் மனக்கண்பார்வை
நேரப்பாவாசி யென்றால் அமுற்தபாணம்
  நிலையான பிற்மமென்றால் மாய்கைமாய்கை
காரப்பா மாய்கைவெளிகண்ணே சூட்சம்
  கருவான சூட்சமடா நாதவிந்து
வீரப்பா கொண்டதொரு னாதவிந்து
  விபரமுட னித்தனையு மரியலாச்சே. (௯௱௪)

யோகப்பெருமை.

ஆச்சப்பா அரிவான நாதவிந்து
  அண்டமொடு புவனமெல்லாம் அதுதானாகி
பேச்சப்பா பேசாத மவுனமாகிப்
  பெருகிநின்ற ஆதாரக் கூத்துமாகி
நீச்சப்பா அஞ்சுபஞ்சபூதமாகி
  நிசமாகி சதாகோடி மந்திரமுமாகி
மூச்சப்பா நிரைந்தெழுந்த தீயுங்காற்று
  முத்திபெற சுழிமுனையில் முடிந்து போச்சே. (௯௱௫)

நிச்சயத்தின் பெருமை.

முடிந்ததொரு நிச்சயத்தை ஆர்தான்காண்பார்
  மோனமுள்ள தபோதனரில் கோடிக்கொன்று
விடிந்தவகை முடிந்தவகை அவன்தான்கண்டு
  மேதினியில் தானரிவான் குருவேயென்று
படிந்ததொரு நிச்சயத்தை அரியாரெல்லாம்
  பரப்பிர்ம்ம வஸ்துவென்றும் பரந்தானென்றும்
வடிந்ததொரு வஸ்துவென பார்ப்போமென்பார்
  மகத்தான பூரணந்தான் யென்பார்தானே. (௯௱௬)

தானான நிருமயமே யென்பார்கோடி
  தன்மனமே சாக்ஷியதாய் சாக்ஷியென்பார்
கோனான பூரணமே சோதியென்பார்
  குன்றாத கற்பூர தீபமென்பார்
வானான ரவிமதியுஞ் சுடரேயென்பார்
  மகத்தான அடிநடுவு முடியே யென்பார்
தேனான நிச்சயத்தைப் பெற்றோர்தானும்
  சிவசிவா மவுனமதாய் திரிவார்பாரே. (௯௱௭)

பாரப்பா பூரணமாய் நயன சூக்ஷம்
  பதிவான கேசரியா மூச்சிமீதில்
காரப்பா கண்ணுமனக் கண்ணுங்கொண்டு
  கருணையுள்ள வாசியென்ற கருவைநோக்கி
நேரப்பா நின்றதினால் யோகமாச்சு
  நினவுகொண்டு பார்த்ததினால்தீபமாச்சு
தேரப்பா தீபமனத் தினமும்நோக்க
  சிவகற்பங் காலவரை யிருக்கும்பாரே. (௯௱௮)

பாரடா சவுமிய சாகரத்தை நன்றாய்
  பார்த்துமன நிலையறிந்து பதிவாய்மைந்தா
நேரடா நிலையறிந்து நிலையைப்பாரு
  நிலையான சவுமியத்தை யார்தான்காண்பார்
சாரடா சவுமியத்தில் சார்ந்துகொண்டு
  சாசரமாங் கடலறிந்து நீஞ்சியேறி
காசடா சகலகனுப் போதஞானங்
  கருணையுடன் பூரணமாய் கண்டுதேறே. (௯௱௯)

கண்டதொரு போதையிலே கனலைத்தாண்டி
  கனலெழுந்த வாசியினா லண்டமேவி
அண்ட கேசரிமாது தன்னைக்கண்டு
  அருள்பெருகும் புருவமதில் பந்துகொண்டு
தெண்டநிடும் படிநிலையைத் தெரிசித்தேதான்
  சிவாயகுரு பூரணத்தை கண்டாயானால்
மண்டலங்கள் மூன்றுமர சாள்வாயய்யா
  மணிநாத அமுர்தகலை வாசிபாரே. (௯௱௰)

நிலையறிய.

வாசியென்றுஞ் சுவாசமதை மைந்தாகேளு
  மனம்நடுங்கத் தானடங்கி மாண்டார்கோடி

நாசியென்ற வாசியதைச் சொல்லக்கேளு
நடுவான பூரணமா மெட்டுரெண்டு
மாசியென்ற மயக்கருத்து ஒன்றாய்க்கூட்டி
மணிநாத கெவுனமுடன் கொண்டாயானால்
தேசியென்ற குதிரையது தானே நின்று
திரும்புமிட சாரிவல சாரிதானே. (௬௱௰௧)

தானாகித் தானவனாய்த் தானேதானாய்த்
தனித்துநின்ற யிடமதனை வலத்தில்சேர்க்க
கோனாகிப்பூரணமாய் பொங்குந்தானாய்க்
குவிந்துநின்ற நிச்சயத்துக் குணமாய்நின்று
நானாகி நானீயுந் தான்தானென்றும்
நாட்டமுட னிருக்கையிலே யிதுதானாச்சு
ஊனான பஞ்சகர்த்தா ளதுதானான
உண்மைதனை பார்க்கமன மொன்றுதானே (௬௱௰௨)

ஒன்றுமற்று நின்றகெதி தன்னைப்பார்க்க
ஓமென்ற பிரணவத்தால் காரத்தேகி
நின்றுகொண்டு திரிபுரத்தைச் சென்றுபார்த்தே
நிலையறிந்து பார்க்கையிலே ஒன்றுகேளு
விண்டுஅதை சொல்வதற்கு நாவங்கில்லை
வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம் ரெண்டும் பொய்யாம்
அன்றுமுத லின்றுவரை கண்டகாக்ஷி
அரகரா பூரணமாஞ் சாக்ஷியாச்சே. (௬௱௰௩)

சாக்ஷியென்ற நிச்சயமாய் சூக்ஷந்தன்னை
சற்குருவால் கண்டறிந்து கொண்டாயானால்
பேச்சறிந்து மவுனமதாய்க் கெவுனமாகும்
பேசாத நிச்சயத்தில் பிலமாய்நிற்கும்
காக்ஷியென்ற காக்ஷியெல்லா மதுக்குள்நின்று
காரணமாய் வந்தசெய லார்தான் காண்பார்
மூச்சறிந்த முன்முகப்பிற் றீபமேற்றி
முடிகாணு யருளொளியை சத்தேபாரே. (௬௱௰௪)

மயக்கமரிய.

சத்தேபா ரென்றுசொன்ன சொல்லே ஆசை
சங்கையுட னாசையெல்லா மாயாமாயம்

வித்தான ஆதியந்த மாயாமாயம்
விலாசமுள்ள வெளியொளியு மாயாமாயஞ்
சுத்தான சாஸ்திரங்கள் மாயாமாயஞ்
சென்ற உயிற்களெல்லா மாயாமாயஞ்
சித்தான சித்தியெல்லாந் தெளிந்துபார்க்க
சின்மயா னந்தமதாய்த் தெளிந்துபோச்சே. (௲௱௫)

சின்மயத்தின் பெருமை.

தெளிந்துநின்ற சின்மயத்தின் வடிவுதன்னை
சிவசிவா சதாசிவனு மயேசன் றானும்
அளிந்துநின்ற ருத்திரன்மால் பிரமன்றானும்
ஆதவனுஞ் சந்திரனோ டேழுபேரும்
நெளிந்துநித மலைந்துவருந் தேடிக்காணா
நிசமான நிச்சயத்தை யார்தான்காண்பார்
தெளிந்துகொண்டு சின்மயமா யிருந்தாயாகில்
சின்மயத்திற் தன்மயங்கண் டேரும்பாரே. (௲௱௬)

பாரப்பா சின்மயத்தில் மைந்தா கேளு
பனிரெண்டு பூரணந்தான் பிரந்து தப்பா
நேரப்பா பூரணந்தா னின்று ஆட்டி
நேசமென்ற பாசமெல்லாங் கண்டுதேறி
காரப்பா யென்றுபரி பூரணமாய்நின்று
கருணையுடன் சின்மயத்திற் கலந்துபோச்சு
ஆரப்பா அரிவார்கள் சின்மயத்தின் வடிவு
அங்குமில்லை எங்குந் தானே. (௲௱௭)

யெங்குந்தான் தானாக நின்றசூக்ஷம்
யேகபரா பரமான மயமேயாகுஞ்
சங்கையில்லாப் பரமசுகஞ் சின்மயமே யாச்சு
சைதன்னிய மானசின் மயத்தை மைந்தா
அங்கமுடன் பிற்மமென்றும் வெளிதா னென்றும்
அரூபமாய் நின்றதிரு ஒளிதா னென்றும்
மங்களமாய் நிறைந்ததிரு மாசியென்றும்
மவுனமாய் நின்றமயந் தானென்றாரே. (௲௱௮)

வசிஷ்டர் ஸ்ரீராமருக்குச் சொன்னகதை.

தானேதான் தானாகத் தன்னைக்கண்டால்
சவுமியமாய் நின்றபொரு ளதுதானென்று

ஊனேதான் தானான வதிஷ்டர் தானும்
ஒருகோடி ஊழிவரை தவமே செய்து
ஞானேதா னென்றுவெகு கதையாய்ப் பாடி
நாட்டினார் ராமனுக்கு வாசியென்றே
கோனேதான் வாசியில்லாக் குருவுமில்லைக்
கொண்டபடி சாஸ்திரத்தை வகுத்துப்பாரே. (கூாயகூ)

வகுத்ததொரு சாஸ்திரத்தில் மைந்தா மைந்தா
மகத்தான நிச்சயத்தைச் சொல்ல வில்லை
தொகுத்துமிக நாமுரைத்தோஞ் சவுமியத்தில்
சொல்லவொண்ணு நிச்சயத்தின் சூக்ஷஞ் சொன்னேம்
பகுத்தரிந்த பெரியோர்க ளெடுத்துப் பார்த்து
பரமபத நிச்சயத்தில் நிசமானார்கள்
மிதத்துமே பாமமதுதா னென்றும்
யேகமய மானசின்மயத்தைப்பாரே. (கூஉ௰)

பாரப்பா சின்மயத்திற் தன்மயங்கொண் டேறி
பகுத்தரிவாய்த் தானிருந்துப் பார்க்கும் போதில்
நேரப்பா ஆதியந்தஞ் சின்மயமாய்க் காணும்
நிசமான வெளியொளியுஞ் சின்மயமாய்க் காணுஞ்
சாரப்பா சத்திசிவஞ் சின்மயமாய்க் காணுஞ்
சங்கையில்லாத் தொந்தமெல்லாஞ் சின்மயமாய்க்காணும்
சேரப்பா கண்காக்ஷியான தெல்லாஞ்
சிவசிவா தன்மயமாய்த் தெளிய லாச்சே. (கூஉக)

ஆச்சப்பா சின்மயமாய்த் தெளிந்து கொண்டால்
ஆசையென்ற பாசமெல்லா மகன்று போகும்
பேச்சப்பா பேச்சறிந்து மவுன மாகும்
பெருகிகின்ற கற்பமெல்லா மதுவாய் நிற்கும்
காசப்பா ஆதாரம் நிருதார மாகுங்
கண்கண்ட காக்ஷியெல்லாங் காரணமாய் நிற்கும்
மூச்சப்பா தானிருந்து மோட்ச கெதியான
மோனமென்ற மவுனமடா சின்மயந்தான் பாரே. (கூஉஉ)

பாரப்பா பத்திகொண்டு சின்மயத்தைக் காண
பார்மகனே சிரிதையொடு கிரிகை ரெண்டும்
நேரப்பா தவறாமல் பத்திகொண்டு
நேமமுடன் செய்துவரும் போதிலேதான்

பேரப்பா பெற்றதொரு தவப்பேறாலே
   பேசாத மவுனகுரு மவுனமாக
வேரப்பா மேருகிரி தீம்போலே
   மெஞ்ஞான சற்குருவும் வருவார்காணே.   (கூஉ௩)

காணவே சற்குருவுங் கருணை கூர்ந்து
   கண்கண்ட சரிதையோடு கிரிகை ரெண்டும்
பூணவே செய்துவந்த நெறியைப் பார்த்து
   புத்தியுள்ள யென்மகனே வாவென்றே தான்
ஊணவே வாசியுட வழியுஞ் சொல்லி
   உண்மையுள்ள சிவயோக நிலையுங்காட்டித்
தோணவே ஞானமென்ற அண்டத்துள்ளே
   தொடுகுறிபோல் சின்மயத்தின் மயஞ்சொல்வாரே. (கூஉச)

மாயமான என்மயத்தின் வடிவுதன்னை
   மனதுகந்து மனக்கண்ணால் மகிழ்ந்துபார்த்தால்
செயமான தன்மயஞ்சின் மயமாய்ப் போகுஞ்
   சிவாயகுரு பூரணஞ்சின் மயமாய் நிற்கும்
சுயமான வெளியொளி சின்மயமாய் நிற்குஞ்
   சுடரான சோதியுஞ்சின் மயமாய்நிற்கும்
நயமான ஆதார ரூபமெல்லாம்
   நாதாந்த பூரணசின் மயந்தான் பாரே.   (கூஉரு)

ஆறுமுகக்கங்கு செந்தூரம்.

பாரப்பா சின்மயமாங் குருவைக்காண
   பதிவான அருளுடனே பொருளும்வேணும்
நேரப்பா நிறைந்த பொருள் தங்கத்தாயை
   நேர்மையுடன் காணுதற்கு வகையைக்கேளு
சாரப்பா ரசமுடனே நாகவங்கஞ்
   சரியாக மூன்றையுமே யொன்றாய்ச் சேர்த்து
தேரப்பா யின்னமொரு கருமானங்கேள்
   திரயான தங்கமுடன் வெள்ளி செம்பே.   (கூஉசா)

செம்புடனே வெள்ளிதங்க முருகும்போது
   சிவசிவா நாகவங்க ரசத்தைக்கேளு
நம்புதலாய் சேர்ந்துஒரு மணியாய் நிற்கும்
   நாதாந்த ஆறுமுக மணிக்கி மைந்தா
தேம்புதலா யந்திடைக்கிமைந்தாகேளு
   திருவான காந்தம் அயஞ் சரியாய்வாங்கி

வம்பகல கல்வமதி விட்டுக்கொண்டு
மகத்தான பழச்சாற்றால் மைபோலாட்டே. (கூஉஎ)

ஆட்டிநன்றாய் காயவைத்துத் தானேசெய்து
ஆறுமுக களங்கதனை அதின்மேல் வைத்து
னீட்டிநன்றாய் தான்மடியப் பொடியே செய்து
நீமகனே அப்பொடிக்கி நேரதாக
நாட்டிநன்றாய்க் கெந்தகமுந் தாரகமுஞ் சேர்த்து.
நல்லதண்ணீர் விட்டாட்டி தூளேசெய்து
காட்டிநன்றாய் பத்துவகை தூளுமொன்றாய்
கூர்மையுடன் தான்மடியப்பொடியே செய்யே. (கூஉஅ)

செய்யப்பா பத்துவகை பொடியு மொன்றாய்
செயமாக குப்பிதனில் விட்டுமைந்தா
கைசப்பா தவறாமல் மண்சீலே செய்து
கணக்குடனே தானுடுத்திக் காயவைத்து
வையப்பா பாண்டமதில் சாம்பலிட்டு
மகத்தான மேருதனை நடுவேவைத்து
மெய்யப்பா குப்பிகுப்பி மூக்களவாயிட்டு
வேதாந்த சற்குருவை தியானம்பண்ணே. (கூஉகூ)

பண்ணப்பா சற்குருவை தியானஞ்செய்து
பயபக்தி யாகவேநீ யடுப்பிலேற்றி
கண்ணப்பா தவறாமல் கமலனோக்கி
கருணையுடன் அனல்மூட்டி கால்கொண்டுதீ
விண்ணப்பா தான்கனிய அனலேமூட்டி
விண்ணான மேருதனைக் கண்ணால்பாரு
பொன்னப்பா தான்விளையு மேருக்குள்ளே
பொன்னொளிவு போலுருதும் பதத்தைப்பாரே. (கூ௩௰)

பாரப்பா பதமான பதத்தைப்பாரு
பத்தியுடன் தானிரக்கி ஆரவைத்து
காரப்பா சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
கமண்டலத்தில் நின்றநடு பேரைவாங்கி
நேரப்பா தானிருத்தி தூபதீபம்
நேர்மையுடன் உபசார வணக்கம்பண்ணி
காரப்பா மேருவினிச் சார்ந்துநின்ற
சதாபோத பூரணியை யெடுத்துப்பாரே. (கூ௩க)

யெடுத்துமிகப் பார்க்கையிலே கண்கொள்ளாது
யின்பரச செந்தூர மென்னசொல்வேன்
நடுத்தரமாய் நின்றதொரு செந்தூரத்தை
னயந்துமிக வாங்கியதை பதனம்பண்ணி
அடுத்தமனே சுழிதனிலே மனதைனட்டி
யருள்பெருகும் பூரண செந்தூரம்தன்னை
தொடுத்ததொரு ஆகார பூசைபண்ணி
சுத்தமுடன் பணிவிடைத்தான் கொண்டுபோரே. (௬௩௨)

சின்மயத்தில் சித்துண்டானது.

பாரடா அந்திசந்தி தினந்தான்கொண்டால்
பரமகை வாசமென்ற தேகமாச்சு
நேரடா பரமகை லாசங்கண்ட
நிச்சயத்தால் சின்மயததில் நேரலாச்சு
காரடா சின்மயத்தில் சார்ந்துநின்ற
கங்கையினு லங்குமிங்கு மொன்றுப்போச்சு
பேரடா அங்குமிங்கு மொன்றுய்க்கண்ட
பெருமையுள்ள தலமதனைப் பேசுரேனே. (௬௩௩)

பேசுகிறேன் தலமகிமை ஆதியந்தம்
பிலமான ஆதியந்த மண்விண்ணுச்சு
ஆசுவென நின்றதொரு மண்விண் தன்னை
அப்பனே குருவருளா லறிந்துகொண்டு
தேசுவென நின்றவிண் ணுக் கப்பால்பாரு
தெளிவாக தெளிந்தமண் ணுக் கப்பால்பாரு
நேசமுள்ள சின்மயத்தின் வடிவுகாணும்
நிசமான தலமதிலே நின்றுபாரே. (௬௩௪)

நின்றுமிகப் பார்க்கையிலே மைந்தாகேளு
நிலையான சின்மயத்தி லுதித்தவித்து
விண்டுமிகச் சொல்லாத வடிவேகாணும்
வேதாந்த வடிவுதன்னை விள்ளப்போமோ
ஒன்றுபொரு ளானதிலே ஒளியுண்டாச்சு
வுண்மையென்ற ஒளிதனிலே வெளியுண்டாச்சு
சென்றதொரு அண்டவெளி தன்னில்நின்று
செகச்சால மாம்கையெலாந் தெளிந்துதள்ளே. (௬௩௫)

அயச்செம்பு செந்தூரம்.

தெளிவாக யின்னமொரு செந்தூரந்தான்
   தீர்க்கமுடன் சொல்லுகிறேன் மார்க்கமாக
சுளிவான அயமுடனே செம்புரெண்டு
   சுத்தமுடன் ருவியதை சுத்திபண்ணி
வளியாக குகைதனிலே காரங்கூட்டி
   மார்க்கமுட னுருக்கையிலே வெள்ளிசேரு
பளியாக வெள்ளியது பாயும்போது
   பத்தியுடன் தங்கமதை தானேசேரே. (௬௫௬)

சேர்த்துநன்று யுருக்கயிலே மைந்தாகேளு
   திருவான நாகவங்கரசமுஞ் சேர்த்து
பார்த்திபனே தான்குடுத்துப் பார்க்கும்போது
   பதிவான களங்குகிர மென்னசொல்வேன்
யேத்தமுள்ள களங்குகிரை தாரங்கெந்தி
   யிசையான காந்தமுடன் மூன்றுங்கூட்டி
வாத்திநின்றல் கல்வமதில் மைந்தாநீயும்
   வணக்கமுடன் கமலரசந் தன்னலாட்டே. (௬௫௭)

ஆட்டுவது சமலரசந் தன்னலாட்டி
   அப்பனே தானுருட்டி காயவைத்து
தாஷ்டிகமாய் காய்ந்தபின்பு பொடித்துமைந்தா
   தண்மையுடன் காசியென்ற குப்பிக்கேற்றி
யீட்டுவது மண்சிலை யேழுஞ்செய்து
   மகத்தான தாளிதனில் சாம்பலிட்டுத்
தேட்டுடைய குப்பிதனை நடுவேவைத்து
   சிவசிவா மூக்களவு சாம்பல்சாற்றே. (௬௫௮)

சாத்திமிக அடுப்பேத்தி மைந்தானே
   சற்குருவைத் தான்தொழுது அனலைமூட்டி
பாத்திபனே அனல்மூட்டி யாறுசாமம்
   பயபத்தியாகவேநீ யெரிக்கும்போது
போத்தியதோர் குப்பியதி னுள்ளேமைந்தா
   பொன்மெழுகு போலுருகிச் சிவந்துநிற்கும்
பூத்தமலர் வாசனைபோல் சிவந்துதானல்
   புண்ணியனே தானிறக்கி ஆரவையே. (௬௫௯)

வையப்பா மனங்குளிர ஆரவைத்து
   மகத்தான குப்பிதனை யெடுத்துமைந்தா

கையப்பா தவறாமல் கவசம்நீக்கி
கருணைவளர் செந்தூரந் தன்னைப்பாரு
பொய்யப்பாபோகாது முருக்கம் பூப்போல்
பூரணமாய் நின்றிலங்கும் புருவமேவி
மெய்யப்பா சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
வேதாந்த செந்தூரம் பதனம்பண்ணே. (சூசய)

பதனமதாய் பளிங்கினுட குப்பிக்கேற்றி
பர்ம்மகனே அந்திசந்தி பூசைபண்ணி
மதனமதாய் மனக்குவிந்து குருவைப்போற்று
மகத்தான செந்தூரம் தன்னைமைந்தா
விதனமென்ற நோயகற்றுந் தாயேயென்று
விரும்பிநிதம் பணவிடைதான் மெய்யிலூட்டு
அதனமதாய்க் கொள்ளாமல் பணவிடைதான் மைந்தா
அப்பனே அந்திசந்தி கொண்டுதேரே. (சூசக)

தேரப்பா அந்திசந்தி கொண்டு தேர்ந்தால்
தேகவச்சிர காயமடா தேவரூபம்
பேரப்பா பெற்றதொரு செந்தூரத்தை
பிலமான நவலோகந் தன்னில் மைந்தா
சேரப்பா யினமரிந்து பாச்சினுக்கால்
செம்மையுடன் நவலோகஞ் செம்மையாகுங்
காரப்பா கருணைவனச் செந்தூரத்தை
கருணையுடன் பூரணமாய்க் கொண்டுதேரே. (சூசஉ)

அயக்காந்த உபரசச் செந்தூரம்.

தேரவே யின்னமொரு செந்தூரங்கேள்
திருவான அயமுடனே காந்தஞ்சேர்ந்து
ஊரவே சம்பளத்தின் சாறுவிட்டு
உருகவே தானரைத்து உணரவைத்து
நேரவே அதுக்கு நிகர் லிங்கஞ்சேரு
நேர்மையுடன் தாளகமும் வீரஞ்சேரு
கூறவே துருசுடனே துத்தஞ்சேரு
குருவான காரமுடன் சாரஞ்சேரே. (சூசங)

சேரப்பா ரசமுடனே ஞகவங்கம்
செம்மையுடன் சனிரெண்டு மொன்றாய்ச்சேர்த்து
நேரப்பா தங்கமது ஞலுக்கொன்று
நேர்மையுடன் தான்கூட்டி கமலப்பாலால்

காரப்பா கல்வமதில் நன்றுபாட்டி
கடுரவியி லுலரவைத்து தூளேசெய்து
மேரப்பா வென்றதொரு குப்பிக்கேற்றி
விபரமுடன் மண்சீலை யேழுஞ்செய்யே. (௬௪)

செய்யப்பா மண்சீலை வலுவாய்ச் செய்து
தீர்க்கமென்ற பாண்டமதில் சாம்பலிட்டு
வையப்பா குப்பிதனை நடுவேவைத்து
மார்க்கமுடன் மூக்களவு சாம்பலிட்டு
மெய்யப்பா சற்குருவைத் தியானஞ்செய்து
மேன்மைபெற அடுப்பேற்றி அனலைத்தாக்கு
கையப்பா தவறாமல் அனலைத் தாக்கி
கருணையுடன் ஆறுசாம மெரித்துக்காணே. (௬௫)

காணவே ஆறுசாம மெரித்துமைந்தா
கருணைவளர் குப்பிதனை கண்ணால்பாரு
பூணவே குப்பிதனை பார்க்கும்போது
பொன்மெழுகு போலவேதா னுருகிநிற்கும்
பேணவே யுருகுநிலை தனையறிந்து
பிசகாமல் தாநிரக்கி ஆறவைத்து
தேணவே குப்பிதனை யெடுத்துப்பாரு
சோதியென்ற செந்தூரங் கண்கொள்ளாதே. (௬௬)

கண்கொள்ளா காக்ஷிதருஞ் செந்தூரத்தை
கைமுறையாய்த் தானெடுத்து பதனம்பண்ணி
விண்ணிறைந்த சோதியெனத் தியானம்பண்ணி
மெய்யாக பணவிடைதா னிருபோதுண்ணு
தன்மனமே சாக்ஷியதாய்த் தினமுங்கொண்டால்
தங்கமய மாகுமடா அங்கந்தானும்
பொன்மயமாய் நின்றுவிளை யாடுமிந்தப்
பூரணசெந் தூரமதின் புதுமைகேளே. (௬௭)

கேளப்பா வெள்ளி செம்பு தகடுபண்ணி
கிருபையுள்ள செந்தூர மதிநீர்ப்பூசி
வாளப்பா அக்கினியில் வாட்டிப்பார்க்க
வரிசையுடன் தகடுருவிப் பழுக்குமைந்தா
சூளப்பா சுத்தமுடன் பழுத்துநின்ற
சோதியென்ற தங்கமடா சொர்க்கமாச்சு

ஆளப்பா சொற்கமதம் பெத்துகொண்டு
அருள்பெருகும் பூரணமா யடங்குவானே. (௬௪௮)

அடங்கிமிக வாழ்வதற்கு அண்டமேவி
ஆதிசிவ சாம்பவியாள் பாதங்கொண்டு
துடங்கியந்த வாசிமலர் கணையெடுத்து
சுத்தமுடன் நித்தியமும் பூசைபண்ணி
திடங்களொடு சிவயோகஞ் சித்தியாகுந்
திருவான அமுர்தரச மருவிப்பாயும்
மடங்களென்ற மடபதிகள் மங்காதய்யா
மந்திர பஞ்சாக்ஷரத்தை மருவிப்பாரே. (௬௪௯)

பாரப்பா அகாரமது சிவமுமாச்சு
பதிவான சிவமதுதா னுயிருமாச்சு
நேரப்பா வுகாரமது சத்தியாச்சு
நேர்மையுள்ள சத்தியது வுடல்தானய்யா
சாரப்பா மகாரமது மவுனமாச்சு
சாயுச்சிய மவுனமது சோதியாச்சு
தேரப்பா சிகாரமது தீயுமாச்சு
திருவான காரமது வாய்வுமாச்சே. (௬௫௰)

யோகக்குறிப்பு.

ஆச்சப்பா ஆகாரத்தை மதியிலூது
அப்பனே உகாரத்தை ரவியிலூது
காச்சப்பா மகாரத்தை சின்மயமாய்நின்று
கருணையுள்ள ரவிமதியைப் புருவத்தேத்தி
மூச்சப்பா அசையாத சிகாரத்தீயில்
முன்னிரைந்த வுகாரமென்ற வாய்வாலூது
பேச்சப்பா பேசாத அக்கினிதானேகிப்
பிலமான புருவமதில் சோதியாச்சே. (௬௫௧)

சோதியென்ற சோதிசிவ சூக்ஷந்தன்னை
சுத்தமுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
ஆதியென்ற அகாரமடா சிவந்தானுப்பு
அருளான வுபகார சத்திபுனியுமாச்சு
நீதிசென்ற மகாரமடா மவுனவாலே
நிசமான பூரணந்தான் சிகாரமாச்சு
சாதியென்ற நாலையுந்தா னொன்றாய்க் கூட்டி
சமாசமாய்ப் பூரமென்ற உப்பைச்சேரே. (௬௫௨)

பஞ்சகணதீக்ஷை உப்பு.

சேர்த்துநன்றாய் ரவிதனிலே வைத்துமைந்தா
தீர்க்கமுடன் நின்னமொரு செய்திகேளு
ஆத்துமத்துக் குரவான ஆதியுப்பை
அரிந்தெடுத் தெடுத்துசத்தி ரவிபீசங்கூட்டி
யேத்திமிகத்தானிருந்து தயிலம்வாங்கிப்
பூரணமாய் நாலுடனே சேற்றுக்கிண்டி
பார்த்துமிகப் பதனமதாய்ப் பாணிச்சேற்கப்
பஞ்சகணதீக்ஷையெனப் பகரலாமே. (௩௫௩)

ஆமப்பா முதற்றீக்ஷை அகாரமாகும்
அப்பனே உகாரமது ரெண்டாந்தீக்ஷை
காமப்பால் மகாரமது மூன்றுந்தீக்ஷை
கருணைவளர் சிகாரமது அஞ்சாந்தீக்ஷை
தாமப்பால் யகாரமது அஞ்சாந்தீக்ஷை
தண்மையுடன் தானரிந்து ஒன்றாய்ச்சேர்க்க
ஓமப்பா பஞ்சகண தீக்ஷையாச்சு
உண்மையென்ற தீக்ஷயிலே உகந்துநில்லே. (௩௫௪)

நில்லப்பா பஞ்சகெண தீக்ஷைபெற்றால்
நிசமான பஞ்சசபை நீதானாச்சு
சொல்லப்பா சோதிபஞ்சா க்ஷரந்தானாச்சு
சுத்தமுள்ள சடாக்ஷரத் துக்குப்பியாச்சு
செல்லப்பா அண்டபத முடிவுமாச்சு
சித்தாந்த வேதாந்தத் தெளிவுமாச்சு
வுளப்பா வுள்வெளியுந் தான் தானாச்சு
உண்மையுடன் தானிருந்து தாயைக்காணே. (௩௫௫)

தாயான பூரணமே சதாபோதமாகுந்
தன்னைத் தானறிதல் தெரிசினமு மாகும்
மாயான பிரபஞ்ச சிவமயமென் றெண்ணு
மார்க்கமென்ற பகுத்தரிவே அரிவானந்தஞ்
சாயாத நிலையதுவே சிவயோகமாகுஞ்
சகல உயிர் தானானால் சற்குருவே ஆகுந்
தேயாத ரவிபதன விதனைக்கண்டு
சிவயோக யோகமதிற் திரஞ்செய்வாயே. (௩௫௬)

நூல்அறிய.

திரமானசவுமிய சாகரத்தைப்பாரு
தீர்க்கமுடன் காவியத்தைதினமும்பாரு
உரமான பூரணத்தை பூசைபண்ணி
உண்மையென்ற பலபலக் கியானம்பாரு
வுரமானஞானமடா மவுனக்கியானம்
வணக்கமுட ஞுபிரத்தை மகிழ்ந்துபாரு
திரமான தத்துவமா யிரத்தைப் பாரு
தீக்ஷையொடு பூசைவிதி நீகண்டுபாரே. (௬௫௭)

நூல்தொகை நூல்பார்க்க.

பாரப்பா வாதமதிற் கோடாகோடி
பதிவான வயித்திய மதிலேயில்லை
நேரப்பா பூரணத்திலிருந்துகொண்டு
நேமமுடன் சூஸ்திரத்தில் அனந்தஞ்சொன்னேன்
மேரப்பா மேருகிரி தீபம்போலே
மெஞ்ஞான பூரண வேதாந்தஞ் சொன்னேன்
தேரப்பா ஆதிமுதல் அந்தஞ்சொன்னேன்
தீர்க்கமுடன்சொன்னதெல்லாந்தெளிந்துகாணே. (௬௫௮)

வல்லாரை கற்பம்.

தெளிந்து மிகக் காணுதற்கு மைந்தாகேளு
திருவான அமுற்தரச பற்பஞ் சொல்வேன்
அளிந்தினதோர் வல்லாரை தெளிந்துபார்த்து
அப்போதே கொண்டுவந்து அறுளைநோக்கி
குளிந்ததொரு பூரமடா பூரச்சுன்னங்
கொட்டிடுவாய் கீழ்மேலுந் திட்டஞ்செய்து
நெளிந்துமனம் போகாமல் சமாதிவைத்து
நேற்மையுட னஞ்சானுள் ளெடுத்துக்கொள்ளே. (௬௫௯)

யெடுத்ததொரு வல்லாரை கல்வத்திட்டு
யிடித்துமிகத் தானரைத்து தயிலஞ்சேர்த்து
தொடுத்ததொரு பூரமதனுவி லொன்றுகூட்டி
துலங்கவதை தானரைத்து ரவியில்போடே
அடுத்துமிக ரவிதனிலே அஞ்சுநாள்தான்
அப்பனே காய்ந்தபின்பு யெடுத்துக்கொண்டு

நடுத்தரமாய் நின்றதொரு அண்டச்சுன்னம்
ஞாதாந்த பற்பமது கூட்டிச்சேரே. (௬௬௰)

சேரப்பா யிடைசரியாய் சேர்த்துமைந்தா
செம்மையுடன் தானரைக்க மெழுகுமாகும்
காரப்பா மெழுகுதனை மேருக்கேற்றி
கணபதிக்கும் வடுவனுக்கும் பூசைபண்ணி
நேரப்பா பணவிடைதா னெடுத்துக்கொண்டு
நேர்மையுடன் அந்திசந்தி கொண்டாயானல்
ஆரப்பா உனக்குநிகர் சொல்லப்போறேன்
அண்டரண்ட பதங்கடந்த கெவுனமாச்சே. (௬௬௧)

கடுக்காய்க் கற்பம்.

ஆச்சப்பா கெவுனரச மமுர்தரசஞ் சொல்வேன்
அமைத்தபடி செங்கடுக்கா யங்கேவாங்கி
பாச்சப்பா கல்வமதில் னொருக்கிக்கொண்டு
பாலகனே அதர்க்குநிகர் சருகுசேர்த்து
வீரப்பா தான்விலகப் பூரஞ்சேர்த்து
வெண்சாரை விட்டுநன்றாய்ப் பிசைந்துலர்த்தி
மூச்சப்பா தான்பிலக்கப் பாண்டத்திட்டு
முத்திபெற குழித்தயிலம் நன்றாய் வாங்கே. (௬௬௨)

வாங்கியந்த தயிலமதை பதனம் பண்ணி
வரிசையுட னந்திசந்தி மைந்தா நீயும்
யேங்கியே திரியாமல் கொண்டா யானல்
யீரெட்டு வயதுமதன் போலேயாவாய்
பூங்கமல மாதுசிவ சத்தியாலே
பூரணமுங் காரணமும் பொருந்துப்பாரு
பாங்குடைய கடுக்காயின் தயிலத்தாலே
பத்தியுடன் ஆதாரஞ் சித்தமாமே. (௬௬௩)

பவழவைப்பு.

சித்தமுடன் ரத்தினமுறை வைப்புக்கேளு
சோதிநவ ரத்தினத்தின் பவழந்தானுஞ்
சித்தமுடன் வைப்புமுறை சொல்வேன் மைந்தா
சிவப்பான கெவுரிசங்கு பலந்தா னென்று
பத்தமுள்ள சாதிலிங்கம் பலந்தான் ரெண்டு
பக்குவமாய் ரெண்டுமொன்றாய் கல்வத்திட்டு

உத்தமொழி சொல்லுகிறேன் கலசப்பாலால்
ஓமென்று வடிமெழுகு போலே யாட்டே. (சுசுச)

ஆட்டப்பா வடிமெழுகு போலே ஆட்டி
அங்கமுடன் மனதுமெய்க்க மணிபோற்செய்து
நாட்டப்பா அம்மணிக்கித் தமர்கள்போட்டு
நழுகாமல் சலாகைதனிற் கோர்வையிட்டு
வாட்டப்பா ரவிதனிலே மூன்றுநாள்தான்
மைந்தனே காய்ந்தபின்பு வரிசைகேளு
பூட்டப்பா விரால்மச்சம் வயத்துள் வைத்துப்
பேதரவாய்ச் சீலையிலே கிளியாய்க்கட்டே. (சுசுரு)

கட்டநன்றாய் சட்டியிலேநிரம்ப யெண்ணைவிட்டு
கழலாமல் தோலையது போலேகட்டி
சட்டமுட னடுப்பேற்றி அனலேமூட்டு
சமைந்தபதம் பாத்திரக்கி ஆரவைத்து
திட்டமுடன் கோர்வையிட்ட மணியைவாங்கி
செம்மையுடன் ரவியிலிட்டுக் கழுவிப்போட்டு
யிஷ்டமுடன் றானெடுத்து பார்த்தாயானால்
யென்னசொல்வேன் பவழமதுக் கதிகங்காணே. (சுசுசு)

முத்துவைப்பு.

காணவே முத்துமணி சொல்லக் கேளு
கருவான சிப்பியடா முத்துச் சிப்பி
தோணவே கொண்டுவந்து சுத்தி செய்து
சுகமாகத் தானிடித்து தூளேசெய்து
பூணவேயிடித்ததூ ளாறுபங்கு
புத்தியுடன் கெவுரிசங்கு தூள்தான் மூன்று
பேணவே வெள்வங்க மிடைதானலு
பிலமான ரசமதுவு மிடைதா னஞ்சே. (சுசுஎ)

அஞ்சாமல் வங்கரச மொன்றாய்க் கூட்டி
அருமையுடன் சிப்பிசங்குத் தூளுங்கூட்டி
மிஞ்சாமற் கடலரசிப் பாலைவிட்டு
மெழுகுபதம் போலரைத்துமணியே செய்து
துஞ்சவே தமரிட்டு நிழலுணர்த்தி
சுகமாக யின்னமொரு வரிசைகேளு
தஞ்சமென அயக்கரண்டி தன்னிலே
சங்கினுட பொடியிட்டு தண்ணீர் வாரே. (சுசுஅ)

வார்த்துமிக முத்துமணி யதனிற்போட்டு
வணக்கமுடன் கிண்டியதை யடுப்பிலேற்றி
கீர்த்துமிக அனல்மூட்டி யெரிக்கும்போது
கருவாக நீர்வத்திச் சுண்டித்தானால்
பார்த்துமிக ரவிதனிலே காயப்போட்டு
பக்குவமாய் முத்துமணி பதிவாய் வாங்கிச்
சேர்த்துமிக கலப்பொடியு முத்துஞ் சேர்த்து
செம்மையுடன் கையதனால் தோய்த்துப்பாரே. (௬௬௬)

பாரப்பா கலசப்பொடியு முத்துங்கூட்டி
பதிவாக கையதனு லுரஞ்சும் போது
னேரப்பா முத்துவெகு ஒளிவு காணும்
நேர்மையுடன் ரசமணியும் மிதுக்கொவ்வாது
கோரப்பா தாவடமாய்ச் செய்துக்கொண்டு
கூர்மையுடன் மந்திரங்கள் செபித்தா யானல்
சாரப்பா சகலமுமே சித்தியாகும்
தாய்பதத்தை பூசித்து தன்னைப்பாரே. (௬௭௰)

பச்சைவைப்பு.

பாரப்பா பச்சைமணி சொல்லக்கேளு
பச்சையென்ற வழகிலது பொடிதானெட்டு
காரப்பா சிங்கினுட பொடிதான் ரெண்டு
கல்வமதற் கமலரசந் தன்னலாட்டி
சோரப்பா மணியதுபோ லுருட்டிக்கொண்டு
திரமாக் தமரிட்டு நிழலுலர்த்தி
தேரப்பா பச்சைநிர மன்சேகத்தில்
திரமாக அதன்வயத்துள் வைத்துக்கட்டே. (௬௭௧)

கட்டுவது கிளிபோலே கட்டிமைந்தா
கரண்டிதனில் நல்லெண்ணை காற்படிதான்விட்டு
திட்டமுடன் கிளியிட்டுத் தீயெரித்துச்
செம்மையுடன் தானவித்து யிரக்கிமைந்தா
சட்டமுடன் கிளியவிழ்த்து மணியெடுத்து
தானுணர ரவிதனிலே காயப்போட்டு
யிஷ்டமுடன் கலசப்பொடியு மணியுங்கூட்டி
யிருக்குமிகவுரசயிலே மெதுவாங்காணே. (௬௭௨)

வயிரவைப்பு.

காணவே வயிரமுறை சொல்லக்கேளு
கற்பூரசலாசத்துப் பொடிதான்ரெண்டு
பூணவேபடிகக்கல் பொடிதான் ரெண்டு
பொங்குகடல் சங்குரெண்டு யிரதமொன்று
தோணவேயொன்றாக கல்வத்திட்டு
சுத்தமுள்ள முதுகரள பால்விட்டு ஆட்டிப்
பேணவே மணிசெய்து தமர்தானிட்டு
பின்மான ரவிதனிலே காயப்போடே. (௬௭௩)

போடப்பா ரவிதனிலே காய்ந்தபின்பு
புத்தியுடன் மணத்தவளை வயத்தில் வைத்து
நாட்டப்பா கிளியதுபோல் நன்றாய்க்கட்டி
நயமாக சட்டியிலே நல்லெண்ணெவிட்டு
மூட்டப்பா கிளிபாட்டு ரவித்திரக்கி
முக்கியமுள்ள மணியெடுத்து ரவியில்போட்டு
தேடப்பாசாணை தனில் தீட்டிப்பார்க்க
சிவசிவா சோதியது காந்தியாமே. (௬௭௪)

சிவப்புவைப்பு.

ஆமப்பா சிவப்புமணி தன்னைக்கேளு
ஆச்சரியஞ் சிவந்தகல்லுப் பொடிதானாலு
ஓமப்பா சங்குரெண்டு பாரதமொன்று
உத்தமனே கல்வமதில் சீப்பாலிட்டு
தாமப்பா அசைத்துநன்றாய் மணிபோல்செய்து
தமரிட்டு ரவிதனிலே காயப்போட்டு
போமப்பா மணத்தவளை வயத்தில்வைத்து
புத்தியுடன் கிளிபோலே நன்றாய்ச்செய்யே. (௬௭௫)

செய்துநன்றாய் சட்டியிலே யெண்ணெவிட்டு
செம்மையுடன் கிளியிட்டு அவித்துமைந்தா
செய்ததொரு கிளியெடுத்து மணியை வாங்கிச்
செம்மையுடன் ரவிதனிலே காயப்போட்டு
செய்ததொரு மணியெடுத்து சாணைதன்னில்
தீட்டிமிகப் பார்க்கையிலே சிவப்பென்ன சொல்வேன்
செய்தசிகப் பானமணி அதிகவித்தை
செம்மையுடன் செய்துதவந் திரஞ்செய்வாயே. (௬௭௬)

கஸ்தூரிவைப்பு.

திரமான கஸ்தூரி முறையைக் கேளு
தீவுதனில் வாழுமடா சிறுகண்பூனை
உரமான பூனையிலே ஆண்பெண் ணுண்டு
உத்தமனே ஆண்பூனை மஞ்சளாகும்
நிரமான பெண்பூனை சிவப்பு மைந்தா
நிசமான அதின்மேனி அதிகவாசம்
சரமான கையதனாற் பிடிக்கவென்றால்
காந்துமடா மேனியெல்லாங் காந்தும்பாரே. (௯௭௭)

பாரப்பா பிடிக்கும்வகை தன்னைக்கேளு
பால்தனிலே தவணைநெய் பகுந்துவிட்டு
நேரப்பா அதுவாழும் மிடத்தில் வைத்தால்
நிச்சயமாய் வந்ததுவு முகந்துபார்க்கும்
சாரப்பா முகந்தவுடன் மயங்கு மப்பா
தருணமது தானறிந்து பிடிக்கும்போது
சாரப்பா யென்றுமுலைப் பாலுயெண்ணை
கலந்துமெய் தனில்பூசிப் பிடித்துப்பாரே. (௯௭அ)

பிடித்துஅதின் சோரையெல்லா மொன்றில்வாங்கி
பேசாதசாதிலிங்க மிடையே சேர்த்து
தடித்தபிஷ்டி சதைகளெல்லா மரைத்துசேர்த்து
தனிவீரம் பூரமுடன் சவாதுங்கூட்டி
மடித்திடவே சமாதிதனில் வைத்துப்பார்க்க
மகத்தான கஸ்தூரி வாசம்வீசும்
முடித்ததொரு கஸ்தூரிவாசங் கண்டால்
முக்கியமுடன் தானெடுத்துப் பதனம்பண்ணே. (௯௭௯)

பண்ணப்பா பதனமதாய் வைத்துக்கொண்டு
பக்குவமாய்ப் பணவிடைதான் கொண்டாயானல்
முன்னப்பா தேகமதில் நின்றநோய்கள்
முழுதுமது தீருமடா பழுதோயில்லை
பொன்னப்பா பொன்னொளிவு போலேமைந்தா
பூரணமாய் நின்றிலங்கும் பொருளைப்பாரு
கண்ணப்பா தானறிந்துப் பொருளைப்பார்க்க
கற்பவினை தீருமடா கண்ணேப்பாரே. (௯௮௰)

மவுனமார்க்கம்.

பாரப்பார் கண்ணரிந்து பார்க்கும்போது
பாழான மாய்கைவெகு தோத்தமாச்சு
மேரப்பா நின்றதொரு தோத்தமெல்லாம்
நிலைமூடி முழிக்குமுன்னே காயமாச்சு
சாரப்பா மாய்கைவெளி கண்ணின்றாக்ஷஞ்
சார்வரிந்து பார்க்கையிலே தான்பொய்யாச்சு
பேரப்பா கொண்டதெல்லாம் சத்தையாச்சு
பேறான அவஸ்தையெல்லா மாய்கைதானே (சூஅக)

ஆகையதால் மோக்ஷமில்லை மைந்தாகேளு
ஆதியென்ற னாதமதால் மைந்தாவாழ்க்கை
ஆசையுற்ற வாழ்க்கையிலே யிருந்துக்கொண்டு
அடார்ந்தெழுந்த நாதவிந்தை அசையாமல்தான்
ஆசையுடன் னாதவிந்தை அரிந்துக்கொண்டால்
அருமையுள்ள சுரூபமணி அங்கமாக
ஆசையுடன் அஷ்டாங்க யோகம்பார்த்து
அங்கனே நன்மைதின்மை அரிந்துபாரே. (சூஅஉ)

நன்மைதின்மை.

அரிந்துபார் நன்மைதனை பார்க்கும்போது
அரகரா கண்டதெல்லாந் தின்மையாகும்
வரிந்தமன மொன்றாகி நின்றமார்க்கம்
வேதாந்த புலத்தியனே அதுதான்நன்மை
வருந்திநன்மை யுண்மையிலே மனதைவைத்து
மகத்தான சின்மயமாய் மனக்கண்கூர்ந்தால்
தெரிந்து கொள்ளுஞ் சிவத்தினுடமாயமெல்லாம்
தெளிந்ததுவு மழிந்ததுவும் சத்தந்தானே. (சூஅங)

பஞ்சமுகம்.

தானென்ற சத்துமது சண்முகமாமைந்தா
தாங்கியதோர் பரிசமது பஞ்சமாகுந்
தேனென்ற ரூபமது அகோரமயமாகுஞ்
சிரந்ததொரு ரசமதுதான் ஆன்மாவாகும்
பானென்ற கெந்தமது சொல்லக்கேளு
பதிவான சத்தியோ சாதமாகும்
யேனென்று விளங்கியதோர் நயனமூன்று
யெதிரசதிர் சந்திரனாகையியம்புவேகம். (சூஅச)

வேதசட்ட முருப்படுத்தல் சிருட்டியாகும்
விளங்குவதைத் தான்வளத்த லதிதியதாகும்
போதமுடன் பொசிப்பதுவும் சங்காரமாகும்
பத்தியுடன் தானடத்த லத்திரூபமாகும்
பாதமுடன் நூல்முதலாய் அரிவுசேரப்
பத்தியதோர் வுரக்கமனுக் கிரகமாகும்
னீதமுடன் தானவனு யிருந்துக்கொண்டு
நிலையறிந்து ஞமுரைத்த முகத்தைப்பாரே. (௬௮௫)

சொரூபமுந்திபெருமை.

முகமதுதான் ஐந்துடனே நயனமூன்று
முத்திபெரச் சொன்னதை நீ சித்தம்வைத்து
அகமதிலே தெளிந்துகொண்டு ஆதிபாரு
ஆதியென்ற பூரணமா யருளைநோக்கு
சுகமதிலே அருளரிந்து நோக்கினுய்கால்
சுத்தசித்த படிகமதாய்ச் சொரூபந்தோன்றுஞ்
செகமதிலே நின்றுசெகச் சாலம் பார்த்து
தெளிவான பருதயத்திற் சேரும்பாரே. (௬௮௬)

தவஞ்செய்த ரிஷிமுனிவர் பெருமை.

பாரப்பா யிருதயத்து கமலமீதில்
பதிவாக யிருந்துதவஞ் செய்த்பேரை
நேரப்பா தானரிந்து சொல்லக்கேளு
நிலையரிந்த நாரதருந் தூருவாச்சாரி
காரப்பா வியாக்கிரமற் வதிஷ்டர்தானுங்
கலைக்கோட்டு மகாரிஷியும் காசிபருமைந்தா
கூரப்பா கெருதமரும் விஸ்வாமித்திரர்
கூர்மையுடன் வாசியிலே குவிந்தார்பாரே. (௬௮௭)

பாரப்பா ரிஷிமுனிவர் யெட்டுப்பேரும்
பதிவான சிவயோகப் பதவிசேர
நேரப்பா தானிருந்துயாகாதி கிருத்தியம்
நேர்மையுடன் செய்துதவ நிலையில்நின்றார்
மேரப்பா மேருகிரி தீபம்போலே
வெகுகோடிகாலவரை தவமேசெய்து
காரப்பா வென்றுசடஞ் சட்டைபோக்கி
கருணையுடன் வெளியொளியாய் கலர்ந்தார்காணே. (௬௮௮)

காணவே வெளியொளியிற் கலந்துநின்று
 கருணையுடன் கெந்துருவர் வாசியானார்
பூணவே கெந்துருவர் வாசியாகிப்
 பூரணமாய் நிறைந்துபரி பூரணமுமானார்
தோணவே நின்றுபரி பூரணமுமாகித்
 துலங்கிநின்ற கயிலாசப் பொதிகைதனில் வந்து
பூணவே குருமுனியென் றருளினார்கள்
 பூர்ணமா யுபசாரம் புகழ்ந்தோம்பாரே. (௬அ௯)

பாருளும் குருமுனியே அண்டரண்டப்பதங்களெல்லாம்
 பண்டுதவம் பணிந்துகொண்டு
நேருன தன்மயத்தை கண்டுகொண்டோம்
 நிசமான தன்மயங்கொண் டேறுதற்கு
தூனன சின்மயத்தைக் காணவேண்டிச்
 சுருதிமுடிபொதிகைவலஞ் சுத்திவந்தோம்
மேருன சின்மயமா மனவுசூட்சம்
 விள்ளுவது அருமைவெகு ஒருமைகாணே. (௬௯௰

மதுரரசவிஞ்சை.

காணவே வுருமையுடன் காறுதற்கு
 கரைபிரள மவுனநிலை காக்ஷியென்ன
தோணவே சொல்லுகிற சுருதிகேளு
 சுருதிமுடி வானதொரு ஞதவிஞ்சை
பூணவே மதுராரச விஞ்சைதன்னைப்
 பூரணமாய்க் கருவறிந்துப் பூசித்தாக்கால்
வூரவே சின்மயத்தின் னுருகினின்று
 உத்தமனே தன்மயங்கொண் டேறும்பாரே. (௬௯௧)

பாரப்பா தன்மயங்கொண் டேறும்போது
 பருதிமதிச் சுடருடனே பஞ்சகர்த்தாள்
நேரப்பா அண்டமொடு சருசரங்கள்
 நேர்ந்துகொண்ட மந்திரங்கள் சிவதவங்கள்
வீரப்பா கொண்டதொரு நன்மை தின்மை
 வெகுபோக மாகிநின்ற மாய்கையெல்லாஞ்
சேரப்பா சகலருமே விண்மயமாய்நின்று
 திவ்வியரச பூரமாஞ் சின்மயமாம்பாரே. (௬௯௨)

சின்மயத்தின் பெருமை.

சின்மயமாய் நின்றபொருள் கண்டபோதே
 தீர்க்கமுடன் பொதிகையிற் சின்மயமானார்கள்
தன்மயமும் விண்மயமுஞ் சின்மயமேஆச்சு
 சதாபோகப் பொதிகையுஞ் சின்மயமே யாச்சு
உண்மயமாய் நின்றதெல்லாந் தன்மயமேயாகும்
 உருதியுள்ள கண்மயத்தை தன்மயமாய்க்கண்டு
விண்மயமோ சாக்ஷியதாய்ச் சின்மயமாயென்று
 வேதகுரு உபதேசம் போதமயந்தானே. (௬௬௩)

போதமயம்.

தானான போதமய மறியாமற்றான்
 தரணிதனில் யோசியென்று பேரெடுத்து
வீணான மதுமாம்சங்கள் கொண்டு
 மெய்மறந்து வாய்புலம்பி விசைப்பங்கெட்டு
ஊணயில் வாழ்க்கை மாவுங்கெட்டு
 வுழன்றுமதிகெட்டு அறிவழிந்து போனார்
தேனான அமுர்தரச பானங்கொண்டு
 தீர்க்கமுட னிகம்பரத்தில் தெளிந்துநில்லே. (௬௬௪)

தெளிந்துரசங் காயாதி கற்பங்கொண்டு
 தீர்க்கமுடன் யில்லத்தோ டிருந்துவாழ்ந்து
தெளிந்துமன தறிவாலே சிவயோகத்தில்
 தீர்க்கமுடன் னின்றுபரு பரத்திலேகித்
தெளிந்த சிதம்பரநடனந் தினமுங்கண்டு
 தீர்க்கமுட அண்டபத முடிவிலேகி
தெளிந்து மிகத்தன்மயமாய் விண்ணைநோக்கிச்
 சிவாயகுரு சின்மயமாந் தன்னைப்பாரே. (௬௬௫)

பாரப்பா பதியறிந்து பார்க்கும்போது
 பஞ்சசபை யானதொரு மூலங்கண்டேன்
நேரப்பா அம்மூலம் நடுவில்நின்று
 நிலையறிந்து சகலகலை வாசியேறி
காரப்பா கண்டமதில் அங்கென்றாணி
 காலான ரவிமதியைச் சுழினைக்கேற்றி
சாரப்பா சார்வறிந்து மவுனங்கொண்டால்
 சதானந்த பூரணசின் மயமாங்காணே. (௬௬௬)

காணப்பா சின்மயத்தில் நிற்கும்போது
கதிரான வாசியது கால்கொண் டேனில்
பூணப்பா ரேசகற் பூரஞ்சேர்த்து
பூரணமாய்க் கும்பகத்தில் நின்றாயானல்
தேனப்பா திவ்வியரச அமுர்தமூறுஞ்
சிவசிவா கந்தமுர்தந் தினமுங்கொண்டால்
வீணப்பா வென்றதொரு தேகந்தானும்
வேதாந்த அமுர்தரச தேகமாச்சே. (௬௬எ)

ஆச்சப்பா தேகமென்ற சிவாலயத்தை
அந்திசந்தி சுத்திபண்ணி அதிலிருந்து
மூச்சப்பா தானிருத்தி மவுனங்கொண்டு
மூலமுதலாறுதார முடிவிலேகி
பாச்சப்பா வாசிகரந்தொடுத்துப்பாரு
பருதியது தானெரிந்து மதியைப்பாரு
காச்சப்பா கதிர்மதியு மொன்றாய்க்கூட்டி
கமலமென்ற சுளினையிலே கலந்துபோச்சே. (௬௬அ)

கலந்துநின்ற முச்சுடரே முப்பாலாச்சு
மலந்துநின்ற மகாரமடா மவுனபீடம்
மகத்தான பஞ்சகர்த்தாள் வணங்கும்பீடம்
வளந்து அண்ட பிண்டமதாய் நின்றபீடம்
மகத்தான சோதிமய மானபீடம்
உளந்தெளிந்துயிருதயமாம் பீடந்தன்னில்
ஊணிமிகத்தானிருந்து தன்னைப்பாரே. (௬௬௬)

இருதயதெரிசனம்.

பாரப்பாயிருதயமாங் கமலத்தேகி
பதியறிந்துமவுனமதாய்ப் பார்க்கும்போது
நேரப்பாநின்றதொரு நவக்கிரகம்
நிசமான அனுக்கிரகம்நாதவிந்து
சாரப்பாஅண்டமொடு புவனபோகஞ்
சதாசிவனுமயேஸ்வரனு ருத்திரமூர்த்தி
காரப்பாஅயன்மாலுங் கதிர்மதியுங்
கண்ணறிந்துகாணவெடி மாயமாச்சே. (எ0)

மாயமென்றமாயமெல்லாம் கண்ணின்சூக்ஷம்
மகத்தானசூக்ஷமடா மனக்கண்பார்வை

தாயகமாய்மீயிருந்து மனக்கண்கொண்டு
தன்னைமிகத்தானறிந்து தானேநின்றால்
நேயமுடன்காயமது காரணமாய்நின்று
நினைத்தப்படிசித்துவிளை யாடும்பாரு
ஞாயமுடன்நடுவிருந்து நாட்டம்பாரு
ஞானமென்றஅக்கினிதன் வசமாம்பாரே. (எாக)

பாரப்பாஅக்கினியே போதமாகும்
பதிவானபோதயமே ஞானமாகும்
நேரப்பாஞானமதே தீபமாகும்
நிசமானதீபமடா மனக்கண்பார்வை
காரப்பாகருணைவிழிமலர்க்கண்தன்னை
காலறிந்துமேலேகு கடைக்கண்கொண்டு
நேரப்பாஆதார முழுதும்பார்த்து
தெளிந்தமனதறிவாலே ஆதிபாரே. (எாஉ)

ஆதியென்றயிருதயமே கமலபீடம்
அண்டசருசரங்களெல்லாம் மகுடபீடம்
நீதியுடன்ரவிமதி சென்றிருக்கும்பீடம்
நேர்மையுடன் செபதவத்துக்குகந்தபீடம்
ஓதியதோர்மந்திரகலைக் கியானபீடம்
உருதியுள்ளரிஷிமுனிவர்க் குகந்தபீடம்
சோதிமணிதேர்ந்தொடுக்க மானபீடஞ்
சுருதிவரைபீடமதை சூழ்ந்துபாரே. (எாங)

சூழ்ந்துபார்யிருதயமே சொர்க்கவீடு
சோதிமணிநாதமது துலங்கும்வீட்டில்
தாழ்ந்துகொண்டு தன்னறிவேசாக்ஷியாக
தானிருந்துபூரணமாய் தன்னைப்பார்த்தால்
வீழ்ந்துசடம்போகாது வேதந்தூக்கும்
வேதமென்றசின்மயத்தில் விரும்பிநின்று
வாழ்ந்திருக்கச்சொன்னமடா மவுனவீட்டில்
மனங்குவிந்து சிலம்பொலியைமகிழ்ந்துகாணே. (எாச)

காணடாமனங்குவிந்து கமலவீட்டை
கண்டுமனங்கொண்டுனிதங் கார்த்தாயானால்
வீணடாபோகாது வேதாந்தத்தீ
மெய்நிறைந்த போதமடா நாதாந்தத்தீ
பேணடாதீயறிந்து பிலமாயூது
பிசகா துவாசிசிவம் வசியமாச்சு

பூண்டாவாசிசரம் பூண்டுகொண்டால்
பொற்கமலச் சோதிவெகுபுனிதமாமே (௭௱௫)

ஆமப்பாபுனிதமுடனிருந்துகொண்டு
ஆதிமுதலந்தவரையரியவேணும்
தாமப்பாதன்மயத்தையரியவேணும்
சதாபோதயோகமதிற் சாரவேணும்
காமப்பால் கானற்பால் காணவேணும்
கண்டுநிதம்கொண்டுகரை யேரவேணும்
நாமப்பாவென்றசடம் பேணுபாகில்
நற்ஜெனனமல்லவடா நாம்தான்பாரே. (௭௱௬)

பாரப்பாபலநினைவை நிருத்திமைந்தா
புத்தியுடன் னெருமுகமாய் பலன்கைக்கொண்டால்
னேரப்பா தன்மயமே சாக்ஷியாகும்
நிசமானவிண்மயமே சோதியாகும்
காரப்பாவிண்மயத்தில் மனக்கண்வைத்து
கருணைவளர்சிமயமாய் கிடாக்ஷம்பெற்ருல்
ஆரப்பாவுனக்குநிக ராருமில்லை
அப்பனேஜகஜால வித்தைகேளே (௭௱௭)

வெடியுப்பு ஜெயநீர்

கேளப்பாவித்தையிலே செயநீர்வித்தை
கிருபையுடன் சொல்லுகிறேன் நன்ருய்க்கேளு
காலப்பாவெடியுப்பு பலமும்பத்து
கருவானபுளி யெட்டுசாரம்ரெண்டு
வாளப்பாதுருசுரெண்டு சூடம்ரெண்டு
வகையுடனே வெண்காரம்ரெண்டும் கூட்டி
சூளப்பாகல்வமதில் லொன்ருய்க்கூட்டி
சுத்தமுடன் அமுரியிஞ லரைத்துகூட்டே. (௭௱௮)

கூட்டிநன்ருயரைத்துருட்டி யெடுத்துக்கொண்டு
கூர்மையுடன் பீங்கான்றன் தாளிக்குள்ளே
மாட்டிநன்ருய் மதிதனிலேவைத்துப்பாரு
மகத்தானவாருதிபோல் செலந்தானூறும்
தாட்டிகமாய்ச் சலத்தை யொன்றில்வாங்கி
சங்கையுடன் வீறமிட்டு தானேபார்த்தால்

ஞட்டியதோர் செயநீரையென்னசொல்வேன்
　ஞதாந்தனுதநீரென்றும் பேரே.　　　(எ௱சு)
பேரானநாதநீர் பெருமைமெத்தப்
　பேசுகிறே னதினுடைய பலத்தைக்கேளு
வீருனபாஷாணங்காரசாரம்
　விளங்கியதோ ருபரசங்க ளிதுவேகட்டும்
னேராகநீயிருந்து செயநீர்பண்ணி
　நினைத்தபடி நின்றுவிளை யாடும்மைந்தா
கூரானசெயனீரை ஒன்றில்வாங்கி
　கூர்மையுடன்நாகமதை யுருக்கிச்சாயே.　　　(எ௱ய)
வுருக்கிமிகனுலஞ்சு திரமேசாய்த்தால்
　உண்மையுள்ள நாகமதுகட்டிப்போகும்
பெருக்கமுடன்கட்டினதோர் நாகந்தன்னில்
　பெருமையுடனிடைசரியாய் தங்கஞ்சேர்த்து
திருக்கறவேதா னுருக்கி யெடுத்துமைந்தா
　செம்புவெள்ளியிடைசரியாய்ப் பத்துகொன்று
யிருக்கமுள்ளநாகமதைக் கொடுத்துப்பார்த்தால்
　யிரெட்டுவயதுடய தங்கந்தானே.　　　(எகக)
தானென்றதங்காதி மாதுதன்னை
　தன்மையுடன்தானறிந்து பூசைசெய்தால்
தேனென்றஅமூர்தரச பானமீவாள்
　திருவானவாசியது திறமாய்நிற்கும்
வானென்றமேசரியாள் நித்தஞ்செய்வாள்
　வரிசையுடன் அஷ்டசித்தும் வசியமாகும்
ஊனென்றதேகமதி லுருதிகொண்டு
　உண்மையுடன் நடுவணையை யுகந்துபாரே.　　　(எகஉ)

திரிகோண பூசை.

வாசல்திறக்க.

பார்ப்பதற்குபொருள்சொல்ல நன்றாய்க்கேளு
　பருபரையின்,திரிகோணம் பதிவாய்க்கீறி
சேர்ப்பதற்குனடுமைய்ய மதன் னுள்வட்டம்
　சிறப்பாகயிட்டு ரீங்காரம்போடு
ஆர்ப்பனமென் றேயிதனை மனதில்வைத்து
　அப்பனே மேல்வாசல் திறக்கவேண்டி

நாற்பதுனுள் மானதமாய்ப் பூசைபண்ண
நாடிநின்றவாசலது திறக்குந்தானே. (எகங)

திரக்கவே அகாரத்தை மதியிற்சேரு
சிவசிவாஉகாரத்தை ரவியிற்சேரு
நிரகமேவமகாரத்தை மேலேபோடு
நின்றிலங்குந்தீபஒளி நேர்மையாக
சிரக்கவேயிதைனுடு யேகதீக்ஷை
திருநயனசுழினேவட்டஞ் செந்தீக்கண்ணுந்
துரக்கவேயிதைத்தேடு மவுனவீடு
சுத்தமுடன்தானறிந்து சோதியாமே. (எகச)

சோதியிருகண்மணியாய்த் துலங்கிநின்ற
சுந்தாஞ்சேர்புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
நீதியென்றமுக்கோண சூக்ஷந்தன்னை
நிலையறியாமூடருக்கு யீய்ந்தாயானுல்
ஆதியென்றஅம்பரத்தில் செந்தீபத்தும்
அண்டசருசரங்களெல்லா மதிலேவாழும்
வீதியிருமூன்றுமனே மேலாம்வீட்டில்
மேலிருந்துமவுனரச பூசைசெய்யே. (எகரு)

நவகோணபூசை.

செய்யவேதிரிகோண பூசைமார்க்கம்
தீர்க்கமுடன்சொன்னதைநீ தெளிந்துபார்த்து
அய்யனேநவகோண பூசைதன்னை
அங்கமுடன்சொல்லுகிறேன் தங்கத்தாலே
மெய்யெனவேநவகோணத் தகடுசெய்து
வேதாந்தகால்வாசல் கோட்டையிட்டு
துய்யனவேகோட்டைநடு விந்துபோட்டு
சோதியென்றவிந்துநடு சொல்லக்கேளே. (எகசா)

கேளப்பாவிந்துவென்ற வளையத்துள்ளே
கெணிதமுடன்நவகோணம் நன்றாய்ச்செய்து
வாளப்பாநவகோணம் நடுமுக்கோணம்
மையமென்றமத்தியிலே ஓங்காரஞ்சாத்தி
ஆளப்பாஓங்காரமதனுள் மைந்தா
அவையடக்கமானறீங்காரஞ்சாத்தி
நாளப்பாஅரிந்துநவகோணபூசை
நன்மையுடன் செய்யுகிற னுட்டங்கேளே. (எகஎ)

மானதபூசை.

நாட்டமுடன் மானதமாம் பூசைமார்க்கம்
நன்மையுடன் சொல்லுகிறேன் நுண்மையாக
தேட்டமென்ற தேகமடா சதிரகிரியாக
தீர்க்கமுடன் சிரசதுதான் பொதிகையாக
வாட்டமில்லா அக்கினிதான் மறையோனுக
மகத்தானவாசியது அகத்தீசராக
ஆட்டமென்ற ஆதாரபீடமாக
அருளானமுச்சுடரே வாசிமலரென்னே. (௭௧௮)

யென்னவே அறிவல்லோ தீபமாக
யேகாந்தமனக்கண்ணே தீபமாக
விண்ணப்பாநிரைந்தரசம் போதமாக
வேதாந்தபூரணமே சாக்ஷியாக
நண்ணப்பாசகலவுப சாரமாக
நாட்டமுடன் மானதமாய்ப் பூசைசெய்து
கண்ணப்பாமனக்கண்ணுல் தன்னைப்பார்த்து
கற்பூரதீபமதை கையில்வாங்கே. (௭௧௯)

வாங்கியந்த தீபமதை மைந்தாநீயும்
மனதுபரிபூரணமாய் வலமாய்ச்சுத்தி
தாங்கியந்த கற்பூரவிபூதிவாங்கி
சந்தோஷமாகவேநீ யணிந்துக்கொண்டால்
பூங்கமலைமாதுதன் வசமாய்நின்று
போதமுடன் ஞானபதம்புனிதமாக
பாங்குபெறத்தன்வசமாயக்காட்டிவைப்பாள்
பத்தியுடன் சுத்தமதாய் பூசைசெய்யே. (௭௨௰)

செய்யப்பா சிவபூசை சத்திபூசை
செயமானவாலையுட பூசைசெய்து
மெய்யப்பா தவறுமல் பூசைபண்ணி
வேதாந்தபூரணத்தில் விரும்பிநின்று
மையப்பா மையமென்ற மவுனவீட்டில்
மார்க்கமுடன் தானிருத்திவாசிபூட்டி
பையப்பாரேசகபூரகமுஞ்செய்து
பத்திகொண்டுதன்னகத்தைப் பதிவாய்க்காரே. (௭௨௧)

காரப்பாதன்னகத்தைக் கார்க்கவேணும்
காயாதிகற்பமதை கொள்ளவேணும்
நேரப்பாநிலையறிந்து கொள்ளவேணும்
நிலையறிந்து சிவயோகத்திருக்கவேணும்
தேரப்பாசிவயோகத்திருந்துகொண்டு
செகசாலமாய்கையெல்லாந் தெளிந்துபார்த்து
மேரப்பாமேருகிரி வாசமாகி
மெய்யானசித்துவிளை யாடக்கேளே. (எஉஉ)

செம்புசுத்தி.

கேளப்பா சித்துவிளையாடுதற்கு
கிருபையுடன் செம்புசுத்தி சொல்லக்கேளு
வாளப்பாவெடியுப்பு துருசுகூட்டி
மகத்தானகருவங்கமிடையே சேர்த்து
சூளப்பாகமலரசம் விட்டுஆட்டி
சுகமாகக்கடலைமணி போலேசெய்து
ஆளப்பாவெள்ளிதனை யுருக்கிக்கொண்டு
அந்திடைக்குவங்கமணி யதனிற்றுக்கே. (எஉங)

தாக்கிநன்றாயுருக்கியதை யெடுத்துக்கொண்டு
தண்மையுடன்செம்புதனில் நாலுக்கொன்று
தூக்கியேதானெடுத்து வுருக்கிமைந்தா
துப்பறவாயோட்டில்வைத்து வூதிப்போட்டால்
நோக்கியதோர் தீபவொளி போலேமைந்தா
நுண்மையுள்ள செம்புவதுபிரகாசமாகும்
பாக்கியமேபடைத்தவர்க்கு எல்லாம்சித்தி
பத்தியுடனின்னமொரு பாகங்கேளே. (எஉச)

வேறு.

பாகமென்றசத்தியுடன் துருசுலிங்கம்
பதிவாகத்தானரைத்து மணிபோல்செய்து
ஆகமுடன்செம்புருக்கி யிடையேதாக்கி
அப்போதேயோட்டில்வைத்தூதிப்போட்டால்
நாகமுள்ளவாடையது வோடிப்போகும்
நன்மையுள்ள செம்புநல்லசுத்தியாகும்
மோகமுடன்தானிருந்து இனமாய்ப்பார்த்தால்
எட்டும்ரெண்டும் சுத்தமடாபத்திபாரே. (எஉரு)

பத்தியுள்ள சித்தண்டச்சத்துவொன்று
பாரையென்றவுப்புவெடியுப்புங் கூட்டி
சத்தானசீனமுடன் துருசும்பூரம்
சுகமானசத்தியுட னேழுங்கூட்டி
சுத்தமுடன்ஜெயநீரா லரைத்துருட்டி
செம்மையுடன் புடம்போடச்சுன்னமாகும்
பத்தமுடன் சுன்னமதைப் பதனம்பண்ணி
பாலகனே இன்னமொரு கருவைக்கேளே. (எஉசு)

கருவானசுன்னமதில் வாய்நீர்விட்டு
கையாலேமத்தித்துக் காசில்பூசி
வுருவானகரிசலென்ற சாம்பற்குள்ளே
யொடுக்கிவைத்துப் புடம்போடவூரல்போகும்
குருவானபதியறிந்து கருவாய்ச்செய்தால்
குணமாகசகலசித்துங் கைக்குள்ளாகும்
திருவானலட்சுமிதன் செயல்தன்னாலே
தீர்க்கமுடன் இன்னமொருகருவைக்காணே. (எஉஎ)

வேறு.

காணவேயின்னமொரு கருவைக்கேளு
கண்டருடன் அடிப்பூரங்கருவாய்க்கூட்டி
பேணவேதான்பொடித்து வைத்துக்கொண்டு
பெருமையுடன்செம்புருக்கி மருந்தையீந்து
பூணவேதான்கொடுத்து மைந்தாநீயும்
புத்தியுடன்புத்தோட்டி லூதிப்பாரு
தோணவேகளிம்பற்று சோதியாகும்
சுத்தியுள்ளசோதியடா தங்கமாமே. (எஉஅ)

தங்கச்செம்பு.

தங்கமென்ற அங்கமதைச்செம்பாய்ச்செய்ய
சாகரத்திில்சொல்லுகிறேன் தங்கந்தன்னை
அங்கமுடன்குகையில்வைத்துருக்கிமைந்தா
அதற்குநிகர் அரிதாரம் துரிசுகெந்தி
சங்கையுடன்மிருதாரு சிங்கிகூட்டி
தான்பொடித்துத் தக்கமதைக்கொடுத்துப்பாரு
மங்களமாய்நின்றதங்க மெடுத்துப்பார்த்தால்
மாசற்றரவியினிட மார்க்கமாமே. (எஉகூ)

மார்க்கமென்ற வெள்ளியிலேபத்துக்கொன்று
　மாசற்றதங்கரவி யீந்தாயானால்
ஏர்க்கையுள்ள தங்கவயதென்ன சொல்வேன்
　ஈரெட்டுவயதுடைய தங்கத்தாயை
சேர்க்கையுடனவள்பதமே கெதியென்றெண்ணி
　சிவசிவாசிவயோகத் திறத்தில்நில்லு
தீர்க்கமுடன்சிவயோகத் திறத்தில்நின்றால்
　சிவசிவாதேக வச்சிரகாயமாமே. (எ௯௰)

ஆமப்பா தேகவச்சிரகாயமானால்
　அஷ்டாங்கயோகமது திட்டமாகும்
காமப்பால்கானல்பால் கருணையாகும்
　கருணையுடன்பூரணமேகாணலாகும்
தாமப்பாபூரணத்தைத் தானேகண்டு
　சதாபோதமவுநாசபானங்கொண்டு
ஓமப்பாவென்ற பிரணவத்தைநாட்டி
　உண்மையுடன்றானிருந்து வுச்சம்பாரே. (எ௯௧)

உச்சமென்ற வுச்சியடிவாரமான
　உண்மையென்ற புருவநடு அடிவாரத்தில்
பக்ஷமுடன்றானிருந்து வாசியேறி
　பருதிமதிகலையதனை பருவமாக
அச்சமற அக்கினியிற் றூக்கிப்பார்க்க
　ஆநந்தமானசிவ சோதிசூக்ஷம்
மச்சுவென்றமாளிகையி லுச்சமீதில்
　மகத்தானசோதிசெகச் சோதியாமே. (எ௯௨)

சோதியென்ற சோதிசிவசூக்ஷந்தானும்
　சுயஞ்சோதியிருதயமாங் கமலமீதில்
நீதியுடன்தானிருந்து கலையைப்பற்றி
　நிலையானமுச்சுடரு மொன்றாய்க்கண்டு
ஓதியதோர் பிரணவத்தின் சூக்ஷத்தாலே
　உண்மையென்ற ஆதியந்தந்தன்னுள்பார்க்க
ஆதியென்றசின்மயமா யங்கேதோணும்
　அந்திடமேசொந்தமென வறிந்துநில்லே. (எ௯௩)

அறிந்துகொண்டுநிலையறிந்து நின்றால்மைந்தா
　ஆதாரசுரூபநிலை அங்கேதோணும்

வருந்திநின்று மலறணியில் மகிழ்ந்துகொண்டால்
வாசியுள்ளயோகியடாதேசவாசி
வரிந்துகின்ற ஆகமபுராணசாஸ்திரம்
வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம்மனுவிக்பானம்
தெரிந்துகொண்டு தெளிவதனல்பாற்கும்போது
சிவசிவாசிவமயமாய் தெளியலாச்சே. (எ௱௨௪)

ஆச்சப்பாதெளிவான சோதிமூலம்
அருளானபொருள்பெருகு மாதிமூலம்
மூச்சப்பாதானடங்கு மவுனமூலம்
முத்தியுள்ளமூலமடா தங்கமூலம்
நீச்சப்பாநிலையாத தங்கமூலம்
நிசமானமூலமடா தன்னுள்பாரு
பேச்சப்பாபேசாத நாதவிந்து
பெருமையுள்ளசுரக்குவகை பிலத்தைக்கேளே (எ௱௨௫)

பிலமான லோகமடா கீழ்லோகத்தில்
பிலத்திருந்தசத்துவகை யெல்லாங்கூட்டி
தலமானஅத்தலத்தில் மாண்டுபோன
சங்கைதனையாரறிவார் சாற்றக்கேளு
குலமானகுலமறிந்து கூட்டிப்பாரு
கூட்டும்வகைசொல்லுகிறேன் குருவதாக
நிலமானராசியரைப் பொடியும்நேராய்
நிலையறிந்துகுகைதனிலே யுருகும்பாரே. (எ௱௨௬)

பாரப்பாசத்திசிவமொன்றாய் கூட்டி
பதிவாகமநங்கனிந்து வுருகும்போது
நேரப்பாதங்கமது வெள்ளிசேரு
நிசமாகவதற்குநிகர் நாகஞ்சேரு
காரப்பாமநங்கனிய லிங்கஞ்சேரு
கசடானகளிம்பகல வீரஞ்சேரு
பேரப்பாபெற்றதொரு சாரஞ்சேரு
பிசகாமல்சேர்த்துவொரு மணியாய்வாங்கே. (எ௱௨௭)

வாங்கியந்தமணியதனை மைந்தாகேளு
மகத்தானவெள்ளிசெம்பில் நூற்றுக்கொன்று
தூங்கியேதான்கொடுத்து வுறுக்கிப்பாரு
தாயானதங்கமடா அதிககாந்தி

பூங்கமலகாந்திதனை மைந்தாநீயும்
 பூரணமாயநுதினமும் பூசைபண்ணி
பாங்குபெறசிவயோகத் திருந்துகொண்டால்
 பரஞானதேசியென்ற யோகியாமே. (௭௩௮)

ஆமப்பாயோகமதுக் குறுதியான
 அருளானகளங்கதனை கல்வத்திட்டு
நாமப்பாசொல்லுகிறோம் நன்றாய்க்கேளு
 நன்மையுள்ள களங்குநிகர் காரங்கெந்தி
ஓமப்பாசாந்தமுடன் ஒன்றாய்ச்சேர்த்து
 உறுதியுடன்தான்பொடித்து குப்பிக்கேத்தி
தாமப்பாதன்னறிவால் மண்சீலைசெய்து
 தாளியரைசாம்பலிட்டு குப்பிவையே. (௭௩௯)

வைத்துகுப்பிமூக்களவு சாம்பலிட்டு
 மகத்தானசர்க்குருவை மனதிற்கொண்டு
மெய்த்திட்டமாகவே தானடுப்பிலேற்றி
 மேன்மைபெற அனல்மூட்டி பதத்தைப்பாரு
கைத்திட்டமாகவேதான் சிலாகைபோட்டு
 கதிர்முனையில்சிவந்தநிறங் கண்டால்மைந்தா
மைத்திட்டமானபதம் சரிதானென்று
 மார்க்கமுடன் தானிறக்கி ஆறவையே. (௭௪௰)

ஆறவேவைத்ததொருபாண்டத்துள்ளே
 அருள்பெருக்கும் குப்பிதனையெடுத்துப்பாரு
தேறவேவைத்துகுப்பிக் குள்ளேமைந்தா
 சிவந்திருந்தசெந்தூர மென்னசொல்வேன்
நேரவேநவலோகந் தங்கமாகும்
 நீமகனேபணவிடைதான் கொண்டாயானால்
கூரவேநாவேது தேககாந்தி
 கோடானகோடிரவி போலாமென்னே. (௭௪௧)

அயக்களங்குவேதை.

என்னேரமுங் குருவைத்தியானப்பண்ணி
 ஏகாந்தமானரச வாதம்பார்க்க
கண்ணாரக்கண்டபடி சொல்லக்கேளு
 கருவானஅரப்பொடியை கல்வத்திட்டு

விண்ணானகமலரசந் தன்னாலாட்டி
மேலானநாதரசம் வங்கஞ்சேர்த்து
பொன்னானகாரமுடன் கெந்திலிங்கம்
பொருளானதங்கமுடன் வீரஞ்சேரே. (௭௪௨)

சேரப்பா நவமூலமொன்றாய்க்கூட்டி
தீர்க்கமுடன் வழித்துருட்டி வட்டுபண்ணி
நீரப்பா தான்சுவர ரவியில்போட்டு
நீமகனேகாய்ந்தபின்பு ஓட்டில்வைத்து
சாரப்பாமண்சீலை நன்றாய்ச்செய்து
சர்க்குருவைத்தான்பணிந்து புடத்தைப்போடு
தேறப்பா புடமாறியெடுத்துப்பாரு
செந்தூரமானதொரு கட்டியாமே. (௭௪௩)

ஆமப்பாசெந்தூரக் கட்டிதன்னை
அவையடக்கமாகவே நீபதனம்பண்ணி
வாமப்பாபூசையிலே வைத்துப்போற்றி
மகத்தானவெள்ளிசெம்பு தகட்டிலேதான்
தாமப்பாவாய்நீரா லுரைத்துப்பூசி
தன்னிலைபைத்தானறிந்து புடத்தைப்போட்டால்
பேச்சப்பா வெள்ளிசெம் பென்றபேச்சு
புதுமையுள்ள தங்கமென்ற பேரேயாச்சே. (௭௪௪)

குடவன்சுத்தி.

ஆச்சப்பா இன்னமொரு சித்துகேளு
ஆதியென்றவெடியுப்பு துருசுசூடன்
மூச்சப்பாதானிருந்தும் நவச்சாரந்தான்
முத்தியுள்ளகாரமுட னஞ்சுங்கூட்டி
பாச்சப்பா அதற்குநிகர் சத்திசேர்த்து
பதிவாகஜெயநீரா லரைத்துக்கூட்டி
வீச்சப்பாகொண்டதொரு குடவன்தன்னில்
மேலாகத்தான்பூசி புடத்தைப்போடே. (௭௪௫)

போடப்பாபுடம்வலுவாய்ப் போட்டெடுத்தால்
புகழானகுடவனது சுத்தியாச்சு
ஆடப்பாசெம்புதனை யெடுத்துமைந்தா
அருளானவெள்ளிதனில் நாலுக்கொன்று

நாட்டப்பாநாட்டினதை யுருக்கிப்பாரு
நயமானபொன்னொளிவை யென்னசொல்வேன்
தேடப்பாஇவ்வேதை நிமிஷவேதை
தெளிவானமநத்தெளிவா யிருந்துபாரே. (எசசு)

இருந்துகொண்டு மநத்தெளிவைநன்றாய்ப்பாரு
என்மகனேகதிர்மதியை யொன்றாய்ச்சேரு
வருந்திமிகக்கதிரதனை யொன்றாய்ச்சேர்த்து
மகத்தானஅக்கினியில் வாசமாகி
அருந்தவமாயிருந்துநின்று சார்ந்துகொண்டால்
அசடானகல்மிஷங்கள் கண்டுபோகும்
விரிந்தமநந்தனைநிறுத்தி வேதம்பார்த்து
மேன்மைபெறச் செபதவங்கள் செய்துபாரே. (எசஎ)

செபத்துக்குமணி.

பாராய்நீபுலத்தியமா ரிஷியேயப்பா
பதிவாகச்செபதபங்கள் செய்வதற்கு
நேராகஅந்தந்த வாரந்தன்னில்
நிசமானமணியெடுத்து செபமேசெய்ய
பேராகச்சொல்லுகிறேன் ஆதிவாரம்
பிலமானருத்திராக்ஷம் மெத்தநன்று
சீரானவாரமடா சோமவாரம்
சிவசிவாபளிங்குமணி செயமாங்காணே. (எசஅ)

காணவேமங்களமாம் வாரந்தன்னில்
கருணைதரும்தாமரையின் மணிதான்மைந்தா
பூணவேபுதவாரந் தன்னிலேதான்
புத்திதரும்துளசிமணி புகழோமெத்த
பேணவேகுருவாரந் தன்னிற்கேளு
பிலமாகுஞ்சங்குமணி பெருமைமெத்த
தோணவேசுக்கிரன்றன் வாரந்தன்னில்
சுகசூடாமணியதுதான் சுத்தமாமே. (எசகூ)

சுத்தமுள்ள சநிவாரந்தன்னில்மைந்தா
சோதிரசமணியதுதான் துகளறுக்கும்
சித்தமுடன்தானிருந்து வாரந்தோறும்
செப்பியசொல்தப்பாமல் சித்தியாக

முத்திபெறச்சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
முதலானமனோன்மணியை மவுனமாக
நித்தியமும்நிலையறிந்து சுத்தமாக
நேமமுடன் மனோன்மணியால்செபமேசெய்யே. (எ௫ய)

செய்யப்பாசெபமதுதான் தினமுஞ்செய்தால்
சிவசிவாஆதாரஞ் சித்தியாகும்
மெய்யப்பாகபமதுதான் விலகிப்போகும்
வேதாந்தம்சித்தாந்தம் மெய்யுள்தங்கும்
மையப்பாசுழிதனில் வாசியேறும்
மைந்தனேஅஷ்டாங்கம் திட்டமாகும்
பொய்யப்பாபோகாது தன்னைப்பாரு
பூரணமுங்காரணமும் பொருந்தும்பாரே. (எ௫க)

பொருந்துமனங்கொண்டு சிவயோகஞ்செய்ப
போதமயமானசிவ சத்திபாதம்
இருந்துநிதம் தன்மநமேசாக்ஷியாக
ஏகாந்தமாயிருந்து பூசைசெய்தால்
வருந்திவரும்பிறப்பு மாயமாகும்
மார்க்கமுள்ள செகசாக்ஷிமனதில்தங்கும்
அருந்தவமாய்நின்றதொரு சாக்ஷிதானும்
அரகராசின்மயமா யாதிதானே. (எ௫உ)

முச்சுடர் நமக்கண்.

ஆமென்ற ஆதியந்தம் மண்விண்ணாச்சு
அதினடுவில்அப்புடனே தீயுங்காலும்
ஓமென்றுமுச்சுடராய் விளங்குதய்யா
உறுதியுடன்தன்னகத்தி லொடுங்கிப்பாரு
தானென்றயாநுவது பருதியாச்சு
சதிரானகாலதுதான் மதியுமாச்சு
நாமென்றதீயதுதான் சுடருமாச்சு
நாட்டமதில்கண்டறிந்து நயநம்பாரே. (எ௫௩)

பாரப்பாநயநமது மநக்கண்ணாச்சு
பதிவானதீபமது மநக்கண்ணாச்சு
நேரப்பாவாசியது மநக்கண்ணாச்சு
நேர்மையுள்ளசிவயோக மநக்கண்ணாச்சு

சாரப்பாகுருமொழியு மநக்கண்ணுச்சு
சகலகலைக்கியானமெல்லா மநக்கண்ணுச்சு
தேறப்பாதெரிசனமு மநக்கண்ணுச்சு
சிவசிவாசின்மயமு மநக்கண்ணுச்சே. (எருச)

கண்ணானவிண்ணறிந்து கால்கொண்டேணி
கருணைவளர்கேசரியில் கருத்தைவைத்து
முன்னானமுச்சுடரி னடுவிலேதான்
முதலானஞானசுவ சோதிசூக்ஷம்
ஒண்ணானசூக்ஷமதை யூணிப்பார்க்க
உண்மையென்ற வதிசயத்தை யென்னசொல்வேன்
விண்ணானவதிசயத்தைப் பார்க்கவென்றால்
வேதமுறைதவறாமல் செபமே செய்யே. (எருரு)

அஷ்டகர்மம்வாற்றிய

ருத்திராக்ஷ விவரம்.

செய்யப்பாசெபமதுதான் செய்யவென்றால்
தீர்க்கமுள்ளருத்திராக்ஷம் செபத்தைக்கேளு
மையப்பாமையமென்ற சுழினைக்கண்ணாய்
வளர்ந்துமிகப் பொருந்திருத்ராக்ஷமாச்சு
மெய்யப்பாருத்திரனே குடியாய்நின்று
மேல்கீழாய் ஒன்றானதமர்தானுச்சு
பையப்பாதமர்வாச லறிந்துசேர்ந்து
பத்தியுடன்செபதபப் பிராணாயஞ்செய்யே. (எருசு)

செய்யடாபிராணாயம் நன்றாய்ச்செய்ய
சிவதலத்தில் மநதுரிமையாகநின்று
மெய்யடாசொல்லுகிறேன் ஆதிவாரம்
மேன்மையுள்ளவசிகரத்துக் குயிருமாச்சு
மையடாமையமென்ற சோமவாரம்
மகத்தானமோகனங்கள் வரிசையாகும்
கையடாதவறாத செவ்வாய்மைந்தா
கந்தையுள்ளதம்பநத்துக் கடிதானுமே. (எருஎ)

ஆமென்றபுதனதுதான் மைந்தாமைந்தா
'அருமையுள்ளச் சடானத்துக்' கடிதான்காணும்
தாமென்றவியாழமதை யென்னசொல்வேன்
தன்மையுள்ளகிரிசனங்கள் தானேயாகும்

நாமென்றவெள்ளியுட மகிமைதானும்
நாடரியபேதநங்கள் நன்மையாகும்
ஓமென்ற சனிவாரந்தன்னில் மைந்தா
உண்மையென்ற மாரணங்களுருதியாமே. (எருஅ)

உறுதியுடன் மநதறிவால் தன்னைக்காணே
ஒருமையுடன் மநோன்மணியால்தியாநம்பண்ணு
பருதிமதிசுடரதுபோ லஷ்டகர்மம்
பாலகனேயுன்னிடத்தில் பதிவாய்நிற்கும்
சுருதிபொருளானதொரு மவுநங்கொண்டு
சுத்தமுடன் அஷ்டகர்மந் திட்டம்பாரு
குருவசனந்தனைமறவாதிருந்துகொண்டு
கோடானகோடிவித்தை கூர்ந்துபாரே. (எருகூ)

கூர்ந்துபார்த்தரியவென்றால் மவுநமாலே
குணமறிந்துவணங்குதற்கு குருவைப்போற்றி
நேர்ந்துகொண்டண்ணாக்கை யுண்ணாக்குள்ளே
நேர்மையுடன் ஓங்காரவிசையாலேற்று
தேர்ந்துகொண்டு கபாடமென்றவாசற்குள்ளே
சிவசிவாவென்றுதிரு நடநமாடி
சார்ந்திருந்து சிவயோகசித்தனாகி
தண்மையுள்ள பூதவகை சரக்கைக்கேளே. (எசூய)

பஞ்சபூதசரக்கு.

கேளப்பாபூமியது தங்கமாகும்
கிருபையுள்ளகாரீயம் அப்புவாகும்
கேளப்பாதேய்வதுவும் செம்புவாகும்
கிருபையுள்ளஇரும்பதுவும் வாயுமாச்சு
கேளப்பாவாகாசம் நாகரச்மாகும்
கிருபையுடன் பூதவகையறிந்து கொண்டால்
கேளப்பாநவலோகந் தங்கமாகும்
கிருபையுடன் காரசாரத்தைக்கேளே. (எசூக)

கேளடாபிரிதிவ்விதான் மைந்தாகேளு
கிருபையுள்ள இந்துப்புகல்லுப்பாச்சி
ஆளடா அப்பதுதா னென்னவென்றால்
ஆதியென்றசாரமுடன் சத்திசாரம்
வேளடாதேய்வதுதான் சொல்லக்கேளு
வெடியுப்புசவுட்டுப்பு ரெண்டுமாச்சு

சாளடாவாய்வதுதான் கருதக்கேளு
கருவானதுருகவெண் காரங்காணே. (எசுஉ)

காணவேயாகாசம் வழலேபூரம்
கண்டறிந்துபூதவகை கனிவாய்ப்பார்த்து
தோணவேவாதமுறை வைத்தியமும்பார்க்க
சுத்தமுடன்சற்குருவைத் தொழுதுபோற்றி
பேணவேபூதவகை காரசாரம்
பேரறிந்து வேதமுறை பிலப்பாய்ப்பாரு
பூணவேதன்னறிவால் பார்த்துக்கொண்டு
பூதவகைப் பாஷாணம்பொருந்தப்பாரே. (எசுஙு)

பாரப்பாபிரிதிவிதான் தொட்டிசிங்கி
பதிவானகார்முகியும் பவழம்பத்து
நேரப்பா அப்பதுவுங் கெவுரிவெள்ளை
நிசமானகுதிரைப்பல் சோளிகெந்தி
வீரப்பாதேயவதுவும் கெந்திசிலை
விசையானவரிதாரங் கண்டுகொள்ளு
ஆரப்பாவறிவார்களாகாசத்தை
அப்பனேசூதமெனவறிந்துதேடே. (எசுச)

தேடவேபாஷாணஞ் செயலைச்சொன்னேன்
சிவசிவாவுப்ரசத்தைச் செப்பக்கேளு
நாடவேபூமியது அப்பிரகம்காந்தம்
நலமானசலாசத்து பூநாகந்தான்
கூடவே அப்பதுதான் கிளிஞ்சிசங்கு
குருவான அண்டமொடுநத்தைநண்டு
ஆடவேதேய்வதுதான்நிமிளைபூரம்
அஸ்தியொடுவேழமுடன் ஆமைதானே. (எசுரு)

தானென்றவாய்வு அன்னபேதிரோமம்
தருவானகல்மதமும் சாத்திரபேதி
வானென்றஆகாசம் துத்தம்அயக்காந்தம்
மார்க்கமுள்ளரசிதபாஷாணம் சுக்கான்
கோனென்றகுருவருளால் மைந்தாநீயும்
குறிப்புடனேபூதவகை சரக்கைப்பார்த்து
தேனென்றருசிபோலே வேதைபார்த்தால்
சிவயோகபூரணமாய் வாழலாமே. (எசுசு)

புடவரிசை.

ஆமப்பாபுடந்தனக்கு நிதானங்கேளு
　அப்பனேகாடையது எருவொன்றுகும்
நாமப்பாகவுதாரி யெருமூன்றப்பா
　நன்மையுள்ளகக்குடந்தான் எருபத்தாகும்
தாமப்பாவராகபுடம் எருஐம்பதாகும்
　தயவானகனபுடந்தான் எருநூறுகும்
ஓமப்பாகெஜபுடந்தான் ஆயிரமுமாகும்
　உத்தமனேகைமுறையாய்ப் புடமாய்ப்பாரே.　　　　(எசுஎ)

ஊத்துமுறை.

பாரப்பாவூத்துமுறை வகையைக்கேளு
　பக்குவமாயுருக்குமுறை துருத்தியொன்று
சேரப்பாசத்துவகை துருத்தினுலு
　செயமானகைமுறையாயறிந்துகொண்டு
காரப்பாகருணையினுலாராதாரம்
　கண்டறிந்துகாரணமாய் மேலாதாரம்
சேரப்பாவாசியினுல் மவுநங்கொண்டு
　சிவசிவாகேசரியை திநமும்நோக்கே.　　　　(எசுஅ)

நோக்கடாஅற்பிசிமுதல் மூன்றுமாதம்
　துண்மையுடன் உருக்கினத்துக்காலமாகும்
வாக்கடாதைமுதலாய் மூன்றுமாதம்
　மகத்தானஜெயநீரின் காலமாகும்
தாக்கடாசித்திரைமுதல் மூன்றுமாதம்
　சங்கையுடன் குருமுடிக்குங் காலமாகும்
தாக்கடாஆடிமுதல் மூன்றுமாதம்
　சுத்தமுடன்திராவகம் செந்தூரஞ்செய்யே.　　　　(எசுகு)

செய்யப்பாநீற்றினத்தின் கருவைக்கேளு
　சிவசிவாபுநருடனே வீரம்பூரம்
மெய்யப்பாகுருவண்டு சூடன்சூதம்
　விதமானகார்முகிலும் சவுக்காரமுரமும்
செய்யப்பாசரக்குவகை யொன்பதில்தான்மைந்தா
　திருவான்நவகோலம் நீறிப்போகும்
கையப்பாகைமுறையா யறிந்தாயானல்
　கசடற்றுவேதமுறை காணலாமே.　　　　(எஎ0)

காணவேயுருக்கினத்துச் சரக்கைக்கேளு
காரமுடன்சவ்வாது வெடிசாரமுப்பு
வேணவேகண்டரோடுமாலதேவிவெள்ளை
பிலமானரெங்குடனே ஆமணக்குகுன்றி
தோணவேதேனுடனே புராவினெச்சம்
தொகுத்தறிந்துகருமானங் கண்டாயானால்
வூணவேநவலோக முருகிப்போகும்
உத்தமனேகண்டறிந்து யோகங்காணே. (எஎக)

செந்தூரவகைச்சரக்கு.

காணவேநவலோகம் உபரசங்கள்
கடிதானபாஷாணவகைகளெல்லாம்
பேணவேசெந்தூரஞ் செய்யநல்ல
பிலமானசரக்குவகை சொல்லக்கேளு
தோணவேமனோசிலையுந் தாரங்கெந்தி
சுத்தமுள்ளவப்பிரகம் கெவுரிதுத்தம்
வூணவேவெடியுப்பு இதுவெல்லாந்தான்
புத்தியுடன் செந்தூரக் குருவாம்பாரே. (எஎஉ)

வாதவகைச்சரக்கு.

பாரப்பாவாதவகை சரக்கைக்கேளு
பரிவானதங்கமொடு நாகஞ்சூதம்
நேரப்பாசிமிளையொடு வுப்புமைந்தா
நேரறிந்துகைபாக முறையாய்ப்பார்த்தால்
பேரப்பாபெற்றதொரு நவலோகங்கள்
பிலமானவரண்முறைக்கு இதுவேயாகும்
சாரப்பாசற்குருவின் பாதங்கண்டு
சங்கையுடன் சவுமியசாகரத்தைப்பாரே. (எஎங)

பாரடாசற்குருவின் கடாக்ஷத்தாலே
பதிவாகக்கட்டியதோர் சூதந்தன்னில்
நேரடாகாரீயம் சரியாய்க்கூட்டி
நேர்மையுடன்நாலிலொன்று தங்கஞ்சேர்த்து
சேரடாபொடியாக்கி குப்பிக்கேற்றி
சிவசிவாசீலைமண் ணுந் திறமாய்ச்செய்து
காரடாபாண்டத்தில் சாம்பலிட்டு
கைமுறையாய் வாலுகையின்மேலேயெத்தே. (எஎச)

எத்திநன்றாய்த்தீமூட்டி மைந்தா நீயும்
இன்பமுடன் பதம்பார்த்து செந்தூரித்து
பாத்தியேநவகோலம் நூற்றுக்கொன்று
பூட்டடாபசிரண்டுமாத்துமாகும்
பார்த்திபனே இன்னமொரு சூதந்தானும்
பதிவாகப்பலமெட்டு எடுத்துக்கொண்டு
சாற்றியதோர் தங்கமொருபலமுங்கூட்டி
சங்கையுடன் தெளிவாக வுருக்கிப்பாரே. (எஎ௫)

பாரப்பாயுருக்கியதைப் பொடியாய்ச்செய்து
பார்த்திபனேபதினாறு பலந்தான்கெந்தி
நேரப்பாபொடிசெய்து கூடநீயும்
நேர்மையுடன்குப்பியிலே நிசமாய்ச்சேர்த்து
சேரப்பாவாலுகையிலேத்திமைந்தா
தீர்க்கமுடன்பதம்பார்த்து செந்தூரித்து
போத்தியேநவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
பூட்டடாபனிரண்டு மாத்துமாமே. (எஎ௬)

வாலைசந்திரசெந்தூரம்.

ஆமப்பா இதின்பேரு வாலைச்சந்திரன்
அரகராகுன்றி யுண்ணு இருநேரந்தான்
தாமப்பாமண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
சந்திரன்போல் தேகமது காந்தியாகும்
ஓமப்பாசட்டையது வுரிந்துபோகும்
உன்மேனிதங்கம்போல் பிரகாசிக்கும்
போமப்பாதசையிறுவுள்ள தோஷமெல்லாம்.
புத்தியுள்ளதாதுகள்தான் விருத்திகாணே. (எஎஎ)

காணவேநரைதிரைகள் காணாதோடும்
கன்னிகைமேல் கவநமது மெத்தவாகும்
பூணவேதந்தமெல்லா மிறுகிப்போகும்
பூரணமாய் கண்கள்ரெண்டுமொளியாய்நிற்கும்
தோணவேயுடம்பிறுகி வாலையாகும்
சுத்தமுள்ளகற்பமடா இந்தமார்க்கம்
பேணவேயுன்போர்க்கு சோதிகாணும்
பேர்பெரியவேதாந்தம் சித்தியாமே. (எஎஅ)

சுத்தமுடன்உபரசத்தின் சத்துசொல்வேன்
  செயமானநவச்சாரம் விராகன்ரெண்டு
பத்தமுள்ளவீரமது விராகன்ரெண்டு
  பதிவானமடல்துத்தம் பலமோபத்து
புத்தியுடன்அண்டநீர் விட்டுஆட்டி
  பூஷணமாய்குகையிலிட்டு வுருக்கச்சத்தாம்
வெற்றியுள்ள சத்துதான் நாகம்போலே
  வேகமுடனுருகுமது கண்டுபாரே. (எஎகூ)

பாரப்பாதுத்தசத்தின் வேதைசொல்வேன்
  பரிசமுதற்சந்தாநதூபதீபம்
நேரப்பாசத்திடைக்கு சூதம்சேர்த்து
  நேர்மையுடன் கூட்டிநன்றாயுருக்கிப்பாரு
காரப்பாநாலிலொன்று தங்கஞ்சேர்த்து
  கருணையுடனுருக்கியந்த மணியைவாங்கி
சேரப்பாஅந்திடைக்கி கெந்திசேர்த்து
  சிவசிவாபொடிசெய்து குப்பிக்கேத்தே (எஅய)

வீத்திநன்றாய் வாலுகையிலங்கிமூட்டி
  எடுத்திடுநீசெந்தூரம் பதமும்பார்த்து
போத்திநன்றாய் நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
  பூட்டிஞல்பதினாறு மாத்துமாகும்
பார்த்துநன்றாய் வீரமிட்டு செந்தூரத்தில்
  மகத்தானசூதமிட்டு அரைத்துக்கொண்டு
தோற்றியதோர் தூசிலிட்டு திரித்துக்கொண்டு
  சுத்தமுள்ள நெய்யதனில் துவைத்திட்டாயே. (எஅக)

துவைத்தவொரு திரியெடுத்து தீபமேத்தி
  சூழவேகடிதாசிகூடுகட்டி
பலித்தவொரு நவகோலத்தகட்டுக்கேதான்
  பத்தியதோர்திரியவித்து தூபஞ்சாடில்
தவித்தவொருகசடெல்லாங் கறுத்துப்போகும்
  தண்மையுடன்தணல்காட்டத் தங்கமாகும்
செவித்தவொருதாம்பிரமாம் வேதைமார்க்கம்
  செம்மையுள்ள மாணுக்கர்கண்டுகொள்ளே. (எஅஉ)

கண்டுபார்காந்தமது பலந்தானொன்று
  கட்டியதோர்சாரமது பலந்தானைந்து
விண்டுபார்ஜெயவீரம் பலந்தானைந்து
  வெற்றியுள்ளவெண்காரம் காசுபோட்டு

கொண்டதொருசிப்பிநீர் விட்டுஆட்டி
குறிப்பாகத்தானுருட்டி குகையில்வைத்து
சென்றிடவேசில்லிட்டு வுருக்கிப்பாரு
சிவசிவாநாகம்போல் சத்துபாரே (எஅ௩)

பாரப்பாநாகரசம்போல் காந்தமானல்
பதிவானகாயசித்தி யோகசித்தி
நேரப்பாகண்டிடைக்கி ரசமுங்கூட்டி
நிஜமானசத்திடைக்கி தங்கங்கூட்டி
சேரப்பாதானுருக்கி மணியாய்வாங்கி
தீர்க்கமுள்ளகெந்தகமுஞ் சமனய்சேர்த்து
சாரப்பாபொடிசெய்து குப்பிக்கேத்தி
கருணையுடன் வாலுகையில்தீயைமூட்டே. (எஅ௪)

மூட்டிநன்றாய் செந்தூரபதத்தைப்பாரு
மோசங்கள்வாராமல் சிலாகைபோட்டு
நீட்டியதோர் சிலாகைமுனைசராசரப்புகண்டால்
நிலைத்ததொருசெந்தூரம் பதமாகச்சென்று
பூட்டியதோர்யீசானம் பூசைசெய்து
புகழாகக்குளிந்தபின்பு இரக்கிப்பாரு
ஆட்டியதோர் செந்தூரமருணன்போலாம்
அந்திசந்திதினமிரண்டு குன்றிதிண்ணே (எஅ௫)

தின்னடாமண்டலத்தில் காயசித்தி
சிவசிவா அருணனைப்போல் தேகமாகும்
கண்ணடாசோதிவெகு காந்தியாகும்
கலகலத்தந்தமெல்லா மிறுகிப்போகும்
பெண்ணடாபெண்மேலே யாசைநீக்கு
பேர்பெரியரகசியத்தைப் பேணிப்பாரு
பொன்னடாபொன்னதனைக் காணவென்றால்
பூட்டுகிறதுரையினுட போக்கைக்கேளே. (எஅ௬)

கேளடாகாந்தசத்து நாகமொன்று
கெடியானதங்கமொன்று ரசந்தானென்று
நாளடாமூன்று மொன்றாயுருகும்போது
நல்லதொருநாகமது மூன்றுபோடு
காலடாபுகையமர்ந்து கட்டிப்போகும்
கருணையுடன்நின்றுருகி மணியுமாகும்

ஆளடா அந்திடைக்கி கெந்திகூட்டி
அப்பனேநாலிலொன்று சிலையுஞ்சேரே. (௭௮௭)

சேரப்பாபொடித்தல்லோ குப்பிக்கேத்தி
செம்மையுடன்வாலுகையில் வைத்துமூடி
காரப்பாதீயெரிக்கச் செந்தூரமாகும்
கருணையுடன்பதம்பார்த்து இரக்கிக்கொண்டு
நேரப்பாநவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
நீட்டிடவே பனிரண்டுமாத்துமாகும்
தேரப்பாமயங்காதே பொன்னைப்பார்த்து
தீர்க்கமுடன்குளிகையிட்டுப் பார்த்திடாயே. (௭௮௮)

பாரப்பாபூநாகச்சத்துசொல்வேன்
பதிவானபூமிவேர்தன்னைவாங்கி
சேரப்பாஉலத்திநன்றாய்ப் பொடியேசெய்து
செயமானசாரமது விரர்கனைந்து
காரப்பாசவ்வீரம் விராகனைந்து
கட்டான வெண்காரம் விராகனைந்து
தேரப்பாவிதுவெல்லாம் செயநீர்தன்னால்
செம்மையுடனரைத்துருட்டி குகையில்வையே (௭௮௯)

வைத்துநன்றாய்சில்விட்டு வுருக்கிப்பாரு
மார்க்கமுடன் மணிமணியாய் சத்துவீழும்
மைத்ததொருமணியெல்லா முருக்கிப்பார்க்க
மகத்தானவைரம்போல் பளபளக்கும்
கைத்ததொரு பூநாகச்சத்தில்தானும்
கருணையுடன் காசிடைதானுருகும்போது
நைத்தல்லோ நாகமந்திடையேபோடு
நல்லகுருரெண்டு மொன்றாயுருகும்பாரே. (௭௯௰)

பாரப்பாயிப்படியே ஊட்டிப்பார்க்க
பரிவாகநூரிடைதான் நாகங்கட்டும்
சாரப்பாகட்டியதோர் நாகமொன்று
சங்கையுள்ள சூதமொன்று தங்கமொன்று
நேரப்பாஉருக்கியதை வாங்கிக்கொண்டு
நேராககெந்தகமும் கூட்டிமைந்தா
சேரப்பாபொடியாக்கி குப்பிக்கேத்தி
செம்மையுடன் வாலுகையில் வைத்திடாயே. (௭௯௧)

செந்தூரம்.

ஏத்தியல்லோதீயெரிந்து செந்தூரித்தால்
　என்னசொல்வேன் நலலோகம்நூற்றுக்கென்று
சாத்தியல்லோதானுருக்கி பார்த்தால்மைந்தா
　சங்கையுடன் பதினாறுமாத்துகாணும்
பாத்திபனேமற்றதெல்லாம் சுருக்கிலேமைந்தா
　பார்மகனேஅதிகரசம் நாகசரமாச்சு
போத்தியல்லோ ஆர்யெடுத்துப்பார்த்தாலுந்தான்
　புண்ணியர்க்கு ரசவாதம்புகழுண்டாமே. (எ௯உ)

புகழாகப் பூனாகசத்தினோடே
　பூட்டடா சமன்தங்கம் உருக்கும்போது
அகலாதசெயசூதம் சமனாய்ப்போட்டு
　அய்யனேதானுருக்கினொருக்கிக்கொண்டு
பகலாககெந்தியதினிடையேகூட்டு
　பத்தியுடன்குப்பியரை வாசிபோட்டு
நிரையாகவாலுகையில் வைத்தால்மைந்தா
　நிற்மலம்போல் செந்தூரமாகுந்தானே. (எ௯௩)

தானென்றசெந்தூரந் தன்னைமைந்தா
　சமரசமாய்குன்றியிடை தினமுந்தின்ன
தானென்றமண்டலத்தில் காயசித்தி
　சங்கையுடன்சட்டையொன்று தானேபோகும்
வானென்றகுருபதந்தான் வொளியாய்க்காணும்
　மைந்தனேகேசரியில் மகிழ்ந்துபாரு
கோனென்றபூனாகசத்துமைந்தா
　குரியரிந்துநெரியறிந்து கூர்ந்துகேளே (எ௯௪)

கேளடாஅயத்தினிடகற்பங்கேளு
　குணமானஅரப்பொடியும் பலமும்ரெண்டு
விள்ளடாசெயசாரம் பலமுங்கால்தான்
　விசையானசெயவீரம்பலமுங்கால்தான்
அல்லடாசெயநீரை விட்டுஆட்டு
　அப்பனேகுகையிலிட்டு உருக்கிப்பாரு
வெல்லடாயீயம்போலுருகிநிற்கும்
　வேதாந்தஅயத்தினிட யீயந்தானே (எ௯௫)

தானனயீயமது உருகும்போது
　தாக்கடாநூறுதொந்தம் தாக்கக்கட்டும்

வாணனபச்சைரச மிரதனுகம்
வரிசையுடன்கட்டுமடா நூறுதொந்தம்
கோணுனதங்கமிட்டு கெந்திகூட்டி
குமுறவேசெந்தூரம் செய்தாயானல்
தேனுனநவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
சேர்க்கவேபன்னிரண்டு மாத்துமாமே. (எ௬௬)

ஆமப்பாஅயமுடனே தங்கஞ்சேர்த்து
அடங்கிநின்று வுருகையிலேரசத்தைக்கேளு
தாமப்பாஅந்திடைக்கிப்போட்டுநீதான்
சங்கையுடனுருக்கியொரு மணியாய்வாங்கி
ஓமப்பாஇந்திடைக்கி கெந்திகூட்டி
உருக்கமுடன் பொடித்துஅதைகுப்பிக்கேத்தி
சாமப்பாவாலுகையில் செந்தூரித்து
சாதகமாய்தினம்ரெண்டு குன்றிதின்னே. (எ௬எ)

தின்னவேகாயமது இரும்புபோலாம்
திறமாகதாதுவெல்லாம் தீர்க்கமாகும்
உண்ணவேஇருபோது அப்பிரகமப்பா
உத்தமனேசித்தியடா மண்டலத்திலாகும்
பொன்னடாவுன்றேகம் வைரக்கட்டி
புணர்ச்சிசெய்ய சுக்கிலந்தான்மேலேயேறும்
நண்ணடாசற்குருவின் பாதந்தன்னை
நாட்டிநின்ற பூரணத்தில்நயமாய்த்தேறே (எ௬அ)

தேறவென்றால் காவியத்தைநன்றாய்ப்பாரு
தீர்க்கமுடன் பூரணத்தைதேடிப்பாரு
ஏறவென்றால்சகலகலைக்கியானம்பாரு
என்மகனேசவுமியசாகரத்தைப்பாரு
கூறவென்றால் தத்துவமாயிரத்தைப்பாரு
கூர்மையுடன்மாந்திரீக குணத்தைப்பாரு
ஆறவென்றாலாயிரமா மநுவிக்யானம்
ஆதிதொடுத்தந்தவரை யன்பாய்ப்பாரே. (எ௬௯)

பாரப்பாபலநூலுந் தேடிப்பாரு
பதிவானசூத்திரங்கள் பற்றிப்பாரு
நேரப்பாநிலையறிந்து பார்ப்பதற்கு
நிலையானசிவயோகம் நேர்மைசேரு

காரப்பா அண்ணாக்கை யுண்ணாக்குள்ளே
கருத்துறவேதானிருத்தி கலையைப்பற்றி
நேரப்பா அண்டபத முடிவிலேதான்
இன்பமுடனன்றானிருந்து ஆண்டுகொள்ளே. (௮௱)

ஆண்டிருந்துமவுநத்தை சுழிணையுள்ளே
அசைவானவாசிசிவயோகம்பார்த்து
பூண்டுகொண்டு மந்தையங்கேபூட்டிப்பார்த்தேன்
புருவமையத்தாள் திறந்துபோனேன்மேலே
தாண்டியந்த அறுவரையுந் தானேகண்டேன்
சதாபோதபூரணமாய் தானேநின்று
தூண்டினேன்விளக்கொளியின் சூட்சங்கொண்டு
சொர்கபதங்கைக்கொண்டேன் சுகம்பெற்றேனே. ()

சுகம்பெற்ற சூட்சமதையென்னசொல்வேன்
சுத்தமுள்ளபுலத்தியனே சொல்லக்கேளு
அகம்பெற்றதேகமாநந்தமாக
அருமையுடன்தர்ஜனியு மத்திமையுங்கூட்டி
முகம்பெற்றநாவிலிருபுறஞ்செலுத்தி
மூற்கமுடன் தானுசத்திமேலேதள்ளு
செகமுற்றதமர்வாசல் திரைடை நீக்கி
தீர்க்கமுடன்முச்சுடரைக் கண்டுமேவே. (௮௱௨)

சத்திசூட்சம்பத்தாந்தீட்சை.

மேவப்பாசத்தியுட சூட்சந்தன்னை
விளம்புகிறேன் ஓங்கென்றும்அங்கென்றுள்ளே
தாவப்பாமாந்தமாய்ப் பூசைபண்ண
தன்ரூபம்கண்ணாடிபோலேகாணும்
கூவப்பாசிவசத்தி பத்தாந்தீக்ஷை
சொல்லுகிறேன் விளியொளியின் அந்தரத்தே
நாமப்பாமூலமங்கே மங்கென்றோதி
நாக்கைமேல் நோக்கியந்த வமுர்தங்கொள்ளே. (௮௱௩)

கொள்ளடாவமுர்தரச பாநந்தன்னை
குருவானசுழிமுனையில் மந்தைநாட்டி
நில்லடாவாசியினால் மணிநாவுன்னி
நேர்மையுடன்மணிவாசல் பூட்டுதன்னை
தள்ளடாதமர்வாசல் திரையைநீக்கி
சச்சிதாநந்தமென்று குகையில்சென்று

உள்ளடாமனதுகந்து வொளியைப்பாரு
உத்தமனேமூக்குநுனி சுழியைப்பாரே (௱அ௱௪)

மூக்குநுனிசுழினையிலே மனதைமூட்டு
முத்திபெறத்தவறுமல் வாசியூதி
தாக்கினல்அறிவங்கேசெல்லும்போது
சதாநந்தவிந்துவினல்வாசிதங்கும்
நாக்கிநுனிமேல்னோக்கி சாதகம்செய்ய
நலமானவாதபித்தம் சிரசேறுது
சீக்கிரத்தில்ஒளிகாண சுழிமுனையில்மைந்தா
திருவானநாவிநுனி சேர்த்துப்பாரே. (௱அ௱௫)

சேரடாசுழினைவழி தமருக்குள்ளே
சிவசிவாஓமெனவே மவுநம்பூட்டி
காரடாகருணையினல் வசிவசியென்றோதி
கருணைவளர்ஓங்காரக் கம்பமீதில்
ஏறடா அந்தரங்கமுடிமேல்சென்று
யிரங்குதுறைவழியறிந்துவமுர்தங்கொண்டு
மேரடாசென்றுவலம் வந்தாயாகில்
மெஞ்ஞானகுருதேசி வாசிபாச்சே. (௱அ௱௬)

வாசிவலங் கொண்டுமதி கலையைவாங்கி
மகத்தான சுழிணைவழி மார்க்கஞ்சென்றல்
பேசியசொல் முடிவான மவுநத்தந்தம்
மேரண்டத்துள்மூலத் துச்சிவட்டம்
தேசியென்ற சதுரகிரி வட்டமேறி
சிவசிவா பொதிகைவலஞ் சென்றுவந்தால்
நாசினுனி சுழினைநடுக் கமலந்தன்னில்
நாதாந்தத் திருநடனங் காணலாமே. (௱அ௱௭)

காணலாங் திருநடனக் காட்சிதன்னை
கருணைவளர் கேசரியாங் கமலமீதில்
பூணலாம் பூண்டுமனங் கொண்டுவந்த
புருவமையம் பூரணசந் திரனைப்பார்த்தால்
தோணலா மதிலிருந்த சூட்சந்தானும்
துலங்குதடாமுச்சுடரு மொன்றாய்நின்று
பேணலாம் ஏகமென்ற சோதிதன்னை
பிரியமுடன் கண்டிருந்து காலால்தேறே. (௱அ௱௮)

காலறிந்த விசேஷஅஸ்த விசேஷத்தாலே
  கருணைவளர் கைபாகம் கடாக்ஷம்பெற்று
மேலறிந்து ஒளியில்நின்று வெளியிலேகி
  மெஞ்ஞான் வமுர்தரச பாநங்கொண்டு
நூலறிந்து நூல்வழியே யிறங்கியந்த
  நுண்மையுள்ள தமர்வாசகப் பால்சென்று
மால்நிறைந்த மனைதனிலே வாசமானேன்
  மகத்தான போகமெல்லாந் தானானேனே. (௬௱௬)

தானான மவுனமதை சாதித்தோர்கள்
  சாஸ்திரமாம் கோடியிலே ஒருவனுண்டு
ஊறான உலகமதில் ஒருவன்றானும்
  உத்தமர்கள் தன்னிடத்தில் லொடிங்கிவாழ்வான்
வாறான கேசரமே வாசமாகி
  மாற்கமுடன் அட்டசித்தும் வகையாய்ச்செய்வான்
கோறான ஒருபீட மாகிநிற்பான்
  குவிந்தமனப் பூரணமாய் குரிகாண்பானே. (௬௱௰)

மவுனம்.

குரியான நெரிதமற்குள் மவுனம்பூட்டி
  குரிப்பறிந்த பெரியோர்கள் குணத்தைக்கேளு
விரிவான உலகமெல்லாம் தானாய்நிற்பான்
  மெஞ்ஞான குரிதனக்கு பித்தாய்நிற்பான்
சிரியான்போல் தானிருந்து மலசெலத்தால்
  செகமெல்லாம் தங்கம யமாகச்செய்வான்
அரியான முதலெழுத்தின் விசைதன்னாலே
  அட்டதிசைக் கரசான மவுனியாமே. (௬௱௰௧)

மவுனகுரு நாதனென்று ஆற்குநாமம்
  மகத்தான புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
தவனமுடன் சத்திசிவ பூசைபண்ணி
  தானவனாய் வாலைபதந் தன்னைக்கண்டு
கெவுனமுடன் அமுர்தபூ ரணமும்பெற்று
  கேசாதி பாதமுதல் தன்னைக்கண்டால்
நவமணியாம் மகுடரத்தின முடிமேற்சென்று
  ஞதாந்த மவுனகுரு தேசியாச்சே. (௬௱௰௨)

தேசிபற தேசிவிசு வாசியாவான்
  சிவசிவா மவுன குருநாதனாவான்

வாசிவலம் சாரியிட சாரிசெய்வான்
வணக்கமுடன் செகந்தனிலே வாழ்ந்து கொள்வான்
நாசிமுனை யரிந்துமாரி நாவசைத்து
ஞட்டமுடன் வாசிவாழும் மென்றாணி
னேசமுடன் சரிதைவழி நடந்தாயாகில்
நிசமான ஞானமது யிழுக்கும்பாரே. (௧௩)

கோமுகஆசனம்.

இழுக்குமடா சரிதையொடு கிரியைரெண்டும்
இதுஅரிது யோகத்துக் கடிதான்மைந்தா
தெளிக்குமடா கோமுக ஆசனத்தைக்கேளு
சிரக்கரெண்டு முழங்காலை ஒன்றாய்ச்சேர்த்து
கலிக்குமடா குதிரையொன்றில் பானன்கார்க்க
கசடறவே நெருக்கியே மேல்மூலம்பாரு
நெரிக்குமடா ஞவினுணி சுழினைமேலே
நேர்மையுடன் அங்கென்று நின்றுவூணே. (௧௪)

ஊணியே வாசிதனி லேரிப்பார்க்க
உத்தமனே ரவிபோலே ஒளிதான்வீசும்
பேணியே சிவயோகம் ஆர்தான்செய்வார்
பெரியோர்கள் சொல்வார்கள் அரிதரிதென்பார்
தோணியே பார்ப்பதற்கு யின்னூல்பாரு
சுகமாக ஈராறு தலமேற்சென்று
ஆணியாய் மூன்றெழுத்தும் ஒன்றாய்நின்ற
அறியார்கள் அசபைமுத லரிவாங்கணே. (௧௫)

கண்ணரியார் மூக்கரியார் காதுங்கேளார்
கருத்துவைத்து சுழினையிலே மனத்தையூணர்
விண்ணிவிந்த கேசரியைப் பெற்றோரில்லை
வேதாந்தம் வாய்ப்பேச்சால் கைக்குள்ளாமோ
ஏண்ணரியா மனத்தையங்கே யூணிக்காண
உத்தமனே மூதண்ட ஒடுக்கஞ்சென்று
தன்னரிவால் ஞதவிந்து குளிகைசெய்து
நாதமென்ற வாசிநிலைநாடினேனே. (௧௬)

முச்சுழி.

வலஞ்சுழி யிடஞ்சுழியை வைத்துமேலே
மகத்தான சுடற்சுழியின் மனையிலேகி

தலஞ்சுழியில் சிங்குவங்கு வாசல்தன்னில்
தானிருக்கும் துவாரபா லகர்தாண்மைந்தா
நிலஞ்சுழில் சுழிர்க் காத்தை திரந்துவிட்டால்
நின்றநிலை அண்ட வெளிக்குள்ளே சென்று
குலம்சுழியின் நவஞ்சுழியாய்வந்ததாலே
கொஞ்சிலம் பொலிநடனங் குறிகண்டேனே. (அகஎ)

குறிகண்டு நெறிதமர்க்குள் செல்லும்போது
கொம்புசுத்தி ஆடுஞ்சுழி காத்துமைந்தா
னெரியறிந்து வலமிடமாய் நின்றதாலே
நிலையறிந்து சதவிருதாள் பூட்டுதன்னை
அறிவறிந்து சுழிமுனையின் சூக்ஷத்தாலே
ஆதியென்ற தாள்திறந்து அண்டஞ்சென்றேன்
பரியறிந்து அண்டமதிற் சென்றுமார்க்க
பரந்தசுழி காத்துவெகு பதிவதாச்சே. (அகஅ)

ஆச்சப்பா சுழிகாத்துக் கப்பாலேக
அண்ணுக்கை யுண்ணுக்குள் அளித்துப்பாரு
மூச்சப்பா நிறைத்தசுழி சுழியின்காத்து
முனைமைய மானசுழி முனையில்சென்று
போச்சப்பா பரவெளியே பரமென்றெண்ணி
பூமிமுத லாகாசம் பொருந்திப்பாரு
பேச்சப்பா பிரந்ததுவும் வெளியிலாச்சு
பேச்சிறந்து போனதுவும் வெளியில்காணே. (அகக)

பரமவெளி.

வெளியான பரமவெளி யார்தான்காண்பார்
வேதாந்த புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
தெளியான சுழிமுனையில் மனதைநட்டி
நேரான அந்தரங்கத் தமரில்சென்று
முழியான முழிநிருத்தி முழித்துப்பார்த்தால்
மூதண்ட பரமவெளி யென்னசொல்வேன்
சுழியானவழியறிந்து வெளியைக்கார்த்தால்
சுத்தவெளி பலவிதமாய்த் தோணும்பாரே. (அஉய)

சாதனை.

பாரப்பா பலவிதமாய்த் தோன்றிநின்ற
பதிவானபரமவெளி அண்டமாச்சு

மேரப்பா அண்டகே சரமேசோதி
வேதாந்த சோதியடா சுழினைக்குள்ளே
சாரப்பா சாற்பரிந்து மவுனம்பூட்டி
சந்திரகலை சூரியகலை வாசியேறி
நேரப்பா நிறைந்தகே சரியைக்கண்டு
நெடுவானில் நாவிநுனி நிற்கப்பாரே. (அ௨௧)

பாரடா நாவினுனி யுண்ணுமேலே
பதிவாகச்சேர்வதற்கும் பதிவாய்க்கேளு
நேரடா தானிருந்து சரங்களைத்து
நேர்மையுடன் சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
தேறடா தர்ஜனியும் மத்திமையுங்கூட்டி
திருவான நாவடியி லமுத்திமைந்தா
சாரடா நாவினுனி யுண்ணுமேலே
சார்ந்திருக்க நித்தியமும் சாதிப்பாயே. (அ௨௨)

சாதித்து வரும்போது மைந்தாமைந்தா
தருகின்ற பீடையெல்லாம் தானேபோகும்
பேதித்த தேகமது பிலமாய்நிற்கும்
பிலமான வாசிசிவ யோகந்தங்கும்
ஆதித்தன் சந்திரனும் சொன்னபடியாகும்
ஆநந்த மதியமுர்த மங்கேபாயும்
சோதித்து அண்டவரைக் குள்ளேமைந்தா
சோதிமணிநாவினுனி சொரிகிப்பாரே. (அ௨௩)

சொருகி விளையாடுதற்கு மைந்தாகேளு
சோதிதிரு மணிநாவி னடியிலேதான்
இறுகயிரு விரலமுத்தி மேலேயேத்து
இப்படியே திநந்தோறுஞ் சாதித்தாக்கால்
திருகு மணிவாசலுட திரைக்குமேலே
சிவசிவா சுழிமுனைமேல் சேர்ந்துநிற்கும்
பருதிமதி சுடரதிலே சேர்ந்தபோதே
பத்திமுத்தி சித்திவயி ராக்யமாச்சே. (அ௨௪)

ஆச்சப்பா நெஞ்சில்வை ராக்யம்வைத்து
அநுதினமும் மணிநாவை யசைத்துள்ளேற்றி
காச்சப்பா கலையறிந்து கபாடவாசல்
கதவறிந்து தான்திறந்து கால்கொண்டேறி

மூச்சப்பா காலறிந்து முனைகொண்டேணி
முச்சுடரு மொன்றாகி முன்பின்தோணும்
நீச்சப்பா நிலையறிந்து மணிநாவுன்னி
நேமமுடன் நித்தியமும் நிலையைப்பற்றே. (௮௨௫)

நிலையறிந்து நாற்பத்து முக்கோணத்தை
நின்றநடு வாசியினாற் கண்டேகொண்டு
தலையறிந்து தலைமலையின் குகையில்சென்று
தானறிந்து மேலான கண்ணைத்தாண்ட
அலையாத வமுர்தரச கெங்கைதானும்
சோதிமணி வாசலிலே சொலிக்குமைந்தா
கலையறிந்து நினையறிந்து வமுர்தங்கொண்டால்
கைலாயபதவியது கைக்குள்ளாச்சே. (௮௨௬)

பதவிகாண.

ஆச்சப்பா கைமேலாய் பதவிகாண
அந்தரங்கமானகை பாகங்கேளு
பேச்சப்பா பேசாத மவுனமாக
பிலமான கோமுக ஆசனமேல்கொண்டு
பாச்சப்பா தற்ஜனியுமத்திமையுங் கூட்டி
பாலகனே யடிநாவைப் பதிவாய்த்தள்ளு
மூச்சப்பா நிலையறிந்து தள்ளினாக்கால்
மூவுலகுந் தன்வசமாய் முனைகொண்டேணே. (௮௨௭)

நாவசையாமவுனம்.

ஊணுவது மூலமதில் அங்கென்றாணு
உண்மையுடன் கண்டமதில் உங்கென்றாணு
பேணுவது சுழிமுனையில் மங்கென்றாணி
பிலமான மணிநாவி லடிவாரத்தில்
பூணுவது தற்ஜனியும் மத்திமையுங்கூட்டி
பொருந்த மநக்கனிவதனால் மேலேயேத்து
வானுலகம் கைவசமாம் மைந்தா மைந்தா
மகத்தான அண்டவரை ஆறுதானே. (௮௨௮)

தானென்ற அண்டவரை தாண்டியேற
சாதகமாய் வாசியினால் மணிநாவுன்னி
வானென்ற சுழிமுனையில் திரையைநீக்கி
மகத்தான தமர்வாசற்குள்ளே சென்றால்

கோனென்ற குருரூபமென்னசொல்வேன்
  கூறுதற்கு நாவசையா மவுனமாச்சு
வூனென்ற மகம்பூண்டு மவுனங்கொண்டால்
  ஒருகோடி யூழிவரை யுறுதியாமே. (அஉகூ)

உறுதிகொண்டு கேசரியி லொடுங்கிவாழ
  உண்மையென்ற மவுனமடா மணிநாவுன்னி
பரிதிமதி கலையறிந்து தமரில்புக்கி
  பார்த்தனடா கேசரியில் பாதந்தன்னை
சுருதிமுறை தவறாமல் கார்த்தாயானால்
  சொலிக்குமடா அமுர்தரசச் செந்தேன்மைந்தா
கருதிமரக் களிவதனால் கால்கொண்டேணி
  கனிந்தமுர்தங் கொண்டுசுழியொளியைப்பாரே. (அஉய)

ஒளிகண்ட போதிவிருளோடிப் போச்சு
  உண்மையென்ற மவுனமது வொடுக்கமாச்சு
விளிகண்டபின்பலவோ சுழினைக்குள்ளே
  வேதாந்த லாடவிழியொளி தன்னாலே
வெளிகண்டோம் வெளியினிட விலாசங்கண்டோம்
  வேதமயமான பூரணமுங் கண்டோம்
சுழிகண்டோம் சுழியினுட் சூக்ஷங்கண்டோம்
  சோதிமணி வாசலுட துரைகண்டோமே. (அஉக)

துரைகண்ட சுழிமுனையின் வாசலுக்குள்
  சூக்ஷமிருகத வுருதாள் பூட்டுத்தன்னை
அரைகண்டு அரையறிந்து வாசல்சென்று
  வங்குசிங்குசிங்குவங்குவாசற்குள்ளே
நிரைகண்டு மணியசைத்து மணிநாவுன்னி
  நெருங்குமணி பூட்டதனைநெகிழ்த்துக்கொண்டு
கரைகண்டு கண்டுகரைநீந்தியேறி
  கனிந்துவரும் அமுர்தரசச் சுனைகண்டேனே. (அஉஉ)

சுனைகண்டசூக்ஷமதை சொல்லக்கேளு
  சொல்பெரிய சவுமியசா கரந்தானென்பார்
மனைகண்டசாகரந்தான் மணிநாவென்பார்
  மகத்தான சகஸ்திரமா மலரென்பார்கள்
அணிகண்ட மலரான அடினுக்குள்ளே
  அடங்கிநின்றே அமுதரசத்தாளியென்பார்

முனைகண்ட முனைநிறுத்தி யமுர்தங்கொள்ள
மூக்கிநுனி யடிநாக்குத் தாளிப்பாரே. (அ௩௩)

தாளியென்ற மதமக்கத் தாளிதன்னை
தள்ளிமலேயேற்று தற்கு வகைகாணுமல்
தாளியென்ற தாளியடி வாரந்தன்னை
சக்கரமாம் வாளதனற் றகைத்துமைந்தா
தாளியென்ற தாளியது தலைகீழாகத்
தான்கவிழ்ந்து வாயடைத்து தாகங்கெட்டு
தாளியென்ற வாதாரத் தாளியெல்லாம்
தான்கவிழ்ந்து மநந்தளர்ந்து தயங்கலாச்சே. (அ௩௪)

தயங்காமல் தாளியடிக்கி ராமந்தன்னை
தாளியடி முனையண்டத் தமருக்குள்ளே
மயங்மாமல் மணிநாவின் அடிநாவுக்குள்
மத்திமையும் தர்ச்சனியும் வளையாய்கூட்டி
தியங்காமல் ஓங்கார விசையால்தள்ளி
திருவான கபாட மென்றதிரையைநீக்கி
ஜெயங்காண பிரம்மாந்திரத் துள்ளேசென்று
திருநடனக்கூத் தறிந்து தெளிவைக்கொள்ளே. (அ௩௫)

கொள்ளடா மநதறிவால் குருவின்பாதம்
கொண்டு கரையேறுதற்கு மணிநாவுன்னி
தள்ளடா தமரறிந்து திரையைநீக்கி
சக்கரமாயகன்றசுழி முனையில் மைந்தா
நில்லடா வாசியினுல் தமர்மையத்தில்
நின்று கொண்டு அண்டவரை சென்றுபார்த்தால்
உள்ளாட ஆதார மூலமெல்லாம்
ஒளிவிளக்காய்தோணுதடா வுன்னிப்பாரே. (அ௩௬)

உன்னியந்தர விமதியை யொன்ருய்ச்சேர்த்து
உற்றகலைக்கியான மென்ற சுடரைத்தூண்டி
வன்னியென்ற தமரதிலே மநங்கொண்டேகி
வாசிவாஓம் எனவே வணங்கினுக்கால்
சென்னியென்ற வுச்சியடு வாரத்துள்ளே
தீர்க்கமுடன் மதியமுர்தம் தெளிவுகாணும்
கண்ணிறைந்த தெளிவுதனைக் கனிவாய்க்கொண்டால்
காயமென்ற ஆதாரம் சகலமாமே. (அ௩௭)

ஆமப்பா கநகமென்ற ஆதாரத்தை
அறிந்து கொண்டு மேலாறுமடுக்கக்கேளு
வாமப்பால் கொண்டசிவ போதத்தாலே
மார்க்கமுடன் சுகாசனமா யிருந்துக்கொண்டு
தாமப்பா தன்மநமே சாக்ஷியாக
தானிருந்து நாவிநுனி தமரிலேற்று
ஓமப்பாவாசி வாவசி யென்றேற்ற
வூடுருவிப்பாயுமடா வாசிபாரே. (௮௫௮)

வாசிவா ஓமெனவே மநக்கண்கொண்டு
மகத்தான கேசரியில் மணிநாவுன்னி
ரேசிவாவென்று அந்தத்தமரில் செல்ல
நின்றிலங்கும் ரவிமதியு மொன்றுய்க்கூட்டி
நாசிவா வென்றுசுழி மேலேநின்று
நாதாந்தக் கண்திறந்து அமுர்தம்பாயும்
வாசிவா வசியென்றே அமுர்தங்கொண்டால்
மகத்தான மவுநசிவ யோகிகாணே. (௮௫௯)

காணவே சிவயோகத் திருந்துகொண்டு
கருணை பெறச் சுழிமுனையில் மணிநாவுன்னி
தோணவே மந்திரங்கள் செபித்தாயாகில்
சொல்நிறைந்த வக்ஷரங்க ளெல்லாம்சித்தி
பேணவே ஆதாரம் பிலமாய்நிற்கும்
பெருகிநின்ற வாசிநிதம் பிளாதப்பா
பூணவே மநம்நிறுத்தி மவுநம்பூட்ட
பொருந்திமநங் கனிந்தமுர்தம் பொழியும்பாரே. (௮௬௰)

பாரப்பா கனிந்தமுர்தத் தேனைமைந்தா
பத்தியுடன் மவுநமதா யிருந்துகொண்டு
சாரப்பா சதாகாலம் பூசித்தாக்கால்
சர்மான வாசிதிரு வாசியாகி
நேரப்பா நிறைந்ததிரு வாசியாலே
நின்றிலங்கும் அண்டமே சரியால்தானும்
மேரப்பா மேருகிரி தீபம்போலே
விளங்குமடா சுழினையடி முடிமேல்பாரே. (௮௬௧)

ஏகாக்ஷரம்.

பாரப்பா அடிமுடிமேல் பார்க்கும்போது
பதிவானசாம் ஏகாக்ஷரத்தை மைந்தா

நேரப்பா சவுமியமாய் நிலைக்கச்சொல்வேன்
　நிஜமான புலத்தியனே நினைவாய்க்கேளு
மேரப்பா வலஞ்சுழித் தடியின்கீழே
　மெஞ்ஞான இடஞ்சுழிமேல் சூலஞ்சாத்தி
தேரப்பா சூலமிடை தீயுங்காலும்
　தீர்க்கமுடன் நிறுத்திடுமேல்விந்துபோடே. (௪௮௨)

போட்டதொரு இந்துவட்டக் கோட்டைக்குள்ளே
　பூரண ஏகாக்ஷரத்தைப் பார்க்கும்போது
நாட்டமென்ற அஞ்செழுத்து மங்கேகண்டேன்
　நன்மையுள்ள எட்டும்ரெண்டு மங்கேகண்டேன்
ஆட்டமென்ற முக்கோண மேருகண்டேன்
　அதில்நிறைந்த சிதம்பரச் சக்கரமுங்கண்டேன்
தேட்டமென்ற தேட்டமெல்லா மங்கேகண்டேன்
　சேர்ந்துமிக வொன்றான செயல்கண்டேனே. (௮௪௩)

செயலறிந்து நடப்பதற்கு மைந்தாமைந்தா
　தீர்க்கமுடன் சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
பயமகல கோமுக ஆசனமேல்கொண்டு
　பத்தியுடன் பிராணாயஞ் செய்தாயாகில்
தயவாகப் பிராணாய வாசிதானாய்
　தன்னுள்ளே நின்றாடுந் தன்னைப்பார்த்து
நயமாகச் சொல்லுகிறேன் யோகமார்க்கம்
　நடுவணையும் அடிமுடியும் நன்றாய்ப்பாரே. (௮௪௪)

யோகமார்க்கமாத்திரை.

பாரப்பா ரேசகந்தான் மாத்திரைதான்நாலு
　பதிவான மூலமதில் ஓமென்றுரேசி
காரப்பா பூரகமு மாத்திரைதானெட்டு
　கனிவாக ருத்திரனில் றீங்கென்றுகூறி
நேரப்பா கும்பகந்தான் மாத்திரையீரெட்டு
　நினைவாகக் கண்டமதில் அங்கென்றுகும்பி
சாரப்பா சவுபீஜ மாத்திரைநாலெட்டு
　சங்கையுடன் ஓம்-றீங்-அங்கென்றேதான். (௮௪௫)

பிராணாயமைந்து.

ஓதுவது ஓம்-றீங்-அங்கென்றேதான்
　உத்தமனே சுழிமுனையில் மணிநாவுன்னி

நீதியுடன் உன்னிடு மனையில்சென்று
நிற்பீஜம் மாத்திரைதா னறுபத்துநாலு
வீதியென்ற ஆதார மேலாதாரம்
வெளிதனிலே யறுபத்து நாலுமேத்து
நாதியென்ற பிராணய மிதுதான்மைந்தா
ஐந்துனிலே தனையறிந்து அடங்கியேற்றி. (அசசு)

ஏதுவது மநதடங்கி சுழினைக்கேக
என்மகனே பிராணய கருவைக்கேளு
நேருவது சுழிமுனையில் ஓமென்றாண்ணி
நிச்சயமாய் நாலுதரம் யோசித்தாக்கால்
பேருபெற மூலவன்னி மேலேஜாடும்
பிரியமுடன் அந்நேரம் ஓம்ரீங்கென்று
சீருபெற இருநான்கு பூரித்தாக்கால்
சிவசிவா அந்தவன்னி தீர்க்கலாமே. (அசஎ)

தீர்க்கமுடன் நின்றுவன்னி கண்டத்தேறும்
சிவசிவா அந்நேரம் திறமாய்நின்று
மார்க்கமுடன் ஓம்ரீங் அங்கென்றையா
மாத்திரைதான் பதினறு கும்பித்தாக்கால்
பார்க்குமுன்னே அந்தவன்னி சுழினைக்கேகும்
பக்தியுடன் சவுபீஜமுப்பத்திரண்டும்
ஏர்க்கையுடன் தானறிந்து மவுனம்பூட்டி
என்மகனே நிற்பீஜ மின்பங்கேளே. (அசஅ)

இன்பமென்ன நிர்ப்பீஜம் மாத்திரைஎட்டெட்டும்
ஏகாந்த அண்டவெளி தன்னிலேற்றி
அன்புடனே வாசிவா ஓமென்றேதி
ஆதரவாய் தானிரங்கி யருள்கைக்கொண்டு
தென்புடனே ஆதாரமூலத்தேகி
தீர்க்கமுடன் பிராணயமைந்துந் தீர்ந்தால்
பண்புடைய சிவயோக முத்தனுவாய்
பதிவான சிவயோக வாழ்க்கைபாரே. (அசகூ)

பாரப்பா சிவயோக வாழ்க்கைபார்க்க
பதிவான மாத்திரையை அரியாமல்தான்
சாரப்பா ரவிமதியை மாறுவோரும்
தன்னுறவாய் வாய்வதனை யடக்குவோரும்

நேரப்பா வென்றுகண்ணை மூடுவோரும்
நிசமாக செவிமூக்கை யடைப்போர்தானும்
வீரப்பா கொண்டுலகில் திரிவார்தானும்
வேதாந்த பிராணய விதிகாணாரே.		(அ௱௰

விதியான அமைத்தவிதி யெழுத்தைப்பற்றி
மெஞ்ஞான சர்க்குருவைப் பணிந்துகொண்டு
கெதியான பிராணய மறிந்துகொண்டு
கெவுனமென்ற மவுனசிவ யோகியாகி
பதிவான தலமதிலே வாசமாகி
பத்திகொண்டு இகபரத்திற் பதிவாய்நிற்பான்
மதியானகாலடக்கி ரவியில் சென்று
மவுநமுற்றுச் சுழினையிற்சென் றமுர்தங்கொள்ளே. (அ௱௧)

கொள்ளப்பா அமுர்தரச பானந்தன்னை
கொண்டுகரை யேறுதற்கு வகையைக்கேளு
செல்லப்பா சர்க்குருவின் பதியைநோக்கி
செங்கமலச் சுழினையிலே மனதைநாட்டி
நல்லொப்பாய் தானிருந்து அகாரமான
நன்மையுள்ளகாமப்பால் கொண்டு தேர்ந்து
உள்ளப்பா நின்றிலங்கு முகாரசத்தி
உண்மையுள்ள நாகமதை யுண்டுகாணே.		(அ௱௨)

நாதவிந்து.

காணவே நாதவிந்து கொண்டுதேர்ந்தால்
கடமான ஜடமதனில் குடிலம்நீங்கும்
பூணவே குடிலமென்ற மாய்கையற்றால்
பொற்கமலமதில் மவுநம்பூட்டாலாகும்
தோணவே சுழினையிலே மவுநம்பூட்டி
சுத்தியிட சாரிவலசாரியானல்
பேணவே அண்டரண்டங் காணலாகும்
பெருகிநின்ற வாசியது பிராணன்பாரே.		(அ௱௩)

பிராணவாயுவிநிலை.

பாரடா பிராணமென்ற பிராணவாயு
பத்தியுடன் தானியங்கும் வகையைக்கேளு
நேரடாலலாடவிழி சுழியில் தோன்றும்
நின்றுசித்திர நாடியிலே சிம்மெனவேவயிரங்கி

சாரடா ஓமெனவே மூலாதாரம்
சார்ந்திருந்து நாபியிலே ஆவென்றேடி
காரப்பாகதிர் மதியில் சவ்வெனவேசென்று
கபாலத்தை சுத்திநடுநாசிகாணே (அருச)

காணுமிடை பின்கலையில் மைந்தாகேளு
கைவிரல்நா மூன்றுபிர மாணம்வந்து
பேணுவிரல் பிரமாணம் நால்சென்றேகும்
பிலமான எண்விரல்தா னுள்ளேநின்று
தாணுவென நின்றிடத்திற் றனேநிற்கும்
சங்கையுள்ள பிராணநிலை தன்னைக்கண்டு
வானுலகி லிரவுபக லறுபதுக்கும்
மகத்தான சுவாசமதின் வகையைக்கேளே. (அருரு)

சுவாச நிலை.

கேளப்பா மூலமதில் சுவாசந்தானும்
கிருபையுடன் தானிருக்கும் அறுநூறப்பா
வாளப்பாபிரிதிவியில் ஆயிரமாம்பாரு
வகையான அப்புவினில் இப்படியேநிற்கும்
ஆளப்பா அக்கினியில் அப்படியேநிற்கும்
அரகராமயேஸ்வரத்தில் சுவாசமாயிரமாம்
காலப்பாசி வனிடமே சுவாசமாயிரமாம்
கருணைவளர் நாதாந்தந் தன்னில்காணே. (அருசு)

காணவேநாதாந்த தெக்ஷணமூர்த்தி
கனிவான சுவாசமா யிரமாய்நிற்கும்
பேணவே கூட்டியொரு துரையைக்கேளு
பெருகிநின்று மூவேழு மறுநூறுச்சு
தோணவே மூவேழு மறுநூறுதன்னில்
சுழன்று ஏழாயிரமு மிருநூர்போச்சு
ஊணுபதி நாலாயிரத்து நானூறுசுவாசம்
உள்ளூறவாய் நின்றதடா வுகந்துபாரே. (அருஎ)

சுவாசம் நிற்க.

உகந்து நின்றசுவாசவெளி பாழ்போகாமல்
உத்தமனே தானிறுத்த வகையைக்கேளு
அகந்தெளிந்து அகமறிந்து பிராணயந்தான்
ஆதிதொடுத் தந்தவரையைந்தும் பார்த்து

ஜெகந்தெளிந்து மூக்குநுனி புருவமத்தி
திருவான சுழியினிலே மணிநாவுன்னி
முகந்தெளிந்து பிரம்மாந்திரத்தில் சென்று
முத்திரையில் சத்தமுடன் பத்திநில்லே. (அருஅ)

நில்லென்று நிலேயறிந்து சுழினைமேவி
நிரஞ்சன மாய்சர்க்குருவை தியானம்பண்ணி
உள்ளென்ற வீடறிந்து மவுநம்பூட்டி
ஓங்கார விசையதனு லுன்னியேறி
செல்லென்று பிரமாந்திரத்தில் புக்கி
சிவாய வசியென்று தாரணையேசெய்ய
கல்லென்ற கோட்டைகை வசமாய்ப்போகும்
காத்திருந்து ஓமெனவே கருதிவூதே. (அருகூ)

மூலத்தில் சாந்தி.

ஊதயிலேதுன்ப மென்ற வினைகள்நீங்கும்
ஊதுகண்ட நஞ்சதுவும் உட்கொள்ளாது
போதையிலே மூலமதில் காந்தியுண்டாம்
பொருந்திநின்ற காந்தியிலே கடுப்புகண்டால்
ஆதரவாய் தற்றுழை சோருவாங்கி
அதற்கு நிகர்யெரண்டத் தைலம்விட்டு
சாதகமாய் நடுவிரலில் தோய்த்துக்கொண்டு
தண்மையுடன் மூலமதி சுழற்றியாட்டே. (அகூ௦)

ஆட்டயிலே துர்மலங்கள் விஷநீரெல்லாம்
அப்பனே கீழ்நோக்கி யகண்டுபோகும்
நாட்டயிலே பூரணத்தை நாடிச்செல்லு
நடுக்கமுடன் மயக்கங் கொண்டாலமுரிகொள்ளு
மூட்டையிலே பசிதாகம் கண்டால்மைந்தா
முறையோடே பாலுடனே யமுதுகொள்ளு
தாட்டிகமாய் முன்போலே யமுரிகொள்ளு
தனிமிளகு பொடியமுரி தன்னில்கொள்ளே. (அகூக)

கொள்ளயிலே கபநீர்க ளகண்டுபோகும்
கொடிதான சூடுடனே மயக்கங்கண்டால்
அல்லவே சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
அப்போதே மூதண்டக் கியாழங்கொள்ளு
சொல்லவே யந்திசந்தி யாறுவேளை
தீர்க்கமுடன் கொண்டிடவே மேகம்போகும்

சொல்லவொண்ணா சூட்டுடனே மேகந்தீர்ந்தால்
கருதியுள்ள வாசியது துலங்கும்பாரே. (அகூஉ)

பாரப்பா சூட்டுடனே கபங்கள்தீர்ந்தால்
பதிவான வாதியது சுழினைக்கேகும்
தேரப்பா வமுர்தசர மொழுகும்பாரு
சிங்குவங்கு நன்மையினால் தீபங்காணும்
காரப்பா தீபமதை பேதத்தாலே
கருணை வளர்போதமென்ற மவுனத்தாயை
நேரப்பா நிலையறிந்து மவுனம்பெற்று
நேர்மையுடன் சதாநந்தி தன்னைக்காணே. (அகூங)

காணவே கேசரத்தின் மேலேநின்று
கதித்தெழுந்த சூட்டுடனே கபாலநீர்கள்
தோணவே யிந்நீர்கள் கைத்திருக்கும்
சுத்த முடனிறை யறிந்துவழலைதள்ளி
பூணவே பூரணமாய் மவுனம்பூண்டு
புத்தியுடன் கண்டறிந்து அகண்டம்பாரே. (அகூச)

பாரடா கண்டமென்றால் கழுத்தின்மேலே
பத்திநின்ற நீரதனால் வருஷமாச்சு
நேரடா இந்நீர்தான் நாள்கள்தோறும்
நின்றுகொண்டு கபத்தைமெள்ள அகலப்பண்ணும்
காரடா கபமதுதான் நின்றுகொண்டு
கநமான நெஞ்சினுள்ளே கக்கலாகும்
சாரடா சுவாசமதை தரிக்கொடாது
தவறான மூக்குநுனி சுழியைப்பாரே. (அகூரு)

பாரப்பா சுழினைதிரு வாசலுக்குள்ளே
பதிவான கதவிருதாள் பூட்டுமேலே
நேரப்பா அப்பூட்டுக்கடுக்க மைந்தா
நெருக்கு திட்டிவாசலுண் டதற்குக்கீழே
காரப்பா சுழினைதிட்டி வாசற்குள்ளே
கதித்தெழுந்த வாசியடா சுவாசத்தந்தம்
மேரப்பா கொண்டுநின்ற சுவாசத்தந்தம்
விசையுடனே பரிபட்டுப் பனிரண்டாச்சே. (அகூசு)

ஆச்சப்பா சூர்யகலை பனிரண்டாச்சு
அக்கலையி வெண்கலைதான் ஜீவாத்மாவாம்

மூச்சப்பா நாலுகலை வெளியாய்நின்று
முத்தி பரமாத்மாவாய் முடிந்ததப்போ
நீச்சப்பா நிலையறிந்து மவுநங்கொண்டு
நிலையறிந்து வுள்வெளியு மொன்றாய்க்கண்டால்
பேச்சப்பா அவமிருந்து வெங்கேபோச்சு
பூரணத்தில் தாளெடுங்கி சாக்ஷியாச்சே. (அ௬எ)

சாக்ஷியென்ற சாக்ஷியெல்லாம் வாசியாச்சு
கருணைவளர் சிவயோகம் வாசியாச்சு
பேச்சிறந்த மவுநமது வாசியாச்சு
பெருகிநின்ற மவுநரசம் வாசியாச்சு
தாக்ஷி யில்லாவாதமது வாசியாச்சு
சகல கலைபோதமது வாசியாச்சு
மூச்சறிந்து நின்றவிடம் வாசியாச்சு
மூதண்ட அண்டவெளி மூலம்பாரே. (அ௬அ)

நாதவிந்து.

பாரப்பா மூலமுதல் ஆறுதாரம்
பதிவான சுழிமுனையடா மேலாதாரம்
காரப்பா ஆதார மூலத்துக்கு
கருணைவளர் போதமடா வமுர்தவிந்து
மேரப்பா மேருகிரி விந்தோடொக்க
மெஞ்ஞான மானதொரு நாதஞ்சேர்க்க
ஆரப்பா வறிவார்கள் ரெண்டுமொன்றாய்
அடங்கியது பூரணமாய் கெங்கையாச்சே. (அ௬௯)

ஆச்சப்பா கெங்கையென்று லார்தான்காண்பார்
அருளான மதியமுர்த கெங்கையாச்சு
நீச்சப்பா நிலையாத கெங்கைதன்னை
நிலையறிந்து நீந்தினபேர் கோடிக்கொன்று
மூச்சப்பா முன்னிலையாம் மவுநம்பூட்டி
முனையான சுழிமுனைவழிக் குள்ளேசென்றால்
வாச்சப்பா வென்றுதிரு வாசிகொண்டு
மார்க்கமுடன் தானிருத்தி வருந்திநில்லே. (அஎ0)

வருந்திநின்ற வமுர்தகலை யுட்கொண்டேதான்
வாங்கடா மதியமுர்த பாநந்தானும்

திருந்தியதோர் திரிசுழியை முனைமையத்தில்
  தெளிந்துவரு மமுர்தரசத்தேனைக் கொண்டால்
இருந்துயுக முடிவுவரை காணவாகும்
  ஈராறு வரைகடக்க கெவுனமுண்டாம்
அருந்தவசு பெற்றவர்க்கு இந்தயோகம்
  ஆதிபராபர னருளா லறிகுவாரே. (அஎக)

அறிவான பூரணமே யமிர்தயோகம்
  ஆதிசிவ போதமென்ற வமிர்தம்வாங்கி
குறியான சரக்குவகை பாஷாணங்கள்
  குறிகின்ற வுபரசங்கள் காரசாரம்
சரியாகச் சொன்னவகைச் சரக்கெல்லாந்தான்
  க்ஷணத்திலே கட்டுமடா மநதைக்காரு
துரியாதீதந் தனிலே யிருந்துகொண்டு
  சுத்தமுள்ள சாக்கிரத்தின் கோட்டைகாரே. (அஎஉ)

காரப்பா சாக்கிரத்தின் நடுமையத்தில்
  சாகரமாந் கோட்டை நடுவாசற்குள்ளே
சேரப்பா மநம்நிறுத்தி வாசிகொண்டு
  சிவசிவா நடனசபைக் குள்ளேசென்று
பாரப்பா பஞ்சசபை யைந்துந்தானும்
  பக்குவமாய் கண்டுநிதம் கொண்டாயானால்
ஆரப்பா வுனக்குநிக ராருமில்லை
  ஆதிசிவ யோகியென்ற வறிவாம்பாரே. (அஎங)

பாரப்பா மவுனரச வமிர்தம்வாங்கி
  பத்தியுடன் பீங்கானில் பதனம்பண்ணி
நேரப்பா சாரமுடன் காரங்கூட்டி
  நிசமான வங்கபற்ப மரையேசேர்த்து
நீரப்பா தானடங்கக் கல்வத்திட்டு
  வேதாந்த வமிர்தரசம் விட்டுஆட்டு
தேரப்பா மெழுகதுபோல் நன்றாயாட்டி
  தீர்க்கமுடன் தானுருட்டி ரவியில்வையே. (அஎச)

சாரக்கட்டு.

வையப்பா ரவிதனிலே நன்றாய்க்காய்ந்தால்
  மார்க்கமுடன் மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து

மெய்யப்பா காட்டெருவிற் புடமேசெய்ய
வேகமுள்ள சாரமது கட்டுமப்பா
பொய்யப்பா போகாது சாரக்கட்டு
புத்தியுள்ள கண்மணியே நன்ருய்ப்பாரு
செய்யப்பா கைபாகத்தாலே பார்த்தால்
தீர்க்கமுள்ள வீரம்தின் கட்டுகேளே. (௭௫)

வீரக்கட்டு.

கட்டான வீரமதின் கட்டைக்கேளு
கருவான வீரமுடன் துரிசுசேர்த்து
மாட்டாக வங்கபர்ப்பங் காலேகூட்டி
மார்க்கமுடன் கல்வமதில் வைத்துமைந்தா
மாட்டான மதியமுர்தம் தன்ஞலாட்டி
மார்க்கமுடன் வழித்துருட்டி ரவியில்போடு
திட்டமுடன் காட்டெருவில் புடத்தைப்போட்டால்
சிவாசிவா வீரமது கட்டுங்கண்ணே. (௭௬)

நாகக்கட்டு.

காணப்பா சாரமுடன் வீரம்கொண்டு
கைமுறையா யமுர்தாசத்தாலேகட்டி
பூணப்பா பரணிதனில் பதநம்பண்ணி
புத்தியுட னின்னமொரு கருவைக்கேளு
பேணப்பா நாகமது குகையிலிட்டு
பெருமையுடன் தானுருகும் போதிலேதான்
தோணப்பா சாரமுடன் வீரம்ரெண்டும்
சுத்தமுடன் ஐம்பத்து ஒன்றுசேரே. (௭௭)

சேர்த்து நன்ருய்நாக மதை யுருக்கிச்சாய்க்க
சீறடங்கிக் கட்டியது வெள்ளிபோலாம்
காத்துநன்ருய் மூன்றுதர முருக்கும்போது
கநகமென்ற தங்கமதற் கிடையேசேர்த்து
புார்த்திபனே தானெடுத்துப் பார்த்தாயானல்
பதிவான நாகமடா குருவாய்ப்போச்சு
ஆத்துமத்துக் குயிரான குருவைப்போற்றி
அருள்பெருகும் நாககுருவேதை கேளே. (௭௮)

நாககுருவேதை.

கேளப்பா செம்புவெள்ளி ஆறுநாலு
கிருபையுள்ள ஞககுரு வொன்றுகூட்டி

காலப்ப வலுவறிந்து வுருக்கிப்பாரு
கனகமென்ற தங்கமடா மங்காத்தங்கம்
ஆளப்பா மங்காதத் தங்கத்தாயை
அனுதினமும் உன்மனதாய்ப் பூசைசெய்ய
தாளப்பா திரந்தமுர்தந் தானேயீய்வாள்
தன்மனதே சாக்ஷியதா யிருந்துவாழே. (அஎகூ)

யிருந்துவாழ்கமவுனம்.

யிருந்துமிக வாழ்வதற்கு மைந்தாகேளு
யின்பமென்ற மவுனமதை ஆர்தான்காண்பார்
வருந்திநின்ற அண்ணாக்கை யுண்ணாக்குள்ளே
வாழ்ந்திருக்கத் தானிருந்து வாசியூது
அருந்தவமாய் நின்றதிரு வாசியூத
அருள்பெருகி பூரணமாய் அண்டத்தேறும்
பொருந்தி அண்டத்தமரதிலே யேறும்போது
பூரணமும் காரணமும் பொருந்தும்பாரே. (அஅ௦)

பாரப்பா மனதறிவால் பொருந்தும்போது
பதிவான கேசரியில் மனதுகூர்ந்து
னேரப்பா நின்றவளும் அமுர்தமீவாள்
நிசமான றவிமதியும் வசமாய்நிற்கும்
தேறப்பா தேறமன தறிவால்நின்று
சிங்குவங்கு தானறிந்து நடுவிலேறி
சாரப்பா சராசரமே தான்தாஞக
தன்மையுடன் பூரணமாய் தன்னேப்பாரே. (அஅக)

தன்னைத்தான் தானறிந்து விண்ணைநோக்கி
தமரான அண்டவெளிக் குள்ளேசென்று
உன்னைத்தானறிந்துசிவ ஓமென்றாணி
உருதியுடன் மனமிருத்தி யேறினக்கால்
விண்ணைத்தா னரிந்து வலம்சுற்றுதற்கு
வேகமுடன் கெவுனமதில் மேவலாகும்
தன்னைத்தா னரிந்துமனக் கண்ணைக்கொண்டு
கயிலாச முடிவரையும் காணலாமே. (அஅ௨)

நாகரசவங்க செந்தூரம்.

காணவோயின்னமொரு சூக்ஷங்கேளு
கருவான நாகரச வங்கங்கூட்டி

பேணவே யிதுக்குநிகர் கெந்திசேர்ந்து
பிலமான அமுர்தரச விந்திஞலே
பூணவே கல்வமதில் நன்றாயாட்டி
புத்தியுடன் வழித்துருட்டி ரவியில்போட்டு
தோணவே ரவியனலில் காய்ந்ததானல்
சுத்தமுடன் சருகெருவில் புடத்தைப்போடே. (௮௮௩)

புடம்போடும் வகையதுதான் சொல்லக்கேளு
போதமுடன் சருகெருவில் பொடிமேல்வைத்து
திடமாக மேலுமந்த சருகைப்போட்டு
தீர்கமுடன் இன்னமொரு கருவைக்கேளு
அடவாக அதின்மேலும் பெருவடுக்கி
அற்புதமாய்ப் புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு
குடம்போன்ற மாதுதிரு மகிமையாலே
குவிந்தமலர் செந்தூரம் ஆகும்பாரே. (௮௮௪)

பாரப்பா செந்தூர மதிககாந்தி
பத்தியுடன்தானெடுத்து பதனம்பண்ணி
நேரப்பா நிலையறிந்து குருவைப்போற்றி
நித்தியமும் அக்திசந்தி கொண்டாயானல்
ஆரப்பா உனக்கீடு சொல்லப்போறேன்
ஆனந்தமதியமுர்தம் அருவிப்பாயும்
காரப்பா அந்தமுர்தங் கொண்டுசேர்த்து
கைமுறையாய் வாதமுறை கருவைப்பாரே. (௮௮௫)

கருவான ஞகரச செந்தூரத்தை
கருணையுடன் வெள்ளிச்செம்பில் கடாக்ஷித்தாக்கால்
குருவான தங்கமதை யென்னசொல்வேன்
கோடிரவி காந்தியடா கூறப்போமோ
திருவான செங்கமல சோதித்தாயை
சிவசிவா மவுனமென்ற வாசிபூட்டி
தருவான அமுர்தமென்ற வாசல்சென்று
தன்மயமும் விண்மயமு மொன்ருய்ப்பாரே. (௮௮௬)

தாம்பூரசுத்திக்கு அறுவகைச்சுன்னம்.

பாரப்பா பூரமென்ற தாம்பூரத்தில்
பத்திநின்றபாசமது களறவேண்டி

காரப்பா கல்வுப்பு வெடியுப்புச்சீனம்
கருவான பூரமுடன் துருசுகராம்
நேரப்பா சரியிடையாய் கல்வத்திட்டு
நீமகனே மவுனரசந் தன்னாலாட்டி
சாரப்பாஆட்டியதை வட்டுபண்ணி
சங்கையுடன் காயவைத்து புடத்தைப்போடே. (அஅஎ)

போட்டபுடம் ஆறவிட்டு யெடுத்துப்பாரு
புண்ணியனே அறுசரக்கும் ஒன்றாய்க்கட்டி
நாட்டமுடன் நீறியது சுன்னமாகும்
நல்லபிரை யோகமடா சுன்னத்தாட்டு
தேட்டமுடன் சுன்னமதை பதனம்பண்ணி
தீர்க்கமுடன் தாம்பூரத் தகடுசெய்து
வாட்டமில்லா சுன்னமதை அமுர்தந்தன்னால்
வணக்கமுடன் தானரைத்துக் தகட்டில்பூசே. (அஅஅ)

பூசியேகாயவைத்து மைந்தாகேளு
புத்தியுடன் சருகெருவின் சாம்பல்தன்னால்
நேசமுடன் கீழ்மேலும் நன்றாயிட்டு
னேமமுடன் தானிருந்து புடத்தைப்போடு
வாசமுடன் வாசிதனை சுழினைக்கேத்தி
மைந்தனே புடமாறி யெடுத்துப்பாரு
ஆசுவென நின்றதாம்பூரந் தானும்
அங்கமுடன் உளறலற்று தங்கமாச்சே (அஅகூ)

தாம்பூரச்சுத்தி.

தங்கமென்ற செம்புதனில் தங்கம்சேர்க்க
தங்கவய தென்ன சொல்வேன் மங்காத்தங்கம்
அங்கமுள்ள வாதமுறைக் குருதியான
அருமையுள்ள செம்புசத்தி அதிகவேதை
சங்கமுட னின்னமொரு சுத்திகேளு
தாம்பூரம் குகையில்நின்று வுருகும்போது
பங்கமில்லாக் கருணாகம் ரசிதமொன்றாய்
பாச்சியதை தானெடுத்து ஒட்டிவூதே. (அகூய)

ஊதடா கசடறவே ஒட்டிவூதி
உத்தமனேதானெடுத்து உருக்கிப்பாரு

சூதடாயிருந்த முறை கருவாய்பாரு
 சுத்தமென்ற சுத்தியடா மெத்தநன்று
வாதடா செய்துவரும் வாசிதன்னை
 வகையுடனே சுத்தியடா வரிசைகேளு
கோதறவே சுத்திமுறை சொன்னானால்
 குருபுத்திரனாகுமென்று குணமாய்போச்சே. (௮௯௧)

குடவன்சுத்தி.

குணமாக யின்னமொரு மார்க்கங்கேளு
 குடவனென்ற பித்தளையை குணமாய்த்தட்டி
கனமான சாரமுடன் வெடியுஞ்சீனம்
 கண்டருடன் காரமுடன் பூரஞ்சேர்த்து
மனமானசத்தியரை வாசிகூட்டி
 மார்க்கமுடன் மதியமுர்தந் தன்னாலாட்டி
தனமானகுடவனிலே பிசரிமைந்தா
 தன்மையுடன் ஒட்டில்வைத்துப் புடத்தைப்போடே. ()
போட்டபுடம் ஆரவிட்டு யெடுத்துப்பாரு
 புத்தியுடன் மூன்றுதிரம் புடமேசெய்து
னாட்டமுடன் தானெடுத்து பார்த்தாயானால்
 னாத்தமுள்ள குடவனடா நன்மையாகும்
தேட்டமென்ற குடவன்செம்பை யெடுத்துமைந்தா
 செம்மையுடன் வெள்ளிதனில் னாலுக்கொன்று
ஆட்டமுடன் தான்கொடுத்து உருக்கிப்பார்த்தால்
 ஆறுவய தானசிறு மாத்துதானே. (௮௯௩)

லிங்கக்கட்டு.

தானான லிங்கமடா சாதிலிங்கம்
 தன்மையுடன் கட்டுமுறை திட்டங்கேளு
வானானகாசி யுடகுப்பி வாங்கி
 மார்க்கமுடன் கல்வமதில் பொடித்துக்கொண்டு
கோனான வெடியுடனே சீனிக்காரம்
 குவிந்த அண்டத்தோடுடனே காரங்கூட்டி
ஊனான மதியமுர்தந் தன்னாலாட்டி
 உண்மையுடன் லிங்கமதில் கவசஞ்செய்யே. (௮௯௪)

செய்யடா கவசமது வலுவாய்ச்செய்து
 தீர்க்கமுடன் மண்சீலை திறமாய்ச்சுற்றி

வையடா ரவிமுகத்தில் நன்றாய்க்காய்ந்தால்
மார்க்கமுடன் வுமிப்புடத்தில் வலுத்துப்போகும்
கையடா தவறுமல் மெய்யாய்பாரு
கனகமென்ற பாக்கியங்கள் கைமேலாகும்
பொய்யடா போகாது தன்னைப்பாரு
பூறணமாய் மவுனமது பொருந்திநில்லே. (அகூரு)

பொருந்தி மனம்நின்று சிவயோகஞ்செய்ய
பூரணமா யின்னமொரு கட்டுச்சொல்வேன்
திருந்தியதோர் அயக்காந்தங் கல்வத்திட்டு
தீர்க்கமுடன் பழச்சாற்றால் நன்றாயாட்டி
வருந்திமிக ஆட்டயிலே மைந்தாகேளு
மால்தேவி மனோசிலையும் கெந்திகூட்டி
அருதவமாய் அமுர்தரச விந்தாலாட்டி
அடக்கமுடன் லிங்கமதற் கங்கிபூட்டே. (அகூசு)

பூட்டிமிக ரவிதனிலே காய்ந்தபின்பு
புத்தியுடன் மண்சீலே பொருந்தச்செய்து
னுட்டமுடன் கீழ்மேலும் வுமியைக்கொட்டி
நாதாந்த சர்க்குருவைத் தியானம்பண்ணி
தாஷ்டிகமாய் புடம்போட்டு யெடுத்துப்பார்த்தால்
தண்மையுள்ள லிங்கமது கட்டிப்போகும்
தேட்டமுடன் கட்டினதோர் லிங்கந்தன்னை
திருவான தங்கமதில் சேர்த்துப்பாரே. (அகூள)

லிங்கவேதை.

பாரப்பா தங்கமுடன் லிங்கஞ்சேர்த்து
புத்தியுடன் தானுருக்கமணிபோலாகும்
னேரப்பா லிங்கதங்க மணியைவாங்கி
நிச்சயமாய் வெள்ளிதனில் பத்துக்கொன்று
சாரப்பாதான் கொடுத்து உருக்கிப்பாரு
தண்மையுடன் வெள்ளியது தங்கமாகும்
ஆரப்பா அறிவார்கள் லிங்கவேதை
அடங்காத வேதையடா ஆதியாமே. (அகூஅ)

ஆதியென்ற பிர்ம்தலம் மணிஞவாச்சு
அண்ணாக்கை யுண்ணாக்குள் அடக்கிமைந்தா

சோதியென்ற சுழினையிலே துலங்கப்பண்ணி
துருவமென்ற தமரதிலே சொக்கிநின்று
நீதியுடன் அண்டவெளி தன்னைப்பார்த்து
நிறைந்தபரி பூரணமாய் நின்றாயானால்
சாதியென்ற சமரசமும் மொன்றாய்ப்போகும்
தணிந்திருந்து மவுனமதில் சார்ந்துநில்லே. (அசூசூ)

நில்லடா நிலையறிந்து வாசிகொண்டு
நீமகனே உன்னி விளையாடும்போது
உள்ளடா சுழினையிலே மனதைவைத்து
உத்தமனே ஓங்காரக் கம்பம்நாட்டி
சொல்லடா சிவயவசி யென்றுமைந்தா
சுகமாகப் பிராணயஞ் செய்தாயாகில்
அல்லடா சொல்லுகிறேன் ஒளிதான்காணும்
ஆதியொளி தனையறிந்து அண்டம்பாரே. (சூ௱)

அண்டபிண்டமறிய.

பாரப்பா அண்டபிண்ட மார்தான்காண்பார்
பதியறிந்து காண்பதற்கு வகையைக்கேளு
நேரப்பா பிண்டமென்றால் அண்ணாக்காச்சு
நிசமான அண்டமென்றால் சுழினையாச்சு
காரப்பா அண்ணாக்கை சுழினைக்குள்ளே
கைமுறையா யுண்ணிநடு மணையில்சென்று
மேரப்பா சுத்திவலம் வந்தாயாகில்
மெஞ்ஞான மானசிவ சோதிதானே. (சூ௱க)

அயச்செம்புவேதை.

சோதியென்ற ஆதியடா தங்கத்தாளை
சத்தமுடன் கண்டுமனம் முத்தியாக
நீதியென்ற அயமுடனே வன்னிகூட்டி
அந்தயிடை மதிசேர்த்து உருக்கும்போது
நீதியுடன் அரிதாரக் கட்டைமைந்தா
நிசமாக அந்தியடைக்கிச் சமனாய்ச்சேர்த்து
சாதியென்ற தங்கரவிநாலுக் கொன்று
சங்கையுடன் தான்கொடுத்து உருக்கிப்பாரே. (சூ௱உ)

பாரடா மனதுருக உருக்கிப்பார்த்தால்
பசுமையுள்ள தங்கரதி களங்கமாச்சு

காரடா களங்கமில்லா களங்குதன்னை
கருணையுடன் செப்புவெள்ளி பத்துக்கொன்று
சேரடா தெளிவரிந்து சேர்க்கும்போது
திருவான லட்சுமிதன் னிடமேநிற்பாள்
ஆரடா வுனக்கிடு ஆருமில்லை
அருமையுள்ள மவுனரச ஆண்மைதானே. (கூஎங)

தானேதான் நின்றுவினை யாடுதற்கு
தன்மையுடன் இன்னமொரு சூக்ஷங்கேளு
பூணேநீ அயமுடனே வன்னிகூட்டி
புத்தியுடன் கல்வமதில் பழச்சார்விட்டு
வீணேதான் திரியாமல் நன்றாயாட்டி
விபரமுட னுட்டயிலே வீரலிங்கம்
மானேகேள் தாரமுடன் காரங்கூட்டி
மடியநன்றாய்த் தானரைத்து வட்டுப்பண்ணே. (கூஎச)

பண்ணியதோர் வட்டுதனை ரவியில்போட்டு
பாலகனே தானெடுத்து ஓடமூத்தி
உண்ணியது போகாமல் கவசஞ்செய்து
உத்தமனே நிதானமதாய்ப் புடத்தைப்போட்டு
புண்ணியனே அறுசாக்கும் ஒன்றாய்க்கட்டி
பூரணமாய் நிற்குமடா புதுமையாக
தன்னிமையாய்க் கட்டினதை தங்கந்தன்னில்
தாக்கஅந்த தங்கமது குருவாங்காணே. (கூஎரு)

குருவான தங்கமதை யெடுத்துமைந்தா
குணமாக மதிதனிலே பத்துக்கொன்று
சருவாகத் தான்குடுத்து உருக்கிப்பாரு
சனகமென்ற தங்கமதை யென்னசொல்வேன்
திருவான லட்சுமிதன் பாதம்கண்டால்
சிவயோக மானசிவஞ் சித்தியாகும்
தருவான கற்பகமுஞ் சித்தியாகும்
தன்மையுடன் மவுனமதில் சார்ந்துநில்லே. (கூஎசா)

சார்ந்து அந்தநிலையறிந்து மவுனங்கொண்டு
சச்சிதானந்த மென்றசுழினை மீதில்
கூர்ந்துமனங் குரியரிந்து வாசிபூட்டி
குருவான பிர்ம்மமல மரிந்துகொண்டு

தேர்ந்து அந்ததலமரிந்து வாசமானல்
சிவசிவா கயிலாச தேகமாகும்
னேர்ந்து கொண்டுநிலையறிந்து வாசிபூட்டி
நின்றதினல் சிவயோகம் நிசமதாமே. (கூாஎ)

நிசமான சுழிணையிலே வாசிபூட்டி
நீமகனே அண்டபதம் கொண்டாயானல்
நிசமான தீக்ஷைபடா மவுனதீக்ஷை
சித்திமுத்தி யாகுமடா திருவைநோக்கு
வசமான பூரணமுந் தானேயாவாய்
வாசிசிவ யோகியென்ற மவுனியாவாய்
கசகாமல் காலறிந்து வாசிகொண்டு
கண்மூக்கு மத்தியென்ற கருத்திலொன்றே. (கூாஅ)

ஒன்றான சிவதீக்ஷை தன்னைமைந்தா
உரிமையுடன் மவுனசாதக மாய்ச்சொல்வேன்
கண்ணான தீக்ஷைசிவ தீக்ஷைதானும்
கருணைவளர் அகாரமடாவிந்துவிந்து
முன்னான விந்ததுவும் தண்ணீர்தண்ணீர்
முறையரிந்து அன்னீரை ஒன்றில்வாங்கி
விண்ணான வால்மிளகு பொடிதான்செய்து
விபறமுடன் பணவிடைதான் னீரில்போடே. (கூாகூ)

போட்டவுடன் தான்விரவி மைந்தாமைந்தா
புத்தியுடன் சிவயவசி யென்றுநீயும்
னட்டமுடன் கொண்டுவிடு உதயகாலம்
நன்மையுடன் சதாகாலம் சாதித்தாக்கால்
வாட்டமென்ற வல்பிணியும் விஷரோகங்கள்
மார்க்கமுடன் தான்விலகி மகிழ்ச்சியாகும்
ஆட்டமென்ற சக்கரமும் சாராதையா
ஆதியென்ற வாசியதை அழுத்தியூதே. (கூாய)

அழுத்தியே முனையரிந்து அடக்கஞ்சென்று
ஆதியென்ற அகாரமதை அறிந்துக்கொண்டு
முழித்துநிலை தலையழுத்தி உகாரசத்தி
மூற்கமுள்ள சத்தியை நீமார்க்கமாக
வழுத்தியதோர் அஞ்செழுத்தால் மவுனங்கொண்டு
வரிசையுடன்உங்கெனவே வாசிபூட்டி

செழித்த புத்தியரிவாலே கபாடவாசல்
திரையகத்தி அரைபுகுந்து திருவைனேக்கே. (சூாயக)

னேக்கிமன தரிவாலே மவுனங்கொண்டு
னுண்மையுடன் சத்திசிவ பூசைசெய்தால்
தாக்கிமனம் னேக்குமுன்னே அண்டத்தேகும்
சந்திரனும் சூரியனும் தானேதானுய்
வாக்குமன மொன்ருகி சுழிமையத்தில்
மகிழ்ந்திருக்க வாசிசரம் ஒன்ருய்நின்று
நாக்குமுனே யுண்ணுக்கை அண்ணுக்குள்ளே
னுதாந்த சுளினைவழி கண்ணேனேக்கே. (சூாயஉ)

கண்ணுன மவுனமதில் தீக்ஷைதன்னை
கருணையுடன் சொல்லுகிறேன் கருவாய்க்கேளு
முன்னுன மூலமதில் உகாரம்போட்டு
முதலான கண்டமதில் அகாரம்போட்டு
விண்ணுன புருவமதில் மகாரம்போட்டு
வேகமுடன் னுவினுனி சுழினைக்குள்ளே
ஒண்ணுன சுழிமுனையில் சோதிகாணும்
ஒருகோடி சூரியன்போலுதையமாமே. (சூாயங)

உதையமென்ற சுழிணையிலே மைந்தாநீயும்
உன்னிமிக னுவினுனி உள்ளேசென்ருல்
யிதையமென்ற யிருதயத்தில் சோதிதானும்
இன்பரச அமுர்தமது தானேஊரும்
அதையரிந்து அந்தரசங் கொண்டால்மைந்தா
ஆயிரமாம் வருஷமது அசையாதில்லம்
பதையாமல் மனம்நிருத்தி மவுனமுண்ணு
பரமகை லாசமென்ற தேகமாமே. (சூாயச)

ஆமப்பா தேகமென்ற பஞ்சபூதம்
அடங்கி ஒன்ருய்நின்றயிடம் ஆர்தான்காண்பார்
நாமப்பா சொல்லுகிருேம் மைந்தாகேளு
னுட்டமென்ற பூதமைந்தும் னுவென்றெண்ணி
தாமப்பா தன்னிலையாம் தமருக்குள்ளே
தன்னறிவே பூரணமாய் தானேசென்று
ஓமப்பா வென்றுமன துன்னியாட
ஊடுருவிப் பாய்ந்துமனம் மொடுங்குங்காணே. (சூாயரு)

காணாத அந்தறங்கச் சுழினைவீடு
கண்ணான மணிவீடு கமலவீடு
தோணாது தோணுகிற சோதிவீடு
சோதிமய மானசிவ கயிலாசவீடு
வானான தேவர்களும் ரிஷிகள்சித்தர்
வரிசையுடன் தான்வணங்கி மகிழ்ந்தவீடு
கோனான குருபீட மானவீட்டை
குறிப்பறிந்து வணங்குதற்கு சொன்னேன்பாரே. (கூகசு)

பாரப்பா மனமேது தியானமேது
பதிவான சரிதையொடு ஞானமேது
னேரப்பா விழிமடவார் மயக்கமேது
னிசமான மக்களொடு சுற்றமேது
காரப்பா உபதேச குருத்தானேது
கருவேது கைபாக முறைதானேது
சாரப்பா உடலேது உயிர்தானேது
தகமையில்லா பெருவெளியில் சாருந்தானே. (கூகஎ)

தானென்ற ஓங்காரக் கம்பமாச்சு
சங்கையுடன் அகாரம்அங்கே பிரந்ததாச்சு
வானென்ற வழியரியார்க் கொன்று மில்லை
மகத்தான பூரணத்தை மகிழ்ந்துகொள்ளு
ஊனென்ற உடலுயிரும் நாதவிந்து
ஒடுங்கினின்ற சுழினையடா அண்டமேரு
கோனென்ற குருபீட மானபேரில்
குறியறிந்து னெரிதமற்குள் குணமாய்நில்லே. (கூகஅ)

குணமான மந்திரத்தைச் சொல்லக்கேளு
குருவான அகாரமொடு உகாரத்தோடு
யினமான மகாரமொடு மூன்றுஞ்சேர்ந்தால்
யிருத்துமடா சிவயோகம் யின்பமாக
கனமான உச்சிவெளி சுழினைமூலம்
கண்ணரிந்து விண்ணதனைக் கருவாய்ப்பாரு
மனமான பஞ்சஅரை வாசல்காண
மவுனமுடன் ஓம்சிவயவசி யென்றாணே. (கூகக)

ஊணுவது சுழிமுனையில் வங்சிங்கென்று
உண்மையுடன் அண்டவெளிக் குள்ளேசென்று

காணுவது ரேசகபூரகமாய் நின்று
கலையறிந்து கும்பத்திற் கனிந்துகொண்டால்
தோணுவது யென்னென்று சொல்வேனப்பா
தூண்டாத மணிவிளக்கின் சோதிதன்னை
பேணுவதாற் கயிலாச தேகமாச்சு
பேரண்டத் துச்சிவெளி மகாரமாச்சே. (௯உ௰)

ஆச்சப்பா கிரிகைவெளி நல்லக்கேளு
அப்பனே சரிதையிலே அடங்கிநின்று
மூச்சப்பா ஆறுதலந் தன்னைக்கண்டு
முனையறிந்து யிடையொடுபின் கலையாய்ப்பாரு
பேச்சென்ற உடலுயிரை நன்றாய்ப்பேணு
பேரண்டச் சுழிமுனையில் மனக்கண்ணூட்டு
நீச்சென்ற அக்கினி பஞ்சாக்ஷரத்தைமைந்தா
நிலைநிருத்தி பூறணமாய் நின்றுபாரே. (௯உக)

பாரடா அண்டமெனுந் தொண்டைக்குள்ளே
பத்தியுடன் அங்கென்று வாசிகொண்டு
னேரடா அந்தரங்கச் சுழினைமேவ
நிலையறிந்து தமர்வாசற் குள்ளேசென்றால்
தூரடா அடிமுடியும் ஒன்றாய்க்காணும்
சுகசீவப் பிராணகலை துலங்கும்பாரு
யேறடா வாசிகொண்டு முனைமையத்தில்
யிருத்தடா அமுர்தமது யிரங்குந்தானே. (௯உஉ)

தானான பிர்மநிலை அண்டத்துச்சி
தமரான அந்தரத்தில் தானேநின்று
வீணான சத்தாதி விஷயம்போக்கி
மெஞ்ஞான பூரணமாய்த் தன்னைப்பார்த்தால்
ஊனான ஜீவாத்துமா பரமாத்துமாவில்
உண்மையுடன் நின்றகாரணந்தான் மைந்தா
கோனான குருவினுபதேசங்கண்டால்
குறியறிந்து அக்குறியில் குணமாவாரே. (௯உ௩)

வாரானஅசபை யெனுஞ் சீவாத்துமாவை
வணக்கமுடன் பராபரத்தில் மகிழ்ந்துகூட
கூரான ஓங்கார மூலவட்டம்
குண்டலியாம் பிரணவத்தின் குணுதீகந்தான்

னேரான சிங்குவங்கு ரந்திரவாய்வை
நீங்காமல் யேகமதாய் நிருத்திக்கொண்டு
பாரான அக்ஷரசாதன முந்தள்ளி
பாமகயிலாச மென்றபதியில் நில்லே. (௲உ௪)

நில்லடா நிலேயான அண்டத்துள்ளே
நின்றுவிளே யாடுதற்கு நிசமாய்மைந்தா
சொல்லடா அந்தரங்கச் சுழினேமீதில்
திருகுமணி வாசலுட திரையைநீக்கி
வுள்ளடா தாளிருந்து வாசிகொண்டு
ஊதடா அண்டவெளி உச்சிமட்டும்
தள்ளடா வாசியென்ற சர்ப்பமேறி
சகலகலே போதமென்ற அறிவைப்பாரே. (௲உ௫)

அவயோகி.

பாரப்பா பிராணப் யோகஞ்செய்ய
பதிவான தசதீக்ஷைக் குள்ளேநின்று
னேரப்பா சமாதியிலே மனதுபூண்டு
நின்ருக்கால் காயசித்தி யோகமெய்தும்
ஊரப்பா யிருக்கிரவன் பிராணபமென்று
உருசெவிப்பான் மணியெடுத்து மூக்கைத்தொட்டு
பேறப்பா யிதினலே ஒன்றுமில்லே
பூமியிலே பிரந்தவர்கள் கோடிதானே. (௲உ௬)

கோடியடா உலகத்தில் பிறணபஞ்செய்ய
குரையாம லொருபோது பிச்சைக்கொண்டு
வாடியல்லோ உடம்பெல்லாம் வெளுத்துசோம்பி
மகத்தான சற்குருவை காணவென்று
தேடியல்லோ மலேதோறுஞ் சென்றுபுக்கி
தசதீக்ஷ யரியாமல் செனித்தோர்கோடி
நாடியல்லோ குருவரிந்து தசதீக்ஷபெற்றல்
நன்மையுட னிருந்து அஷ்டசித்திபாரே. (௲உ௭)

பாரப்பா தன்மயத்தை யரியாமல்தான்
பத்தியுடன் அடையோகஞ் செய்வான்பாவி
வீறப்பா மூச்சடக்கி செவிவாய்மூடி
வேகமுடன் பூரிக்கில் மேனிதன்னில்

சாரப்பா மூலமதில் சொருகிக்கொண்டு
தலைவலித்து காதடைத்து மூகமுங்கோணி
நேரப்பா கண்டெரித்து மதிகலங்கும்
நேர்மைகெட்ட அடயோகந் தள்ளுதள்ளே. (கூஉஅ)

பரியங்கயோகம்-

தள்ளடா பரியங்க யோகந்தானும்
சாதகமாய் சலந்தனிலே தானேசென்று
மெள்ளடா தானிருந்து அபானத்தாலே
விரும்பியே பூரித்து நேசிப்பான்பார்
உள்ளடா மூலமென்ற ஆகாரத்தில்
ஒதுங்கிநீர் தங்கியது குன்மமாகும்
அல்லடா யிதினாலே ஒன்றுமில்லை
ஆதியென்ற மவுனாதி யோகம்பாரே. (கூஉகூ)

மவுனாதியோகம்.

பாரப்பா மவுனாதி யோகஞ்செய்ய
பாழான தத்துவத்தை அடக்கிமைந்தா
னேரப்பா குருபதத்தில் நின்றாயானால்
நிசமான லயயோக மென்றும்பேறு
சாரப்பா தத்துவ லயயோகத்தாலே
சங்கையுடன் தானவனாய் தன்னைக்கண்டு
சாரப்பா சற்குருவின் கிடாக்ஷத்தாலே
கருணையுடன் மந்திராதி யோகங்கேளே. (கூ௩௰)

மந்திராதியோகம்.

கேளடாவங்கென்று மூலத்தில்பூரி
கெணிதமுடன் சிங்கென்று மேலேரேசி
ஆளடாமங் கென்று சுழினைக்கெட்டி
அண்டவழி தணையரிந்து வாசியேத்து
சூளடா துருவநிலை கண்டுதேற
சுத்தமுடன் சிங்குவங்கு தன்னைக்காரு
மோரடா தணையரிந்து காத்தாயானால்
விசையாதி மந்திரமாயோக மாச்சே. (கூ௩க)

ருஜாங்கயோகம்.

ஆச்சப்பா யிதுமேலே ருசாங்கயோகம்
ஆதியென்ற யோகமடா மவுனயோகம்

மூச்சப்பா தானிரைந்த மவுனயோகம்
முறைபரிந்து கைபாகம் முத்திபெற்றால்
நீச்சப்பா அண்டவெளி சாகரத்தில்
நின்றுநிலை யரிந்து பிராணபவழியேசென்று
பாச்சப்பா வாசிசரம் சுழினைக்கேரில்
பளீரெனவேகண்ட தெல்லாம் வெளியாய்ப்போச்சே. ()

வெளியான வெளிபரிய ஒளியைத்தூண்டி
வேதஒளி தன்னாலே வெளியைக்கண்டு
ஒளியான வாசிசரம் உசரயேத்த
ஓமென்ற பிரணவத்தா லுறுதிகொண்டு
வழியான துரைபரிந்து மணிஞவுன்னி
மகத்தான அண்டவெளிக் குள்ளேசென்று
அழியாத பேரின்ப வீட்டில்சென்றால்
அமுர்த ரசபோதமா னந்தமாமே. (கூகூ)

ஆமப்பா ஆனந்த போதமான
அகாரமுடனுகாரம துமகாரம்கூட்டி
நாமப்பா யென்றமொழி தனையகத்தி
னடுவான சுழினையிலே ஞட்டங்கண்டால்
சோமப்பால் கசிந்துவெகு பூரணமாய்காணும்
துலங்குதிரு வாசியென்ற குகைபைக்காரு
காமப்பால் கசிந்தொழுகும் குகையைக்கார்க்க
கருணைவளர் சற்குருவையடுத்துக்காரே. (கூகூச)

அடுத்துமிகப் பொருளீய்ந்து தொண்டுபண்ணி
அனுசரித்து கேட்டாக்கால் அருளிச்செய்வார்
தொடுத்துமிகக் கேட்டுடனே சொல்லவில்லையென்று
சுகமரியாக் குறங்கதுபோல் கெட்டோர்கோடி
கடுத்துமிக அலையாதே மோக்ஷம்வேண்டி
காத்திருந்து குருபதத்தில் கனிவாய்க்கேளு
தடுத்தடிமை கொண்டவரும் திசைதீக்ஷைவைப்பார்
சதாயோக பூரணத்தில் தாக்கிநீயே. (கூகூரு)

நீயென்றும் நானென்றும் பேதமில்லை
நிர்மலமாம் வெளிதனிலே நின்றபோதம்
தாயென்றும் சேயென்றும் பேதமில்லை
சராசரங்கள் ரெண்டுமொன்றாய் நிரைந்துதப்பா

காயென்றுங் கனியென்றும் பேதமில்லை
  கருவான முக்கனியை கண்டபோது
சீயென்றும் அமுர்தமென்றும் பேதமில்லை
  தெளிந்தோர்க்கு வாசியென்ற குதிரைதானே. (௬௬)

குதிரையென்ற வாசியினல் தீகைஷவீடு
  குருகாமல் சுழிமுனையில் குரியாய்ப்போடு
குதிரையின்மே லேரியல்லோ சக்கறங்களெல்லாம்
  கூர்மையுடன் கடையரிந்து குணமாய்நின்று
குதிரையின்மே லேரியல்லோ ராஜவீதி
  குருபதமாம் புருவமையத்தூடேபோகும்
குதிரையின்மே லேரியல்லோ அண்டபதஞ்சுத்தி
  குதிரைமுனை அங்கையடா கட்டுகட்டே. (௬௭)

கட்டினல் வாசியது மூச்சாடாது
  கருவறிந்து குருசொல்ல கட்டவேணும்
யெட்டினல் பிராணுயம் வாசியோகம்
  இயங்காமல் வூதினல் ஒன்றுமில்லை
முட்டினல் வாசியது கட்டாதய்யா
  மூதண்ட குளிகைக்கு பலமோயில்லை
ஓட்டினு லாவதென்ன அன்னத்தைவிட்டு
  உத்தமனே தீகைஷவிட்டால் ஒக்கப்பாழே. (௬௮)

பாழான முப்பாழை அரியவேணும்
  பரமபதத் தெல்லையிலே பதிவாய்நின்று
மேலான நிற்குணப்பாழ் கண்டுதேறி
  மெஞ்ஞான கேசரியில் வாசிபூட்டி
கால்லான அடிமுடியு மொன்றாய்நின்று
  கருணைவளர் ஓங்காரக் கம்பத்தேறி
நூலான சாகறமே போதமென்று
  ஞேக்கு மனங்கொண்டு அந்தப்போக்கைகாணே. (௬௯)

போக்கோடே பூரணத்தை நன்றாய்ப்பார்த்து
  போதமென்ற புருவமையம் தசமாம்தீகைஷ
வாக்கோடே யேறுதற்கு அமுர்தமுண்டால்
  மகத்தான அமுர்தமடா வழலைப்பாம்பு
தாக்கோடே வழலைக்கடி பட்டுதென்றால்
  சகல்சறக் கத்தனையும் சாந்தமாகும்

ஞுக்கோடே மேல்வாசற்குள்ளேசென்று
நலமான மதியமுர்தம் வழலைவாங்கே. (௬௪௰)

அமுர்தரசத்தால் துருசுன்னம்.

வாங்கியந்த வழலையிலே வீறஞ்சேர்த்து
மகத்தான சுக்குலமும் கூடவிட்டு
பாங்குபெற அமுரியுங் கூடச்சேர்த்து
பரையான போதம்விட்டு பரிவாய்நீயும்
சாங்கமுடன் கற்பூரஞ் சீனம்சேர்த்து
சாத்தடா துரிசதுதான் சுன்னமாகும்
வாங்கியே கெந்திரசம் பாஷாணந்தான்
யென்னசொல்வேன் கட்டுமடா திட்டந்தானே. (௬௪௧)

திட்டமென்ற பிரம்மதிட்டி வாசல்தன்னில்
சிங்குவங்கு காலரிந்து அங்கென்றாதி
கெட்டிமன தாயிருந்து வட்டமேவி
கீழ்மேலாய் நின்றிலங்கும் வாசிதன்னை
யிஷ்டமுடன் சுழினையடா தமருக்குள்ளே
யியங்குகின்ற வாசிசர மேறினைக்கால்
வட்டமதில் மதியமுர்தந் திட்டமாக
வாசிசாந் தன்னுடனே வடியுந்தானே. (௬௪௨)

அமுர்தரசவேதை.

வடிந்தொழுகும் அமுர்தரச வழலைதன்னில்
மகத்தான வேதைமுறை வழுத்தக்கேளு
சொடித்தரசந் தன்னுடனே ஞுகங்கெந்தி
சுத்தமுள்ள தங்கமுடன் கல்வத்திட்டு
வடிந்துவந்த வழலைதன்னால் அரைத்துமைந்தா
பரமகுரு தன்னருளால் புடத்தைப்போடு
மடிந்தபுடந் தனையெடுத்துப் பார்த்தாயானல்
மகத்தானயேமமென்ற குருவாம்பாரே. (௬௪௩)

பாரப்பா யேமமென்ற குருவைமைந்தா
பத்தியுடன் தானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
னேரப்பா வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று
னேர்மையுடன் தான்கொடுத்து உருக்கிப்பாரு
சாரப்பா உருக்கினின்ற சத்தைப்பார்த்தால்
தன்மயமாய் நின்றபரஞ் சோதியாகும்

சாரப்பா கருணைவளர் சோதித்தாயை
  கண்மூக்கு மத்தியிலேகண்டு பாரே. (௬௪௪)

கண்டுகொண்டு யோகமதி லிருக்கவேணும்
  கருணைவளர் பூரணத்தைக் காணவேணும்
நின்றுகொண்டு வாசியிலே நிலைக்கவேணும்
  னேரறிந்து நிலைசெலுத்திக் கொள்ளவேணும்
பண்டுடைய வேதமொடு சாஸ்திரங்கள்
  பல்வான சாஸ்திரங்கள் பார்க்கவேணும்
அண்டகே சரமதிலே மனக்கண்சாத்தி
  அருள்போகத் தன்மயங் கொண்டறிவாய்நில்லே. (௬௪௫)

துருசுச்சுன்னம் ஐயநீர்.

நில்லென்ற நிலைதனிலே வாசியூதி
  நீமகனே அமுர்தரச வழலைவாங்கி
சுள்ளென்ற வீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்து
  துடியான லவணமொடு காரச்சுன்னம்
கல்லென்ற கல்வமதி லாட்டிமைந்தா
  கணக்காகநாலி லொன்று ச்சாரஞ்சேர்த்து
கொல்லென்ற துருசுகன கங்கிபூட்டி
  கூர்மையுள்ள புடத்தில் வெகுசுன்னமாமே. (௬௪௬)

ஆமப்பா சுன்னமதில் னாலுக்கொன்று
  அடங்கிநின்ற நவச்சாரங் கூடச்சேர்த்து
னாமப்பா சொல்லுகிறேம் பனியில்வைக்க
  னுதாந்த மானதொரு செயநீராகும்
காமப்பாலான செயநீர்தன்னை
  காசியென்ற குப்பியிலே பதனம்பண்ணி
தாமப்பா தன்னிலையைத் தானேகண்டு
  சங்கையுள்ள வேதமுறை சாற்றக்கேளே. (௬௪௭)

கேளடா அயமுடனே வெள்ளிச்செம்பு
  கிருபையுள்ள னாகமொடு தங்கமஞ்சும்
ஆளடா அஞ்சையுமே கணக்காய்ச்சேர்த்து
  அப்பனே அதற்குநிகர் ரசத்தைவார்த்து
வாளடா கல்வமதில் யிட்டுக்கொண்டு
  வழலையென்ற அமுர்தரசச் செயனீர்தன்னால்

காலடா தானறிந்து விசைகொண்டாட்டி
கைமுறையாய்த் தானுருட்டி காயப்போடே. (௬௪௮)

போடப்பா காய்ந்தபின்பு யெடுத்துக்கொண்டு
புதுமையுடன் செம்புருக்கி அதினில்தாக்கில்
ஓடப்பா செம்பதுவுங் கட்டிப்போகும்
நன்மையுள்ள செம்பெடுத்து மைந்தாகேளு
வீடப்பா பிழைப்பதற்கு வெள்ளிதன்னில்
வேகமுள்ள செம்பதனை பத்துக்கொன்று
சூடப்பா குகைதனிலே யுருக்கிப்பாரு
சுத்தமுள்ள வெள்ளீயங் தங்கமாமே. (௬௪௯)

தங்கமயமான தொரு அங்கந்தன்னை
தானறிந்து வாசியினால் அண்டமேவி
சங்கையுடன் தானிருந்து மணிநாவுண்ணி
தன்மயமும் விண்மயமுந்தானே கண்டு
அங்கமுடன் அனுக்கிரக வழியேசென்று
ஆதியென்ற கேசரியை அன்பாய்ப்போற்றி
மங்களமாய் மனதொருமை யாகநின்றால்
மகத்தான சிவயோகவழி சொல்வாமே. (௬௫௰)

குடோன்சுத்தி.

வழியான கருவியொடு விபரங்கேளு
மகத்தான வெடியுப்பு சீனிக்காரம்
வழியான நவச்சாரம் துருசுவீரம்
பாலகனே ஓரிடையாய் வாங்கிக்கொண்டு
நெளியாமல் யிதுக்கு நிகர்கரிசலுப்பு
நேர்மையுடன் கல்வமதில் நன்றாயாட்டி
புளியான குடவனிலே பூசிமைந்தா
புடம்போட்டுத் தானெடுக்க செம்பாய்ப்போச்சே. (௬௫௧)

போச்சப்பா குடவனது செம்பாய்ப்போச்சு
பூரணமாய் வெள்ளியது தங்கமாச்சு
காச்சப்பா கசடற்றதங்கத்தாலே
கனியமன முருகவேதான் பூசித்தாக்கால்
மூச்சப்பா ஓடாது முனைமேல்நிற்கும்
முனையான சுழிமுனையிற் குள்ளேசென்று

பாச்சப்பா வாசிசரம் அண்டத்துள்ளே
பத்தியுடன் தன்மயமாய் பதிவாய்நில்லே. (௬௫௨)

பதிவான பதியதுதான் அண்டத்துச்சி
பரமகைலாச மென்ற சொர்க்கவீடு
மதியான வீட்டிலே மனக்கண்சாத்தி
மார்க்கமுடன் சுழினையிலே மணிநாவுன்னி
விதியான வெழுத்தரிந்து கமலத்தேகி
வேதாந்த அமுர்தரசங் கொண்டால்மைந்தா
கெதியான மோக்ஷமடா சொல்லப்போமோ
கேசரத்தில் பூரணமாய் கெதிமொண்டேறே. (௬௫௩)

யேறுவதற் கின்னமொரு சூக்ஷங்கேளு
யேகாந்த மாகவேநீ யிருந்துகொண்டு
தேறுவது ஓங்கார செயல்தன்னாலே
திருகுசுழி கபாட்மதின் திரையைநீக்கி
மாறுவிதந்தனை யரிந்து வாசியேத்த
மணிமந் திரனுகஒளி கீதங்கேழ்க்கும்
சாருவது மணினுக ஓசைநீக்கி
தன்மயங் கொண்டண்ட மதில்சார்ந்துகொள்ளே. (௬௫௪)

கொள்ளடா அண்டமதில் சார்ந்துகொண்டு
கூர்மையுடன் தன்மயங்கொண் டிருந்தாயாகில்
உள்ளடா சோதிபிர காசமாகி
உண்மையென்ற ஆதியந்தந் தான்தானுகி
சொல்லடா சொல்விறந்த மவுனமாகி
சுகசீவ பிறுணகலே சுத்தனுகி
அல்லடா தன்மயங்கொண் டிருந்தாயாகில்
அரகரா சின்மயமா யாகுந்தானே. (௬௫௫)

தானென்ற குருவினுப தேசத்தாலே
சார்ந்துநின்ற அவத்தையெல்லாம் தானேபோகும்
வானென்ற வடிவுசிவ ரூபமானல்
மவுனதி யோகமதில் வாழ்க்கையெய்தும்
நானென்ற பிரபஞ்ச மாய்கைக்கையா
ஞசமென்ற அக்கினியாம் நன்ருய்க்காணும்
தேனென்ற வேதாந்த முடியைப்பார்த்து
தெளிவான யோகமதில் தீர்க்கம்பாரே. (௬௫௬)

பாரப்பா பிர்மநிலே யார்தான் காண்பார்
 பதமில்லை யாதினிலும் பதிவுமில்லை
காரப்பா எந்தவித மானுலுந்தான்
 காணரிதாஞ் சிவயோகம் கண்ணில்காணு
ஊரப்பாகால அபிமானத் தாலேகி
 உண்மையென்ற காரணமாம் உர்ப்பத்திக்கி
பேரப்பா நன்மைதுன்மை ரெண்டில்தானும்
 பொருந்து மனமில்லாத சாக்ஷிதானே. (௬௫௭)

தானென்ற சாக்ஷியடா குணாதீதமாகி
 சகலபொருள் தானாகிதானே தானாய்
வானென்ற ஆகாச முடிவுமாகி
 வகத்தான சோதிஜெகச் சோதியாகி
கோனென்ற குருவாகி யெங்குந்தானாய்
 குவி தெழுந்த வாசிசிவ யோகந்தானாய்
தேனென்ற அமுர்தரச யோகந்தன்னை
 சிவாயகுரு தெளிவாகி சொன்னார்காணே. (௬௫௮)

சொன்னதினால் தெரியாது மைந்தாமைந்தா
 தொடுகுறி போலங்கணேயே துலங்கினாக்கால்
கண்ணெதிரே தோன்றிநின்ற காக்ஷிபோலே
 கருணைவளர் சாஸ்திரத்தின் கருக்களெல்லாம்
விண்ணல்லோ தங்கிநின்ற ஒளிபோல்காணும்
 விளங்கிசுழி தனையரிய வெளியுங்காணும்
எண்ணதிலேகண்ட ஒளிவெளியின்சூக்ஷம்
 ஒமுடிந்த சூக்ஷமடா சுழினையாமே. (௬௫௯)

சுழியான காத்துவெகு சுழிகாத்தய்யா
 சுழித்தசுழி நடுவறிந்து யேறமாட்டார்
வழியானவரை யரிந்து யேறுதற்கு
 வங்குசிங்கு வாசலிடமார்க்கங்கேளு
தெளிவான ஓங்காரக் கம்பந்தன்னை
 சிவயவசி சிவயவசி யென்றுநாட்டி
வழியான மனவிழியால் தன்னைப்பார்த்து
 வீடான பேரின்ப வீட்டில்நில்லே (௬௬௰)

நில்லென்ற வீடுபேரின்ப வீட்டில்
 நீமகனே போதநெறியாக நின்றால்

வில்லென்ற விசைபோலே வாசிநின்று
விளங்குமடா திருசுழி முழிமைபத்தில்
சுள்ளென்ற சுவாலைபடா சுவாசத்தந்தம்
துலங்குதடா கதிர்மதிபோல் துருவமீதில்
உள்ளென்ற சுழினையிலே மவுனம்பூட்டி
ஊடுருவ அக்ஷரத்தை உசரயேத்தே. (௬௬௧)

யேத்தடா வாசிவலங் கொண்டுமைந்தா
யிருத்தடா முனையறிந்து தமருக்குள்ளே
காத்தடா அசையாமல் திரையைப்போட்டு
கண்ணறிந்து விஞ்ஞான கதவைமைந்தா
சாத்தடா குகையறிந்து மெய்யால்நீயும்
சரந்தொடுத்து அட்சரத்தால் தன்னைப்பார்த்து
யேத்தடா மவுனமென்ற வாசியாலே
பொருந்திமனம் நரிந்தமூர்தம் பூசைபண்ணே. (௬௬௨)

பூசையென்ன தமரறிந்து வாசியேத்தி
யொருந்தி நின்றஅஞ்சுநிலை பூண்டுபார்த்தால்
பூசையென்ற சிவசத்தி பூசைத்தானும்
பூரணமாய் கோடிசெய்த பலத்துக்கொக்கும்
ஆசையுடன் அந்தரங்க வாசல்கண்டு
அதிலிருந்து அங்கனவேபார்த்தால் மைந்தா
ஓசையென்ற மணிமேருள் சுழினைலிங்கம்
ஒருகோடி சூரியன்போல் காணலாமே. (௬௬௩)

காணவே செகச்சால வார்த்தைமார்க்கம்
கைமுறையாய்ச் சொல்லுகிறேன் கருவாய்க்கேளு
தோணவே சொல்லுகிறேன் சரக்கின்மார்க்கம்
சுத்தமுள்ள பாஷாணம் அறுபத்தினாலும்
பேணவேலவண மென்ற காரசாரம்
பெருமையுள்ள யிவ்வகைதா னிருபத்தஞ்சே
பூணவே உபரசங்கள் நூற்றிரண்டுபத்தும்
புதுமையுடன் கண்டறிந்து வாதம்பாரே. (௬௬௪)

சரக்குவகைசத்துருமித்துரு

பாரப்பா வாதமுறை பார்ப்பதற்கு
பதிவான உபரசங்கள் காரசாரம்

சார்ப்பா பாஷாணவகைக் கெல்லாந்தான்
சத்துருவு மித்துருவும் தானேசொல்வோம்
னேரப்பா தானிருந்து சத்துருவுமித்துருவும்
னேர்மையுடன் கண்டறிந்து நிலையைப்பார்த்தால்
வீரப்பா கொண்டு நின்றநவலோகங்கள்
வேதாந்த குருவருளால் தங்கமாமே. (கூகூரு)

துருசுசத்துருமித்துரு.

ஆமப்பா துருசுசத் துருவைக்கேளு
அடங்காத யிணங்கனொடு சினம்கூடன்
தாமப்பா அப்பிரகம் கல்லுப்புனுகம்
சங்கையுள்ள யிந்துப்பு வங்கலிங்கம்
நாட்டமுடன் கண்டறிந்து நன்மையாக
நாமப்பா சொன்னவகை சத்துருவேயாகும்
ஓமப்பா சத்துருவால் துரிசைக்கொண்டு
உத்தமனே மித்துருவை உரைக்கக்கேளே. (கூகூகூ)

கேளப்பா துரிசிசத்துருவைச் சொன்னேன்
கெணிதமுடன் மித்துருவை நன்றாய்க்கேளு
ஆளப்பா சாரமொடு வீரமரிதாரம்
அழகான வெண்காரம் கெந்திசூதம்
காலப்பா பூரமொடுமனோசிலையும் லிங்கம்
கருவான மித்துருவென் றறிந்துகொண்டு
வாளப்பா மித்துருவால் செயமேசெய்து
மார்க்கமுடன் வேதமுறை மகிழ்ந்துபாரே. (கூகூஎ)

பாரப்பா சத்துருவால் துருசைக்கொன்று
பரிவான மித்துருவால் சுன்னமாக்கி
சாரப்பா யிவ்விதமாய் வேதைப்பார்த்தால்
சங்கையுடன் காணுமடா அங்கமாக
நேரப்பா தானிருந்து அங்கம்பார்த்து
நீமகனே பூரணமாய் நின்றாயாகில்
நேரப்பா பெத்தசிவ யோகியாவாய்
பேரண்டம் சித்தண்டம் ரெண்டுங்காணே. (கூகூஅ)

சாரசத்துமித்துரு.

காணவே சார சத்துருவைக்கேளு
கல்லுப்பு யிந்துப்பு வளையுப்பு

பூணவே வங்கமொடு காரீயந்தான்
பொருளான அண்டமொடு மடிந்தசுக்கான்
பேணவே அப்பிரகம் யிதுவெல்லாந்தான்
பேருகின்ற சாரசத்துருவே யாகும்
தோணவே யிச்சறக்கால் சாரந்தன்னை
துடியடங்க கட்டினபின் மித்துருவைக்கேளே. (௬௬௯)

கேளடா சாரசத்துருவை சொல்வேன்
கெந்தி மனேசிலைதாரம் வீரம்லிங்கம்
ஆளடா காரம்வெடி காரீயந்தான்
அப்பனே கெவுரியொடு நாகங்கூட்டி
வாளடா அமிர்தமதால் கவசஞ்செய்து
மைந்தனே புடம்போட்டு பார்த்தாயானல்
காலடா வலுவாகி சாரங்கட்டி
தனகமென்ற குருவாகும் கண்டுபாரே. (௬௭0)

வெடியுப்புசத்துருமித்துரு.

பாரப்பா வெடியுப்பு சத்துருவைக்கேளு
பகையான காரீயம் துருசுகூடன்
நேரப்பா வெள்ளிசெம்பு யிரும்புகெந்தி
நிசமான அண்டமொடு சத்துருவேயாகும்
சாரப்பா சத்துருவா லுப்பைக்கட்டி
தன்மையுடன் வேதைமுகம் தானேகண்டால்
ஆரப்பா உனக்கீடு ஆருமில்லை
ஆதியென்ற லவணமதை பரிந்துகாணே. (௬௭௧)

காணவே சத்துருவா லுப்பைக்கொன்று
கருணைபெற மித்துருவைக் கருதக்கேளு
பூணவே லிங்கமுடன் காரங்கல்லுப்பு
புகழான யிந்துப்பு வீரம்காரம்
தோணவே நாகமொடு ரேமம்வெள்ளை
சுத்தமுள்ள சீனமொடு மித்துருவேயாகும்
பேணவே சத்துருவா லுப்பைக்கட்டி
பிரியமுடன் மித்துருவால் சுன்னஞ்சேரே. (௬௭௨)

கல்லுப்புசத்துருமித்துரு.

செய்யடா கல்லுப்பு சத்துருவைக்கேளு
செயமான வீரமொடு சிங்கிமனேசிலையும்

மெய்யடா பழம்புளியோ டிவையெலாந்தான்
மேன்மையுள்ள கல்லுப்பு சத்துருவேயாகும்
கையடா தவருமல் மைந்தாநீயும்
கல்லுப்பை சத்துருவால் கசிவுபோக்கி
பொய்யப்பா போகாமல் செயமேசெய்து
புத்தியுடன் மித்துருவை புகழ்ந்துகாணே. (௩௭௩)

காணவே மித்துருவை சொல்லக்கேளு
கருவான விங்கவங்கம் நாகம்செம்பு
பூணவே பூரம்அரி தாரங்காரம்
புத்தியுடன் மித்துருவென் றறிந்துகொண்டு
பேணவே மதியமூர்த வழலேதன்னல்
பிலமான சரக்குகளை அரைத்துக்கொண்டு
தோணவே சரக்குகளுக் கங்கிபூட்டி
சுத்தமுடன் புடம்போட்டு வேதைபாரே. (௩௭௪)

காரசத்துரு மித்துரு.

பாரடா காரத்தின் சத்துருவைக்கேளு
பதிவான சலாசத்து அண்டஞ்சூடன்
னேரடா சரக்குவகை தானேகண்டு
நிசமான அமூர்தரச வழலேதன்னல்
காரடா கல்வமதில் நன்றாயாட்டி
கருணையுடன் காரமதுக் கங்கிபூட்டி
சேரடா புடமதிலே வைத்துப்பார்த்தால்
சிவசிவா காரமது கட்டுங்காணே. (௩௭௫)

காணவே சத்துருவால் காரங்கட்டி
கருணையுடன் மித்துருவை கருதக்கேளு
ஊணவே உபரசங்கள் பாஷாணங்கள்
உண்மை யுள்ளநவலோகந் தனக்குமைந்தா
பேணவே காரமது காலனாகும்
பெருமையுடன் சத்துருமித் துருவைப்பார்த்து
பூணவே கண்டுமனம் கொண்டாயானல்
புத்தியுடன் வாதமது வசியமாமே. (௩௭௬)

தங்கத்தின் சத்துருமித்துரு.

ஆமப்பா தங்கமென்ற அபரஞ்சிக்கி
அப்பனே சத்துருவைச் சொல்லக்கேளு

ணமப்பா சொல்லுகிறேம் துருசு லிங்கம்
நன்றான யிணங்கனெடு ணகம்வெள்ளை
தாகப்பா தாளகமும் சூதங்கெந்தி
தண்மையுடன் மனேசிலையும் அண்டங்கூட்டி
சோமப்பால் தன்னுலே ஆட்டிமைந்தா
சுத்தமுள்ள தங்கமதுக் கங்கிபூட்டே. (௧௭௭)

பூட்டியே புடமதிலே வைத்துப்பாரு
போத முள்ளதங்கமது குருவாய்நிற்கும்
ணட்டியே தங்கமது குருவாய்நின்றால்
ணலான காரியமும் நன்மையாகும்
தாஷ்டிகமாய் சற்குருவின் பாதம்போத்தி
சங்கையுடன் மவுனரசந் தானேகொண்டு
நீட்டியதோர் வாசியினுல் னெற்றிக்கண்ணை
நினைவாக நித்தியமும் கண்டுதேறே. (௧௭அ)

கண்டுசிவ ஜோதியென்ற தங்கத்தாய்க்கு
கருணைவளர் மித்துருவை கருதக்கேளு
விண்டுசொல்வேன் நவலோகந் தனக்குமைந்தா
மேன்மையுள்ள உயிராகும் தங்கத்தாய்தான்
அண்ட கேசரியான தங்கத்தாயை
அனுதினமும் பூசைபண்ணி பதிவாய்நில்லு
வண்டனென்ற சத்துருவை புறத்தேதள்ளி
மைத்ததெல்லா மித்துருவென் றறிந்துநில்லே. (௧௭௯)

ரசத்துக்குசத்துருமித்துரு.

அரிவான ரசத்துக்கு சத்துருவைக்கேளு
அப்பனே நாகமொடு காரீயம்வங்கம்
குரியான கெந்தகமும் மனேசிலையும்வீரம்
குரியான தாரமொடு வெள்ளிச்செம்பு
னெரியான வெண்காரம் துரிசிசாரம்
னேர்மையுடன் சத்துரு வென்றறிந்துகொண்டு
வரிவான மனதைமெள்ள வசமேபண்ணி
மேன்மையுள்ள மித்துருவை விளங்கக்கேளே. (௧அ0)

கேளடா மித்துருவைச் சொல்வேன்மைந்தா
கேள்வியென்ன யிரும்புவெடி சூடன்காந்தம்

ஆளடா மித்துருவென் றறிந்துகொண்டு
அருளான வேதமுறை அறிந்துபார்த்தால்
கோளடா ஒன்றுமில்லை குருவேயாகும்
குருவான அமுர்தரச வழலைகண்டால்
காலடா வலுவாகி வாசியேறும்
கண்மூக்கு மத்தியென்ற சுழியைப்பாரே. (சூ௮௧)

அயத்தின் சத்துருமித்துரு.

பாரப்பா யிரும்புக்கு சத்துருவைக்கேளு
பகையான அபிறகம் வெண்கார அண்டம்
நேரப்பா வங்கமொடு கெந்திநவச்சாரம்
நிசமான வீரமொடு கெவுரிசலாசத்து
சாரப்பா யிரும்புக்கு சத்துருவேயாகும்
கண்டறிந்து விண்டபடி கருவாய்பார்த்தால்
வீறப்பா கொண்டஅயச் சத்துருவால்மைந்தா
விசையடங்கும் மித்துருவை விளங்கக்காணே. (சூ௮௨)

காணவே யிரும்புக்கு மித்துருவைக்கேளு
கருவான வெள்ளி செம்புனாகந்தங்கம்
பூணவே காந்தமொடு கெந்திகூடன்
பொருந்தி நின்றமித்துருவென் றறிந்துகொண்டு
பேணவே தானிருந்து வேதைபாரு
பிலமாக வாசிசரம் சுழினேக்கேத்து
ஊணவே தானிருந்து மவுனங்கொண்டால்
உற்றசிவ யோகியென்ற உண்மையாமே. (சூ௮௩)

நாகத்தின்சத்துருமித்துரு.

உண்மையுடன் சொல்லுகிறேன் னாகத்துக்கு
உத்தமனே சத்துருவை உரைக்கக்கேளு
தண்மையுள்ள தங்கமொடு வெள்ளிவங்கம்
தயவான வெடியுப்பு சீனங்கல்லு
வெண்மையுள்ள வெண்கலமும் வளகிவீரம்
விசையான னாகசத்துருவே யாகும்
நன்மையுடன் சத்துரு மித்துருவைக்கண்டு
னாட்டமுடன் பூரணத்தில் நயந்துநில்லே. (சூ௮௪)

நில்லென்ற நாகமதின் மித்துருவைக்கேளு
நிசமான அபிரகம் யிரும்புகாந்தம்

உள்ளென்ற சலாசத்து செம்புசூதம்
உருதியுள்ள காரீயம் சாரங்கெந்தி
சொல்லென்ற விசைபோலே ஞகத்துக்கு
சுகமான மித்துருவால் சுத்தம்பண்ணி
வில்லென்ற விசைபோலே வாதம்பாரு
வேதாந்த சின்மயத்தில் விரும்பித்தேறே. (௩அரு)

காரீயசத்துருமித்துரு

தேறவே காரீயந் தனக்குமைந்தா
சிவசிவா சத்துருவை சொல்லக்கேளு
கூரவே காந்தம் அயம் கிளிஞ்சி அண்டம்
குருவான கெவுரியொடு கெந்திசேர்த்து
மீரவே அமுர்தமதால் நன்றுபாட்டி
மேன்மையுள்ள காரீயந் தனக்குமைந்தா
மாரவே கவசமது நன்றாய்ச்செய்து
மார்க்கமுடன்புடம்போடக் கட்டும்பாரே. (௩அசு)

பாரப்பா காரீயசத்துருவைச் சொன்னேன்
பதிவான மித்துருவை பகரக்கேளு
சேரப்பா செம்புவெள்ளி வங்கம்சூதம்
திரமான ஞகமதால் குருவாய்நிற்கும்
னேரப்பா குருவறிந்து மசிழ்ச்சிகாண
நிசமான சத்துருமித்துருவை பார்த்து
காரப்பா கருவறிந்து செய்தாயாகில்
கனகமென்ற பாக்கியங்கள் கைக்குள்ளாமே. (௩அஎ)

ஆமப்பா கைவசமாய் பொருளைக்காண
அருள்பெருகும் பூரணத்தி லழுத்திமைந்தா
தாமப்பா தன்னிலையில் மனதைநாட்டி
சங்கையுடன் சத்துரு மித்துருவைகண்டு
ஞமப்பா சொல்லுகிறோம் பாஷாணந்தான்
நலமான உபரசங்கள் காரசாரம்
சாமப்பா சத்துருவால் செயமேசெய்து
சங்கையுள்ள மித்துருவால் வேதைகாணே. (௩அஅ)

வேதையென்ற வாதமது போதமாக
மெஞ்ஞான சற்குருவின் கிடாக்ஷம்பெற்று
போதையென்ற சோதிபிர காசங்கண்டு
பூரணமாய் அவனிதனில் புகழ்ந்துவாழு

வாதையென்ற சூழ்வினைகள் தீர்வதற்கு
மகத்தான அமுர்தரச கிறுதந்தன்னை
கோதையென்ற மனோன்மணியின் கிடாக்ஷத்தாலே
கூறினேன் சவுமிய சாகரத்தைப்பாரே. (கூஅகூ)

பாரப்பா புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
பதிவான மேகமென்ற வகைகட்கெல்லாம்
வீரப்பா தானொடுங்கித் தீர்வதற்கு
விபரமுள்ள கிருதவகை யொன்றுகேளு
னேரப்பா பசுவின் நெய்ப்படியொன்றுக்கு
னேர்மையுள்ள சாருவகை சொல்லக்கேளு
சேரப்பா சலஸ்தம்பம் மூலிச்சாரம்
திருவான வோரிதழ்த் தாமரையின்சாரே. (கூகூ०)

சாரான அவரையின்னுல் கிலையின்சாருந்
தன்மையுள்ள விடத்திலைச் சாரைந்தும்மைந்தா
னோராக வகைக்கிக்கால் படியாய்வாங்கி
நெய்யுடனே தான்கலந்து ரவியில்வைத்து
பேராக அதில்சேர்க்குஞ் சரக்கைக்கேளு
பெருமையுள்ள சீரகமும் பலந்தானென்று
கூரான அதிமதுரம் பலந்தானென்று
குக்கிலது பலங்காலாய்க் கூடச்சேரே. (கூகூக)

சேரப்பா சாதிக்காய் விராகன்ஒன்று
திரமான கிராம்பதுவும் விராகன்ஒன்று
வீரப்பா சாதிபத்திரி விறுகன்ஒன்று
விபரமுடன் யேலமது பலமுங்கால்தான்
சாரப்பா வால்மிளகு விராகன்ஒன்று
சன்னமென்ற லவுங்கமது விராகனென்று
பேரப்பா விலாமிச்சு விராகன்ரெண்டு
பெருகுவெள்ளைக் குங்கிலியம் ஒண்ணரையாம்பலமே. ()

பலமான பலமரிந்து னிணைவாய்வாங்கி
பசுவின்பால் தன்னாலே பதிவாயாட்டி
குலமான நெய்யுடனே கலந்துமைந்தா
குருவான சற்குருவின் பாதம்போற்றி
பிலமான அடுப்பேத்தி அனலைதாக்கி
பிரியமுடன் மெழுகுபதம் தனிலிறக்கி

நலமான நாற்பதுநாள் கொள்ளும்போது
நாடிநின்ற மேகமெல்லாம் நாசமாமே. (௬௬௩)

ஆமப்பா மேகமென்ற தெல்லாந்தீரும்
அதிலெழுந்த கிரந்திமுதல் விறணந்தீரும்
போமப்பா வாதபித்த சிலேஷ்டம்வாய்வு
பொல்லாத கிருணியுடன் மூலரோகம்
சாமப்பா காசமொடு அஸ்திவெட்டை
தண்ணியுமடா கிருதவகை தயவாய்க்கொண்டால்
சோமப்பால் தான்சொலித்து சோதிகாணும்
துன்பமற்று யென்னாளும் வாழ்வாய்காணே. (௬௬௪)

பூரண லேகியம்.

காணவே பூரணலேகி யத்தைக்கேளு
காயான ஜாதிக்காய் ஜாதிபத்திரி
பூணவே கிராம்புடனே யேலம்நாலும்
புத்தியுடன் வகைக்கிக்கால் பலமேவாங்கி
பேணவே திரிகடுகு பலமொன்றாக
பெருமை யுள்ளசரக்கேழுஞ் சூரணமேசெய்து
தோணவே யிதில்ரெட்டி மைந்தாகேளு
சுத்தமுள்ள ஆனந்த மூலிவாங்கே. (௬௬௫)

வாங்கியந்த மூலிகையை சூரணமேசெய்து
மைந்தனே யிருவகையும் மொன்றாய்க்கூட்டி
பாங்குபெற தேனதிலே சக்கரையும்வெல்லம்
பனைவெல்லம் மூன்றுமதில் கரைத்துக்கொண்டு
சாங்கமாய் முன்செய்த சூரணத்தைமைந்தா
தன்மையுள்ள பாகதிலே சேர்த்துக்கிண்டு
தீங்கில்லா பசுவெண்ணை செருகவிட்டு
சேர்த்துமிகத் தான்பிசைந்து ரவியில்வையே. (௬௬௬)

வையடா ரவிதனிலே நவநாள்வைத்து
மார்க்கமுடன் தானெடுத்து பதனம்பண்ணி
மெய்யடா சற்குருவின் பாதம்போத்தி
மெஞ்ஞான அருள்பெருக மைந்தாகேளு
கையடா மெய்யுடைய வனுவரிந்து
கருணைவளர் பூரணலேகியத்தில் மைந்தா
பையடா பார்வைவிழி சுழினைக்கேத்தி
பாலகனே பணவிடைதான் கொண்டுதேறே. (௬௬௭)

தேறப்பா பணவிடைதான் கொண்டுமைந்தா
தீர்க்கமுடன் தானிருந்து வாசியேத்தி
காரப்பா கேசரியில் மனக்கண்ணேட்டி
கண்ணுன விண்ணறிந்து உன்னிணுக்கால்
னேரப்பா னிறைந்துவரும் அமுர்தபானம்
னிசமான பானமதை கொண்டுதேர்ந்தால்
மேரப்பா கிரிதீபம் போலேமைந்தா
மெஞ்ஞான கேசரியில் தோணும்பாரே. (கூகூஅ)

தோணுமடா கேசரியில் சுழிணேமூலம்
சோதியென்ற ஆதாரக் கமலபீடம்
காணுமடா ரவிமதியு மொன்றுய்கூட்டி
கால்நிருத்தி பிடரிவழி கண்ணேப்பார்த்து
பூணுமடா வாசியது பொருந்தும்போது
பூரணமும் காரணமும் பொருந்தியொன்றுய்
வானுலகில் சாக்ஷியென விளங்குதய்யா
மைந்தனே ரவிமதியை வணங்கிப்பாரே. (கூகூகூ)

வணங்குவது பெரியோரை வணங்கவேணும்
மகத்தான சாஸ்திரங்கள் பார்க்கவேணும்
இணங்குவது வாசியிலே யிணங்கவேணும்
யேகாந்த மானசிவ யோகம்வேணும்
மனங்குவிந்து தானிருந்து மணிணுவுன்னி
மகத்தான ஓங்கார வழியேசென்று
குணங்குவிந்த அமுர்தரசங் கொண்டால்மைந்தா
கூர்மையுடன் வொளிவெளியில் கூடும்பாரே. (௬)

பாரப்பா அரிவான ஒளிவின்கண்ணு
பதிவான வெளியதுதான் அண்டத்துச்சி
னேரப்பா அண்டமென்ற உச்சிமீதில்
நிசமான அரிவின்கண் ணேரேபாய்ந்தால்
பேரப்பா பெற்றதொரு ஜீவாத்துமாவும்
பேசாத மவுனமென்ற பரமாத்துமாவும்
தேரப்பா ரெண்டுமொன்றுய்ச் சேர்ந்துமைந்தா
சிவசிவா வெளிவொளியாய்ச் சேருந்தானே. (௬க)

தானேதான் ஒளிவெளியிற் சேர்ந்தபோது
[1]சங்கையுள்ள பிரிதிவிதான் பிரிதிவியில்சேரும்

ஞானேதானென்ற அப்புசிலத்தில் சேரும்
நடுவான அக்கினியும் வாயுவுங்கூடி
வீணேதான் ஆகாசம் சாக்ஷியாக
விளங்கிநின்ற சூக்ஷமதை யரியாரைய்யா
கோனே தானுகித்தா னவனுமானுல்
குரியில்லா நிற்மலத்தின் கெதியைப்பாரே. (௯௨)

கெதியான மோக்ஷகதி வீட்டைக்காண
கிருபையுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
பதிவான மூலமடா புருவமத்தி
பரமகை லாசமென்ற சுழினைவீட்டில்
மதியான மதிரவியும் ஒன்றாய்ச்சேர்த்து
மவுனமென்ற பீடமதில் வாசமானுல்
விதியான கெதிமோக்ஷம் வீடுந்தோணும்
விளங்குமணி வீடதிலே விரும்பிநில்லே. (௯௩)

விரும்பியந்த சுழினையிலே மனத்தைநாட்டி
வீடான பேரின்ப வீட்டில்சென்று
வரும்பிறவி தனையகற்ற வகையைக்கேளு
வங்குசிங்கு வாசலிலே மணிநுவுன்னி
திரும்பிமன மசையாமல் சிவயவசியென்று
தீர்க்கமுடன் பதிஞரு உருவைச்செய்தால்
அருப்பிரவி யில்லேபடா மைந்தாமைந்தா
அண்ணுக்கை யுண்ணுக்கு ளடக்கிப்பாரே. (௯௪)

பாரப்பா அண்ணுக்கை உண்ணுக்குள்ளே
பக்தியுடன் தானடக்கி பதிவாய்மைந்தா
சாரப்பா ஓமெனவே தமரில்புக்கி
சரமரிந்துத் தானொடுங்கி தானேநின்ருல்
பேரப்பா பெற்றசிவ யோகந்தங்கும
பேரண்டத் தமூர்தாசங் கொள்ளலாகும்
மேரப்பா சுத்திவர கெவுனமுண்டாம்
வேதாந்த கேசரியின் விஞ்சைதானே. (௯௫)

ஆறுமுக களங்கவேதை.

தானன விஞ்சையென்ற சத்திமாது
சமரசமாய் தான்விளங்கும் தங்கமாது

வானான கேசரியாம் தங்கமாதை
　மார்க்கமுடன் கண்டரிந்து மகிழ்ச்சியாக
கோனான குருவருளால் சொல்லக்கேளு
　குருவான அயமுடனே பூரஞ்சேர்ந்து
ஊனான காரமிட்டு உருக்கமைந்தா
　பொருந்திரெண்டு முறவாகி பொருந்துங்காணே.　(௩௬)

காணவே காணுருகிப் பொருந்தும்போது
　கனிவான நாகமுடன் லிங்கம்தாரம்
பேணவே ரசமுடனே நூருஞ்சேர்த்து
　பிரியமுடன் தான்குடுக்க வாங்கிக்கொள்ளும்
தோணவே அதற்குக்கால் தங்கஞ்சேர்த்து
　சுத்தமுடன் தானுருக்கி வைத்துக்கொண்டு
பூணவே வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று
　பூரணமாங் களங்குதனில் ஒன்றுபோடே.　(௩௭)

போட்டுமிகத் தானுருகி யெடுத்துப்பார்த்தால்
　பொன்னான தங்கமதை யென்னசொல்வேன்
பூட்டரிந்து பொர்க்குரியைக் கண்டால்மைந்தா
　பொன்னுல கெல்லாமுனது வசமாய்நிற்கும்
தாஷ்டிகமாய் பொன்னுலகில் தானேதானாய்
　தானிருந்து சிவயோகத் தலைவனாகி
பாட்டரிந்து பதியரிந்து பதியில்நிற்க
　பத்தியுடன் நின்னமொரு பாகங்கேளே.　(௩௮)

பஞ்சமுகக்களங்கு.

கேளப்பா யின்னமொரு சூக்ஷங்கேளு
　கிருபையுள்ள புலத்தியனே நன்றாய்க்கேளு
ஆளப்பா அயமுடனே வெள்ளிசெம்பு
　அருள்பெருக குகையில்நின்று உருகும்போது
காலப்பா யேமரசம் நாகங்கூட்டி
　கசியமன முருகவே தானுருக்கிப்பார்க்க
கேளப்பா யில்லாத களங்காய்நிற்கும்
　குருவான களங்கினுட வேதைகாணே.　(௩௯)

காணவே வேதையுட வகையைக்கேளு
　கருவான செம்புவெள்ளி கருவாய்க்கேளு

தோணவே அஞ்சுமிக களங்கைமைந்தா
சுத்தமுடன் பத்துக்கு வொன்றுகாக்கு
பேணவே வாலேவய தென்னசொல்வேன்
பேர்பெரிய புலத்தியனே யீரெட்டாகும்
பூணவே யிந்தமுறை பெற்றுக்கொண்டு
பூலோக வசமதாய் தவசுபண்ணே. (ருயி)

செப்பயம்.

பண்ணப்பா யின்னமொரு பாகங்கேளு
பாரான அயமுடனே செம்புசேர்த்து
கண்ணப்பா தான்துலங்க வுருகும்போது
கனிவான தாரமுடன் வீரம்லிங்கம்
நண்ணப்பா மனோசிலேயும் கெவுரிகூட்டி
னூட்டமுடன் தான்குடுக்க சத்தையுண்ணும்
உண்ணப்பா நிறைந்தசத்தை யுன்றுநின்ற
முறுதியுள்ள செம்பயத்தை யெடுத்துப்பாரே. (ருயிக)

யெடுத்ததொரு செம்பயத்துக் கிடைதான்மைந்தா
யேகாந்த மானகுரு தங்கஞ்சேர்த்து
நடுத்திறமாய்த் தானிருந்து உருக்கிப்பாரு
நன்மையுள்ள களங்கு வெகுவுண்மையாகும்
தொடுத்ததொரு களங்கதனே யெடுத்துக்கொண்டு
சுத்தமுள்ள வெள்ளியிலே பத்துக்கொன்று
கொடுத்துமிகத் தானுருக்கிப் பார்த்தாபானல்
குருவான தங்கமது காந்தியாமே. (ருயிஉ)

அரிதாரக்கட்டு.

ஆமப்பா காந்தியென்ற அரிதாரத்தை
அப்பனே கட்டுகிற வகையைக்கேளு
னுமப்பா சொல்லுகிறேம் செங்குவெடிசீனம்
நல்மான காரமுடன் தாரஞ்சேர்த்து
தாமப்பா தண்ணீரில் அரைத்துருட்டி
தங்கமென்ற தாரமதுக் கங்கிபூட்டி
ஓமப்பா பண்சீலே வனுவாய்ச்செய்து
உத்தமனே காடையென்ற புடத்தைப்போடே. (ருயிங)

செம்புக்குடவன்.

போடப்பா நிதானமதாய்ப் புடத்தைப்போடு
பொன்னான தாரமதை யெடுத்துப்பார்த்தால்

ஞமப்பா நிலைக்கவேதான் கட்டிப்போகும்
   நல்லகட்டுத் தாரமதை யெடுத்துமைந்தா
சூடப்பா தாம்பூரந் தன்னிலேதான்
   சுத்தமுடன் அரைவாசி தாரஞ்சேர்த்து
கூடப்பா குகைதனிலே யுருக்கிப்பாரு
   குருவான தாம்பூரம் குடவனுமே. (௬௰௪)

ஆமடா குடவனென்ற தாம்பூரத்தால்
   அரைவாசி தங்கமிட்டு உருக்கிக்கொண்டு
ஓமடா வெள்ளிதனில் பத்துக்கொன்று
   உருக்க முடன்தான்குடுத்து உருக்கிப்பார்த்தால்
ஞமடா சொல்லுகிறேம் வெள்ளிமைந்தா
   நல்லதங்கச் சோதியடா கண்கொள்ளாது
தாமடா தன்னிலையில் வாசிபூட்டி
   சங்கையுள்ளமவுனு தி யோகங்காணே. (௬௰௫)

வெள்வங்ககுரு.

காணவே யின்னமொரு வெள்ளிவித்தை
   கருவாகச் சொல்லுகிறேன் கண்டுபாரு
பூணவே வேள்வங்கந் தன்னைவாங்கி
   புத்தியுடன் அதற்கு நிகர்ரசத்தைச்சேர்த்து
பேணவே அதற்குநிகர் வெள்ளைகூட்டி
   பேரின்ப அமுர்தரசந் தன்னுலாட்டி
தோணவே றவிதனிலே காயப்போட்டு
   சுத்தமுடன் தானிருந்து யின்னங்கேளே. (௬௰௬)

கேளடா வெள்ளிதனை யுருக்கிமைந்தா
   கிருபையுள்ள வங்கமதைச் சரியாய்தாக்கி
காலடா வலுவறிந்து உருக்கிப்பாரு
   கைலாச வெள்ளியது குருவாய்நிற்கும்
வாளடா வெள்ளியென்ற குருவைமைந்தா
   மார்க்கமுடன் செம்பினிலே பத்துக்கொன்று
சூளடா தான்கொடுத்து உருக்கிப்பார்க்க
   சுத்தமென்ற செம்பதுவும் வெள்ளியாமே. (௬௰௭)

ஆமப்பா இன்னமொரு கருமானங்கேள்
   அடங்கிநின்ற வெள்ளைப் பாஷாணந்தன்னில்
ஓமப்பா யிடைசரியாய் ரசத்தைவார்த்து
   உண்மையென்ற மவுனரசந் தன்னுலாட்டி
நாமப்பா வெள்வங்கத் தகட்டில்பூசி
   நன்மையுடன் ஓட்டில்வைத்து மண்ணுஞ்செய்து
தாமப்பா நிலையறிந்து புடத்தைப்போட்டால்
   தண்மையுள்ள வங்கமது வெட்டைகாணே. (௬௰௮)

காணவே வெட்டையென்ற வங்கந்தன்னை
  காரமிட்டு குகைதனிலே உருக்கிபார்த்தால்
பேணவே தங்கமது உருக்கிநல்ல
  பேற்பெரிய வெள்ளிவய தாகும்பாரு
பூணவே பொற்கமலந் தன்னில்நின்று
  புத்தியுடன் அண்டவெளிக் குள்ளேசென்று
உண்ணவே உள்வெளியும் மொன்றாய்நின்று
  உண்மையென்ற மவுனமது உருதியாமே. (கூயசு)

தெரிசனம்பதினாறு.

உருதியுள்ள மவுனமடா உரைக்கக்கேளு
  உண்மை யென்றசுழினையடா நந்திவீடு
பருதிமதி யொன்றாகி பாய்ந்தவீடு
  பரமகைலாச மென்ற பரமவீடு
சுருதிபொரு ளானதொருபரம வீட்டில்
  சோதிமணி ஞவினுனி சுழற்றினக்கால்
கருதியதோர் கபாடமதுக் குள்ளேசென்று
  கருணைவளர் தெரிசனத்தை கண்டுபற்றே. (கூஉய)

பத்தியுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
  பதிவான தெரிசனங்கள் பதினார்தன்னை
முத்தியுள்ள ஆதாரதெரிசனந்தா னென்று
  மூலமென்ற ஆத்துமாவின் தெரிசனந்தானென்று
சித்தியுள்ள அரிவானதெரிசனந் தானென்று
  சிவசிவாமவுன மென்றதெரிசனந் தானென்று
புத்தியுடன் மனமடங்கு தெரிசனந்தானென்று
  புகழான உள்ளமென்ற தெரிசினந்தானென்றே. (கூஉக)

ஒன்றான பூரணமாந் தெரிசினந்தானென்று
  உருதியுள்ள ஞசினுனி தெரிசினந்தானென்று
பன்றான புருவமய்யந் தெரிசனந்தானென்று
  பார்மகனே வெளியான தெரிசினந்தானென்று
நன்றாக நின்றஒளி தெரிசனந்தானென்று
  நாடிமனங் கொண்டவிந்து தெரிசினந்தானென்று
குன்றாத ஞதமென்ற தெரிசினந்தானென்று
  குணமான உருவமென்ற தெரிசினந்தான்காணே. (கூஉஉ)

காணவே அரூபமென்ற தெரிசினந்தானென்று
  கைலாச சாயுட்ச தெரிசினந்தானென்று
தோணவே தெரிசினங்கள் பதினாறுதன்னை
  சுத்தமுடன் சற்குருவின் கிடாக்ஷத்தாலே
ஊணவே அந்தநிலே ஊணிப்பார்த்து
  உண்மையுடன் தன்னிலையாய்த் தன்னைக்கண்டு

பூணவே யிகபராசாதனத்துக்குக் கெல்லாம்
பொருந்தி மனம்பூரணமாய் வாழ்வாய்ப்பாரே. (௲௨௩)

ஆதாரதெரிசினே.

பாரப்பா தெரிசினங்கள் பதிணறுதன்னை
பத்தியுடன் கன்னகமாய் பதிவாய்க்கண்டு
னேரப்பா சொல்லுகிரேன் மூலாதாரம்
னேர்மையுடன் தான்அரிவாய் நிலைபைக்காண
சாரப்பா ஆதார மேலாதாரம்
சகலகலே வாசமடா மூலாதாரம்
காரப்பா அடிமூலமூலா தாரந்தன்னை
கருணையுடன் ஓமென்று யிங்கென்றாணே. (௲௨௪)

ஊணவே வாசிதனை மூலந்தன்னில்
ஓமென்று தானிறுத்தி உருதிகொண்டு
பேணவே யிங்கென்று மவுனம்பூட்டி
பெருமையுள்ள ஓங் அங்சிவய நமவென்று
தோணவே தினம்நூரு உருவேசெய்தால்
சுத்தமுள்ள சுழினையிலே நந்திகாணும்
பூணவே நந்தியுட பிரகாசங்கண்டால்
பொருந்தி நின்றஆசாரஞ் சித்தியாமே. (௲௨௫)

ஆமப்பா அதாரஞ்சித்தியானல்
ஆதார தேவதைகள் அப்போகாணும்
ஓமப்பா வென்றபிரண வத்திணலே
ஒளிவிளக்காய் நின்றதொரு சோதிகாணும்
வாமப்பால் நிறைந்த பூரணத்திலேதான்
மகத்தான சோதிபஞ்ச வரணமாக
தாமப்பா தன்னிலேயில் தானேகாணும்
தண்மையுடன் கண்டதெல்லாம் சித்தியாமே. (௲௨௬)

ஆத்துமதெரிசனம்.

சித்தியுள்ள ஆதாரதெரிசனமுஞ் சொன்னேன்
சிவசிவா ஆத்துமாவின் தெரிசினத்தைக்கேளு
பத்தியுடன் கண்டமதில் அங்கெண்றாணி
பூரணமாய்வாசி தனைநிருத்திக்கொண்டு
பத்தியுடன் சுழிமுனையில் வாசியேற
பாலகனே உங்கென்று மவுனம்பூட்டி
சுத்தமுடன் உங்கிலிநம் சிங்கென்று
சுருதிபெற தினம்னூரு'உருவேசெய்யே. (௲௨௭)

செய்யப்பா உருதிகொண்டு உருவேசெய்ய
செயமான திருவுருவாம் ஆதாரத்தில்

மெய்யப்பா சுழிமுனையின் பிரகாசத்தாலே
 மெஞ்ஞான மூலவன்னி பிரகாசிக்கும்
மையப்பா மூலவன்னி பிரகாசத்தாலே
 மந்திரகலை ஆத்துமா வென்றறிந்துகொண்டு
கையப்பா குவிந்துனிதம் பணிந்துகொண்டால்
 கருணைவளர் சீவாத்துமா கனியுந்தானே. (சூஉஅ)

அறிவுதெரிசனம்.

தானென்ற ஆத்துமாவின் தெரிசினத்தைச்சொன்னேன்
 சங்கையுடன் அறிவான தெரிசனத்தைக்கேளு
வானென்ற மூலமதில் உங்கென்றூணி
 மவுனமென்ற பீடமதில் அங்கென்றிருத்தி
கோனென்ற விழியோகம் கொண்டுநல்ல
 சூரியரிய ஓம்நம சிவயவென்று
தேனென்ற ரசம்போலே உருவேசெய்தால்
 தேவாதி தேவனென்ற பிர்ம்மமாச்சே. (சூஉகூ)

ஆச்சப்பா பிர்மமென்ற தார்தான்சொல்வார்
 ஆதியென்ற சுழினையிலே அக்கினியேதோன்றும்
பேச்சப்பா யிம்மூல வன்னிதன்னால்
 பேரண்டம் சுத்திவர கெவுனமுண்டாம்
நீச்சப்பா வெகுநீச்சு மூச்சேயந்தம்
 நிசமான அந்தமடா நெத்திக்கண்ணு
பாச்சப்பாக் கண்ணறிந்து வாசிகொண்டால்
 பதிவான மவுனசித்து பலிக்குங்காணே. (சூ௩ய)

மனோதெரிசனம்.

கானென்ற அரிவான தெரிசனந்தான் சொன்னேன்
 கலங்காத மனமென்ற தெரிசினத்தைக்கேளு
வானென்ற பூரகத்தில் சிங்கென்றூதி
 மகத்தான சுழினையிலே வாசிபூட்டி
பூனென்ற ஓம் அரி நம வென்றேதான்
 புத்தியுடன் தினம்னூரு உருவேசெய்தால்
வானென்ற தேகம்வெகு குளிர்ச்சியாகும்
 மகத்தான ஆனந்த மயமாந்தானே. (சூ௩க)

தானென்ற ஆனந்தம் தானேதானாய்
 தன்மையுடன் நின்றநிலை தானேகண்டு
வானென்றயுகேசரியில் மவுனம்பூட்டி
 வரிசையுடன் அண்டகேசரத்தில் சென்றால்
யேனென்ற மனோன்மணிதான் முன்னேநின்று
 யின்பரச அமுர்தமது யீவாள்மைந்தா

வீணென்று யோகமதை விட்டாயானல்
 வேந்தாந்த மவுனமதுக் குறிதிபோச்சே. (௩௩௨)

உறுதியுள்ள மனமடங்குந் தெரிசின முஞ்சொன்னேன்
 உகந்துமன மடங்கினதோர் தெரிசனத்தைகேளு
பரிதிமதி சுடரரிந்து மவுனம்பூட்டி
 பத்தியுடன் ருத்திரனில் வங்கென்றாணி
திருகுசுழி முனையதிலே சிங்கென்றோட்டி
 தீர்க்கமுடன் தானிருந்து குருவைப்போற்றி
உருதியுடன் சிங்குசிவா வசியென்றோத
 உண்மையுள்ள ருத்திரனர் தெரிசனமுமாமே. (௩௩௩)

ஆமப்பா தெரிசனத்தை யென்னசொல்வேன்
 ஆதியென்ற தேகமதில் அக்கினிகொண்டேறும்
காமப்பால் கானப்பால் கனிந்தமுர்தமூறும்
 கண்ணரிந்து மவுனமதாய் கனிவாய்நின்று
வாமப்பா வுருதியினல் வரைகள்தாண்டி
 மகத்தான சுழினைவழி வாசல்சென்று
தாமப்பா தன்னரிவே சாக்ஷியாக
 தன்மயமும் விண்மயமும் தானப்நில்லே (௩௩௪)

உள்ளமென்றதெரிசனம்.

நில்லென்று மனதடங்கும் தெரிசனமும்சொன்னேன்
 நிசமான புலத்தியனே யின்னங்கேளு
ஊனென்ற உள்ளமதின் தெரிசனத்தைச்சொல்வேன்
 உத்தமனே சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
சொல்லென்று வாசிதனை வங்கென்றெழுப்பி
 தீர்க்கமுடன் உங்கென்று மவுனம்பூட்டி
செல்லென்று அங்கிலிவசி வசியென்றோத
 துலங்குமடா மகேஸ்பரத்தின் தெரிசனந்தான்காணே ()

காணவே மயேசுறத்தின் தெரிசனந்தான்மைந்தா
 கருணையுடன் காணவே அரிதாம்பாரு
பூணவே புருவமப்பா சுழினைக்குள்ளே
 பொருந்திநின்று வந்ததொரு வாசிதானும்
தோணவே துலங்கிநின்று அசவையாகி
 சொல்நிறைந்த மந்திரமு மதுவேயாக
ஊணவே மவுனமது குருதியாகி
 உள்வெளியாய் நின்றுதடா உகந்துபாரே. (௩௩௬)

பூரணதெரிசனம்.

பாரப்பா உள்ளமென்ற தெரிசனந்தான்சொன்னேன்
 பதிவான பூரணமாந் தெரிசனத்தைக்கேளு

னேரப்பா அங்கென்று வாசிதனையெழுப்பி
நிலையான சுழினையிலே அங்கென்றிருத்தி
காரப்பா ஓம்றீங் கிலிமங்கென்று
கருத்துரவே னூற்றெட்டு உருவேசெய்தால்
தேரப்பா அண்டமெனும் சுழினைக்குள்ளே
தீர்க்கமுடன் சதாசிவனுர் தெரிசனையாங்காணே, (சூ௬எ)

காணவே அரிதாகும் தெரிசனந்தான்மைந்தா
கற்பூர தீபமதின் காந்திதன்னை
பேணவே மனம்பூண்டு காந்திதன்னல்
பேசாத மவுனரச பானமுண்டால்
தோணவே மவுனரச பானங்கொண்டால்
துலங்குமடா சிவயோகம் சுத்தமாக
ஊணவே தானிருந்து மவுனம்பூட்டி
ஓடிநின்ற வாசியது ஓடுக்கமாச்சே. (சூ௬அ)

நாசினுனிதெரிசனம்.

ஓடுக்கமுடன் பூரணமாம் தெரிசனத்தைச்சொன்னேன்
உண்மையென்ற னுசினுனி தெரிசனத்தைக்கேளு
அடுக்கநடு மனைதனிலே வங்கென்றிருத்தி
ஆதியென்ற சுழிமுனையில் சிங்கென்றூதி
தொடுத்துமிக சிவயவசி அம் மங்கென்று
சுத்தமுடன் னூற்றெட்டு உருவேசெய்தால்
நடுத்தமரில் ஞகாந்த சோதிதோன்றி
ஞலான காரியமும் நன்மையாமே. (சூ௬௯)

நன்மையுடன் னுசினுனி னுட்டம்பாரு
நாதாந்த பூரணமாய் சுழினைக்கேத்தி
உண்மையென்ற வாசியிலே உகந்துநில்லு
உருதியுடன் வாசிசிவ யோகப்பாரு
தன்மையுடன் உலகமதில் தானேநின்று
சகலஉயிர் தாபரமும் தானேதானுய்
சின்மயமாய்த் தானிருந்து தெளிந்துகொண்டால்
சிவசிவா மவுனமது தீர்க்கமாமே. (சூ௭௰)

புருவமய்ய தெரிசனம்.

பாரப்பா னுசினுனி தெரிசினமுஞ்சொன்னேன்
பரிவான புருவமய்யத் தெரிசனத்தைக்கேளு
னேரப்பா மனம்நிறுத்தி மவுனம்பூட்டி
னேர்மையுடன் சுழினையிலே மனக்கண்சாற்றி
காரப்பா கனிந்துமனங் கொண்டுமைந்தா
கருணையுடன் நின்றுதவம் செய்தாயாகில்

மேரப்பா சதுரகிரி முடிவிலேதான்
மெஞ்ஞான சோதிசிவ சோதியாமே. (௲௪௧)

சோதியென்ற ஆதியடா சுழினைக்கம்பம்
சுயஞ்சோதி யானசிவ ஞானதீபம்
ஆதியென்ற தீபமடா ஆத்துமாவாகும்
அருள்நிறைந்த வாசிபடா மூலவன்னி
நீதியென்ற வன்னியடா சிவனுச்சு
நிலையான தீபமடா பரமாய்நிற்கும்
சாதியென்ற வன்னியடா ஆவிதன்னை
தனையரிந்து சோதியாம் தன்னில்சேரே. (௲௪௨)

சேரப்பா மூலவன்னி தன்னில்மைந்தா
திருவான சோதிபரஞ் சோதிதன்னில்
சாரப்பா ஒன்றிரண்டு மொன்றாய்ச்சேர்ந்தால்
தன்னகமும் விண்ணகமும் ஒன்றாய்ப்போகும்
னேரப்பா ஒன்றான காக்ஷிபார்த்தால்
நிறைந்த பரிபூரணமாய் நிசமாய்க்கண்டோம்
ஆரப்பா அரிவார்கள் ஆதியந்தம்
அடங்கிநின்ற பரசுரூபம் வெளிதானுச்சே. (௲௪௩)

பிர்மவெளி தெரிசனம்.

ஆச்சப்பா புருவநடு தெரிசினமும்சொன்னேன்
அரகரா பிர்மவெளி தெரிசினத்தைக்கேளு
பேச்சப்பா பெருகிநின்ற மூலந்தன்னில்
பிரணவத்தால் வாசிதனை மேலேனோக்கி
பாச்சப்பா மவுனமதில் ரீங்கென்றிருத்தி
பதிவான சுழிமுனையை பத்திப்பார்க்கில்
மூச்சப்பா நிரைந்ததிரு ஆராதாரம்
முகிவில்லா பரமவெளி காந்தியாச்சே, (௲௪௪)

காந்தியென்ற பரமவெளி காந்திதன்னை
கனிவான கண்ணரிந்து ஆர்தான்காண்பார்
பாந்தியமாய் பரவெளியை பதிவாய்ப்பார்த்தால்
பஞ்சவர்ன அஞ்சுநிலை தானேதோணும்
சாந்தமுடன் அஞ்சுநிலை தன்னைப்பார்த்தால்
தன்மயமும் விண்மயமும் அதுவாய்ப்போச்சு
னேர்ந்துமிக பூரணமாய் மவுனங்கொண்டால்
நிசமான மவுனகுரு நாதனுச்சே. (௲௪௫)

ஒளிதெரிசனம்.

ஆச்சப்பா பரமவெளி தெரிசனமுஞ்சொன்னேன்
அருள்நிறைந்த ஒளியினுட தெரிசனத்தைக்கேளு

காச்சப்பா அங்கென்று கண்டமதில்யிருத்தி
கருணைவளர் உச்சியிலே சிம்பென்றுரேசி
பாச்சப்பா யிப்படியே பிராணபஞ்செய்தால்
பரமவெளி தன்னிலொளி பளீரெனவேதோணும்
மூச்சப்பா நின்றநிலை ஆரறியப்போறார்
முத்திகொண்ட சுழினையடா சத்தியந்தான்பாரே. (௲௪௬)

விந்துதெரிசனம்.

பாரப்பா ஒளியினிட தெரிசனமும்சொன்னேன்
பதிவான விந்தினிட தெரிசனத்தைக்கேளு
சாரப்பா கேசரியில் மனதைநாட்டி
தமரான அணுவாசல் தன்னில்நின்று
னேரப்பா கண்ணடங்க மவுனம்பூட்டி
னேர்மையுடன் தானிருந்து வங்றீங்கென்று
காறப்பா வாசியை நீமேலேனோக்கி
கருணையுடன் சுழினையிலே நிசமென்றுநில்லே. (௲௪௭)

நில்லடாசிம் மெனவே வாசிகொண்டு
நிலையான தமரதிலே வாசியேத்து
வில்லடா விசைபோலே வாசிபேத்து
விபறமுடன் பிரங்குதுரை அறிந்துகொண்டு
செல்லடா தமரதிலே நின்றுபார்த்தால்
சிவசிவா பூரணசந் திரனேகாணும்
உள்ளடா பூரணசந் திறனைக்கண்டால்
உருதியுடன் சிருஷ்டிதிதி சங்காரமாமே (௲௪௮)

நாததெரிசனம்.

ஆபப்பா விந்தினிட தெரிசனமுஞ்சொன்னேன்
அருள்பெருகுநாதமதின் தெரிசனத்தைக்கேளு
தாமப்பா தன்னிலையை தானேகண்டு
சங்கையுடன் விபூதி தூளிதமேசெய்து
சோமப்பால் கொண்டுபரி பூரணமாய்நின்றால்
சொல்நிறைந்த ஸ்வாசமது பாழ்போகாமல்
ஞமப்பா சொல்லுகிறேம் மவுனம்பூட்டி
நாதாந்தத் தமர்வாசல் திரையைநீக்கே. (௲௪௯)

நீக்கியந்த கேசரியில் மனத்தைநாட்டி
நிலையரிந்து ஓம்வசியென்று மைந்தா
தாக்கிநன்றாய் ரேசகபூரண மாய்நிற்க
தன்மையுடன் வாசியது உண்மையாகும்
போக்குவரத் தாகிநின்ற வாசிமைந்தா
பொருந்தி நின்றதமறதிலே யடங்கினக்கால்

வாக்குமன தொன்ருகி மனதுகூர்ந்து
மகத்தான கேசரியில் சோதியாமே. (௩௫௰)

உருவதெரிசனம்.

சோதியென்ற ஞாதாந்த தெரிசனமுஞ்சொன்னேன்
சுருபமென்ற உருவமதின் தெரிசினத்தைக்கேளு
ஆதியென்ற கோமுக ஆசானமேல்க்கொண்டு
அப்பனே விபூதி தூளிதமேசெய்து
நீதியென்ற வாமமதால் மவுனம்பூட்டி
நின்றநிலே தமர்வாசல் திரையைநீக்கி
ஓதியதோர் பிரணவத்தால் உள்ளேசென்ருல்
ஒளிவெளியும் வெளியொளியும் மொன்ருய்ப்போமே. ()
ஒன்ருகி நின்றபொருள் தானேதானுய்
உத்தமனே அஷ்டசித்துந் தானேயாகும்
நன்ருன ரவிமதியுஞ் சொன்னபடிகேழ்க்கும்
நாட்டமுடன் யிகபரமும் நன்மையாகும்
நின்ருடும் வாசியினுல் மவுனங்கொண்டு
நெறியான தமரதிலே வாசமாகி
னேராத மவுனரசங் கொண்டாயானுல்
குருவான தேசியடா வாசியாமே. (௩௫௨)

அருவதெரிசனம்

வாசியென்ற உருவதுவே பொருளென்றெண்ணி
மனதுபரி பூரணமாய் பூசைசெய்து
தேசியென்ற அருவமதின் தெருசனத்தைக்கேளு
திருகுமணி வாசிலிலே மவுனம்பூட்டி
ஞசினுனி சுழினே வழிதமருக்குள்ளே
ஞவினுனி ஊடுருவ நாட்டங்கொண்டு
ரேசிவாசிம் மெனவே வாசியூது
நின்னகமும் விண்ணகமும் ஒன்ருங்காணேன். (௩௫௩)
ஒன்ருன காக்ஷியடா அரூபமாச்சு
உத்தமனே அரூபமென்ற காக்ஷிதன்னே
அண்டகேசரி யெனவே அமந்துகொண்டு
அனுதினமும் பிருணதாரகமாய் நின்ருல்
குன்ருதசமாதியடா சோதியாச்சு
குருவான சோதியிலே கூர்ந்துகொண்டால்
நன்ருன பதவியாட சாயுச்சியபதவி
நாதாந்த பதவியென்ற அரூபமாச்சே. (௩௫௪)

சாயுச்சியதெரிசனம்.

அரூபமென்ற தெரிசனங்கள் பதினுறுக்கும்
ஆதியென்ற தெரிசனந் தான்மவுனபீடம்

சுரூபமென்ற சோதியிலே மனக்கண்சாத்தி
சுத்தமுடன் அந்தரத்தில் மணிஞவுன்னி
அரூபமென்ற தெரிசனங்கள் யீரெட்டுந்தான்
அங்கனேயே தோணுமடா அமர்ந்துபாரு
ரூபமென்ற சோதியிலே அமர்ந்துபார்த்தால்
துலங்குமடா நினைத்தவண்ணஞ்சோதிதானே. (கூருரு)

தானான சோதியடா உச்சிமூலம்
தனையறிந்து வாசியடா மவுனபீடம்
கோனான சுழிணையடா நந்திக்கம்பம்
குருவான மூலமடா ஓங்காரந்தான்
வானான வட்டமடா கபாடவாசல்
வரையரிந்து திரையகத்தி மவுனங்கொண்டால்
தேனான அமுர்தரசந்தெளிவுகாணும்
தெளிவான ஒளிவரிந்து வெளியைக்காணே. (கூருசு)

காணவே சொல்லுகிறேன் கமலந்தன்னை
கண்மூக்கு மத்தியிலே கருத்தைவைத்து
தோணவே சாணுமடா கணேசன்மூலம்
துகளறுத்து சுழிமுணையி லொளியைக்கண்டால்
பூணவே காணுமா சுவாதிஷ்டானம்
புத்தியுடன் அச்சபையிலே பூண்டுபாரு
ஊணவே சுழினையிலே மணிஞவுன்னி
ஓடாது வாசிசரம் ஞதம்தானே. (கூருஎ)

தானான மவுனமடா பூரகந்தான்
தன்னிலே யிற்ருனரிந்து ஒளியைப்பாரு
ஊனான அஞகதம்பின் கடைக்கண்ணலே
உருமையுடன் ருத்திரன்றன் ஒளியைப்பாரு
வானான ஆக்கினையிற் சதானந்தி
மணிமேவும் சதாசிவந்தன்ஒளியைப்பாரு
கோனமல் குருமுரையாய் பார்த்தபின்பு
குண்டலியாம் ஆதாரம் மூலம்னேக்கே. (கூருஅ)

னேக்குவதுக் கொருபோது அஃமுதுகொள்ளு
ஞுண்மையுடன் பின்கலையில் மவுனமுணி
ஞக்குனுனி சுவையாக மரிந்துகொள்ளு
னலமான உமினீறு மதுவேயாகும்
மூக்குனுனி சுழினையிலே வாசியேற்ற
முத்திபெற யிப்படியே புத்திசொன்னேன்
பாக்குடனே வெத்திலையும் அகலதள்ளு
படுக்குமிடக் கறத்தில் தலையைத்தாங்கே. (கூருக)

தாங்குவதுக் கனுபோகம் சூரியனிலக்கூடுஞ்
சைபோக யானதென்ன சிவயோகமைய்யா
தூங்குவது மவுனமதாய் தூங்கவேணும்
தூங்கையிலே சோதிப்பிரகாசப்பாரு
ஓங்குவதுக் கோங்காரக் கம்பம்நாட்டி
உத்தமனே மேல்வாசற் குள்ளேதாக்கு
வாங்குவதுக் கிடமரிந்து சரத்தைவாங்கி
வளமான ரேசகந்தான் மேலேதாக்கே. (௲௯௰)

தாக்கடா மேல்வாசற் குள்ளேசென்று
சாக்கிரத்தின் கண்மூடி சதாநித்தம்பாரு
ஞேக்கடா ஞேய்களெல்லாம் அகண்டுபோகும்
னுண்மையுடன் பாத்துவரக் கண்மூடாமல்
வாக்கடா பேசாதே மவுனம்பூட்டு
மகத்தான சமாதியடா விளங்கும்பாரு
போக்கடா ஐம்பொரியை அடித்துத்தள்ளு
பூரணமாய் மதியமூர்தம் விளங்கும்பாரே. (௲௯௧)

விளங்குமடா குருபாதம் நடுலலாடத்தில்
மெஞ்ஞான விழிரெண்டும் மேவுங்காலம்
தளங்கொண்ட புரியஷ்டம் பூரணமும்மேலாய்
தண்மையுடன் ஒருவழியாய்ச் சார்ந்துநிற்கும
குளங்கொண்ட சாமதியடா மவுனமார்க்கம்
குருமுனைபாய் சமாதியிலே கூர்ந்துபார்க்கில்
நலங்கொண்ட மவுனமடா அண்டமேரு
ஞதாந்த வேதமடா சுழினைதானே. (௲௯௨)

தானென்ற தியானமடா அஞ்சுஞ்சொன்னேன்
தன்மையுள்ள ஆதார நலமுஞ்சொன்னேன்
கோனென்ற குருவருளால் ஒளிபைக்காண
குருவான தியானமதின் குருவுஞ்சொன்னேன்
தேனென்ற பஞ்சசத்தி தீக்ஷைசொன்னேன்
சிவபீஜா க்ஷரத்தினுட திறமுஞ்சொன்னேன்
வானென்ற சடாதார யோகத்துக்கு
வரிசையுடன் தானிருந்து வாசியூதே. (௲௯௩)

வாசிதாரனை.

வாசியென்ற யிடகலையில் பூரணந்தான்ரெண்டு
வரிசையுள்ள சுழினையிலே கும்பகந்தான்னலு
தேசியென்ற பின்கலையில் ரேசகந்தானொன்று
செம்மையுடன் பவரணையைத் யொட்டுச்சந்திரன்
வேசியென்ற முறை அம்மாவாசிதொட்டு
நிசமாக வளர்பிரையிற்றுக்கிப்பாரு

மாசியென்ற பித்தநீர் பாயாவண்ணம்
மதிபாத்துக் கண்ணுலே னேக்துவாயே. (தூசுச)

னேக்கடா ஆதாரம் பனிரெண்டும்பார்த்து
உண்மையுடன் தமர்வாசற் குள்ளேவாசி
தாக்கடா ரேசகமாய் கண்டம்பாயும்
சத்தியிடை பாயாமற் பின்கலைக்கேரேசி
வாக்கடா மேல்வாசல் பூட்டிவிட்டால்
மகத்தான பொரியதுவும் பூதாதய்யா
ணுக்கடா வாசிதா ரணையுமாச்சு
நலமான சுழிமுனையில் நாடிநில்லே. (தூசூரு)

நில்லடா அக்கினி தாரணையுமாச்சி
நிசமான விந்துவுடன் னுதங்கூட்ட
செல்லடா திசைனுதம் கிளம்புமப்பா
திடமான பூரணமாம் மதியினுள்ளே
அல்லடா அமுர்தமது கக்கலாகும்
அடவான அமுர்த தாரணையுமாச்சு
கல்லடா ஆதாரங் காலன்மாண்டான்
காலனென்ற யிடகலையை றவிதாணுண்டே. (தூசூசூ)

உண்டதொரு ரவியாலே மதியமுர்தமாச்சு
ஊதியனல் தான்கொளுத்த வேற்வையாச்சு
கண்டதொரு அப்புதாரணைதான் மைந்தா
கல்தேகமானதினுல் தாறணையாம் பூமி
கொண்டதொரு மேல்வாசல்திரந்தபோது
குருவான தாரணையாம் வெளிச்சமாச்சு
அண்டபிண்டம் ரெண்டுமடா ஒன்ருய்நின்று
ஆகமுடன் னிருவினையும் அடங்தமாதே. (தூசூஎ)

ஆமிந்த வாசிரவி யூடேசென்று
அடங்கினது பிராணுயம் அய்யாசொன்னேன்
ஓமிந்த திருவாசி மேலேயேறி
உரைத்திட்டால் பிரத்தியா காரமாச்சு
தாமிந்த இப்படியேதான் பிர்மமாகி
தண்மையுடன் பூரணத்தில் சொக்கிப்பாரே
போமிந்த னேமமுடன் யேமந்தானும்
பூரணத்தில் சேர்ந்தவன் போலிருக்கப்பூணே. (தூசூஅ)

பூனுக மனத்தோர்க்கு தியானமேது
புத்தி யறிவில்லார்க்கு ஞானமேது
வீணுன வீணர்க்கு வாதமேது
விண்ணதனை யரியார்க்கு யோகமேது

ஊனாத மனத்தோர்க்கு மவுனமேது
உறுதிமன மில்லார்க்கு கெவுனமேது
பேணாத மடையர்க்கு உயிர்தானேது
பிறுணநிலை யறிந்து ஒடுக்கங்காணே. (௩௬௯)

ஒடுக்கமென்ற நிலையதுதா னுண்ணுக்குள்ளே
ஓசந்த திட்டுக்கடுக்க ஒருகுகைதானுண்டு
அடக்கமென்ற குகையதனை காணவென்றால்
அரிதரிது வெகுகடினம் அரியப்போமோ
துடக்கருந்து பஞ்சகண தீக்ஷைபெற்று
தூண்டாத மணிவிளக்கை தூண்டினாக்கால்
நடக்கும்வழி துலக்கமதாய் அங்கேகாணும்
னாதாந்த அண்டவெளி தொண்டைதானே, (௩௭௰)

தானென்ற தொண்டையடா விந்துவட்டம்
தமாதிலே கொண்டெழுந்த வாசிதன்னால்
கோனென்ற முக்கோன மவுனபீடம்
குருவான பீடமடா மவுனமூலம்
வானென்ற மூலமதில் மணினவுன்னி
மார்க்கமென்ற அனுக்கிறக வாசல்சென்று
பூனென்று மளம்நிறுத்தி மவுனங்கொண்டால்
பூரணமாய் மதியமுர்தம் பொங்கும்பாரே. (௩௭௧)

ஒடுக்கம்தோற்றம்.

பாரப்பா அண்டபகி ரண்டமெல்லாம்
பாங்கான பூரணத்தில் செனித்தவாறு
னேரப்பா மேகசிலம் உவரைனீக்கி
னேர்மையுடன் குன்றுசெடி தாபரங்கள்
வீரப்பா தழைத்தாப்போ லந்தமேகம்
விபரமுடன் சூரியனில் வொடுங்கும்பாரு
சாரப்பா அகாரத்தில் உகாரந்தோன்றி
தண்மையுள்ள ஆகாரமுடன் விந்தினாலே. (௩௭௨)

னாலான விந்துவதிலநந்தம் சோமன்
நயந்து பார்நெறியோடு நாதாந்தந்தான்
மேலான உகாரமதிற் சத்திதானும்
வியற்பிணியும் சாமளைமுத லுண்மனைதானப்பா
னாலான கருணைதரும் ஓம்ரூபி
நன்மையுடன் அனந்த முதலனாதையோடு
மாலான ஆனைகிருதை யிதுநாலுந்தான்
மார்க்கமுடன் சிவகலையாய் மகிழ்ந்துகாணே. (௩௭௩)

தாணவே சோடமாங் கலைதானாகி
கமலமதை னேக்குதற்கு காலாய்நின்று

பேணவே அகாரந்தான் சோதியாகி
பிரளாமன் மூலமதிற் பிலமாய்நிற்கும்
பூணவே அகாரத்தான் அண்டத்துள்ளே
பொருந்திநின்ற அக்கினிபோல் போதமாகும்
தோணவே மகாரந்தான் கண்டந்தன்னில்
துலங்கிநின்ற ஆதித்தன் காந்தியாமே. (சூஎச)

மேலாதார தெரிசனம்.

காந்தியென்ற விந்துவது மீன்போல்தோன்றி
கண்டமதில் அங்குலம்ஞல் கடந்துநிற்கும்
சாந்தியென்ற புருவமதில் சாந்தமானுல்
சந்திரன்போல் ஒளிவீசும் தண்மையாகும்
பாந்தியமாய் தினந்தோறும் பழக்கமானல்
பாலகனே கற்ப்பூர தேகமாகும்
சேர்ந்துபார் அங்குலமேல் மூன்றேபானல்
சிவசிவா சோடசமாம் கலைதான்பாரே. (சூஎரு)

பாரப்பா புகைபோலே யாகுந்தேகம்
பதிவாக அதிறாடே சேர்ந்தால்மைந்தா
னேரப்பா கத்திநடு மேலேபோகும்
நீமகனே அங்குலம் மூன்றப்பால்சென்ருல்
பேரப்பா ஞதகலை மாணிக்கம்போல்
பிரளாமல் வொளிவீசும் பேணிப்பாரு
சாரப்பா ஞகாந்த உச்சிமீதில்
சார்ந்திடுவாய் மின்கோடி ஒளிபோலாமே. (சூஎசு)

ஒளியான மாத்திரைதான் அரைக்கால்வைத்து
உற்றுப்பா ரந்தநிலை மாயாமாயம்
தெளிவான பேரின்ப மோக்ஷவீடு
திரைகடந்து அக்குலஞல் சென்றபோது
அழியாது சத்திகலை ரவிபோல்தோன்றி
அரைவாகாணி மாத்திரைதா னங்கேஔத
விழியான சுடரதுபாலுந் தன்தேகம்
விளங்குமடா சித்திமுத்தி மேவிக்காணே. (சூஎஎ)

காணவே அங்குலம்ஞல் கடந்துமைந்தா
கயிலாச வியாபினியாய் கலைதானின்று
ஊணவே ஆதித்தன் ஒளிபோல்காணும்
உண்மையுடன் மாத்திரைமா காணிவைத்து
பேணவேதியானித் தாலுந்தன்தேகம்
பேர்பெரிய றவிபோல சாந்திகாணும்
பூணவேதோத்திரஞ் செய்மவுனத்தாலே
புத்தியுடன் சித்திமுத்தி வருகுந்தானே. (சூஎஅ)

தானான உச்சிவெளிக் கப்பால்மைந்தா
சமனாக நின்றநிலை ஒளிபோற்காணும்
தானான மாத்திரைதான் அரைமாகாணி
தன்மனதின் கண்ணாலே தாண்டிப்பாரு
தானானதேக மப்பா ஒளிபோல்வீசும்
தண்மையுடன் னுன்மனையைத் தாண்டிப்பாரு
தானானவெளி பொளிபோல் காந்திதோன்றும்
சங்கையுடன் மாத்திரைதான் அரைக்காலோதே (௲எசு)

ஓதினால் வெளியொளி போலுந்தன்தேகம்
ஒளிவிளக்காய் நின்றதடா பிடிகொள்ளாது
சோதிபிர அண்டபகிரண்ட மெல்லாம்
சுத்தமுடன் சித்துவிளை யாடலாகும்
நீதியுடன் ஆதாரமாறில் நின்றால்
நின்தேகம் பரசுரூபம் நிசங்காண்மைந்தா
ஆதியாய் நின்றதிரு வாசிமூலம்
அறிந்து தலந்தனில்நிருத்த மவுனஞ்சித்தே (௲அ௰)

சித்திமூலம்.

சித்திதரும் மூலம்ஒன்று செப்பக்கேளு
சிவ்வுடனே அவ்வோடே கிலியுங்கூட்டி
பத்தியுள்ள பாதையென்று ஞயன்சொன்னார்
பரமானசுழி முனையில் பதிவாய்க்கண்டேன்
சத்திக்கி சவ்வுண்டு சித்தியானால்
சதாசிவனும் மனோன்மணியும் தானேதானாப்
புத்திக்குள் விதைப்பாரு ஒன்றாய்க்காணும்
பூறணத்தால் அஞ்செழுத்தை போற்றுவாயே. (௲அக)

போற்றியதோர் மூன்றெழுத்தை பூண்டுபாரு
புத்தியுடன் யெட்டெழுத்துப் வாலைதானும்
ஆற்றியதோர் அரியெழுத்து அழுத்திப்பாரு
ஆதியென்ற சுயம்புலிங்கம் அதுதான்மைந்தா
சாற்றியதோர் யெழுத்தரிந்து பிடித்துவாங்கு
சங்கையுடன் ஞேரெழுத்து தன்னைப்பாரு
யேற்றியதோர் ஒரெழுத்தை அரியச்சொன்னேன்
யிதுவரைக்கும் ஆரரிவார் தன்னைக்காணே (௲அஉ)

காணரிதாய் நின்றதொரு மூலசூக்ஷம்
கண்டவர்கள் சிவயோகி சீவன்முத்தன்
பூணரிதாயுலகத்தில் மாண்பர் தானும்
புத்தியுடன் பேறுகிற வழியைக்காணார்
தோணரிது விழிமயக்க மைந்தாமைந்தா
சுழிதிறக்க மேலாகும் சுத்தமாகும்

பேணரிது பேணரிது மனப்பேய்மைந்தா
பிலத்த புத்தி அறிவாலே குருவைக்காரே. (௲அ௩)

காரப்பா வாசியினல் சாகரத்தினுள்ளே
கலந்தாக்கால் சிவயோகம் கைக்குள்ளாகும்
யேறப்பா வாசிகொண்டு கனலேத்தாண்டி
யேகாந்த நிராதாரங் கடந்தப்பாலே
சாரப்பா சுழியில்நின்று விட்டனூனே
சார்ந்துகொண்டு நீயரிந்து பதத்தைப்பாரு
னேரப்பா நின்றுமனம் நின்றோடாது
நிலேயரிந்து காதவனே யோகியாமே. (௲அ௪)

ஆமப்பா சிவயமென்று மயவசியென்றும்
அப்பனே வசியமென்றும் மூன்றுதிரம்பாரு
ஓமப்பா பிருணுபம் மொன்றதாச்சு
உத்தமனே ரெண்டுதிரம் ஓதினுக்கால்
தாமப்பா சுடரொளி போல்தேகமாகும்
சாந்தமாய் சட்டையொன்று வெளுப்பாய்போகும்
காமப்பா பிராணுயம் யேமனேமம்
கண்மூக்கு மத்தியிலே கண்டுகூடே. (௲அ௫)

கூடப்பா யோகத்தில் குரிகண்ணுட்டி
குமுருகின்ற ணுகமதில் கூடியேறி
ணுட்டப்பா அங்உங் ஓமென்றாணி
நன்மையுடன் சிங்வங் மங்கென்றேதான்
ஆடப்பா அஷ்டசத்தி தானுய்நின்பாள்
அஞ்செழுத்தில் மூன்றெழுத்தை அணைத்துமாறு
தேடப்பா அஷ்டாங்கம் நிலேநின்றுடும்
சிந்தைதனில் நினேத்தவண்ணம் தெளிவாய்கேளே (௲அ௬)

தெளிவான பராபரையை சிவமென்றேத்த
சிவசிவா அஷடசித்துந் தெளிவாயாடும்
வழியான வாதசித்த காயசித்தி
மகத்தான ஞானமொடு போகசித்தி
அழியாத ரீங்காரஞ் சுழியிற்சேரு
ஆதியென்ற ரீங்காரஞ் சுழியிற்சேரு
னெளியாமல் பராபரையாள் பெழுத்தைமைந்தா
நிலேயான சுழினேதனிலே நிலேத்துத்தேறே. (௲அ௭)

தேறப்பா சாயுச்சிய பதவிகாட்டும்
சிவஞான னூலிதுபோல் செப்பதய்யா
னேரப்பா ஆயிரமாம் யிதழுக்குள்ளே
நின்றிலங்கும் அமுர்தமதை நினவாய்க்கொள்ளு

கூறப்பா கூறுதற்கு ஞவங்கேது
குரியறிந்து வாசியடா ஒளிபோல்காணும்
தேறப்பா வென்றுசொல்லி வைத்தேன்சூக்ஷம்
சிவசிவா பூரணத்தில்சென்று பாரே. (௩அஅ)

பார்ப்பதற்கு வகையேது மைந்தாகேளு
பதிவாக யிடையிலே வங்கென்றாது
சேர்ப்பதற்கு பின்னலையில் சிங்கென்றாணு
தீர்க்கமுடன் சிம்மென்று தெளிவாய்ப்பாரு
கார்ப்பதற்கு சுழிணையிலே மங்கென்றாணு
கருணையுடன் மவுனமதால் கால்கொண்டேறு
யேறப்பா தற்குயோகமப்பா வாசியோகம்
பென்மகனே சுழிணையில் சென்றிருந்துபாரே. (௩அகூ)

பாரடா மூலமதில் விந்துவினால்தோணும்
பதிவான மூலமது நிர்மலமாய்க்காணும்
சீரடா சந்திரனில் னின்றவாசி
சிவசிவா சுழிணையிலே சேர்ந்துநிற்கும்
கூறடா அகாரத்தில் உகாரஞ்சேர்ந்து
குருவான மகாரத்தில் குணமாயூது
யேறடா பிரமரந்திரத்தில் சென்று
யேகமென்ற சாலறிந்து யிருந்துஊதே. (௩௯௰)

ஊதியதோர் வாசியதை அறிந்தோன்யோகி
உயிரிருந்த நிலையறிந்தோன் அவனேஆசான்
நீதியுடன் மனம்நிறுத்தி மவுனம்பூட்டி
நிலையறிந்து நின்றவனே கெவுனியாகும்
ஓதியதோர் வேதநிலைபிரம்ம மாகும்
உச்சியென்ற மூலமடா ஓங்காரந்தான்
வீதியென்ற ஆதாரங் கடந்துமேலே
விளங்கும் ஒளிதனை பரிய அகத்துள்நில்லே. (௩௯௧)

நில்லடா நிலையறிந்து மணிஞவுண்ணி
நீமகனே பூரணத்தில் நின்றாயானால்
உள்ளடா ஆதார மூலமெல்லாம்
ஒளிவிளக்காய்த் தோணுமடா ஊணிப்பாரு
சொல்லடா கருவிகாணதி யெல்லாம்
குடிலமதைத் தானகத்தி குருவைப்போத்தி
செல்லடா ஞானகேசரியாள் பாதம்
சிந்தைமன தொன்றாக தெளிவிற் காணே. (௩௯௨)

காணுகிற கருவேது; உருவமேது
கருணைவளர் பூரணமாம் வாசியேது

ஊணுகிற வாசியுட நிலையங்கேது
உற்றசிவ சத்தியு மாய்கையேது
பூணுகிற பொருளேது அருளங்கேது
பொருந்தி மனங்கொண்ட அண்டபிண்டமேது
தோணுகிற மாய்கையெல்லாஞ் சுழியனையாட்டம்
சுழினைவழி தனையறிந்து சுகத்தைப்பாரு. (௲கூ௩)

பாத்தனடா சுத்தவெளி பரத்தின்வீடு
பதிவான நடுவீடு அண்டத்துச்சி
காத்தனடா சுழினைவழி னந்திசேர்வை
கண்ணறிந்து விண்ணதிலே கால்கொண்டுதி
சேத்தனடா ரவிமதியை சுழினைக்குள்ளே
தீர்க்கமுடன் கால்நிறுத்தி பார்க்கபார்க்க
கூத்தனடா காலறிந்து மாத்திவைத்தேன்
குமுருகின்ற சிலம்பொலியிரிற் றேனேனே. (௲கூ௪)

தேறவே சவுமிய சாகரத்தைப்பார்த்து
தெளிந்துகொண்டே னிருவினையின் செயலைக்கண்டு
மாறவே யெழுத்துவகை முன்னேசொன்னேன்
மகத்தான சித்தரெல்லாம் மறைத்துவைத்தார்
தேறவே ஓரெழுத்தை தியானித்தப்பா
சிவபஞ்சா க்ஷரத்தைமைந்தா செபித்துக்கொண்டு
மீரவே மவுனமதை வெளியிற்சொன்னால்
வேகுமடா உன்சிரசு வெடிக்குந்தானே. (௲கூ௫)

தானேதான் விட்டகுறை மார்க்கத்தோர்கள்
சகலகலை நூல்பார்த்து னுணுக்கங்கண்டு
வானேதா ளுகிநின்ற மவுனங்கொண்டு
மவுனமென்ற கெவுனமதின் தியானத்தாலே
கோனென்ற குருபாதம் தியானமாகும்
சூரியறிந்து சுரூபசித்தி கொண்டுநின்று
தேனென்ற அமுர்தரச பானங்கொண்டு
சின்மயங் கொண்டென்னளுந் தெளிவாய்நில்லே. (௲கூ௬)

தெளிவான குருமுறையைத் தவறாமல்தான்
தீர்க்கமுள்ள மனதாலே மவுனங்கொண்டு
சுழியான நிலையறிந்து சூக்ஷங்கண்டு
துலங்குமணி வாசலுட திரையைநீக்கி
வழியான அனுக்கிரக வாசற்குள்ளே
மனங்குவிந்து சிவயோக வரிசைபெற்றால்
கனியாது காயமது கனகமாகு
கனகமென்ற கற்பூர தேகந்தானே. (௲கூ௭)

தானென்றும் சுழினையென்றும் ஊமையென்றும்
சகலகலையாய் நிறைந்த அகாரமென்றும்
வானென்ற வகாரமென்றும் யேகமென்றும்
மணிகெவுன குளிகையென்றும் வாசியென்றும்
தேனென்ற அமுர்தரச தெளிவேயென்றும்
தெளிவான பூரணமாம் தேசியென்றும்
கோனென்ற குருபீட மானதென்றும்
குருவிருந்த மணிமகுட பதிதான்காணே. (சூசுஅ)

பதியென்றும் பசுவென்றும் பாசமென்றும்
பரமகை லாசமென்றும் மேருவென்றும்
கெதியென்றும் சதுரகிரி மேருவென்றும்
கெவுன ரசமணிமகுடப் பொதிகையென்றும்
விதியென்றும் ஞதாந்த வேதமென்றும்
விஞ்சையென்ற மந்திரமாம் யேகமென்றும்
மதியென்றும் ரவியென்றும் சுழினையென்றும்
மகத்தான சோதியென்றும் உண்மைதானே. (சூசுசு)

பூரணசமாதி.

தானென்ற பூரணத்தின் சமாதிகேளு
தரணிதனி லரியார்கள் வெளியாய்ச்சொல்வேன்
கோனென்ற அகாரமுடன் உகாரந்தொட்டு
குருவான மகாரமொடு மூன்றுங்கூட்டி
வானென்ற சஞ்சார சமாதிபண்ணு
வகையுடனே சிவதலத்தில் வணங்கிநில்லு
ஊனென்ற அறிவுகொண்டு யோகம்பாரு
உண்மையுள்ள மெஞ்ஞான உறுதியாமே. (சூா)

ஆமப்பா தீக்ஷைதிச தீக்ஷையாகும்
அடங்கிநின்ற மந்திரமு மதுவேயாகும்
ஞமப்பா சொல்லுகிறோம் மவுனமார்க்கம்
ஞதாந்த அண்டவெளி சுழினைக்குள்ளே
தாமப்பா தன்னறிவா யுன்னியாடு
தண்மையுள்ள ஓங்காரக் கம்பம்நாட்டி
வாமப்பா லானதொரு மவுனமார்க்கம்
மகத்தான மார்க்கமடா மவுனந்தானே. (சூாக)

தானான மவுனமதுக் குறுதியான
தன்மையுள்ள கற்பமொன்று சொல்லக்கேளு
தேனான கத்தாழஞ் சோறெடுத்து
தீர்க்கமுடன் தான்கழுவி செம்மையாக
ஊனான திரிகடுகு பொடித்துமைந்தா
உத்தமனே தானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு

கோனன சற்குருவை தியானம்பண்ணி
குருவான கற்பகமென்று குவிந்துபோற்றே. (௲௱௨)

போற்றி மனம்பூரணமாய் மைந்தாநீயும்
புகழான குமரிதிரி கடுகுமொன்றாய்
பாத்திபனே பீங்கான்தான் தாளிசேர்த்து
பத்தியுடன் தேனதிலே பதிவாய்விட்டு
சேத்துநன்றாய்த் தான்கிளரி ரவியில்மைந்தா
தீர்க்கமுடன் நவனாள்தான் வைத்தெடுத்து
ஆத்துமத்தின் செயலறிந்து அந்திசந்தி
அரகராமண்டலமாய்க் கொண்டுதேறே. (௲௱௩)

குமரிகற்பம்.

தேறப்பா மண்டலமாக் கொண்டுதேர்ந்தால்
சிவசிவா தேகமது திரமாய்நிற்கும்
வீரப்பா கொண்டகபம் மடிந்துபோகும்
வேதாந்த சுழினையுட வெளியுந்தோணும்
சாரப்பா சுழினையுட வெளியுந்தோணும்
சார்ந்திருந்து வாசிவலந் தானேகொண்டால்
ஆரப்பா உனக்குநிகர் சொல்லப்போரேன்
ஆதியந்த சுழினையிலே அமர்ந்துநில்லே. (௲௱௪)

அமந்துநில்ல தனையறிந்து சுழினைக்குள்ளே
அருள்பெருகும் வாசிசரம் அழுத்திப்பார்க்க
அமந்துநின்ற பஞ்சஅரை அங்கேதோணும்
அதையறிந்து திருகுமணிப் பூட்டைமைந்தா
அமந்து அந்த திருகுமணிப் பூட்டுதன்னை
ஆடிநின்ற சக்கரத்தா லழுத்தும்போது
அமந்துநின்ற திரையகண்டு அமுர்தமூறும்
அந்தமுர்தம் பூரணபா யறிவாயுண்ணே. (௲௱௫)

அறிவான கர்ப்பமடா குமரிகர்ப்பம்
அதையறிந்து கொண்டதினால் மைந்தாகேளு
குறியான சுழினையிலே வாசியேறி
கோடிரவி காந்தியென போதமுண்டாம்
திருவான போதமதால் கெவுனமுண்டாம்
தேகமென்ற ஆகமமே சிவசொரூபம்
உருவான சிவசொரூபந் தனையறிந்து
உண்மையுடன் வாசியென்ற மலரைச்சாற்றே. (௲௱௬)

சாற்றடா மலரறிந்து மனக்கண்கொண்டு
சரந்தொடுத்து சுழினைவரு தானேகண்டால்
காத்தடா அசையாது சுழியின்காத்து
காலறிந்து நிலைநிருத்தி கடைக்கண்ணாலே

பாத்தடா பதியமனம் பதிவாய்தூண்டி
பரஞான கேசரியில் வாசமானல்
கூத்தடா திருநடன சபையில்காணும்
குருவான கனகசபை சுழினைதன்னை. (௬௭)

கரிசாலைநெய்.

தானென்ற சுழினைவழி கண்டுதேற
சாதகமா யின்னமொரு பாகங்கேளு
வீனென்ற கபமகல மைந்தாமைந்தா
விபரமுடன் கரிசாலை சாருவாங்கி
கோனென்ற குருவருளா லாவின்நெய்யை
கூற்மையுடன் இடைசரியாய் கலந்துகாச்சி
ஞானென்ற ஆணுவத்தை அகலத்தள்ளி
நன்மையுடன் னெய்யதனை வடித்துக்கொள்ளே. (௬௮)

வடித்ததொரு நெய்யதனை மைந்தாகேளு
மார்க்கமுடன் தர்ச்சனையும் மத்திமையுங்கூட்டி
கடுத்தவொரு நெய்யதனை தொட்டுநீயும்
கண்டமதிற் சுற்றிவிடு கபநீரெல்லாம்
பிடித்தகபம் கட்டறுத்து ஆறுதாரம்
பெரிதான ஸ்தூலமது சூக்ஷமாகும்
அடுத்தவொரு மேல்வாச லடைப்புநீங்கும்
அரகரா அதின்சூக்ஷ மரியலாச்சே. (௬௯)

ஆச்சப்பா சூக்ஷமதா யிருந்துகொண்டு
அப்பனே கரிசாலை னெய்யில்மைந்தா
பாச்சப்பா பெருவிரலை தோய்த்துஅந்த
பதிவான அண்ணாக்கை பதிவாய்சுத்தி
காச்சப்பா யிப்படியே பத்துவிசைசுற்று
கபாடமதில் நின்றகபம் கழன்றுபோகும்
மூச்சப்பா ஓடுகின்ற அண்டவாசல்
மூடிநின்ற திரையகண்டு வழிசெல்வாமே. (௭௰)

வழியான சுழினைவடி கபாடாவாசல்
வங்குசிங்கு சுழினைவழி வாசற்குள்ளே
னெளியாமல் வாசிசர மதிலேபாய
நிசமான புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
சலியாமல் சுகாசனமா யிருந்துகொண்டு
தர்ச்சனையும் மத்திமையுந் தானேசேர்ந்து
அழியாத பேரின்ப வீட்டைப்பற்றி
அண்ணாக்கை யுண்ணாகுள் ளடக்கும்பண்ணே. (௭௰௧)

பண்ணப்பா அண்ணாக்கை யுண்ணாக்குள்ளே
பயபத்தியா யடக்கம் பதிவாய்ச்செய்து

விண்ணப்பா தோன்றிநின்ற சத்தாதிவிடையம்
விபரமுடன் தான்கண்டு மெஞ்ஞானதீபம்
கண்ணப்பா தான்துலங்கி கமலமீதில்
காணுதடா பூரணமாய் கனிவாய்ப்பாரு
யெண்ணப்பா வென்றிதனை மறந்திடாதே
யிகபரமாய் நின்றுவிளை யாடலாமே. (௬௱௰௨)

ஆமப்பா அகண்ட வெளிகண்டுயேறு
அரிதரிது வேகுகடினம் அரிப்போமே
ஆமப்பாவென்றசத்த மரிந்தானாகில்
ஆடுமுன்னே அண்டவெளி நயமாய்க்காணும்
காமப்பால் கானல்ப்பால் கருவாய்க்கொண்டு
கருணையுடன் கேசரியில் கலந்துகொண்டால்
சோமப்பால் சொலிக்குகின்ற அண்டமேரு
சுத்தமுடன் தோணுமடா னித்தம்பாரே. (௬௱௰௩)

நித்தமும்நீ தப்பாமல் சுத்தமாகி
நீமகனே வாசிசரம் சுழினைக்கேத்து
சுத்தமுடன் தானிருந்து சுழினைக்குள்ளே
சுகமான அங்குஷ்டம் சொருகிமைந்தா
சித்தமுடன் மனதரிவாய் சுற்றும்போது
சிவாயகுரு சொரூபமது தீபம்போலே
பத்தமுடன் காணுமடா பதிவாய்ப்பாரு
பதிவான ஜீவகலை ஒளிதான்பாரே. (௬௱௰௪)

ஒளியறிந்து வெளியேற வகையைக்கேளு
ஓமென்ற பிரணவத்தால் உன்னிமைந்தா
வழியறிந்து நடுருஜ நந்திவாய்வை
மார்க்கமுடன் யேகமதாய் வணக்கமானால்
வெளியறிந்து பரமவெளி யுச்சிமூலம்
வேதாந்தமூலமடா நாதாந்தத்தில்
முழியறிந்து முழிநிறுத்திக் கொண்டால்மைந்தா
முத்தியுள்ள மவுனமடா சுத்தமாமே. (௬௱௰௫)

சுத்தமுடன் நின்றுவிளை யாடுதற்கு
தொடுகுறிபோல் யின்னமொரு சூக்ஷஞ்சொல்வேன்
பத்தமுடன் யேகாந்த சித்தமாகி
பரமகைலாசகுரு பாதம்போத்தி
புத்தியுடன் னின்றுதிரு வாசியேரி
பூரணமாய் சுழினையிலே மனக்கண்சாற்றி
சுத்தமுடன் ஓங்கார விசையினாலே
யரிதையிலே நின்றுமனந் தாங்கிநில்லே. (௬௱௰௬)

நில்லடா சரிதையிலே நின்றுதேறி
நிசமான கிரிகையிலே நேர்ந்துகொண்டு
உள்ளடா உடலறிந்து யோகம்பண்ணு
உண்மையென்ற யோகமதில் உறுதியானால்
செல்லடா ஞானமென்ற நிலையில்நின்று
திருவான பூரணத்தைக் கண்டுகொண்டு
சொல்லடா சொல்நிறைந்த மவுனத்தேகி
சுகமரிந்த சூட்சநிலை கண்டுகொள்ளே. (௲௱௯௭)

கண்டதொரு னுலுக்கும் பகையேதென்றால்
கசடான காமியமாம் சித்தத்தாலே
விண்டதொரு பிராத்துவ கர்மத்தாலே
விளங்கிநின்ற நாலுக்கும் விக்கினங்களாச்சு
கொண்டதொரு னுலுதனை சொல்லக்கேளு
கொடிதான வருமையொடு சிலேசம்துக்கம்
சென்றதொரு பெண்ணாசை மண்பொன்னாசை
ஜகத்திலுள்ளோர் தான்மயங்கி தியங்குவாரே. (௲௱௯௮)

தியங்கினால் வாசியது மயங்கிப்போதம்
திறமரியா மானிடர்கள் செகத்தினுள்ளே
மயங்கினார் மாய்கையிலே மகிழ்ந்துகொண்டு
மாசற்ற சோதியிலே மனஞ்செல்லாமல்
தயங்கினார் காமவலைக் குள்ளேசென்றுத்
தன்னிலையைத் தானரிய மாட்டாமல்தான்
மயங்கியதோர் மயக்கத்தால் ஞானம்போச்சு
மகத்தான அரிவதுவும் மாண்டுபோச்சே. (௲௱௯௯)

மாண்டுசடம் போகாமல் தெளிவதெப்போ
மகத்தான அரிவதிலே வாழ்வதெப்போ
பூண்டுகொண்ட ஆசையது ஒழிவதெப்போ
பொல்லாத மாய்கைவிட்டு நிற்பதெப்போ
ஆண்டுகொண்ட காமவலை அறுப்பதெப்போ
அலைச்சலற்று நிற்பதெப்போ அய்யா அய்யா
தாண்டியந்த கேசரியில் மனதைநாட்டி
சதானந்த போதமதாய் மூலப்பாரே. (௲௨௰)

பாரப்பா ஆருதலங் கண்டுதேறி
பதிவான மேலாறில் சென்றுபுக்கி
காரப்பா சுழிமுனையில் கலந்துகூடி
கருணையுள்ள மனோன்மணியை கண்டுபோத்தி
னேரப்பா பவுனமென்ற கேசரியில்சென்று
நீமகனே பராபரத்தில் நேர்ந்துகொண்டால்
சாரப்பா பிறப்புபிறப்புங் தவிர்ந்துபோகும்
சதாபோத பிரணவஓங்காரங்காணே. (௲௨௧)

காணப்பா பிரணவங் கொண்டிருந்தமூலம்
கருணையுள்ள பஞ்சகர்த்தா யிருந்தவீடு
பூனப்பா அவ்வீட்டில் மனக்கண்கொண்டால்
பொருளான அகாரமூதல் உகாரங்காணும்
ஊணப்பா மகார மொடுவிந்துனாதம்
உண்மையுடன் தானிருக்கும் அரிவானந்தம்
பேணப்பா அரிவான மவுனத்தேகில்
பிலமான போதமது பிலக்கும்பாரே. (சூாஉஉ)

பிலமான ஓங்காரம் மண்ணையுண்ணும்
பெருகிநின்ற மண்ணதுவும் சிலத்தையுண்ணும்
சிலமான சிலமதுதான் தீயையுண்ணும்
கொடிதான தீச்சென்று வாய்வையுண்ணும்
சணமான வாய்வதுதான் விண்ணையுண்ணும்
சங்கையுள்ள செடமதுதான் தானேபோச்சு
தலமான தலமரிந்து தன்னைக்கண்டு
சந்திரகலை அமுர்தமமை கொண்டுகாணே. (சூாஉங)

காணவே அகாரமது உகாரத்தைக்கொள்ளும்
கருவான உகாரமது மகாரத்தைக்கொள்ளும்
பூணவே மகாரமது விந்துவைத்தான்கொள்ளும்
பொருந்தி நின்றவிந்துவது னாதத்தைக்கொள்ளும்
தோணவேனாதமது சத்தியைத்தான்கொள்ளும்
சிகமான சத்தியல்லோ சிவத்தைக்கொள்ளும்
பேணவே சிவந்தன்னை பரந்தான்கொள்ளும்
பெரிதான பரஞ்சென்ற யிடைத்தைப்பாரே. (சூாஉச)

பாரப்பா மூலமுத லாறும்பாரு
பதிவான சுழிமுனையை அரிந்துகொண்டு
சாரப்பா சாம்பவியைத் தானேகண்டு
தண்மையுடன் தானிருந்து தானேநின்றால்
சாரப்பா வாழ்வுசிவ யோகம்வாழ்க்கை
சுதிர்மதியு மற்றவிடயோகமாச்சு
னேரப்பா நின்றஇடங் கண்டால்யோகி
நிசமான கேசரியைக் கண்டுபாரே. (சூாஉரு)

கண்டுபார் லகிரியுண்ண மேலேயேறும்
காணுமலகிரிவிட்டால் கிழேபாயும்
வுண்டுபார் குளிகையிட்டால் க்ஷணத்துக்குள்ளே
ஊடுருவக் கடந்தேறி லொளியுங்காணும்
அண்டமொடு புவனமதை கண்டாயானால்
ஆதிவஸ்தும் ஆனாதிவஸ்தும் வொன்றாய்காணும்
நின்றுபார் நிர்க்குணத்தில் அமுர்தமள்ளி
னிசமான ஞானசத்தி யூட்டுவனே (சூாஉசு)

ஊட்டினதோர் தாயைவிட்டா லுரவுமுண்டோ
உலகத்தில் பூறணியைத் தூஷிப்பார்கள்
ஆட்டினதோர் திரோதாயி தானேநின்று
ஆகாதமாய் கையிலே அழுத்திக்கொண்டு
மாட்டினதோர் ஞானமெல்லாம் மக்கித்தள்ளி
மகத்தான காமமெனும் வலையைப்போட்டாள்
நீட்டினதோர் போதமதால் ஞானமாச்சு
நிலையறிந்து கொண்டவர்கள் வாசிபாரே. (௲௨௭)

வாசியென்று மவுனமென்றும் ரெண்டுமொன்று
மகத்தான கேசரியும் சாம்பவியுமொன்று
தேசியென்றால் யோகத்துக் காதிவித்தை
திரமான மவுனமென்றால் ஞானவித்தை
மாசியென்ற மயக்கமுற்றால் ரெண்டுமாக
மகத்தான அறிவுவந்தால் ரெண்டுமொகும்
ஞசியென்ற வெளியல்லோ அகண்டவீதி
ஞதாந்த பூரணத்தில் ஞடியேறே. (௲௨௮)

யோரடா ஆதார மூலங்கொண்டு
யென்மகனே சத்தாதி விடயம்போக்கி
னேரடா குருபதியில் மனதைவைத்து
னேர்மையுடன் பூரணமாய் மவுனம்பூட்டி
சாரடா அகண்டவெளி யுச்சிமீதில்
சந்திரனை சூரியனில் தாக்கிக்கொண்டு
காரடா கற்பூர தீபந்தன்னை
கண்ணுக்கு மூக்குநிலை கண்டுபாரே (௲௨௯)

பாரப்பா உலகத்தில் மனுக்கள்கோடி
பாழான மாய்கையிலே மனதுபூண்டு
னேரப்பா கெஜதுரக ரதங்களேறி
னேசமுடன் பூஷணங்கள் தரித்துக் கொண்டு
பேறப்பா கொண்டவர்க ளாருமில்லை
பேறான சிவயோக வாழ்க்கைவந்தால்
மேரப்பா மேருகிரி தீபம்போலே
மெஞ்ஞான பூரணத்தில் கூடிவாழே. (௲௩௰)

வாழ்வதற்கு ஆதியடா மவுனயோகம்
மகத்தான யோகமடா திசமாந்தீட்சை
ஆள்வதற்கு அதிகமடா திசமாந்தீட்சை
ஆதியென்ற மூலமடா ஓங்காரத்தில்
தாழ்வதில்லை யுயர்வதில்லை மூலவன்னி
தண்மையுடன் தானறிந்து வாசியேறி
சூழ்வதற்கு அண்டவெளி சுழினைமேவி
சுத்தமுடன் தானிருந்து நித்தம்பாரே. (௲௩௧)

பாரப்பா குண்டலிக்குள் மூலமொன்று
  பதிவான கேசரியின் மூலமொன்று
நேரப்பா சாக்கரத்தில் மூலமொன்று
  நிசமான விந்துவென்ற மூலமொன்று
சாரப்பா சத்தியென்ற மூலமொன்று
  சகலகுரு பராபரமா மூலமொன்று
சேரப்பா இதையறிந்து ஆதிமூலம்
  செயலறிந்து கொண்டவனே சித்தனாமே (௲௱௩௨)
சித்தமுடன் தானிருந்து யோகமூலம்
  திருவான மூலமடா சுழினைமய்யம்
சுத்தமுடன் சுழினையிலே மணிநாவுன்னி
  சோதிதிரு மணிவாசற் குள்ளேசென்று
சத்தமுடன் சேர்ந்தவரே அகலத்தள்ளி
  தன்மனமே சாக்ஷியதாய் தானத்தேகி
பத்தமுடன் குருபதியில் நின்றாயாகில்
  பரஞான கேசரியில் வாழ்வாய்காணே. (௲௱௩௩)
கண்ணேது காதேது முகங்கீறேது
  கருணையுடன் கண்டதெல்லா மழிந்துபோச்சு
வொண்ணேது வொண்ணுமற்று நின்றதேது
  வுற்றுப்பார் வெட்டவெளி யொன்றுமில்லை
விண்ணேது வெளியேது வொளியங்கேது
  வேதாந்த கேசரியில் நின்றுபாரு
யெண்ணேது யெழுத்தேது யெகமேது
  யேகநிரு மயமான யிடத்தைக்காணே. (௲௱௩௪)
காணவே கேசரியில் மனதைவைத்து
  கருணையுடன் பூரணத்தில் கலந்துகொண்டு
பூணவே புருவமய்யத் தமருக்குள்ளே
  புத்தியுடன் சித்தமதாய் வாசிபூட்டி
பேணவே கேசரியில் வாழ்ந்துகொண்டால்
  பேசாத மவுனமது கைக்குள்ளாச்சு
தோணவே மவுனமது கைக்குள்ளானால்
  சுகசீவ பிராணகலை சுத்தமாமே. (௲௱௩௫)
சுத்தமுள்ள சவுமியசா கரத்தைமைந்தா
  சுகமறியா மானிடர்க்கு யீய்ந்தாயானால்
பத்தமுள்ள தேகமதை காணமாட்டாய்
  பரமகைலாச மதில் சேரமாட்டாய்
கற்றதொரு மந்திரங்கள் வுதவாதய்யா
  காலான வாசியது நிலையாதய்யா
முத்தமிழ்சேர் புலத்தியனே பதனம்பண்ணி
  மோனமுடன் தானிருந்து தன்னைப்பாரே. (௲௱௩௬)

தன்னைப்பார்த் தரிவதற்கு மைந்தாமைந்தா
சாகரமும் பூரணமுந் தானேபார்த்து
விண்ணைப்பார்த் தந்தநிலை சோதிகாண
வேதாந்த காவியத்தை விரும்பிப்பாரு
கண்ணைப்பார் சகலகலை கியானம்பாரு
கருத்துவைத்து தத்துவமா யிரத்தைப்பாரு
மண்ணைப் பாத்தமர்ந்துநிலை கூடுதற்கும்
மகத்தான பூரணகே சரியைக்காணே. (௲௩௭)

காணப்பா பூரணகேசரியை மைந்தா
கருணைவளர் ஆயிரமாய்க் கருவாய்ச்சொன்னேன்
பேணப்பா சொன்னகரு விந்திரசாலம்
பெரிதான ஜாலமதை பேணிப்பாரு
பூணப்பா மந்திரகலை மாந்திரீகம்
புத்தியுடன் ஆயிரத்தை பூண்டுபாரு
தோணப்பா சகலமுமே தொடுத்துபார்க்க
சொல்ல ஒண்ணுமவுனத்தின் தீக்ஷைபாரே. (௲௩௮)

பாரப்பா திசதீக்ஷை யார்தான்காண்பார்
பதிவான மவுனமென்ற திசதீக்ஷைபெற்றால்
னேரப்பா திசதீக்ஷை நிலைகாணலாகும்
நிசமான மந்திரங்க ளெல்லாஞ்சித்தி
காரப்பா மவுனதிசதீக்ஷை தன்னை
கருத்துவைத்து பாராட்டால் கண்ணைக்குத்து
சாரப்பா கண்ணரிந்து தன்னைப்பார்த்தால்
தன்மயமும் சின்மயமாய்த் தானுவாயே. (௲௩௯)

தானென்ற ஆணுவத்தை தள்ளமாட்டார்
சங்கையுடன் பூரணத்தைச் சாரமாட்டார்
ஊனென்ற சுகயோகம் ஒளிக்கமாட்டார்
உறுதியுடன் சிவதலத்தி லொடுங்கமாட்டார்
வானென்ற மதியமுர்தம் கொள்ளமாட்டார்
பதிவான மவுனத்தை காணமாட்டார்
வானென்ற பொருளரிய எளிதோமக்காள்
மகத்தான வாசியைநீ சுழினைக்கேத்தே. (௲௪௰)

ஏத்தமுள்ள செகஜால வித்தைசொல்வேன்
யென்மகனே அதினுலே ஒன்றுமில்லை
ஞத்தமுள்ள கெந்தகமும் சாதிலிங்கம்
நன்மையுள்ள வீரமுடன் கெவுரிகூட்டி
காத்துநன்றாய் யோரிடையாய் வாங்கிமைந்தா
கைமுறையாய்த் தான்பொடித்து கரண்டிசேர்த்து
பாத்துநன்றா யடுப்பேத்தி தீயைமூட்டி
பத்தியுடன் அஞ்சுமொன்றாய் யிளகும்பாரே. (௲௪௧)

பாரப்பா யிளகிநின்ற குளம்புக்குள்ளே
  பாச்சடா னாகறசம் மொன்றாய்ச்சேர்த்து
னேரப்பா னாகூரசம் பொடிக்துச்சேர்த்து
  னேர்மையுடன் தானெடுத்து பார்க்கும்போது
சாரப்பா சார்ந்துஒன்றாய் யிளகிப்போகும்
  சங்கையுடன் கால்வாசி தங்கங்கூட்டி
காரப்பா கமலரச அமுர்தம்தன்னால்
  கல்வமதில் தானரைக்க மெழுகுமாமே. (௲௪௨)

ஆமப்பா மெழுகெடுத்து பதனம்பண்ணி
  அப்பனே வெள்ளிசெம்பு சரியாய்ச்சேர்த்து
னாமப்பா சொல்லுகிறோம் உருக்கிநன்றாய்
  னாதாந்த மெழுகெடுத்து பத்துக்கொன்று
ஓமப்பா வென்றபிரண வத்தினாலே
  உண்மையுடன் தான்குடுத்து உருக்கிப்பார்த்தால்
வாமப்பால் கொண்டகெதி தன்னால்மைந்தா
  மகத்தான தங்கம்வெகு சோதியாச்சே. (௲௪௩)

சோதியென்ற ஆதிய்டா சுழினைமூலம்
  சுயஞ்சோதி யானதிரு வாசியாலே
ஆதியென்ற அந்தமடா அண்ணாக்கய்யா
  அருள்பெருகும் அண்ணாக்கை உண்ணாக்குள்ளே
ஓதியதோர் பிரணவத்தால் ஓசறமயேத்தி
  ஓநமசிவாய வென்றுஉருதி கொண்டால்
நீதியுடன் கேசரியில் பஞ்சகர்த்தாள்
  னின்று விளையாடு வதைகாணலாமே. (௲௪௪)

ஆமப்பா சங்கென்று மூலசத்தி
  அப்பனே ஆவள்வாயில் ஓங்காரந்தான்
ஆமப்பா பரிங்தேரிமணி னாக்குள்நிற்கும்
  அரகரா சிங்கென்று உற்றுபார்க்க
ஆமப்பா தெருவாகும் வெளியாய்க்காணும்
  அங்கமுடன் வங்கென்று வாங்கிக்கும்பி
ஆமப்பா மாணிக்க ஒளிபோல்காணும்
  ஆதியந்த மிதுவாச்சு, அங்கங்காணே. (௲௪௫)

காணவே ஒளியில்நின்று உற்றுப்பாரு
  கண்கொள்ளா சோதிவெகு சோதிகாணும்
பூணவே சோதிதனை கண்டாயானால்
  புனிதமுள்ள காயசித்தி யோகந்தங்கும்
தோணவே மவுனமதாய் பூசைபண்ணி
  சுத்தமுடன் வேதாந்த மதுவையுண்டு
ஊணவே சுழிதிறந்து பாருபாரு
  உத்தம்னே கண்கொள்ளா சோதியாமே. (௲௪௬)

ஆமம்பா தானென்ற பூமியெல்லாம்
அருள்பெருகி நின்றதொரு அக்கினியேயாச்சு
வாமப்பா வானென்ற வெளியெல்லாந்தான்
மார்க்கமுடன் வார்த்திட்ட னெய்யுமாச்சு
காமப்பால் காலென்ற ஒளியேதானா
கருணையுடன் கலந்தெங்கும் தோற்றினாப்போல்
ஓமப்பா வென்றதொரு மூலநந்தி
உருதியுள்ள சோதிவெகு கண்கொள்ளாதே. (சூ௲௪௭)

கொள்ளப்பா னயனஒளி பார்வைதன்னால்
குரியான சுழினையிலே மனதைவைத்து
நில்லப்பா நிலையரிந்து மனக்கண்கொண்டு
நிலையான கேசரியை பூசைபண்ணி
சொல்லப்பா சகலகலை வாசியேரி
சுழிதிறந்து மேல்வாசல் துருவமீதில்
நல்லொப்பாய் நல்மனதாய் னாதாந்தத்தில்
நாட்டிநின்ற மூலமதை நயந்துகேளே. (சூ௲௪௮)

கேளடா மூலமென்ற ஆராதாரம்
கெடியான அண்டமது போலேநிற்கும்
கேளடா யிதில்னாலு யிதழுமுண்டு
விபரமுடன் கண்டரிந்து விண்ணைநோக்கி
வாளடா யிவ்வுடனே வவ்வுங்கூட்டி
வணக்கமுடன் ரேசகபூரகமே பண்ணி
காலடா கண்டரிந்து மேலேநின்று
கருணைவளர் முச்சுடரை கண்டுபாரே. (சூ௲௪௯)

பாரப்பா சுடரான மூன்றுக்குள்ளே
பத்தியுடன் அதன்விபரம் பகரக்கேளு
நேரப்பா நிசமான அகாரமொன்றில்
நிலையான கணபதியும் நிற்பார்பாரு
காரப்பா கருணைவளர் உகாரந்தன்னில்
கைலாசவல்லபையாள் காலாய்நிற்பாள்
கூரப்பா குறியரிந்து குணமாய்க்கேளு
குண்டலியில் நின்றதொருகதலிப்பூவே. (சூ௲௫௰)

பூவான மலரதுவும் முகம்கீழாக
புத்தில்வளர் பெண்பாம்பு போலேசீற
பூவான வாலதுவும் சுருட்டிக்கொண்டு
பூரணமாய் சுழிமுனையில் பொருந்திநிற்கும்
பூவான பூரணமாம் அவள்வாய்க்குள்ளே
பொருந்தி மனதுறுதியினால் னந்திநிர்பான்
பூவான மலரதுபோல் னந்திகாணும்
புத்தியுடன் காணுவது சிகாரத்தீயே (.சூ௲௫௧)

சிகாரமென்ற அக்கினியை மூட்டிக்கொண்டு
சிவசிவாசுழி முனையில் வாசியேத்தி
வகாரமென்ற வாசிதனை திரவாள்சத்தி
வரிசையுடன் சத்தியெட்டும் மவுனமாவாள்
மகாரமென்ற மவுனியவள் ஓங்காரத்துள்
வகையறிந்து ரவிமதியும் வாசமாகி
அகாரமென்ற மனோன்மணியை பூசைபண்ணி
அனுதினமும் சுழிமுனையை அரிந்துநோக்கே. (சூ௱௨)

நோக்குவது சுழிமுனைக்குள் மனதைவைத்து
நுண்மையுடன் அண்ணாக்கை உண்ணாக்குக்குள்ளே
தாக்குவது ரவிமதியை ஒன்றாய்க்கூட்டி
தமறான அணுவாசல் தமரிலேதான்
வாக்குமன தொன்றாகி மனதுகூர்ந்து
வரிசையுடன் ரேசகமும் பூரகமும்பண்ணி
நாக்குநுனி அமுர்தமது நாவில்கொண்டு
நன்மையுடன் கும்பகத்தில் நாட்டிநில்லே. (சூ௱௩)

நில்லென்ற நிலையான மூலசத்தி
நிசமான ஓங்காரந் தன்னில்மைந்தா
சொல்லென்ற சுழினைவழி தன்னிலேறி
சுகமாக மேலாறும் சுற்றிப்பார்த்து
உள்ளென்ற சிகாரமதால் வுற்றுப்பாரு
உற்றுமெள்ளப் பார்க்கையிலே நந்திகாணும்
செல்லென்ற யகாரமதால் தீயுங்காணும்
சேர்த்து மிகஒன்றாகி ஒளிபோலாமே. (சூ௱௪)

ஒளியான ஒளியரிந்து வுற்றுப்பாரு
உற்றுமெள்ளப் பார்க்கையிலே நந்திகாணும்
விழியான தெளிவரிந்து கண்டாயானால்
வேதாந்த மூலமதில் கனலேமீறும்
சுழியான கண்ணரிந்து வழியேசென்றால்
சோதிதிரு வானகேசரியாள் பாதம்
வழியானதுரை யரிந்து கண்டாயானால்
மகத்தான ரவிமதியின் காலைத்தேடே (சூ௱௫)

தேடிமனங் கொண்டதொரு சித்தர்பார்த்து
தெளிவான காலறிந்து தெளிந்துகொண்டு
நாடிமனங் மொண்டுமிக சிச்சிம்மென்று
நாதாந்த பூரணத்தில் நாட்டினார்கள்
வாடிமனம் போகாமல் மவுனம்பூட்டி
மகத்தான சுழினையிலே வாசமாகி
ஆதியந்தத் திருநடனங் கண்டால்மைந்தா
அங்கமுடன் பூரணமா யிருந்தார்தானே (சூ௱௬)

இருந்தாரே சுழினைவழி சூக்ஷந்தன்னை
    யேகாந்த மானதொரு யெழுத்தைபோற்றி
யிருந்தாரே அந்தரங்க மனையில்சென்று
    யென்னசொல்வேன் தன்னகத்தைத் தரித்துக்கொண்டு
யிருந்து அந்தபூரனியைப் பூசைபண்ணி
    யேகாந்த வடிவதனை யிருந்துபார்த்து
யிருந்தாரே சிவயவசி யென்றுமைந்தா
    யோகாந்த மானதிரு வாசிபாரே. (௨௱௬௭)

பாரப்பா வாசிவா யென்றுஉள்ளே
    பத்தியுடன் தானிருந்து மணிநவுண்ணி
நேரப்பா ரேசிவாயென்று மெள்ள
    நேர்மையுடன் ரேசகபூரகமும் பண்ணி
காரப்பா நசிவாய் செவிகண்மூக்கு
    கருணையுடன் நனுமடா நடுநின்றாடும்
சேரப்பா ஓமெனவே வாசியுன்ன
    திருவாசி பூரணமாயாடும் பாரே. (௨௱௬௮)

ஆகுமப்பா அண்டபதம் தன்னில்சென்று
    ஆதார மானதொரு மூலத்தோடி
ஓடுமப்பா வாசியது னால்பாலம்போலே
    உண்ணுக்கு அண்ணுக்கு மூக்கினோடே
நாடுமப்பா லிங்கமதின் நடுவேநின்று
    நாதாந்த நடுவணையை பிடித்துஊது
வாகுமப்பா கருவியஞ்சும் மவுனத்தாலே
    மவுனமுடன் வாசியைநீ யிருக்கிப்பாரே. (௨௱௬௯)

இருக்கியந்த தாதுவைநீ யிருக்கிப்பார்க்க
    யேகாந்த சபைதனிலே யிருந்தாயானால்
சுருக்கிநின்ற அஞ்சுபஞ்ச பூதமெல்லாம்
    சொன்னபடி யாடுமடா துருவம்பாரு
திருக்கறவே பூரணமாய் துருவம்பார்த்து
    செங்கமல சுழினையிலே நின்றால்மைந்தா
நெருக்கிநின்ற சுழினையிலே அமுர்தஞ்சிந்தும்
    நேமமுடன் நீயிருந்து பூசைபண்ணே. (௨௱௭௰)

பூசைமுறை தனையறிந்து சுழினையில்நின்றால்
    பூரணமா யிதழ்கனிந்து அமுர்தம்பாயும்
னேசமுடன் அமுர்தமதைக் கொண்டால்மைந்தா
    நேர்மையுடன் வாசியது நிலையில்நிற்கும்
பாசமுடன் நிலையறிந்து வாசிபூட்டி
    பத்தியுடன் கேசரியை பணிந்துநின்றால்
ஆசையென்ற சத்தாதி விடயமெல்லாம்
    அதையகத்திப் பூரணமாய் அறிவில்நில்லே. (௨௱௭௧)

நில்லடா சுழியரிந்து லிங்கத்தோரம்
னேர்மையுள்ள தமர்வாசல் தன்னிலேதான்
உள்ளடா மதியமுர்தம் கசிந்துபாயும்
உண்மையதாய் மவுனமுடன் வுள்ளேகொண்டால்
அல்லடா உன்தேகம் தங்கம்போலே
அங்கனேயே தோணுமடா ஆதிசோதி
செல்லடா சோதியிலே மனதைவைத்து
திருகுசுழி முனையதிலே சிந்தைவையே. (௲௱௯௰உ)

சிந்தையது பூரணமாய் கொண்டாயானால்
சிறப்பான முப்பாழும் திறமாய்காணும்
சந்தேக மில்லாமல் முப்பாழ்தன்னில்
தானிருந்து பூரணமாய் சுழியைப்பாரு
சொந்தமுள்ள சுழிதனிலே மனதைவைத்து
சுகமான வாசியைநீ சுடருக்கேத்தி
அந்தமுடன் தானிருந்து தன்னைப்பாரு
ஆனந்த மானசிவ சோதிபாரே. (௲௱௯௰௩)

சோதியென்ற ஞானமடா மவுனஞானம்
சுயஞ்சோதி யானதொரு சுழினைமூலம்
ஆதியென்ற மூலமடா அண்டத்துச்சி
அருள்நிறைந்த பூரணமாம் யோகவஸ்து
நீதியுடன் வஸ்துவைநீ பூசைபண்ணி
நிசமுனக்கு யில்லையடா நிலையைப்பத்தி
ஓதியதோர் மந்திரகலை வாசியேறி
உண்மையுள்ள ஞானநிலை யுகந்துகேளே. (௲௱௯௰௪)

கேளப்பா ஞானமதுக் கேரும்மார்க்கம்
கெடியான மண்டலங்க ளாருஞ்சொல்வேன்
வேளப்பா தணலுருவா மண்டலந்தானென்று
மேலான ரவியிருக்கும் மண்டலந்தானென்று
சூழப்பா மதியிருக்கும் மண்டலந்தானென்று
சூழ்ந்திருக்கும் அமுர்தநிலை மண்டலந்தானென்று
சாரப்பா யிவ்வளவும் யோகசித்தி
சாத்துகிரேன் ஞானந்தம் சார்ந்துகேளே. (௲௱௯௰௫)

சார்ந்திருந்த குருபதந்தான் ஆயிரதெட்டிதழாய்
சபையாரும் சத்தியுட மண்டலந்தானென்று
ஆய்ந்திருந்த ஆதிசிவ மண்டலந்தானென்று
அப்பனே அஞ்சுதெரி சினமுமானால்
போந்திருந்த நிரம்பலமாம் மண்டலத்தில்
போச்சுதப்பா பிரவியென்ற சஞ்சிதங்கள்
சார்த்திருந்து நிற்மலமாய் நிரைந்தபோது
சங்கையுள்ள முத்தரென்று சாற்றுவாரே. (௲௱௯௰௬)

சாற்றுகிறேன் புருவமய்யந் தானந்ததன்னில்
சற்குருவாம் நிர்மலத்தை போத்திசெய்து
சாற்றுகிறேன் கிழரையில் வாலையைத்தான்
சலியாமல் பூசைபண்ணி தியானஞ்செய்து
சாற்றுகிறேன் பூசைமுறை தன்னைக்கேளு
சாதகமாய் முதலெழுத்துஞ் சிகாரங்கூட்டி
சாற்றுகிறேன் நிர்மலத்தை தியானம்பண்ணி
சலியாதே வாலைசந் தானங்கேளே. (கூாகூஎ)

சந்தான மவ்வோடு சிகாரந்தானும்
சாதகமாய் வகாரமொடு மூன்றுமாறி
சிந்தாமல் திருனமம் மூன்றுங்கூட்டி
திட்டமுடன் மவுனத்தை தியானம்பண்ணி
சொந்தமுடன் பூசையைத்தான் நன்றாய்பண்ணு
சுத்தமுடன் பண்ணயிலே நிர்த்தஞ்செய்வாள்
தந்திரமாய் சிவசத்தி தீக்ஷைசொன்னால்
தன்மையுடன் பூரணமாய் நின்றுபாரே. (கூாகூஅ)

பாரப்பா வெளிபார்க்க வழியைக்கேளு
பதிவான குரியொன்று சொல்வேனப்பா
நேரப்பா கண்மூடி விரலாலாட்டில்
நேர்மையுடன் ரவிவளையம் போலேகாணும்
காரப்பா ரவிவளையம் கண்ணிலேதான்
கருத்துடனே வாசியைநீ கனுவாயூட்டி
தேரப்பா மவுனமதில் இருந்துகொண்டால்
திறமான பூரணமும் தோன்றும்பாரே. (கூாகூகூ)

பாரப்பா தோன்றுகிற வளையம்சுத்தி
பதிவான நக்ஷத்திரம் போலேகாணும்
னேரப்பா நிலையரிந்து மவுனம்கொண்டு
நிசமான கேசரியில் வாசிபூட்டி
காரப்பா கண்ணுக்கு மூக்குக்குள்ளே
கபாடமென்ற வாசலிலே கனிவாய்நின்று
யேரப்பா ஓங்கார மூலங்கொண்டு
இன்பமுரச அமூர்தமதை கொண்டுதேறே. (கூாஎ0)

தேறப்பா யின்னமொரு கருமானங்கேள்
திருவான பூரணத்தை திறமாய்வாங்கி
காரப்பா பூங்கானில் பதனம்பண்ணி
கருணையுடன் அமுர்தரச பழச்சார்விட்டு

னேரப்பா ரவிபீஜங் கூடச்சேர்த்து
நிசமாகத் தான்பிசைந்து ரவியில்போடு
சாரப்பா ரவிதனிலே காய்ந்தபின்பு
சங்கையுடன் பத்துமுறை தயவாய்செய்யே. (கூஎக)

செய்யப்பா பத்துவிசை நிஷ்கைசெய்தால்
சிவசிவா பூரணமும் திரமாய்நிற்கும்
மெய்யப்பா கட்டிநின்ற பூரணத்தைமைந்தா
மேன்மைபெற பீங்கானில் பதனம்பண்ணி
கையப்பா தவருமல் மைந்தாநீயும்
கருவான கற்பத்தை கொள்ளும்போது
மையப்பா மெய்நிறைந்து பூரணத்தில்
மார்க்கமுடன் பணவிடை தான்கொண்டுகாணே. ()

காணவே பூரணத்தை கொண்டால்மைந்தா
கருணையுள்ள வாசியது கடக்காதைய்யா
பேணவே சுழினையிலே வாசியேறும்
பேரண்டம் சுற்றிவர கெவுனமுண்டாம்
பூணவே கெவுனமென்று மவுனயோகம்
பூரணமாய் வாசியிலே பூண்டுகொள்ளும்
ஊணவே பூண்டுகொண்டு நின்றால்மைந்தா
உன்தேகம் விளக்கொளிபோ லுண்மையாமே. (கூஎங)

லிங்கமெழுகு.

உண்மையுட னின்னமொரு கருவைக்கேளு
உருதியுடன் லிங்கம்அரி தாரம்வீரம்
நன்மையுடன் காரமுடன் கெவுரிகூட்டி
நாதாந்த அமுர்த பூரணத்தினாலே
தன்மையுடன் கல்வமதில் நன்றாயாட்டி
தயங்காமல் யீராறு சாமமாட்டி
சின்மயமாய் தான்வழித்துப் பதனம்பண்ணி
தேவியெனும் பூரணியை தியானஞ்செய்யே. (கூஎச)

செய்ததொரு மெழுகெடுத்து மைந்தாநீயும்
செம்புவெள்ளி தகடடித்து மேலேபூசி
கொய்து மிகஓட்டில் வைத்துஓடுமூடி
குரியுடனே மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து
மெய்த்தவரு பூரணமாய் குருவைப்போத்தி
மேன்மைபெற வெருவடுக்கி புடத்தைப்போடு
கைத்தவரு மனதாக யெடுத்துப்பாரு
கனகமென்ற தங்கமடா கண்கொள்ளாதே. (கூஎரு)

கண்ணான கழலக்கண் மனக்கண்ணாகும்
    கருணைவளர் பூரணமே அறிவானந்தம்
ஒண்ணான அறிவல்லோ பிரமமாச்சு
    உண்மையென்ற வாசியடா அமுர்தபானம்
யெண்ணான அமுர்தமதை அரிந்துண்டால்
    யேகநிரா மயமான சோதியாச்சு
விண்ணான சோதிதனை கண்டபோது
    மேலான பிரமமென்று மெய்யில்கொள்ளே. (௲௭௬)

மெய்யான சவுமியசாகரத்தை மைந்தா
    விரும்பிநின்று ஆதியந்தம் நன்றாய்ப்பார்த்தால்
பொய்யான மாய்கையெல்லாம் விட்டகண்டு
    போதமய மானசிவ யோகந்தங்கும்
மையான சுழினையிலே மனக்கண்சாத்தி
    மகத்தான சாகரத்தை பூசைபண்ணி
கையப்பா கையினெல்லிக் கனிபோல்மைந்தா
    கருணைபெற மவுனமதைக்காருகாரே. (௲௭௭)

காரப்பாமவுனமதை கார்க்கவேண்டி
    கருணையுடன் சத்திசிவ பூசைபண்ணு
னேரப்பா வாலைதனை பூசைபண்ண
    நிசமான பூரணத்தைக் கண்டுகொள்ளு
தேரப்பா நல்லபதம் தேர்ந்துகொண்டால்
    சிவசிவா மவுனமதுக் குறுதியாகும்
வீரப்பா கொண்டுமதி கெட்டுப்போனால்
    வேதமென்ன னாதமென்ன வீண்தான்பாரே. (௲௭௮)

பாரடா வேதமொடு னாதாந்தந்தான்
    பதிவான ஆதியந்தம் மென்றும்பாரு
நேரமடா ஆதியந்தம் மண்விண்ணப்பா
    நிசமான மண்ணும் விண்ணும்னாதவிந்து
கூரடா னாதவிந்து சத்திசிவமாச்சு
    குரியான சத்திசிவ மேதென்றாக்கால்
காரடா சத்தியென்றால் தேகமாச்சு
    கருணைவளர் சிவமென்றால் வெளிதான்காணே. (௲௭௯)

காணவே புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
    கருணைவளர் சவுமியசா கரத்தில்மைந்தா
தோணவே வேதாந்தம் சித்தாந்தம்ரெண்டும்
    சொல்முறைகள் தவறாமல் சமரசமாய்சொன்னோம்

பேணவேஜாலம் யீராறு னூரில்
பிலமான மோடியங்கம் வினோதஞ்சொன்னோம்
பூணவே சகலகலைக்கியானம் மெல்லாம்
புத்தியுடன் நன்றாகப் பூண்டுபாரே. (௲அய)

பாரப்பா பூரண மீராறு னூரில்
பத்தியுடன் சகலகலைதீக்ஷை சொன்னோம்
நேரப்பா காவியத்தில் அடக்கமெல்லாம்
நிசமாகச் சொல்லிவைத்தோம் நிதானம்பாரு
சாரப்பா வைத்தியமா யிரத்தன் னூத்தில்
சகலதுரை கட்டுமுறை தயிலஞ்சொன்னோம்
சாரப்பா செந்தூரம் வைப்புமார்க்கம்
சமரசமாய் சொல்லிவைத்தோம் தானேகாணே. (௲அக)

காணவே கர்மமது நிவர்த்தியாக
காண்ட மென்றமுன்னூறு கனிவாய்சொன்னோம்
ஊணவே மற்பமது யிருநூத்தஞ்சில்
உத்தமனே சொல்லிவைத்தேன் வுற்றுப்பாரு
தோணவே மாந்திரீக மாயிரத்தில்
சொல்ல வொண்ணுவதிசயங்கள் தோணச்சொன்னோம்
பேணவே தீக்ஷைவிதி பூசைவிதிரெண்டும்
பெருமையுடன் சொல்லிவைத்தேன் பேணிக்காணே. ()

காணப்பா தத்துவமாயிரத்தில் மைந்தா
கருணையுடன் சடாதார கோர்வைதோணும்
பூணப்பா மனம்பூண்டு மனுவிக்ஞானம்
புத்தியுடன் ஆயிரமாம் சொன்னனூலில்
தோணவே யிகபரத்தின் சூக்ஷந்தோணும்
சுந்தரம்போல் பூரணத்தில் சொக்கிநின்று
பேணவே ரெண்டுலெக்ஷம் காப்புச்சொன்னோம்
பெருமையுடன் சூஸ்திரங்கள் அனேகந்தானே. (௲அங)

தானேதான் தானாகபூரணத்தில் நின்று
சகலஉயிர்த் தாமாக தானேயெண்ணி
ஊனேதா னுள்ளுணர்வாய் கண்டுகொண்டால்
உற்றசிவ யோகியென்ன உரைக்கலாகும்
பேணவே சிவயோகி யானல்மைந்தா
பேசாதே மவுனமதில் கௌனஞ்சொல்வான்
பூணவே யுத்தனைக்கும் வருவதென்ன
புத்தியுடன் விட்டகுறை வேளைப்பாரே (௲நிஅச)

வேளையிலே விட்டகுறை அமைப்பேயானல்
　வேதாந்த நந்திகுரு கண்ணில்தோணும்
சாளைய மாய்போகாது தன்னைகாட்டி
　சச்சிதா நந்தபூரண முங்காட்டி
கோளை யெல்லாம் கக்கிவைக்கும்தமரைக்காட்டி
　குரிப்பாகத் தொடுகுரியாம் சுழினைகாட்டி
தாளைநின வாய்த்திறந்து அமுர்தமூட்டி
　சாதிக்கும் யோகத்தில் ஸ்தலஞ்சொல்வாயே.　　(௲௮௫)

சொல்லடா ஓங்கார சூக்ஷந்தன்னை
　சூரியன்போல் வட்டமதா யிருக்குதென்று
சொல்லடா மவுனமிது ஞதமிதுவென்று
　சுழினையென்றும் ஓங்கார சூக்ஷந்தன்னை
சொல்லடா வதனவட்டம் வுள்சூக்ஷந்தான்
　தொடுகுரிபோல் சண்முகமாம் அறுகோணத்தில்
சொல்லடா யிதினுள்ளே முக்கோணத்தில்
　சோதியெனுங் கண்டனுணி சொற்கந்தானே.　　(௲௮௬)

சொற்கபத மதில்நின்ற ஒளியைமைந்தா
　தூண்டி வித்தகுருவதனை சூக்ஷஞ்செய்து
சொர்க்கபதம் தனைபார்த்து வாசியோகம்
　சூடப்பா குளிகையொடு லகிரிகொண்டு
சொர்க்கபதந் தெரிசனைய்யா யாடுங்கூத்தை
　தொடுகுரிபோல் நடனமிட்ட கூத்துக்காணும்
சொற்கபதம் குருவினுட பாதங்கண்டால்
　தூலம்போல் காயமதில் வாசிசாத்தே.　　(௲௮௭)

சாத்துகிறேன் வாசியுட கருவைக்கேளு
　தற்பரமாம் சுழினையிலே சரத்தையூணி
னேத்திரமே பிரியாமல் ஞேக்கிப்பார்க்கில்
　நிலைபற்ற புரியஷ்ட முள்ளாய்நிற்கும்
ஆத்தினேர் பூரணந்தா ஞத்தும்மைந்தா
　அப்பனே வெளியோடி யுள்ளேபாயும்
மாத்திரேன் பூரணத்தில் மவுனந்தாக்க
　மகத்தான சிவயோகம் வரிசைபாரே.　　(௲௮௮)

யோகத்தினுல்கூடுகொண்டால்சாந்தி.

பாருநீ யிப்படியேவாசி யோகம்
　பார்க்கையிலே மவுனமது பிலக்கும்சித்தி
காருநீ கூடுகொண்டால் உள்ளங்காலில்
　கலசப்பால் பூரணமும் கலந்துபூசி

சேருநீ புளியாரை கொடுப்பைவேந்து
சிரப்பாக மிளகுசாற் தினமுங்கொள்ளு
சாருநீ தலைமுழுக வகையைக்கேளு
தனிமிளகு அமுரிதனி லரைத்துக்காணே. (௨௱௮௯)

காணவே அமுரிதனில் மிளகரைத்து
கருணையுடன் தான்குழைத்து தலையிற்றேய்த்து
பேணவே வென்னீரில் முழுகுமைந்தா
பெரிதான கபாலமதின் தோஷந்தீரும்
பூணவே கண்ணெரிவு கபாலகுத்து
புத்தியுடன் தீருமடா புனிதமாக
தோணவே கண்மூடி கண்ணைப்பாரு
சுத்தமுடன் இருகண்ணுஞ் சோதிகேளே. (௨௱௯௰)

கேளப்பா விரலாலே விழியைத்தூண்டி
கேசரியில் மங்தோட்டி யாட்டிப்பாரு
நாளப்பா அக்கினிபோலங்குதோணும்
நயநத்திற் காணுமடா சொர்க்க மோக்ஷம்
வாளப்பா விதுவல்லோ மோக்ஷவீடு
வாச்சுதடா வுந்தனுக்கு மைந்தாகேளு
கோளப்பா கோபமென்ற முனையைப் போக்கு
குறியான மோக்ஷகெதி பரகெதிதான்பாரே. (௨௱௯௧)

கெதி யென்ற பரகெதிதா னிதுதான்மைந்தா
கேசரத்தில் கண்ணொளிபோல் காணுமப்பா
பதியென்ற கெதியொன்றுசொல்லக்கேளு
பகவன் தானுதிக்கு முன்னே சரீரசுத்தி
விதியென்ற விபரவிதி லலாடத்தை நோக்கு
விளங்கவே சூரியனைக் கண்ணால் பார்த்து
துதியென்ற சுழிமுனையில் முதுகண்ணாட்டம்
தொடுகுறிபோ லலாடத்தில் மனக்கண்ணாணே. (௨௱௯௨)

ஊணியே கரந்தனிலே பூதிவாங்கி
ஓகோகோ பூசையிலே ரவிபோற் காந்தி
தோணவே சொர்னமது போலே காணும்
சொர்க்கபத முண்பாச்சு சுகமுண்டாச்சு
நாணியே செய்பாவ மெல்லாம் போச்சு
நானென்ற ஆணுவம்போய் யோகமாச்சு
வாணியே நின்றுகவி சுயங்கள்பாடும்
வார்த்தைசொல்வாள் சுழினையிலே வாழென்பாளே. ௨௱௯௩

வாழப்பா சித்தரொடு ரிஷிகளெல்லாம்
மகத்தான கற்பூர தீபம்போலே
ஆளப்பா காயத்தை யொளி போலாக்கி
ஆநந்த மதியமுர்த மனுவாய்க்கொண்டு
தாளப்பா தான்திறந்து நின்றுபாரு
சந்திரனுஞ் சூரியனுந் தானே தானும்
நீளப்பா சுழினையிலே அங்கிங்கென்று
நேர்முகமாய் நின்றசர மோடும்பாரே. (௲௬௫)

ஓடுகின்ற வேளைகண்டு ராக்காலத்தில்
உத்தமனே கற்பூரச்சோதி தன்னை
நாடுகிற வொளிகாட்டி ஒளியைப்பாரு
நாவிரண்டு திங்களிலே தேகமெல்லாம்
சூடுகிற செம்பருத்தம் பூப்போலாகும்
சுகமான விளக்கொளியில் சாய்கையில்லை
சாடுகிற அண்டமதைப் பார்க்கும்போது
தன்வயத்திற் புடைத்தெழுந்த வொளிகண்டோமே ()

ஒளிகண்டோம் சதாகால மைந்தா கேளு
உற்பனமாய்க் கடிகையொன்று தீபம்பார்த்து
வெளிகண்ட பின்பல்லோ சுழினைமேலே
வேதாந்தலலாட விழியொளி கண்ணாட்டம்
விழிகண்டோம் பராபரத்தில் விசாலங் கண்டோம்
மெய்க்குள்ளே தத்துவங்களெல்லாம் கண்டோம்
சுழிகண்டோம் பூரணத்தின் சோதியாலே
சொர்க்கபத மானதொரு சுடர்கண்டோமே (௲௬௭)

சுடர்காட்டிச் சுழியினுட வொளியுங்காட்டி
சொர்க்கபத மானதொரு ரவியுங்காட்டி
பிடர்காட்டிப் பிடரியென்ற சுழினைகாட்டி
பேரொளியாய் நின்றதொரு பிறப்பைக்காட்டி
படர்காட்டி மதியினிட பாதங்காட்டி
பருசுபெற்ற ஆதியந்த நடுவுங்காட்டி
இடர்காட்டிக் கால்தலையாய் சிவயோகத்தை
இருகதிரி ,னொளியாலே பாவம்போச்சே (௲௬௮)

போச்சப்பா குறிகாட்ட வாசியோகம்
பூட்டுவதால் சிவயோக முத்தனுச்சு
ஆச்சப்பா இன்னூல்சா கரமேயாகும்
அறிவான சாகரத்தை யார்தான் சொல்வார்
வாச்சப்பா புலத்தியனே வாசிமார்க்கம்
மகத்தான நந்தியொளி கண்கொள்ளாது
மீபச்சப்பா பின்கலையில் ஓங்கிங்கென்று
பிலமான ரவிமுகமா யிருந்து பாரே. (௲௬௯)

பாரப்பா இருவிழியால் மேலேபார்த்து
பதிவான பத்துநாள் பார்க்கும்போது
காரப்பா மண்டலமூன்றங்கே காணும்
கதிர்மதியுஞ் சுழிணையுட கண்ணைகாணும்
நேரப்பா நின்றபூ ரணமுங்காணும்
நிசமானபிரமபதம் நேரேகாணும்
சாரப்பா சராசரமுந் தானேதானுந்
தன்னுள்ளே காணுமடா தன்னைக்காணே (சூஉ௱)

வாதசௌமியம் - சூஉ௱.

முற்றுப்பெற்றது.

விளம்பரம்.

இதனால் தெரிவிப்பது யாதெனில் அடியில் கண்டிருக்கும் புஸ்தகங்கள் சென்னை வடமலை மேஸ்திரிதெருவு 6-வது நெம்பர் ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்தலைவர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, நாகவேடு-முனுசாமி முதலியார் அவர்களிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சென்னை-சூளை தொண்டமண்டலம் பிரஸிலும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

சோதிட பிரமாண்ட சேகரம்	0	12	0
சேலம் ஜில்லா தீர்ப்பு	0	14	0
ரோமரிஷி-உ௱ இராமதேவர்-உ௱	0	6	0
பாரீஸ் சகுந்தலா	0	10	0

மலையாள பகவதி.

(இரண்டாம் பதிப்பு.)

ஆனந்தத்தை அடிக்கடி யுண்டாக்குவது; அடங்காச் சிரிப்பை விளைவிப்பது; அகங்குளிரச் செய்வது; அறிவை வளர்ப்பது; தமிழ்ஞானத்தைத்தருவது; உலக இயற்கையை உள்ளபடி உணர்த்துவது; தந்திர மந்திரக்காரர்களின் தன்மைகளை விளக்கமாகத் தெரிவிப்பது; சமஸ்தானப் புரட்டர்களின் தன்மைகளைச் சவிஸ்தாரமாகக் கூறுவது; படிப்பவர் மனதைக் கவரத்தக்கது.

இதில், அரண்மனைச் சேவகரின் அக்கிரமங்கள், இலஞ்சம் வாங்குவோரின் இழிவான நடக்கைகள், உண்மைப்புலவர் தன்மைகள், போலிப் புலவர் பொய் வேடச் செயல்கள், விகடக்காரர் தன்மைகள், அக்கிரமக்காரர்களுக்கு அளவற்ற துன்பங்களுண்டாகும் விதங்கள், பரத்தையர் இயல்பு, கடன்காரர் வேடிக்கை, மூடர் இயற்கை, மடையரின் மூடசாஸ்திரக் கொள்கைகள், பேதை மனிதரின் விநோதச் செயல்கள், முழுமோசக்காரரின் மதிமோசச் செயல்கள், மந்திரக்காரர் இயற்கை, பூசாரிகள் புரட்டு, கோடாங்கியின்கூத்து, பேய்க்கூத்து, பெண்களின் பேயாட்டு, கோடாங்கிப்பாட்டுக்கள், பேயோட்டுதல், கழிப்புக்கழித்தல், கிரகசாந்தி செய்தல், எமனை வரவழைத்து இறப்பவனைப் பிழைப்பித்தல், கோடாங்கிக்காரரை நம்புவோர் குடிகெட்டுப்போதல், பேயாட்டத்தை நம்புவோர் பெண்களை யிழத்தல் முதலிய பற்பல விஷயங்கள் மிக்க அற்புதமாகவும் விரிவாகவும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் சிறப்புநோக்கிப் பலரும் இதில் விருப்பஞ்செலுத்தியபடியால் முதற்பதிப்புப் புத்தகங்கள் சீக்கிரம் செலவாகி இப்போது இவ்விரண்டாம்பதிப்பு வெளிவந்திருக்கிறது. இதனை ஒவ்வொரு குடும்பத்திலுமுள்ள ஆண், பெண், பாலர், விருத்தர் முதலிய எல்லோரும் வாங்கி வாசிக்கலாம். இதன் விலை ரூபா 1 0 0

மதனபூஷணம்.

இதில் குற்றவாளி உயிரோடிருப்பவனை இறந்து விட்டவனாகவும், இறந்து போனவனை உயிரோடிருப்பவனாகவும், படித்தோர் நம்பும்படி செய்வது மிக்க வியப்பையுண்டாக்கும். அத்தகைய கள்ளனுடைய குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்கும் துப்பறிபவன் சாமர்த்தியத்தையும் படித்துப் பார்ப்பது மிக்க அவசியமானது. இதன் விலை ரூபா 1.

சுவர்ணம்பாள்.

இதில் துப்பறிபவன் கதவிற்பட்டிருந்த ஒரு பெருவிரற்குறியின் அடையாளத்தைக்கொண்டு குற்றவாளியைக் கண்டுபிடிப்பதில் அவனுடைய சூக்ஷ்ம அறிவும் சாமர்த்தியமும் நன்கு விளங்கும். பேராசையானது மிக்க பாபச்செயல்களையும் செய்யத் தூண்டக்கூடிய கொடிய குற்றமென்பதும் முடிவில் அதனால் அவமானமும் இராஜ தண்டனையும் கிடைக்கும் என்பதும் இன்னும் அநேக நீதிகளும் தெரியவரும். இதன் விலை அணா 12.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

ஞானசெல்வாம்பாள் அல்லது

இரண்டு சகோதரிகள். 5-பாகம்.

நம்மிடம் இதுவரை வெளியாகியிருக்கும் அநேகம் நாவல்களில் இது தான் மிகப் பெரியது. நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பல அத்தியாயங்களையுடையது; "இரும்பைக் காந்தம் இழுக்கின்றவாறுபோல்" படிப்போர் மனத்தை இழுத்துக்கொள்ளத்தக்கது. கதை மிகப் பெரிதாயினும், வாசகர்களின் மனம் சிறிதும் அயர்ச்சியடையாமல் மேலும் மேலும் ஆனந்தமாக முடிவுவரை சென்றுகொண்டேயிருக்கும். படிப்பவர்கள் இப்புத்தகத்தைக் கைவிடாதபடி ஆகாரமுண்ணுங் காலத்திலுங்கூட விரித்தபடியே பார்த்துக்கொண்டு சாப்பிடும்படி அவ்வளவு இனிமை இந்நாவலில் அமைந்திருக்கின்றது.

கதாநாயகிகளாகிய ஞானம்பாள்; செல்வாம்பாள் என்ற இரண்டு சகோதரிகளும், தங்களுக்கு மேலதிகாரிகளின்றித் தங்கள் இஷ்டம்போல் எங்குமுலவிச் சகல ஆடவர்களுடன் பழகிக்கொண்டிருந்ததால் அடைந்த பலவகைத் துன்பங்களும், வஞ்ச நெஞ்சர்களாகிய படுமோசக்காரர்களால் நிரபராதிகளாகிய பலர் பெரிய பெரிய விபத்துக்களுக்குள் சிக்கி மீள்வதும், பஞ்சமாபாதகர்கள் அஞ்சாமல் நல்லோர்க்கியற்றும் சஞ்சலச் செயல்களும், நெஞ்சு திடுக்கிடும் விஷயங்களும், முடிவில் தீயோர் பல ஆபத்துகளில் சிக்கி அடியோடொழிவதும், நல்லோர் சுகமடைவதும், இன்னும் எண்ணிறந்த பற்பல அற்புத விஷயங்களும் இதில் அடங்கியிருக்கின்றன.

நான்கு பாகங்களில் தனித்தனி ஒவ்வொன்றுக்கு விலை ரூபா 2 0 0

ஐந்தாவது பாகம் மாத்திரம் விலை ரூபா 1 10 0

ஆனந்தபோதினிச் சந்தாதாரர்களில் ஐந்து பாகங்களும் சேர்த்து வாங்குவோருக்கு 30-8-26 வரையில் அவற்றின் விலை ரூபா 8.

வீரநாதன்

தேவராஜனும் அவன் மனைவியும், காணாமற்போன குழந்தை சிக்கினது, மலைமேல் நடக்கும் அதிசயங்கள், வீரநாதனும் கன்னியும், இரண்டாவது கலியாணமுடிவு, மலைநாட்டுப் பாடசாலை, சர்க்கரைத் தோட்டத்தில் கொண்டாட்டம், உபாத்தியாயர் ஜெகன்னாதன் வலையில் சிக்கிக்கொண்டான், கன்னியம்மாள் இரகசியமான இடங்களைக் கண்டுபிடித்தல், வீரநாதன் ஞானசேகர குருவையும், இராஜாம்பாளையும் காண்பது தேவராஜின் சாராயக்கடை அழிக்கப்படல், ஜானகி தாயார் தனுந்த சமயத்தில் பயமுறுத்தல், உள்ளேயே உளவாளி துரோகம், தெருவில் கலியாண ஏற்பாடு, தாலிகட்டுதல், உபாத்தியாயர் ஜெகன்னாதன் பிராணாபத்தில் தப்பித்தான். என்பவை இதில் அடங்கியுள்ளன. இவை மனதைக் கவரத்தக்கவை.

இதன் விலை அணா 12.

விளையாட்டுச் சாமான்

அல்லது விபரீதக் கொலை.

இக் கதையில் மூன்று அதிசயக் கொலைகள் நடக்கின்றன. குற்றத்தைச் செய்த ஆசாமிகள் மிக்க தந்திர சாமர்த்தியத்தோடு தங்கள் குற்றங்களைச் செய்கிறார்கள். அதனால் ஒரு நிரபராதி கைது செய்யப்படுகிறான். வேறு சிலர்மேல் சந்தேகமுண்டாகிறது. கடைசியில் துப்பறிபவனுடைய தைரியமும், துணிகரமும் புத்திசாலித்தனமுமான முயற்சிகளால் மிக்க சாமார்த்தியவான்களான குற்றவாளிகள் கண்டுபிடிக்கப்படுவது மிகக அதிசயத்தை விளைவிக்கும். இதன் விலை ரூபா 1-6-0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண

வசன சங்கிரகம். (மூன்றாம் பதிப்பு.)

(சப்தகாண்டங்கள் அடங்கியது.)

ஸ்ரீ இராமர் பட்டாபிஷேகம் ஆப்டோன் படம் ஆர்ட்பேப்பரில் போட்டு உள்ளே சேர்க்கப்பட்டிருப்பதோடு, மேல் காலிகோ பைண்டு முன் பக்கத்திலும் டை படம் மிக அழகாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மிக்க திருத்தங்களோடு உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. விலை ரூபா 2.

☞ இதன் முதலிரண்டு பதிப்புக்களும் மிக விரைவில் செலவாகி விட்டபடியால் இம்மூன்றாம் பதிப்பு இப்போது வெளிவந்துள்ளது. இப்பதிப்பிலும் சொற்பக் காப்பிகளே அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலின் இப்பதிப்பு புஸ்தகம் வேண்டியவர்கள் முன்னரே எழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

ஸ்ரீ இராமபிரான் சரிதையை விரித்துக் கூறும் இந்த இராமாயணமானது மிக்க புண்ணிய கதை யென்பது உலகறிந்த விஷயம். இதனைப் பாராயணஞ் செய்வதாலுண்டாம் பயன்கள் அளவிடற்கரியனவாம். இதனைப் பக்தி சிரத்தையுடன் படிப்பவர்க்கு உலகத்தில் விரும்பக் கூடிய பொருள்களெல்லாம் கைகூடும்; உயர்ந்த அறிவுண்டாகும்; கீர்த்தி அதிகரிக்கும்; மோக்ஷத்தை அடையும் மார்க்கம் ஏற்படும்; இலக்குமி கடாக்ஷ முண்டாகும்.

இன்னும் இந்த இராமாயணத்தைப் பக்தியுடன் படித்து முடிக்குமிடங்களில் கலியாணம் முதலிய மங்களகாரியங்கள் நிறைவேறும்; புத்திரபாக்கிய முண்டாகும்; பசு, பால், தானியம் முதலியன விருத்தியாகும்; பில்லி, சூனியம், நீராதநோய், பூதபைசாச உபத்திரவங்கள் முதலியவை நீங்கும்; பகை நீங்கும்; விஷஜெந்துக்கள் அணுகமாட்டா; பஞ்சம் நீங்கும்; நல்ல மழை பெய்யும்; துக்கமான சம்பவங்கள் நீங்கி மிக்க ஆனந்தமுண்டாகும். இவையெல்லாம் உண்டாவது நிச்சயம். இராமாயணம் படித்த நற்பல இடங்களில் இப்பயன்கள் உண்டாகியிருக்கின்றன. இவற்றை ஒவ்வொருவரும் அநுபவத்திலும் உணர்ந்துகொள்ளலாம்.

இத்தகைய மகாமகிமைவாய்ந்த இராமாயணம் பெரும்பான்மையும் கம்பர் இராமாயணச் செய்யுட்களின் போக்கைத் தழுவியே தெள்ளிய நடையில் எழுதப் பெற்றிருக்கின்றது. இராமாயண பாராயணஞ்செய்ய விரும்புவோரும், சாதாரணமாக இராமர் கதையைப் படித்துணர விரும்புவோரும், வித்தியார்த்திகளாகிய மாணவர்கள், மாணவிகள், மற்றைய ஆண்மக்கள், பெண்மக்கள் முதலிய எல்லோரும் இதனை எளிதில் படித்துணரலாம்.

மலையை விழுங்கிய மகாதேவன் கதை.

படிக்கப் படிக்கச் சிரிப்பையுண்டாக்குவது. அளவற்ற ஆனந்தந் தருவது. அறிவை வளர்ப்பது. சகலரும் வாசிக்கத்தகுந்தது. விலை அணா 6.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

அற்புத நவநீத ரம்பை

நண்பர்காள்! கதாநாயகி பருவகாலமடைந்து மணமின்றி சகலவித்தை
களிலும் புத்திமிகுந்த தன் தமயனை யழைத்துக்கொண்டு புரவியின்மீதேறி
வனத்திற் சென்று வேட்டையாடி யிரவில் கானில் இருவர்களுந் துயில்
செய்து பொழுதுவிடிய நவநீதரம்பைவிழித்தெழுந்துபார்க்க அருகிற் தம
யனைக்காணாது பதறி அருகிலிருக்கின்றன வனங்களிற் புகுந்து அலைந்து
தியங்குவது சோகரசமாயிருக்கும். பின்பு சிலதுநாள் தேடியும் தமையன்
அகப்படாமையினாலேயாறுமாதத்திற்குள்ளாக அகப்படாவிடில் தன் ஆவி
யைத் துறப்பது நிச்சயமென்று வைராக்கியங்கொண்டு தனதுடன் பிறந்
தோனைத் தேடிச் செல்லுகிற மார்க்கத்தில் அரிதாகிய மூன்று பொருள்
களை சம்பாதித்துக்கொண்டு புரவியை துரத்திவிட்டு சித்தர்களைப்போல்
கேசரி மார்க்கம் பறந்து தனது தமயனை யெடுத்தேகிய பஞ்சமுக இராட்
சதனை சம்மாரஞ்செய்வது மிக்க பயங்கரமாக யிருக்கும். விலை ரூபா 1.

மின்சாரமாயவன்.

மின்சாரமாயவனும் பெரியண்ணனும், ஸார்ஜெண்ட் கமலநாத
னுடைய பெருமை, சுந்தரபூபதி பிரபுவின் பணப்பெட்டிகள் களவாடப்
படல், மின்சாரமாயவன் பிசாண்டிபுரம் பிரயாணம் போவது கவனிக்கத்
தக்கது. இராஜாராம் வீடு பார்க்கத்தகுந்தது, தமக்கைக்கும் தம்பிக்கும் மன
ஸ்தாபம், பெண்களை கட்டில்லையாது ஆண் பிள்ளைகளை விடுவதுபோல்
விட்டுவிட்டதால் நேரிடும் விபரீதங்கள், வாலூர் ஹோட்டலில் மின்சா
மாயவனுக்கும் கந்தனுக்கும் சண்டை போலீஸார் சிப்பாய்களின் பாளையத்
திற்கு வருதல், கமலநாதன் மின்சாரமாயவனுக்கு அதிக சாமர்த்தியமா
யிருந்தும் ஐக்கியப்படல் (அதிசயம்) ஜெயதேவியும் அவள் அத்தையும் இரத்
தினபுரியில் உலாவுதல் அவ்விடம் வேடிக்கையான ஆபத்து ஆச்சரியமா
யிருக்கும். இதன் விலை ரூபா 1 8 0.

மதனாம்பாள்

இது ஸ்ரீமாந் ஆரணி குப்புசாமி முதலியாரவர்களால் எழுதப்பெற்ற
மிக்க அற்புதம் பொருந்திய நாவல்; இந்நாவல் படிப்போர் மனதைக்
கவர்ந்து ஆனந்த சாகரத்தில் மூழ்கச் செய்யுமென்பதில் ஐயமில்லை.
இதில், காலிங்கனாகிய லோகநாதன் என்னும் ஓர் நயவஞ்சகன் சகோ
தரத் துரோகியாய் அவனை அடுத்துக்கெடுத்தலும், பட்டாபிராமன்
என்னும் ஓர் உத்தமனைக் காதலித்திருந்த மதனாம்பாள் என்னும் உத்தமி
யைத் தான் மணஞ்செய்துகொள்ள விரும்பி வேலாயுதன் என்பவனைத்
தன் மோசச்செய்கைகளுக்குத் துணைக்கருவியாகக்கொண்டு பல வஞ்
சனைகளைச் செய்து, மதனாம்பாளை ஆதரித்து வந்த பாங்கிக்காரர் மனைவி
யாகிய விமலாபாயைப் பயமுறுத்தி, மதனாம்பாளைத் தன் விருப்பத்திற்
கிணங்கச்செய்வதும், பாங்கியில் மகா மாயக்களவு நடத்தி அக்குற்றத்தை
நிரபராதியாகிய பட்டாபிராமன்மேல் சுமத்துவதும்,இன்னும் அந்த லோக
நாதன், பொருளாசையால் தன் தமையனாகிய கஜேந்திரம் பிரபுவை விஷ
மிட்டுக் கொல்வதும், விமலாபாயைத் தீராத்துயரத்திற் குள்ளாக்குவதும்,
முடிவில், வரதராஜுலு என்னும் துப்பறியும் நிபுணனால், அந்தச்சண்டாள
லோகநாதன் குற்றங்கள் வெளியாக்கப்பட்டு அவன் தீபாந்தரவாச தண்
டனை யடைவதும், மேலும் இடையிடையே வரும் மகா மோசதந்திர அற்
புதச் செயல்களும் படிப்போர்க்கு ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கும்.

முதற்பாகம் விலை ரூ. 1—8—0. இரண்டாம்பாகம் விலை ரூ. 1—8—0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

கைவல்ய நவநீதவசனம்

ஆன்மாக்கள், மாயையினின்றும் விடுபட்டு மோக்ஷசாதனத்தை அடையும்பொருட்டுக் கருணாநிதியாகிய கடவுள் அருளிய வேதத்தின் உட்பொருளைத் தழுவிப் பல மகான்கள் பல நூல்களை இயற்றியிருக்கின்றனர். அவற்றுள் ஸ்ரீமத் தாண்டவராய சுவாமிகள் இயற்றிய கைவல்ய நவநீதமும் ஒன்று. இது, எவரும் எளிதில் வாசித்துணரும்படி வசனமாக எழுதி வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் முத்திமார்க்கத்தை எவரும் நன்குணரலாம். இதன் விலை ரூபா 1—8—0.

பவளத்தீவு அல்லது குடும்பசாபம்.

நமது மனமோகினி சஞ்சிகையில் பிரதி மாதமும் வெளியாகிக்கொண்டிருந்த மேற்படி நாவலின் 2-பாகமும் (நமது சந்தா நேயர்களின் கோரிக்கையின்படி) புத்தக ரூபமாக வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. இக்கதையில் ஒரு செல்வச் சீமான் பேராசையால் செய்யும் குற்றத்திற்காக அவன் சந்ததியார் கொடிய சாபத்தை அனுபவிப்பது யாவர்க்கும் மேலான படிப்பினையைக் கற்பிக்கும். இதில் வரும் ஒவ்வொரு ஆசாமியின் சரித்திரமும் அவரவர் தத்தமது நடக்கைகளுக்குத் தக்க பலனை முடிவில் அடைவதும், ஒவ்வொரு நேர்த்தியான நீதியைப் போதிக்கும். 2-பாகமும் ரூபா 3-0-0.

லோகநாயகி அல்லது அதிசயப் புதையல்.

பண ஆசை எத்தகைய பெரும்பாதகத்தையும் செய்யத் தூண்டும் கொடிய பேய் என்பதும், அக்கிரமஸ்தரும், நம்பினவர்களைத் துரோகம் செய்யும் பாதகரும் முடிவில் ஆண்டவனால் எப்படியும் தண்டிக்கப்படுவோர்கள் என்பதும், நீதியும் சத்தியமுமுடையோர் முதலில் கஷ்டத்தை யனுபவித்தாலும் முடிவில் பூரண நன்மையை யடைவார்கள் என்பதும், இக்கதையில் நன்கு நிரூபிக்கப்படுகிறது. கதாநாயகியாகிய லோகநாயகியின் புத்தி சாதுர்யமான நடக்கைகளும், தப்பிப்பவளது சாமார்த்தியமும், ஆரம்பத்திலிருந்தே ஒன்றின்பின் ஒன்றாக நேரிடும் அதிசய சம்பவங்களும், போய்விட்டதென்று யாவரும் கைவிட்டுவிட்ட பொக்கிஷத்தைத் தப்பியவன் எடுத்தளிக்கும் சாமார்த்தியமும் நீதியும், இதை வாசிப்போர்க்கு ஆதிமுதல் அந்தம் வரை வியப்பையும் உற்சாகத்தையும் அளிக்கும். விலை ரூ. 1.

தேவசுந்தரி.

இஃதோர் மகாப் பதிவிரதையின் அரிய சரித்திரமாகும். பதிவிரதைகளில் பல அளவுள்ளது. சிலருடைய பதிவிரதா தன்மை தன் கற்புத்தன்மையை மட்டுமே காப்பாற்றிக்கொள்ளும் இயல்புடையது. இவ்வித கற்புடையோர்க்கு புருஷத் தன்மைக்கொப்பாகிய தைரியமும் பொறுமையும் துணிகரமுமாகிய குணங்கள் வேண்டும். இதைப்போல் மிக்க சிலரே உலகில் இருப்பார்கள். தேவசுந்தரி, தனக்கு நேரிட்ட இக்கட்டைச்சகித்துக் கொண்டு தீயவழிகளிலிறங்கிய தன் புருஷனை ஆதரித்து கற்பின் தன்மையை விளக்கினது மிக்க வியப்பாயிருக்கும். இவள் கணவனுக்கு வரும் அநேக ஆபத்துகளை வெகு சாமர்த்தியமாய் நீக்கி நல்லவழியில் கொண்டு வந்த பிறகு இவள் மேன்மேலும் விருத்தி யடைந்தது புகழத்தக்கது. இந்நாவலில் ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கும் சங்கதிகளும் நல்லறிவைப்புகட்டக் கூடிய விஷயங்களும் ஏராளமாய் செறிந்து கிடக்கின்றன. ரூபா 1-4-0

விலாசம்.—"ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்"

தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

மஞ்சள் அறையின் மர்மம்.

இதுகாறும் எழுதிய பல துப்பறியும் நாவல்களையும், இதர துப்பறியும் நாவல்களையும் வாசித்திருப்போர் இதனையும் வாசித்தால் இத்தகைய ஆச்சரியமும் சாமர்த்தியமுமான துப்பறியும் நாவல் இதுகாறும் எழுதப்படவில்லையென்று எளிதில் உணர்வார்கள். இதில் குற்றம் செய்தவனுடைய சாமர்த்தியச் செயல்களும், குற்றத்தைக் கண்டு பிடிப்பவனுடைய சாமர்த்தியச் செயல்களும் ஒன்றுக்கொன்று இணையற்றனவாகவேயிருக்கின்றன. குற்றம் நடந்த இடத்தின் படங்களும் சேர்ந்திருக்கின்றன. விலை ரூ. 1—8—0

ஆனந்தஸிங்

இலண்டன் சாமர்த்தியத் திருடர்கள் என்ற நாவலை வாசித்த நண்பர்களனைவரும் அதன் இனிமையை நன்குணர்ந்தே யிருப்பீர்கள். அதைப் போலவே இதிலும் பல துப்பறியும் கதைகள் அடங்கியிருக்கின்றன.

தைரியமும், துணிகரமும், மிக்க புத்தி சாமர்த்தியமும் நிறைந்த ஆனந்தஸிங்கின் அதி யபூர்வச்செயல்கள் இதில் ஒரு விசேஷம். அதோடு இதில் அடங்கிய குற்றவாளிகள் நல்ல அந்தஸ்துள்ளவர்களும், கல்வியறிவுடையோருமாதலால் அவர்களுடைய மிக்க சாமர்த்தியமான இணையற்ற செய்கைகள் வாசிப்போர்க்கு மிக்க அதிசயத்தையும், பிரமிப்பையும் யோசனையையு மளிக்கும். 492-பக்கங்கள் கொண்டது. விலை ரூபா 2.

கனகபூஷணம்.

இதில் கற்பிலக்கணம் விவரமாய் உலக அனுபவத்தோடு விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. கதாநாயகி தனக்கு நேரிடும் மிக்க பயங்கரமான அனேக இக்கட்டுகளிலிருந்து தன் கற்புக்குப் பழுதுவராமல் தப்பித்துக்கொள்வது மிக்க சோகத்தையும் ஆச்சரியத்தையும் தரும். சிறுவர்களுக்கு வேண்டிய நீதிகளும் நற்புத்திகளும் இதில் நிறைந்திருக்கின்றன. இந்த நாவல் ஆதிமுதல் அந்தம் வரையில் மனதை முழுதும் கவர்ந்து கொள்ளக்கூடியது. 2-பாகம் இதன் விலை ரூபா 3 8 0.

க ற் கோ ட் டை.

இந்த நாவல் ஆரம்பத்திலேயே வாசிப்போர் மனதைப் பூரணமாய்க் கவர்ந்து கொள்வதோடு முடியுமட்டும் அக்கவர்ச்சி நீங்காது. இது சரித்திர சம்பந்தமான நாவல் எனலாம். சில ஸ்திரீகளின் அற்புத நடக்கைகளும், துணிகரமான வீரச்செயல்களும், தம் காதலரிடத்தில் மெய்க்காதல் கொண்ட உத்தம ஸ்திரீகள் தம்காதலர் பொருட்டாய், எவ்வளவு வரையில் ஆடவருக்குச் சமமாய் நடந்துகொள்ளச்சக்தியுடையவர்களாயிருக்கிறார்களென்பதை நன்கு விளக்கும். நீதியைப் புகட்டும் ஓர் உயர்ந்த நூல். இதில் நூலாசிரியர் திருவுருவப் படமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரூபா 2.

கமலசேகரன்.

ஓர் சுத்தவீரனுடைய அதிசயக்கதை. இக்கதாநாயகன் உயர் குலத்தில் பிறந்தவனேயெனினும் தன் சிறிய தந்தையின் மோசச்செயலால் அனாதைப்போல் அன்னியரால் வளர்க்கப்படுவதும் பிறகு தன் தந்தையர்களின் ஆவேசங்கள் அவனெதிரித்தோன்றி அவனுக்கு வேண்டிய சமயங்களிலெல்லாம் உதவி செய்வதும் மிக்க ஆச்சரியமாகவிருக்கும்.

இதில் அதிசயரசமும், சோகரசமும், வீரரசமும் உண்மைக்காதலின் அபூர்வ குணங்களும் நிறைந்திருக்கின்றன. இதன் விலை ரூபா 1 12 0

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

இரத்தினபுரி இரகசியம்

இதில் மிக்க ஆச்சரியமும் நெஞ்சை நிரோதிக்கக்கூடியவைகளையும், ஆதிமுதல் அந்தம் வரையில் மனதைக் கவரக்கூடியவைகளுமான சம்பவங்கள் நிறைந்துள்ளன. மகிழ்ந்த [illegible] கைகளையுடைய பாத்திரங்களுமிருப்பதுடன், அநேக நீதிகளும், புத்திமதிகளும் தக்க திருஷ்டாந்த பூர்வமாக விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

யௌவன புருஷர், சிறுமிகளும், ஸ்திரீகளும் அவசியமாய் உணரவேண்டிய இல்லற ஆசார விஷயங்களைப்பற்றி ஆங்காங்கு விளக்கிக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதன் இனிமையும் அருமையும் வாசிப்போர்களால் முன்னமே புகழ்ந்து கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் இதைப்பற்றி நாம் அதிகமாகக் கூறவேண்டியதில்லை. இதில் எல்லா ரசங்களும் பூரணமாயிருக்கின்றன வென்று கூறுவோம். இரண்டு பாகமும் விலை ரூபா க 0 0

அமராவதி அல்லது அதிசய மர்மங்கள்.

இது மிக்க பிரமையை யுண்டாக்கும் அற்புத சம்பவங்கள் நிறைந்த ஒரு நாவல். ஒருமனிதன் தன் சுய சம்பத்தையும், பேர்மையான [illegible]யும் இழக்கும்படியானவனாயிருந்தால் அவன் தான் கோரிய காரியத்தில் கஷ்டங்கள் நேரும்போதுதான் என்பதும், எத்தகைய ஆபத்துகளிலும் தப்பித்துக் கொண்டு கீர்த்தியும் மேலான பதவியும் அடைவர் என்பதும் இதில் நன்கு விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலுள்ள ஒவ்வொரு சம்பவமும் ஆச்சரியத்தை விளைத்து அடியோடு மனதைக் கவர்ந்துவிடும். ஆச்சரியமாகத் தோன்றும் அநேகச் சம்பவங்கள் இதில் உண்மையாகவே நடைபெற்றன. வாசிப்போர்க்கு அளவற்ற மனமகிழ்ச்சியை விளைக்கும். இதிலுள்ள முக்கிய பாத்திரங்கள் ஒவ்வொருவருடைய சரித்திரமும் ஒவ்வொரு வியப்பான அற்புதமும் கதையைப் போன்றிருக்கும். சுருக்கிக் கூறின் இந்த ஒரு அதிசயக் களஞ்சியமே யெனலாம். உ-பாகம் ரூபா. க.

இந்திராபாய்

இதில் 5 ஆப்டோன் படங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது

இது ஒரு துப்பறியும் நாவல்: ஆனால் அநேகம் துப்பறியும் நாவல்களை விட இது மிக்க அபூர்வமானது. இதில் சம்பந்தப்பட்ட குற்றவாளியாகிய ருஸ்டிக்காம் என்ற கள்ளன் கல்வி, சாஸ்திர ஆராய்ச்சி, தந்திரம், சாமர்த்தியம் முதலிய யாவும் உடையவனாதலின், அவன் தன் கூட இருக்கும் ஆட்களுக்குக்கூட தன் சுய உருவத்தைக் காட்டாமலே செய்யும் மிக்க அபூர்வமானவையும், கேட்போர் நெஞ்சம் கலங்கும்படியானவையும், முதலில் அசம்பாவிதமாகத் தோற்றத் தக்கவையுமான பல செயல்களும் மிக்க அதிசயமானவைகளாகவும் இதுகாறும் கேட்டிராத விதமான கதைகளாகவுமே யிருக்கும். விலை ரூபா 2—8—0

மூன்றாம் பதிப்பு!

தினகரசுந்தரி

விலை ரூபா 1.

இக்கதாநாயகி ஆண் வேடந்தரித்து, தன் கணவனுடைய செல்வச் சிறையுடைய சோரச் செயலைக் கண்டுபிடிப்பது மிக்க வியப்பாயிருக்கும். அதிலும் இவள் மிக்க துஷ்டரான கள்ளரிடம் சிக்கிக்கொண்டு அவரை மிக்க சாமர்த்தியமாய் ஏமாற்றிவிட்டுத் தப்பித்துக்கொண்டு வந்த விதம் மிக்க வியப்பினும் வியப்பாயிருக்கும்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

*உத்தரியுள்ளவை டெக்ஸ்புக் கமிட்டியாரால் அங்கீகரிக்கப்பெற்றவை

நூதன தமிழ் நாவல்களும், கதைப் புத்தகங்களும்.

ஆரணி—குப்புசாமி முதலியார் இயற்றியவை.

	ரூ.	அ.
ஞானசெல்வாம்பாள் 4 பாகம்	8	0
மதனாம்பாள் 2-பாகம் ...	3	0
லோகநாயகி ...	1	0
விளையாட்டுச்சாமான் ...	1	6
பவளத்தீவு 2 பாகங்கள் ...	3	0
தபால்கொள்ளைக்காரர்கள்	0	14
ருத்திராபாய் ...	2	8
அமராவதி 2-பாகங்கள் ...	4	0
மஞ்சள் அறையின் மர்மம் ...	1	8
கற்கோட்டை ...	2	0
பூங்கோதை ...	0	10
வீரநாதன் ...	0	12
கனகபூஷணம் 2 பாகமும்	3	8
கமலசேகரன் ...	1	12
தினகரசுந்தரி ...	1	0
ரத்னபுரி ரகசியம் 2 பாகமும்	4	0
மதனபூஷணம் ...	1	0
சுவர்ணாம்பாள் ...	0	12
தேவசுந்தரி ...	1	4
குணசுந்தரன் ...	0	12
பத்மாஸனி ...	0	14
ஆனந்தஸிங் ...	2	0
மின்சாரமாயவன் ...	1	8

	ரூ.	அ.
கைவல்லிய நவநீத வசனம்	1	8
மெடீரியா மெடிகா ...	3	0
ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்சருடைய சரித்திரமும் உபதேசங்களும்	1	12
மலையாளபகவதி ...	1	0
அற்புத நவநீதரம்மை ...	1	0
அகட விகட விலாச விநோதம்	0	10
அமராளன் கதை ...	0	12
பூலோக லக்ஷ்மிகதை ...	0	10
மகாதேவன் ...	0	6
ராமாயண ஓடம் ஏலப்பாட்டு	0	8
கனகரத்தினம் ...	0	8
கண்டிராஜா நாடகம் ...	0	12
நளினசுந்தரி ...	0	10
மதுசூதனன் ...	0	10
விநோத கதைத்திரட்டு ...	0	5
கலியாண சந்தடியில் தாலி கட்ட மறந்தகதை ...	0	5
* கம்பராமாயண சங்கிரக வசனம் ...	2	0
*குசேலோபாக்கியான வசனம்	1	0

	ரூ.	அ.
* நரிவிருத்தம் மூலம் உரையும்	0	[illegible]
* ஸ்ரீபாலன் ...	0	1
* உதயணன் ...	0	[illegible]
* தசக்கிரீவன் ...	0	1
* போஜ சரித்திரம் ...	0	[illegible]
* சதானந்தர் ...	1	4
* ஜீவகன்வசனம் ...	1	0
* கர்ணன் சரிதை ...	0	12
* பீஷ்மவிஜயம் ...	0	10
* வீரத்தன்மையுள்ள [illegible] மாது சிரோமணிகள்	[illegible]	10
* கீர்த்திலிங்கன்	[illegible]	8
* அரிச்சந்திரன் சரி[illegible]	[illegible]	8
* சகோதரவாஞ்சை	[illegible]	7
* நீலக்கொடி	[illegible]	5
* மணவாளன்	[illegible]	8
* பரசுராமன்	[illegible]	8
*சிசுபாலன்	[illegible]	8
*அங்கதன்	[illegible]	4
* தசாவதாரம்	[illegible]	6
* கிருஷ்ணன் தூது வ[illegible]	[illegible]	8
*சண்டோபாக்கியான[illegible]	[illegible]	6
*கருணாகரும் சத்திய[illegible]	[illegible]	8
*சத்தியவசனி	[illegible]	4
*விமலன்	[illegible]	4
*கண்ணபிரான்	[illegible]	4
*செய்யுட்பாட்டுத்திரட்டு	[illegible]	4
*நாலுமந்திரிகதை	[illegible]	4
* மங்களேசுவரன்	[illegible]	8
* தக்கன்	[illegible]	6
* சீமந்தனி	[illegible]	8
ஞானரத்தினம்	[illegible]	[illegible]
இந்து லீகா	[illegible]	[illegible]
ஜெகதலஜெகஜ்ஜோதி	[illegible]	[illegible]
மெய்க்காதலி	[illegible]	[illegible]
மேனுமினுக்கி கதை	[illegible]	[illegible]
வீணாகானன்ஞானோத்[illegible] ...	0	[illegible]
மனோன்மணி கதை ...	0	[illegible]
கோமளவல்லி கதை ...	0	[illegible]
விகடவல்லி கதை ...	0	[illegible]
கமலமதி ...	0	[illegible]
காமசேன ரசிகா ...	0	[illegible]
பூர்ணவல்லி ...	0	[illegible]
பகவத்கீதாசங்கிரகம்	0	[illegible]
ஸ்திரீபுருஷஜாதக திறவுகோல்	0	[illegible]
மருமக்கள் அவஸ்தை ...	0	[illegible]

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.